

॥ बीजा प्रकाशनु भाषान्तर. ॥

॥ अहं ॥ ॥ हवेदर्शनाचारनुं व्याख्यानकरिण्डिण्. ॥ दर्शनकेतांसमिकत, तेनुंस्वरूप, विस्तारेसहित अमारीकरे-
ली श्राद्धमतिक्रमणसूत्रनी दृत्तिथीजाणनुं. दर्शनाधारनुअराधनतो, ननुंप्रासाद, नवीप्रतिमानुं करानुं तथा जीर्णोद्धार
करावचो इत्यादि अरिहंतनी भक्तिनुंपोषणथकी तथा साधुनीविवाथी उत्पन्नथुंयुंजे जिनमतनेविपे निपुणपणुं तेथीथायछे.
तेमां अहंवभक्तिनुं पोषणतो कोकाशअने काकजंघराजा एवंपुरुषोए पूर्वजन्यमां जेपक्युंहुं तेमकरुं. । जिनमतमांनिपुण
पणुं तो कोकाशनीपेठछे, दर्शनशुद्धिमां अंगीकारकरेला श्रावकधर्मनानियममां प्राणांतथयेसतेपण तेणे दृढपणुराखुं पणशि-
थिलपणुंनराखुं. जेम. अंगीकारकरेला दिग्वतनेविपे काकजंघराजाए पण तेमजक्युं, ते येनो संवंधआमकारनेछे ॥ भर-
तखंडनी भूपिरुपस्त्रीनुं माणिक्यमणिना कंकणआभूषणसमान श्रीकुंकणनामा देशने शोभावतार सोपारकनाये नगरहुतुं । ते
कथुंछेके जीवतस्वामी श्रीयुगादीशतीर्थकरनी मूर्त्तिनोसवाकरवामटेज शुं एम, विशेषथीसर्ववनस्पतिनीजाति आवळि ? एवी
शंकाने उत्पन्नकरनार, ते तीर्थनो कोण, अतिशेआश्रय नकरे, अपिनुं सर्वकरे. ? । ते नगरीमां, सर्वत्रविख्यातएवो महावि-
क्रमधन नामा राजाहतो. तेनुंवर्णनके पातालमां तथा चंद्रमंडलमां तथा समुद्रमांअमृतछे एमलोकाकहेछे, पण कविनोएमकेछे
के-हुंतो एमजाणुंछेके अमृतनुंपानकरेतो अगरथायमाटे, एराजानी तरवारथनीधारमां अमृतखुंछे, केमके-संग्राममां शत्रु-
लोक, जंतरवारनीधारानुं आस्वादनकरी तत्काल देवसंवंधीलक्ष्मणिपोमेछे, एटलेअमरयायछे. ॥१॥ तेनगरमां राजानीपरम
मोतिने रेहयानुंपात्ररूप, जणजगतमां एनाजेवोवीनो कोइनथी एवो महाकलासमृद्धमां कुशलएवो रथकारमां (मृथारमां) अ-

असरएवो सोमिलनाभे रथकार रहेतोहोतो. तेना सुंदरगुणनी निर्मलतावडे चंद्रनेजितनारी एवी सोमानामनी खीहती, तेवेनो पुत्र देविलनाभेहतो. अने तेजरथकारनी दासीनोपुत्र ब्राह्मणयकीथयेलो कोकाशनाभे हतो. तेसोमिलरथकार पोतानापुत्रने नित्येमहाआग्रहथी पोतानीकलाओ ग्रहणकरावेछे. । तेकथुंछेके-पिताए ताडनकरेलोपुत्र, अनेगुरुए शिक्षाकरेलोशिष्य ते बे, तपावी धडला सोनानीपेठे लोकजुं आभूषणरुपथायछे. १ परंतु तेपुत्रनी तेवीबुद्धिनहती अनेतेवीहृदयनी शुद्धिपणनहती, अनेतेवीकोइपण विद्याग्रहणकरवानो उद्योगपणनहतो. अनेतेवीकोइ भाग्ययोगपण तेपुत्रनेनहतो माटे तेनापिताएघणीभेहेनत करी पण किंचित्तमात्र कलामांकुशलपणुं तेनुं नथयुं जेम, कोइश्रेष्ठशिल्पशास्त्रनो जाणपुरुष, घणीभेहेनतकरे तोपण तेआंध-लापथरने निर्मलकरी नशके तेमते रथकारपण निष्फलथयो. ॥ तेकथुंछेके-उद्योगरहित, मवासकरतो, अतिशेमानी, अति आलसुं, अन्यजगाए मनवालो, भणावनारनो द्वेषी, वांकीभृकुटीना विलाससाहित हास्यवाली सुंदरस्त्रीजुं चितवनकरतो, एवोजे पुरुरूपहोय तेणे लोकमां ख्यातिकरनार अने सवपुरुषने मानवायोग्य एवो विद्यागुण, नथीपांमीशकातो. १ बुद्धिवडे बृहस्पतिसमान एवो कोकाशतो दासपणे रथकारना पुत्रपासे मौनपणे वेशीरहेतो, हतो, तोपण हेलामात्रमांज तमामकला-ओने पूर्वेखेली भणेली होयने शुं एमतेणेपोतानी नवानव्रातर्कनेकरनारी, मतिभानामनीबुद्धिना घणावलथीयुक्तिवडे कल्पना करीकरी धारीलीधी. अनेसोमिलकरतां पण अनुक्रमे अतिशे अधिक रथकारनी कलाओमां कुशलपणुं मेलव्युं. । तेकथुंछे के-योग्यस्थानमां वावेलुंबीज, छीपमां स्वातिनक्षत्रनुंजल, पात्रनेविषे आपेलुंदान, सज्जनमांआपेलो चमत्कार, मतिज्ञानवा-लामां आपेलीविद्या, वक्तापुरुषमां आपेलोअर्थ, एमर्वेवस्तु उत्तरांतर बुद्धिपामिछे. १ रथकारनो पुत्रतो शून्यहृदय वालोहतो माटे कलाथीगुन्यपणे थयो. कलादनेपेठे, सोनी सोनानुंभक्षणकरेतेनी पेठे कलाजुंभक्षणकरनार थयो. । कालना

અનુક્રમથી સોપિલરથકાર મરણપામેસતે, પુત્રતો મૂલ્યે માટે, રાજાની આજ્ઞાથી કોકાશનેજ તેરથકારની પદવી આપી. વિદ્યાતો કામદુવાગાયનીપેઠે શું વાંછિત ન આપે. સર્વે આપે, તે કહુંછેકે નરહુંઆધિકરૂપપણ વિચારજે. છાંનું ઠાંકિરાલેહું ઘનપણ વિદ્યાજે. વિદ્યા, ધોગને યશનેસુલને કરનારીછે. માટે ગુરુનોપણ ગુરુછે. પરદેગજવામાં વિદ્યા વંધુજનછે. પરમદેવત પણ વિદ્યાછે. રાજાલોકમાં પણવિદ્યાવડેપૂજાયછે પણ તેવો ધનવડે પૂજાતોનથીમાટે વિદ્યારાહિછે તેતો પશુતુલ્યછે. ૧. જેમની પાસેવિદ્યારૂપ ગુપ્તધનછે, તેમણે, હેલોકો, માનમુકો. કેમકે-તેમનીસાથે સપદ્ધાકિરવા કોઈસમર્થ નથી. કેમકે-વિદ્યારૂપ ધન તો ચોરથીપણ દેલાઈશકે તેવુંનથી, અને કોઈપ્રકારનું સુલ્ખનિરંતર પુષ્ટકરેછે. અને અધિપુરુષોને નિરંતર આપ્યાકરે તોપણ તે વિદ્યારૂપધનતો મોટીશુદ્ધિને પાંમતુજ રહેછે. કલ્પાંતકાલમાં પણ વિદ્યારૂપધન નાશપામંતુંનથી. ॥ ૨ ॥ અથવા-દાસીપુત્ર એવો કોકાશપણ, ઘરધર્મીનીપેઠે મોટામનોરથને પાંમ્યો. ને ઘરધર્મી એવો તેનોપુત્ર પણ તેની આગલદાસજેવો થઈનેરહ્યો, માટે પૂર્વજન્મનું શુભઅશુભ ફલુંકર્મ આશ્ચર્યકારીછે. ૧. એકદિવસ, તેકોકાશે વિચારકર્મકે-રૂપતોતેનુંનામ, કેજેરૂપસતે સારાગુણ હોય. અનેમિત્રપણ તે જાણવો કેજે કષ્ટઆવેસતે તેવીજમિત્રતાનિરંતર રાખે. અને ધનપણ તેછેકેજે, પોતાના હાથમાં સ્વાધીન હોય. અનેવિજ્ઞાન (શિલ્પચતુરાઈ) પણ તેછેકે જેમાંધર્મ હોય તે. ૧ ॥ શ્રીધર્મ, દયાવડે એકપ્રકારનોછે. અને જ્ઞાનતંથાક્રિયા, તેવડે વેમકારનોછે. જ્ઞાનાદિવડે વ્રણમકારનોછે. દાનાદિવડે ચારપ્રકારનોછે. વ્રતવડેપાંચપ્રકારનોછે. પૃથ્વીજલઆદિછજી-વનિકાયનુંરક્ષણકરવાથી છપ્રકારનોછે. સાતનયવડે શાતપ્રકારનોછે. આઠપ્રવચનગાતાવડે આઠપ્રકારનોછે. નવતત્ત્વવડે નવપ્રકારનોછે. અને શાંતિપ્રમુલ સારાગુણવડે દશપ્રકારનોછે. ॥ ૨ ॥ અત્રધિરહિત એવોસુલ્કરૂપ ફલનો આપનાર, શ્રીધર્મ-રૂપકલ્પવૃક્ષ, તો, સમકિતરૂપમૂલની દૃઢતાથયેસતેજરૂઢમકારે નોયછે. ૨. આજગાળપમીકનતો, દેવાદિતત્ત્વની શ્રદ્ધાછે લ-

ક્ષણજેનુંએ. તેસમકિતનો ચતુરપુરુષો, સહસતગુણરૂપમંદેવિસ્તારકરેછે. ॥ તેઉપર આર્ષવચનનું પ્રમાણછે તેનોઅર્થ:—વાર પ્રકારનીસદ્ગુણ, ત્રણલિંગ, દશપ્રકારનોવિનય, ત્રણપ્રકારનીશુદ્ધિ. પાંચતારેગયાછે દોષજેથીએ, આઠછે પ્રભાવકજેના એક, પાંચછેભૂષણજેનાંએ, લક્ષણનું જેપાંચપ્રકારપણું તેણે સંયુક્તએ, છછેયતનાના અગારજેનાએ, છભાવનાવડેભાવનાકરેછે, છછેસ્થાનજેનાંએ સમકિતછે, એપ્રકારે સહસતદર્શનનામંદે તેણેવિશુદ્ધએવુંજાણું ॥ ૧ ॥ ૨ ॥ ૩ ॥ ૪ ॥ ૫ ॥ ૬ ॥ ૭ ॥ ૮ ॥ ૯ ॥ ૧૦ ॥ ૧૧ ॥ ૧૨ ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

क्रमी जितशत्रुराजाहतो ॥१॥ तेराजानी अतिसौभाग्यदि गुणवडेसाक्षात् देवीहोयने एवीयशोदेवी नामेपट्टेदेवी, राजानीअ-
 तिशेभानीती विख्यात मोटीस्त्रीहती. वीजीस्त्री, अजुचाली वीजतिथिनीपेठे राजानोदिनदिन प्रत्येअभ्युदय थवानाकारणरूप,
 रूपादिगुणवडे जगतनीस्त्रियो मात्रनेजीतनारी विजयानामनीहती. । तेसमयेजाणे वीजोस्वर्ग लोकोहोयएवा मालवदेशमां,
 पोतानीअपार समृद्धिवडे कुवेरभंडारीनी अलकापुरीने पणपरामव करतीशोभायमान अवंती(नामनीपुरीमां) परपश्रावकपणे
 समीकितविचारथी उजलो, विचारधवल नामेराजाराज्य करतोहतो तेराजानीपासे त्रणजगतना चित्तेनेचमत्कार करनारां
 चारपुरुपरत्नहतां. एकतोमूपकार (रसोइओ) वीजोशय्यापालक, श्रीजोअंगमर्दक, चोयोभांडागारिक, एचाररत्नमां सूयका-
 रणांएवो गुणहतोके-तेरसोयानी गमेतेरसोइ करेलीहोयने तेरसोइजमती वखतेजंवीजेवी मनमांडच्छाकरी होयके-मारेक्षण
 पछीपाछुंभोजन करवुंछेतोते वखततत्काल भुखलागे, अनेएकपहोरमांवेपहोरमां त्रणपहोरमां चारपहोरमांजावतएकीदिनमां वे
 दिनमां त्रणदिनमां चोधादिनमां पंदरमादिनमां एकमासपछी इत्यादिजेवुंजेवुं धारीनेतेरसोइ जमेत्यारेत्यारेज भुखलागेपण
 तारपहेलीकेतारपछीभुख नलागे जेवखत चितवेलीहोय तेजवखतेभुखलागे पणतेमांफारफेर नपडे. अनेशय्यापालकमांएवोगुण
 हतोके-गमेतेवीतेणे शय्यापाथरीहोयतेमांमुतेलो पुरुपपरममुखनोअनुभवकरतो, सुतीवखते तेपुरुपेजागवानो जेजेकाल मनमां
 धारचोहोय, के घडीवेधडी, पोहोरदिन, रात्रि, मास, पक्ष, इत्यादिचितवन करेलाकालपांज जागेपणते प्रथमकेपछीनजागी
 शके. २ अनेअंगमर्दकमां एवोगुणहतोके-शेर, वसेर, त्रणसेर, चारसेर, पांचसेर, छसेर, सातसेर, आठसेर, आ-
 दिप्रमाणवालुं, तेथीपण अधिक मण, वेमणइत्यादि गमेतेडुलुंतेल आपोतेसर्व अंगपांगमाविदे, नेपाछुं तेडुलुंज शरीरमांथी
 आकर्षणकरी काढीआपे, पण लगारमात्र दुःखनथाय पण उलटुंअसंतमुखथाय. ३ अने भांडागारिकमां एवोगुण हतोके-

ते भंडारनी एवीरचना करेके तेमांजवानुं द्वारतेनाविना कोइने कोइप्रकारे पण प्राप्तथायज नही, अने तेमांखातर पाडवाने पण कोइ समर्थथायज नही. अने तेभंडारमां गयेलो पणतेना देखाड्याविना धनकनक इत्यादि कोइ सूक्ष्मवस्तुपण देखीशेक नही, एम तेभंडारनी अतिशे रक्षाकरे ४ एप्रकारनां चारपुरुष रत्नत्रडे, जांणे चारदिशमांथी मलेलां चारचित्तामणि रत्न होयने शुं एम, तेमणे पण रातदिवस एराजानुं मनोवांछित संपूर्ण करवाथी महासुखडे एराजाए घणोकाल अतिक्रमण कर्यो. धर्मविधिने विषेअतिशे उल्लाससहितछे बुद्धिजेनी एवा एराजाने कोइप्रकारना पूर्वजन्मना दुष्टदेवना वनाथी, घणाघणा घटता उपाथ कर्ये सतेपण एकरांणीने पणपुत्र उत्पन्नथयो तेकहुंछेके-मत्सरपणाथीज जांणेशुं, एम, बहुधा सर्वलोकने देव तो, कोइ कोइ प्रकारनुं न्यूनपणुं राखेजछे, एम नहोयतो, समुद्रस्यारो अने चंद्रमाकलंकी एवात, केमसंभवे. १. ॥ तारपल्ली वैराग्यवालुंछे चित्तजेनुं एवो तेराजा, दीक्षा लेवामाटे कोइगोत्रि पुरुषने राज्य आपवानी इच्छा करेछे, एटलाकमां, प्रथम वर्णन करेलो पाटलीपुत्र नगरनो जितशत्रु राजा प्रथमथीज चारपुरुष रत्नादि अपूर्वमस्तुद्धि लेवानालोभमां हतो, ने वली तेनीदीक्षालेवानीवातजांणी, विचारकर्यो के पृथ्वीतो वीरपुरुषोने भोगव्यायोग्यछे. एमवारी गंगानदीना पूरनीपेठे चारे पासप्रसरता महासैन्ये सहिततत्काल आवीने उज्जयिनीनगरी घेरिलीथी. जेटलामांनगरिना मध्यमांरहेता सुभट्टोयुद्धमाटे तै-यारथायेछे एटलामांदुष्ट देवनावनाथी विचारधवल राजानापेटमां अनर्थनुंमूलरूप एवोबूलरोग उत्पन्नथयो तेथीतेराजा दा-क्याउपर हांमनाफोल्ला उत्पन्नथाय तेवातेरोगथी अतिशेपीडायो. अहोमोटा पुरुषेनेपण कहीनशकाय एवीकोइ प्रकारनी दुष्टअवस्था आवीपडेछे अथवादुष्टदेवनो एवोजस्वभावछे, तेकहुंछेके-देवकेबुंदुष्टछेके, जेसीतानापतिने विषेपण दुष्टमनवालुं थयुं, अर्जुननेपण अनर्थनुंआपनार थयुं, जीभूतनामेराजा, अथवामेघ, तेपांपण दुष्टबुद्धिवालुं थयुं मेघ, जोइएतारे नआवे, ने

नजोइए तारेआवे. तथाकर्ण राजनिपण चाडीआपणानी बुद्धि आपनारथुं. दमयंतीसतीनो पति, नलराजाने दुष्टबुद्धि आप
नार थुं हरिश्चंद्रराजाने भयउपजावनारथुं, इंद्रनेपण लक्ष्मीसोविरहकर्मो. एचोदुष्टदेवछे तेनेत्रीजातोशी गणनीमांहोय, नज
होय. १ ॥ तेअवसरमांराजा, सम्यक्प्रकारे धर्मतत्त्वनाविचारमां चतुरथयो. केगके-धर्मनोविपेतत्पर एवापुरुषोने जीवबुंअने
मरबुंएने कल्याणकारीछे, इहांजीवताने विवेकछेने मरणपांमताने सारीगतिनी प्राप्तिथायछे. ॥ १ ॥ धरिपुरुषने पणमरवानुंछे
नेकायरपुरुषने पणअवश्य मरुंछेतो मरवानोनिश्चय एवेनेमरखोछे तोधीरपगुराखी मरबुंएजश्रेष्ठछे २ इयादिसारो विचार
अनुसरी धीरमनवाला तेराजाए आराधनाअनशन इत्यादिविधिबडे स्वर्गलोकना सुखनोआस्वाद कर्मो. १ महाशूलादिरो-
गनीउत्पत्तिछे तेमृत्युरूप नाटकनुं मगलाचरणछे. तेकथुंछेके-गूलरोग, विषपान, सर्पदंश, मूरछि, पाणि, शस्त्र, आग्निएमना
संघ्नमथी (झपाटायी) आजीववेघडीमां अन्यदेहमांसंक्रमण (गति) करेछे. ॥ १ ॥ तारपल्ली मवानोएनिचारकर्मोके-धर्णी
विनानुं घणुंलशकरछे तोपण आपणेशत्रुने जीतीशकीशुंनही माडेउलटाखरावयइशुंनेकरतांअनुनेमलीजंघुंउत्तमंछे एप्रधारीद-
रवाजाउघाडीनगरनालोकानेअग्रेसरकरी अतिशेआदरथी भेटनीपेठे जितशत्रुराजानेउज्जेणनगरीअपर्णकरी अतिशेद्वर्पा-
मेळतेराजाएणपोते राज्यउपरतेनतेजप्रधानेने पोतपोतानोअधिकारआपीराखीसन्मानदानपूर्वकअतिशेमसक्कर्मो. तेचार
पुरुषरत्नहतां तेनीपणराजाए परीक्षाकरी. तेमांअंगमर्देकराजानुंअंगअतिशेतैलबडे मर्दनकथुं. तेमांएटुंअंघुंअंघुंकेएकजंघामां
पोतानाहाथनीकलाबडे पांचकर्प (सोलमापनोकर्प १) तेलनोसमावेशकर्मोतारपछीसमझशरीरथीआकर्षणकलाबडेसर्वतैलमांछुं
खेचीलीधुं, परंतुराजानीआज्ञाबडे जांयनुंतैलन खेचीलीधुं. कारणके कोइकलावालो मानीपुरुष जोहोयतेत आंजवानांतैलने
खेचील्यो एमराजानीसभामां तेणेउच्चस्वेरकथुं, तेवचनकानिसांभलतांज काननोशूलरोगहोयेनेशुं एमअन्यवणाअंगमर्देकपुरुषो

मां पंडितहतातेमनेमहापीडाकारथयुं. पछी अभिमानछे धनजेमनेएवाकेटलाक अंगमर्दकपणाना अभिमानीउठचा, नेतेमणेअनेक प्रकारनीकिलावापरीपणकोइथीपणतेजंघामार्थतैलनुआकर्षणकरीशकायुंनही जेमशरीरनोअसाध्यरोगदूरकरीशकेनहीतेमैतैल, जंघाथीबाहिरकाडीशक्यानहीअंगमर्दकमांरत्नसमानएवाएपुरुषेपण तेजदिवसेतैलनुआकर्षणकरीशकाय, पणबीजेदिवसनकरीशकायएमहनु माटेतैतैल, तेराजानीजंघामांजरछुं, जेमकूवानीछाया कूवामांजरहेतेमथयुं. तेविकारथीराजानीजंघ, कांइक स्थूलयइ अनेअतिशे कालीयइ, तेदिवसथीआरंभिनेतेराजानुंनम काकजंघ एवुं यथार्थ विस्तारपांम्हुं कोणएवो मोटोपुरुष पण, निश्चेलोकोक्तिने समुद्रनीवेलानीपेठे रोकीशके, कोइरोकवासमर्थनथाय, लोकरूप, पांणिकाढवानीवोखनुं मुखबंधहो-यजनही एवातसर्वनेविदितछे, केमके-लोकमांसारुनामहोयते, भुंडानामनीपेठे विख्यातथनुंनथी. जेम, मापतुष, कुरगडु, साव-धाचार्य, रावण, इत्यादिकनामप्रसिद्धथाय तेमसारांनमप्रसिद्धनथीथतां एवोलोकनोस्वाभाविकधर्मछे. एप्रकारेएराजाएकसो-दीएचढावेलापणतेनोनिर्वाहकरवामां समर्थएवामहाकलावान्मां श्रेष्ठगणातातेचारुपुरुषोपणसन्मानदानकरवामां चतुरछेमाटेते-मनुंअतिसन्मानतेणेकर्युं पछीतेचोरपुरुषरत्नतो पोतानाप्रथमस्वामीनुं तेप्रकारनुंपरणविचारीदेखीअतिशैराग्यवालाथया. । कहुंछेके-जोअतिगहनएवासंसाररूपबंधिवानानास्थानथी, आत्मानिमुक्तिनकरीतोराज्यवडेहुं. धनवडेहुं. धान्यनासपूहवडेहुं. देहनांसारोआभूषणवडेहुं. तथापांडित्यवडे, त. मोटुभुजावळवडे, त. मोटुभुजावळवडे, त. उच्चमजातिवडे, त. पवित्रकुलवडे त. उज्ज्वलएवागुणनासमूहवडेहुं. कांइनथी. एटलेएसर्वे मिथ्याछे. ? सारीएवी एककलापणश्रेष्ठछे, जेणेकरिने संसारसमुद्रत-रायछे, घणीएवी पणकलावडेहुं. जेमांकलंकवडेछे माटे ॥

तारपछीतेमने प्रतिबंधकरवानो राजाएघणेषणो आग्रहकरो तोपणकोइ प्रकारेराजानीअनुज्ञालेइतेचारे अतिशोआकरां तप

વડેસિદ્ધિરૂપસ્ત્રીનું અર્ચનિતમુલ્લ અતુભવકર્તુ. ॥ તારપછીકુંકગ દેશમાંનિર્દનનનો સંહારકરવામાં મહારાક્ષસસમાન પૂર્વા,
 દુકાલઆવ્યો, જેદુકાલમાં ધનવંતપણ નિર્દનજેવાથયા. રાજાપણેક જેવોથયો. સાહસિક (સત્વત) પુરુષોપણગરીવ
 જેવાથયા. સાધુપુરુષોમાં અગ્રેસરહતા તેપગચોરજેવાથયા. મોટીફિચ્છાવાલા પણતુચ્છજેવાથયા. દાનદેવામાં શૂરવીરપુરુષોહતા
 તેપણઅતિક્રુપણ જેવાથયા ધર્મવાલાહતા તેપણધર્મ રહેતથયા લજ્જાવાલા હતાતેપણ નિર્લજ્જથયા ત્રિવેકીહતા તેપણઅતિશે
 વિવેકરહિતથયા દાક્ષિણ્યવાલા હતાતેપણઅતિશે દાક્ષિણ્યરહિત જેવાથયા દયાયે સહિતહતાતેપણ નિર્દયથયા સ્નેહસહિતહતા
 તેપણનિઃસ્નેહીથયા. જવ,કોદ્રાદિ ધાન્યનાસંગ્રહવાલા હતાતેપણ છાલીથયા અકઠોરહતા તેપણકઠોરથયા સારાસંતોષવાલા
 હતાતેપણ અસંતોષીથયા સારીપ્રતિષ્ઠાવાલા હતાતેપણ પ્રતિષ્ઠારહિતથયા સારીબુદ્ધિવાલાહતા તેપણદુષ્ટ બુદ્ધિવાલાથયા.વશારે
 શુંકહીએ, જેકાલમાં ખુલ્લરૂપ મહારાક્ષસીએ પરવશકર્યાંછે ચિત્તજેમનાં દુષ્ટાપિત્રાદિકપણમાળથી પણઅતિશેવલ્લભ દુષ્ટાપુ
 ત્રાદિકનોપણ ત્યાગકરવાયોગ્યસેવકનોપેટે વિક્રયકરેછે, કેટલાકનિર્દયપણે મરેલાનીપેટેનો પરિત્યાગકરેછે. કેટલાક તેમ
 નુંમાંસખણાદિઅયોગ્યકર્મકરેછે । તેકણેકેકલુધાર્થી પીડિતથયેલોમાળી, માનમુકેછે. ગૌરવપણાનોપરિહારકરેછે ગરીબ-
 પાનેપાંમેંછે. લજ્જાનોલ્યાગ કરેછે. નિર્દયપણાનો આશ્રયકરેછે. નચિપણાનુંઅવલંબનકરેછે. સ્ત્રી, વંશુ, મિત્ર, પુત્ર, દાસ, દાસી
 નાનાપ્રકાનાઅપકાર (તિરસ્કાર) કરેછે. તેશુંનિર્દિનપણુંનથીકરતો સર્વોન્નિદિતકરેછે. ॥ ૧ ॥ વલીસર્વદુષ્ટપદવધીઅતિશે
 મયાનકર્ણોદુકાલરૂપડ્રવેછે. ॥ શત્રુનુંલશકરઆવે, તથાઅગ્નિમુલ્લપદવધીઅતિશે કોઈજાગ્યાંકાંઈપણરહિજાયછે. આતો
 જગતનાડવ્વાતસરલો દુકાલરૂપડ્રવતોમમસ્તવસ્તુનોસંહારકરનારછે. દુષ્ટકારનોમદાદુકાલવર્તેસનેમોટાકુંડલનો નિર્વાહક
 રવાઅસમર્થએવોકોકાશતોસમગ્રપોતાનું કુંડલમુલ્લપદવધેજેમાં પ્રવેશનથીકર્યોએવામાલવંદેશમાં પોતાની

समृद्धिनोर्विशेषजेषामसमग्रछे एवीउज्जैणीनगरीप्रत्यंअनुक्रमेणयो परंतुनेनगरीमांकोइ परिचयवालो तथाओलखितोनहत्तो, के जेनेअग्रेसरकरीनेराजानो मेलापकरीपोतानीकलाबु कुशलपणुंछेखाडे । तेवोमहाकलापात्रएवाकोकाशनो, गजेंद्रनीपंठेराजा विनावीजोकोइनिर्वाहकरेएवोनहोय । तेकहुंछेके-घटांथीआरंभकरीजावघोडापर्यंतपशुमावन धन्यछेकेजेसुखेजीवेंछे, एटले तेनांग्राहक, थोडाखरचनेलीधेघणालोकथायछे. परंतुजेमोटे हतभाग्यवाला आहथीउंतोशरण, कोइप्रकारमुंछेकेजेवन, अथवा पर्वतरूपधर तेजकरेलुंछे. ॥ १ ॥ तेप्रकारनी महाकलावालेंछेतोपण, तेप्रकारनीअवस्थामां, क्षीणकलावालानेजम (अमांस नाचंद्रनीपंठे) कोइपणअपेक्षासहित नेत्रंइपणनथीजोतुंतो, सारुस्थानआपनुं इत्यादिसन्माननीवाततोछेदेरहो. तारपछीसर्व पांथलोकोनेउतरनासाधारण एवीजेवीतेवी ओरडीमलीतेमां खेदपांपतोनिवासकरीरह्यो. । तेकहुंछेके-पराभवमुल्यस्थान, निश्चेदारिद्रयछे, एमांसंशयनथी राजापणदारिद्रयअवस्थामां गोवालीयानापगसेवेछे. १ पछीकोकाशेविचारकर्योके-भारे मतिविज्ञाननुनिपुणपणुं उत्तमवथयुंछेते, सर्ववांछितअर्थनासाधनकरवामांअनुकूलछे माटेखेदनकरवो. एमविचारीशेकडो, कान् एनाखिबुतरमोटांमोटांकर्यो, अनेतेवीकुचीप्रमुखनाप्रयोगथी राजानाकोठारोमांमोकलवामांढ्यां, तेखबुतरपणजीवतापक्षीनी पंठेतेजक्षणमांतेधान्यकोठारोमांजइ कणग्रहणकरवामां अतिचतुरएवीपोतानीचांवेछे हांगेरनाचोखावेछे. पोतानांपेदसंपूर्ण भरीपाछांवेरआवे, तेकणवडेपोतानासर्वकुटंवनोनिर्वाहकरतोहत्तो. एकदिवसधान्यनाचोरनेखोलता एवातेधान्यनारक्षकपुरु- पोए. नांनाछोकरजेवांकाष्ठनांखबुतरधान्यवेछे परिपूर्णराजानाकोठारथीनीकलतां शीघ्रपणेदीठां, काष्ठनाखबुतरपछवाडे दोडता, आश्चर्यपांमंतल्लेचिचजेमनांएवासता, कोकाशनीमुंपडीतेमणेदीठी. तेकणनोग्रहणकरनारकोकांशने पणदीठां तार पछीचोरनीमासिथवाथी अतिशेहर्षपामताराजमेवकोण काकजंत्रराजापासेतेनेलेइगया तेकोकाजेपणविचारकर्योके-बहुदिव-

सथीचितवनकरेलुंराजानुदर्शन आजमारेशे, मारीकलानुशुशलपुंभुपंकटकरवाथीमारुवहुमानपणयश, एमथइछेउलटीसन्मा-
ननीआशाजेनेएवोकोकाशसुखेराजासयीपेइउभोरहो राजामांश्रेगएवते राजापुछुयुंतरिससपणे पोतानुसर्ववृत्तांत, धान्य
कणनुहरणकरवापर्यतनुं रुडेमकारेकहीसभलावुं । तेनीतिशास्त्रमांकिगुंछेके-भिवनीआगलसत्यकहेनुं, स्त्रीओनेपियवचनक-
हंनुं, जुहुंअनेमीतुंएवुंवचनशत्रुनीआगलकहेनुं. सत्यअनेअनुकूलएवुंवचनस्वापीसाथेबोलुं. ॥ १ ॥ तारपछीसम्यक्प्रकारेसत्य
स्वरुपनुंकेहेवुंथातेनुंकाष्टखनुतरनुं निपजावुंएकलानो अतिशयदेखवाथी तेराजाअतिशेप्रसन्नथयो. वलीराजाएवीजुंछुयुंके
हेअनुपमकलाविलास, हेकोकाश, शुंशुंचमत्कारीअतिशयनुं स्थानएवुंविज्ञान, तुंजाणेछे. तारेकोकाशबोल्योके-हेदेवतमारा
चरणप्रसादधी, अन्यसर्वशिल्पनागर्वनेनिरस्कारकरेणुंसर्व. रथकारनुं (मुधारनुं) विज्ञानजांणुंछु. वहुंछुं. हेस्वामिनुंवांछि-
तप्रमाणेगतिकरनारएवोमनोहारीएवोकाष्टमय, मयूर, गरुड, पोपट, हंस, इत्यादि, अन्यपण, तेवजपक्षिओतथाश्रेष्ठरथ, एवो
के-जेमानेशीपृथ्वीमांजिम, तेमआकाशमांणकुचीआटिकप्रयोगवडे ज्यांज्यांपोतेजुंइच्छे सांत्यांमुखेथीजवाय, अवाय.
तथामासाद, घरप्रमुख, अथवाजेजेवांछितहोयेतसर्वने विध्वकर्मनीपेठेरुछुं । तेवातसांभलीअतिकौतुकछे प्रियजेनेएवेराजा
कोकाशप्रत्येबोल्योके-एमछेतोएक, आकाशगमनकलामां चतुरएवोगरुडानिपजावो, जेथीसमग्रपुंणपृथ्वीमंडल, पोताना
वांछितप्रमाणदेखीए. । तारपछी, विज्ञानीमांश्रेगएवतेकोकाशे, अर्द्धचकीनागरुडजेवो, अतिमुंदरकाष्टसयअतिमोडो, गरुड
शीघ्रपणेघाडिदेखाड्यो. तेनांदर्शनमात्रथीज तेराजाओतशेप्रसन्नथयो, नेअतिविस्मयकरनारएवुंयुंवन सुवर्णरत्नप्रमुख, तथा
निवासस्थानआदिशीघ्रपणेआप्यां वहुमानसहितजोताएवोतेराजाए सर्ववस्तुमात्रआपी. । तारपछीपोतानाविज्ञाननीकला-
वडेतत्कालनिपजावेलीछे सरुळनिवासादि, श्रेष्ठमामग्रीजेणेएंगो, राजानुपान्यपात्रपणेविरुथानथयोछे प्रसिद्धिनोप्रकाशेजेनो

एवोकोकाश, कुटुंबेसहित जेमपोताने सुखथायतेप्रमाणेत्यानिवासकरिंरहो, विज्ञानेवांछितअर्थनु जेसाधकपणुछे तेआश्चर्य-
कारीछे. तेकहुंछेके-लवणसमानरसनथी विज्ञानसमान बांधवनथी. धर्मसमाननिधिनथी. क्रोधसमानवैरिनथी. ॥ १ ॥ एक
दिवसकौतुकसथीभरेलराजा, काष्ठमयएवोतेसुंदरगरुडउपरपट्टराज्ञीसहितशोभायुक्तवेशीने साक्षावलक्ष्मीपतिनीपेठे पृथ्वी-
मंडलजोवानेअर्थे आकाशमार्गेचाल्यो. आकाशगमननुं कारणएवीकुंचीदेनार कोकाशनीसाथे अनुक्रमेअनेककौतुकपोतानी
नजरेजोतोजोतो नानाप्रकानां अरण्य नदीओनगरगामसीमाडा इत्यादिनेएकेकालेउल्लंघनकरतोजहोयने शुंएवोतेराजा, श्री-
प्रगतिवडेजेटलाकमां भुगुकच्छ (भरुच) नगरउपरआव्यो त्यारेआश्चर्येसहित पटराणीएराजाप्रत्येपुछयुके-हेदेव, देवनगरने
पणअतिश्रेष्ठसमृद्धिवडेजितनारएवुंआ, कियानामनुनगरछे. अनेनिर्मलजलनापूरवडे शोभतीआनदीशुंनामछे तारपछीपृ-
थ्वीपतितेतुनामादिसम्पकूस्वरूपनेनजांणतोमाटेजेवामां नवोल्योतेवामांराजानीअनुमतीथी तेनुनामादिकसम्पकूमकरिमथम-
थीजजांणेछेमोटोविज्ञानपूर्वीएवानामधारीमां धुरंधरएवोकोकाशरथकारवोल्योके-हेस्वामिन्, श्रीभुनिव्रतस्वामीवीशमार्तीर्थकर,
तेमनाचरणकमलवडेपवित्रथयुंछेअम्यंतरजेनुंएवु भुगुकच्छनामेआनगरछे अनेआतोनगरनालोकोने सर्वप्रकारेसुखआपनारी,
जोडाजोडचारपास क्रीडाकरतांएवांअगणित, प्रसन्नथयेलां हंसपक्षीचक्रवाकपक्षीइत्यादि अनेकएवांचंचल पक्षीनांजोडवां
(स्त्रीपुरुष) तेमनीनानामकारनीक्रीडावडेआश्चर्यपांमतांखेचरकिन्नरइत्यादिकनांमिथुन (स्त्रीपुरुष) तेमनेपणनर्पदेनारी (म
शकरीकरनारी) अर्थात्तुडपहास्यकरती नर्मदानामेनदीछे आनगरीमांपूर्वेसुरअसुरे सेवनकरेला, उमन्नथयुंछे दिव्यकेवलज्ञान
जेमनेएवाश्रीभुनिसुव्रतस्वामी, दक्षिणादिशरूपस्त्रीनामुखनुं आयूषणसमान प्रतिष्ठानपुरपत्तनथी एकजरात्रिमांसाइठयोजनअ-
तिक्रमणकरीआवेलातेमणे, यज्ञमांदोमवाइच्छेलोसर्वअगे अतिसुंदरएवोयोहो, तेपूर्वभवमांपोतानोमित्रहतोमाटेतेनुंतुतंतकेनुंइ-

त्यादिवेडेउत्पन्नकथुंछेजातिस्मरणज्ञानजेने एवाघोहाने प्रतिबोधआपी कराव्योछेसर्वसचितवस्तुनोपरित्यागजेने स्थिरकथोंछे
 धर्मानुरागजेनेएवोकरी सौधर्मकल्पनेविषे कल्पेश्वरसमानछे ससृष्टिजेनीएवादेवतानी लक्ष्मीनेपमाळ्यो. तेअष्टदेवताएतेज-
 खतत्यांआवी प्रधानएवापोताना स्वामिनासम्प्राप्तस्थानमारत्नमय, अतिशेमोडुंएवुंअष्ट चैत्यकरीतिमां कथोंछेत्रणजगतना
 जनेनेमनोभिरामजेणे एवी पोतानेअभिमतएवीछंमूर्तिजेनप्रवाजीवता श्रीधुव्रतस्वामिनीमूर्ति तथोतेनीआगलयोडारुप पूर्व-
 भवनीपोतानीमूर्ति स्थापनकरी । तेदिवसथीआरामने एतीर्थजुंनामअश्वावंबोधतीर्थराज एवीमिसिद्धिनेपांम्युं. तेपणहेदेव,
 समीपसिद्धिपणे शुद्धभक्तिभाववहेनिरंतर निपजावीछे श्रीमुनिसुवतस्वामिना चरणकमळनीसेवाजेणे एवोसर्वदेवानो यात्रिक
 लोकसकलवांछितपूरकपणे घणाकालमूधी तेतीर्थनीप्रभावनाकरतोहतो, कालानेतेजजाए चटउपररहेनारीशवल्लिका (स-
 मही) पूर्वभवनावेरनुंप्रकटपणुंथवाथी नाशकरवानीछे इच्छाजेनीएवो कोइम्लेच्छतेणे पुकेळावाणयीविंथाड, पडी, तेवखत,
 पूर्वभवमांएकवखतकथुंछे त्रिनवंदनजेणे, साध्वीनीसेवारुप पुण्यनावगथी अंतमयेसाधुएआपेला नमस्काररुपमहापंत्रनीअ-
 ळावडे, शुभध्यानेकरी मरणपांमीसिंहलट्ठीपनो स्वामीराजा, तेनेचेरसातपुत्र उपरएकपरमप्रेमनीपात्ररुपपुत्रीपणेतेउत्पन्नथइ. ते
 पुत्रीअनुक्रमेयौवनअवस्थापांमीत्यारे भृगुरुरथीआवी राजानीसभामां वेठेलेएवोकोइयोडोशेठ तेनेछिन्नआवीतिसमेतेणे उच्चा-
 रणकथुंएवुंजे नमस्कारादिपदेतनामांभलवार्थीथयुंछेजातिस्मरणज्ञानजेनेएवीतेपुत्रीए, मातापितानेकोइप्रकारेपुछीनेसातशेमोडां
 वहांणनीसाथेभृगुकच्छपुरमांआवी तेचैत्यनोउद्धारदि अगणितपुण्यकथुं. तेदिवसथीवल्लीतेनीर्थ श्रीशकुनिकाविहारएवी
 ख्यातिनेपांम्युं. अनुक्रमेआजतीर्थनेविषे परमआर्हितएवाकुमारपालराजानो मंत्रीश्वरउदयननोपुत्र, श्रीशत्रुंजयतीर्थनो उद्धार
 करनार श्रीरचितक्रागिरिनी सुगमएवीपद्या (रस्ता) नोकरनार इत्यादिमोटांमोटांअनेकपुण्यनो प्रगटकरनारएवोमंत्रिमांमुकुट

एवोकोकाश, कम्
कारीछे

मदनोनांभाइ जेआंवहमजीश्वर, तोपतानापुण्यनिमित्ते आचैत्यनोउद्धारकरावशे. पछीमिथ्यादृष्टिएवो
पदवनोनाशकरनारएवाश्रीहेमस्वरिनासाविध्यपणावेहे, अनेकएवांलौकिकतीर्थपणइहांथयांछे एप्रकारेकोकाशना
योछीर्थमाइमाजेमणेएवां पट्टराशीतथाराजाअनेकोकाशएत्रणेतैचैत्यमांआवी श्रीमुनिमुत्रतभुनेभावथीनमनकरी
पाछांपूर्वनी पेटेगुरुहउपरवेशीने आगलदक्षिणदिशमांचाल्यां, त्यांकोइमहानगरनी उपरजेवामांआवेछे तेवामां

ए प्रवर्तनीपेटे राजानेपुछ्युंके, हेस्वामिन आनगरकियुं अनेआनदीनुंछुनामछे, त्यारेराजामौनरह्यो, पछीकोकाशवोत्योके
हेदेवआलौकिकडक्तिवहे प्रसिद्धानेरवाधिलक्ष्मीना विलासवहेसमुद्धिवाहुं महाराष्ट्रदशनुंअलंकाररूप, पूर्वेपञ्चासेनस्थापनक-
रेलुंपुत्रपुरनामपुरछे. जयवंताएवाश्रीचंद्रप्रभस्वामिनावचनथी सौधमैद्रपासेथीग्रहणकरेली चंद्रकांतस्नमयश्रीचंद्रप्रभस्वामिनी
प्रतिमाआगलआरंभेला महायागनीसिद्धिवहे प्रसन्नयइछेचित्तवृत्तिजेनी एवामज्ञापतिए (मजापतिरितिपाठान्तरम्) आपुरमां
श्रीचंद्रविहारकराव्यो. अनुक्रमेइहांजपितानावचननी आराधनानेअर्थ वनवासिएवारामथयेसते, रावणनीवेहेनसुर्पणखा, वा-
रवपर्यंतवांसनीजालमध्ये नीचामुखथीधूमपानकरतोएवो पोतानोजेएत्रतेने चंद्रहासखड्गविद्यासिद्धिनी संभावनामांआवेली, वा-
पणत्यांप्रथमथी आवेलालक्ष्मणनाहायेचढवाथीतिसमेयमाप्तथेयलाचंद्रहासथी. (तरवारथी) छेदुंनेवांसनीजालमध्ये बुटि-
पढेछुंपोताना पुत्रनुंमस्तकदेवीअतिक्रोधवहे लक्ष्मणजीनांपगलांने अनुसरिनेजपछवाहेगइ, परंतुअतिसुंदररामनेजोइ व्यामो
हनेपांभी प्रार्थनाकरवामंडी, रामतोनिपेधकयो तारेलेक्ष्मणपासेगइ, तेणेपण, प्रथमरामपासेजवाथी भाइनीस्त्रीतुथइ, एमकही
निपेधकयो. क्रोधवहेधमघमाटपणुंदेखाडयुं तारेतेनीनासिकाकापीनाखी तेदिवसथीआरंभीने आनगरनुंनाम नासिकपुरएवुं
थयुं. रामचंद्रजीरावणनेमारी सीतानेलेइपाछावलतांइहांश्री चंद्रप्रभस्वामिना विहारनोतेणेउद्धारकराव्यो. अनुक्रमेपांडुराजानी

पटराणीकुंताजीए श्रीजिनधर्मनी आराधनानो एकमुखयमहिमाचडे श्रीयुधिष्ठिरपुत्रथयेसते आचैत्यनोउद्धारकराव्यो, त्यारे
 एतुनामकुंतीविहारएवुंथुं आचैत्यनाघगाउद्धारथयाछे । अनेसमग्रआश्रितजनने प्रमोदउपजावतीगोदावरीनामनीनदीछे ।
 पछीआगलचालतां समुद्रमांसुवर्णमयसमग्र नगरनेजोइ पूर्वनीपेटेराणीएपुछुंने राजाएमौनराखुंत्यारेकोकाशबोल्यो. हेदेव,
 दिव्यसमृद्धिनाविलासवेडे अलकानगरीनेपण जयउपजावतीलंकानामनीनगरीछे तेअतेशेमहामोटाकछोलवडेदुर्गममहासागर
 रुपखाइइत्यादिविशेषवडे समग्रएवापण विद्वपीलिकोनेपराजयकरनारी, बलीएनगरीमांप्रकृतिवडे महामदनीमोडीवृद्धियीसा-
 क्षावैरावणहार्थीजेंवो जणातोरात्रणनागे प्रतिगामुदेव, सिद्धकरीछेसहस्रविद्याजेणे, शतसहस्रएवाविद्याधरेंद्र अनेनरेंद्रतेमणे
 करीछेसेवाजिनी, एवोसतोपूर्वेराज्यकरतोहोतो अतिअहंकारधी धमधमयामानएवातेरावणे, इंद्रमूर्यचंद्रइत्यादि देवतानांनाम
 धारकएवा तेतेविद्याघरोपासे पोतानीनानाप्रकारनीसेवा कराववीइत्यादिवहे पोतानेइंद्रकरतांपण अधिकमानतो, त्रणजगत-
 मांपणउपमारहित एवाराजापणानुं आचरणकर्युंहुतुं. तेरावणनीसमृद्धितुं स्वरुपलोकमांसंभलायछेके-इंद्रधीपणद्रुर्ग्रहएट्टले दुः
 खथीग्रहणथायएवानवग्रह तोपोतानापलंगनापायेवांध्याहता. तथात्रणजगतना लोकनेपणआप्युंछे आत्यंतिकभयकष्ट जेणेएवा
 मृत्युनेपणवांधीलावीपातालमांचांपीयालेलोहोतो. तेरावणनो, वायुदेवतोघरनाआगणमांडाडुंकाहनारसेवकहोतो. तेजाग्यमांसु
 गंधमान्पाणिछांटनाराचारप्रकारनाजीमूतदेव (मेघ) हता. शेषनागेंद्र, छत्रधारकसेवकहोतो, गंगायमुनाएवेदेवीओचामरदो-
 लनारीदासीओहती. छक्रदु, पुष्पधूरंकरनारामालीनेठेकाणसेवकोथइरहाहता. सरस्वतीदेवीवीणानाद संभलावनारसिंसेविका
 यइरहिहती, रंभाअनेतिलोत्तमाइत्यादियप्सराओ नृत्यकरनारी वारांगनाओहती. अनेतेरावणनोगायक, तुंवरुगंधर्वहोतो.
 नारदतोतात्रोयाकुटनारसेवकहोतो. आदित्यतोरासोइकरनार रसोइओथइरह्योहोतो, चंद्रमानो, पोतानीसंपूर्णकलावेडे अमृतनो

नकरनारहतो. मंगलतोभ्रंशोदोहनकरनार सेवकथइरह्योहतो. बुधतो, दर्पणदेखाडनार सेवकथइरह्योहतो, बृहस्पति, घ-
 ंघनोवगाडनारहतो. शुक्रतोप्रधाननुं कामकरतोहतो. शनैश्चर, पूठनोरक्षकहतो, तेवीशकोटिदेवतासेवकोहता. इठयाशीह-
 जारऋषियो, पाणिनीपरब्रह्मीओनारक्षकहता नारायणतोसभामां मशालधारणकरनारहतो. इंद्रतोमालाकारहतो, ब्रह्मापुरो-
 हितथइरह्योहतो. भृंगिरीटिनामनापुछ्यो आचमनकरावनारहता. जीमूतऋषिछोकरां रमाडनारसेवकहतो. कामदेव, छुरिका,
 कटारवांधीसमीपसेवाकारकहतो अथवातरवारवांधीसेवाकरवीतथागायोवांधीखोडवी, एवाकाममांरह्योहतो. वैश्वानर, वस्र
 धोनारधोवीचुंकामकरतोहतो स्वामिकार्त्तिक, कोटवालनुं कामकाजकरतोहतो. गणपतितो, गंधेडांचरावी लाववानाकाममां
 दाखलथइरह्योहतो. चामुंडादेवी, चातुरीचलात्रनारीदूतीहती. गौरीदेवीवाणकातनारीहती लक्ष्मीदेवीवस्तुमात्रनीरक्षाकरनारी
 हती परछिद्रेनेखोलीलावनार नागदंघर्वहतो कुवेर, भांडागारिकहतो. इत्यादि. ॥ आप्रकारनीमहासमृद्धिथी भरपूरहतो
 पणपरस्तीडपरघणीलालचराखवाथी वस्रत्रयइछे दुष्टबुद्धिजेनीएवोसतो, सीताजीनुहरणकरवारुप महापापवडे निष्फलथुंछे
 सर्वमकारनुंवलजेनुंएवोरावण सारान्यायमांगेचालनार, लक्ष्मणमात्रछे सहायजेमेनेएवारामचंद्रजीए सकलपरिवारेसहितकं-
 पनुंछेहृदयेजेनुंएवो तेरावण, लीलामात्रमांपरलोकापमाड्यो. इत्यादि. ॥ वली, आलंकापुरीमां खेचरेंदेकरावेला, घणा, भव्य
 जननामनेमेसन्नकरनारा श्रीजैनमांसादोछे । तारपछीतेत्रणपण, तेदेवोनुंवंदनकर्युं. वलीतेमजआगलवाली अनुक्रमेपाळां
 पोतानानगरमांआव्यां १ एप्रकारं वली कोइदिवसपश्चिमदिशमां गरुडउपरचेची पूर्वनीपेठेचाल्यां, अनेरथकारे, सांभलवामा-
 त्रथीजआश्चर्यकारी, सकलपापनुनिवारक, एवुंशत्रुंजय, रैवतकतीर्थनुंमहात्म्य, विस्तरप्रबंधसहितकहुं. तारपछीत्यांपणतेदे-
 वनुंतेसेवंपुंवंदनकर्युं वलीविस्मयवेडप्रमुदितथयांछे चित्तजेमनांएवतिसर्वे उत्तरदिशमांचाल्यांत्यारे, त्यांकैलासेछेअपरनामजेनुं

नानाप्रकारानां आश्चर्यनोभंङाररूप, अतिसुंदरस्फटिकमणिनीशिलापय, आठयोजनउंचो, भरतचक्रवर्तिएकरावेली सिंहनि-
पद्यारूपेअनुपमपोतपोताना वर्णप्रमाणआदिकेसहित एवीअतिशोभायमान महाप्रभाविक देवदेवीयोये भक्तिश्रीपूजेलीएवी
स्फुरणायमानएवां प्राचीनरत्नमयश्रीऋषभआदिचेवीश जिननीप्रतिमातेमणेशहिन सुवर्णमयादिव्यप्रासादवडेगोभित उचांछे
शिखरजेनांएवो अष्टापदपर्यंत, तेतीर्थनाप्रवंचने, तथाशोभायमान अजितादिवीशतीर्थकरनां निर्वाणस्थानतेपां निपजावेला
दिव्यस्वरुपरत्नमय मोटामोटाधूम तेवडेअतिशेशोभित एवोसंमेशैलतीर्थना प्रवंचने, वलीआगलशाश्वतांएवां सिद्धायतनआदि
अनेकआश्चर्यशीवैताहचपर्यंततुंदेखतुंतेनेविप्रेश्रीऋषभदेवनीसेवाधीसंतुष्टयेलाश्रीभरणेद्रकरेलुं, अडतालीश हजारविद्याप्रदान
दक्षिणअनेउत्तर एवीवेश्रीणिओमां पचासअनेसाइठ महानगरनुंस्थापन राज्यादि नमिनोप्रगंध तेसर्वेते रथकारपांडितेकहा,
वलीएकदिवसे पूर्वदिशामांतेसर्वे पूर्वनिपिडेगयां. त्यांश्रीयुगादिदेव तीर्थकरपांचनां, जन्मादिअनुपम कल्याणकना महोत्सवयी
प्राप्तयेछेमोटा महिमानीसमृद्धि जेनेणुंजगतनां गसिद्धएवुश्री अयोध्यादि, तीर्थकरनीजन्मादि भूमिनुं अतिशेवर्णनकयेसने,
तथेतिरथकारे कहेवामांडिलुंतांतिनाथ प्रमुखत्रणतीर्थकर, सनत्कुमारादिपांच चक्रवर्ति, चरमशरीरो पांचपांडव, इत्यादिउत्तम
पुरुषोनीउत्पातनुं स्थानएवुं, तथाश्रीऋषभ देवादिदेवतुंवापिकतपनुं पारणानेविप्रेश्रेयांसछे आदिआरंभकरनार जेनोएवुंदान,
श्रीभाति, श्रीकुंधु, श्रीअरजिनोनुं मोक्षकल्याणक वर्जिनेचारकल्याणकनुंधनुं, तथाश्रीशांति, कुंधु, अर, मल्लि, तेमनुं समवसरण,
विष्णुकुमारमहर्षिनुं लक्षयोजनरूपविकुर्वणा, साधुद्वेपीनमुचिनुं शिक्षण, सौम्यमंदजीव कर्त्तिकश्रेष्ठीये, परिव्राजकनुंपरिवेषण
(पीरसनुं) तेनेअर्थे, राजाना अभियोगधी(आग्रहधी) उत्पन्नयेलावैराग्यधी एकहजारआठवणिक सहितपरवरी मुनिमुन्नत
स्वामीसमीपेजइ दीक्षालीधीइत्यादि अनेकइतिहाससहसनुं निधानरुपश्रीहंस्तिना पुरनामेश्रीप्रधानतीर्थनी वर्णनाकरेसते

શાંતિ,કુંડુ,શ્રીઅરજિનૈષ્ટ્રે પળઆસ્થાનમાં ચક્રવર્તિતથાનેશ્રીતીર્થકર થયાપ્રકારના વ્યતિકરને(વિશેષને) સાંભલીવિસ્મય
 યુક્તથયુંછેચિત્તજેનું એવોતેરાજાએચક્રવર્તિની સમૃદ્ધિકેવીદ્રશે એમપુછ્યું,ત્યારેસર્વપ્રકારેઅતિશોનિપુણએવોરથકારવરજેકોકાના
 તેણેતેરાંજામત્યે આપકારેચક્રવર્તિની સમૃદ્ધિતુંવર્ણનકર્યુંકે હેરાજનચક્રવર્તિનીક્રદ્ધિતુંસ્વરૂપ, જગતમાંકોઈસાથે ઉપમાદેવા-
 યએવુંનથી,તેનેસાંભલો. ચક્રવર્તિનેછેલુંદેજનાંદુંભરતક્ષેત્ર, નવનિધાન,ચંડદરતન, હોય તેમાંનવનિધાનનુંસ્વરૂપઆપકારનુંછે.
 તેમપ્રવચનસારોદ્ધારની ગાથાત્રહેદેલાંદુંછું. તેગાથાનોઅર્થઆપકારેછે. નૈસર્ગિય પાંડુકર પિંગલ૩ સર્વરત્ન૪ મહાપદ્મ૫ કાલદ
 મહાકાલ૭ માળવક૮ મહાનિધિ૯ એનામના, નવનિધિછે, ॥૧॥ તેમાંપ્રથમનાનિધિમાં અનેકપ્રકારનાંસ્થાન, ગામ, આકર(અ-
 ગર)નગર, પટ્ટણ,દ્રોણમુલ, મંડપ; સંક્રાવાર, ગૃહ,ઈલાદિરહેવાનાં સ્થાનછે ॥૨॥ વીજાનિધિમાં, ગણિતનું,ગીતનું, માનનું,
 ઉન્માનનું, પ્રમાણછે. તથાધાન્યની, બીજોની,ઉત્પત્તિ પાંડુકનામા વીજાનિધિમાંકહીછે ॥૩॥ જેન્નેપુરુષોનાતથા સ્ત્રિયોના,તથા
 ઘોડાનાતથાહાથીનાં સર્વેઅનેકજાતનાં આપૂષણતેમના પ્રકારોપિંગલનામેત્રીજાનિધિમાંકહ્યાછે ॥૪॥ ચક્રવર્તિનાંશ્રેષ્ઠચંડદરતન
 તથાએકોદ્રિય અનેપંચેન્દ્રિય,એસર્વેરત્નની, સર્વરત્નનામેચોથાનિધિમાં ઉત્પત્તિકહીછે. ॥ ૫ ॥ ચક્રતરવારછત્રદંડ આયુધશાલા
 ઇલાદિપાંચમાનિધિમાં હોયછે.તથાતેમાર્ચમ, મણિ,કાગિણિ, નિધિશ્રી,એચાર, ચક્રવર્તિનાઘરમાં હોયછે ૬ સેનાપતિ,ગૃહપતિ,
 પુરોહિત,તથાપોતાના નગરમાંસ્ત્રીરત્ન, રાજકુલમાંવૈદ્ય મણિવદ્ધમૂર્ધિ,તથાહાથી ઘોડા૭ વસ્ત્રનીઉત્પત્તિ, તથાતેસંવંધી સર્વપ્ર-
 કારનીરચનાયોની સિદ્ધિ,તથારંગોની અનેધાનૂનીઈલાદિક જેસિદ્ધિતેસર્વે પાંચમામહાપદ્મનામે નિધિમાંહોયછે. ॥૮॥ કાલના-
 માનિધિમાંકાલજ્ઞાન તથાતીર્થકરચક્રિક વાસુદેવવલ્લહેવેતે ત્રણનાંત્રણેવેષે ભાવીકાલઅને ભવિષ્યકાલ, તેનુંજ્ઞાન, તથાસોપ્ર-
 કારનાંશિલ્પ, તથાજગન્યમધ્યમ અનેઉત્તમત્રણ પ્રકારનીપ્રજાઓનાં હિતકારીકર્મ (ક્રિયાઓ)હોયછે, ૯ લોહાનીરુપાનીસોના

ની આકાર (સ્થાનો) તેમની ઉત્પત્તિ તથા મળિ, મોતિ, શિલા, પ્રવાલની ઉત્પત્તિ મહાકાલાના માનિધિમાં હોય છે. ૧૦ યોદ્ધાઓનાં વગતર, ઢાલ, તથા પ્રહાર કરવાનાં સાધને તેમની ઉત્પત્તિ તથા સર્વ યુદ્ધ કરવાની નીતિઓ અને ઢંડની તિઓ માળવકના માનિધિમાં હોય છે. ૧૧ ન્દત્પવિધિનાટકાવિધિ ચાર પ્રકારના કાવ્યની ઉત્પત્તિ તથા સર્વ પ્રકારનાં વાદિત્રણ સર્વ મહાનિધિ શંખના માનવમા નિધિમાં હોય છે. ૧૨ આઠ ચક્રોપર (પૃષ્ઠાંડોપર) રહેલી આઠ યોજનની ઊંચી, નવ યોજનની પાહલી, વાર યોજનની ઊંચી, પૃથ્વી મંજૂષાઓ (પેટારા) ગંગા નદીનાં મુખ ભાગમાં રહે છે. ૧૩ તેમનાં વૈદ્ય યોગિનાં કપાટ છે પોતે મુવ્રજ્ઞ મય છે, નાના પ્રકારનાં રત્ન વઢે ભરપૂર છે ચંદ્ર સૂર્ય જેવાં ચક્રાકારી ચક્ત્ર વેડે સંહિત છે. એક વીજાને સમાન એવાં મુખ હોયને શુભાંક્રમા હોતે મની ઉત્પત્તિ સંહિત, પલ્લોપમની છે સ્થિતિ જેમની, નિધિ શ્રી છે નામ જેમનું એવાં દેવો, ત્યાં નિશ્ચરે છે જેમનાં આત્માસ (રહેવાનાં સ્થાન) છે તે, અને તે દેવોનું, કાર્ય રહિત એવું અધિપતિ પળું અમૂલ્ય છે ॥ ૧૫ ॥ એ પ્રવચન સારો દ્વારની ગાથાઓની અનુક્રમે કાંઈક વ્યાખ્યા, આ પ્રકારની છે કે - નૈસર્ગિક આદિ નવ નિધિમાં શાશ્વતાં કલ્પ પુસ્તક રહ્યાં છે તેમાં સમગ્ર જગતની સ્થિતિ, વ્યાખ્યા ન કરી છે તેમાં જો નિધિને વિષે જે વ્યાખ્યા ન કર્યું છે તેને કહે છે ? દસ હજાર કુલવાલું ગ્રામ કહીએ. જેમાં લવણાદિકની ઉત્પત્તિ થતી હોય તેને આકાર કહીએ જેમાં રાજાને લેવા યોગ્ય એવો કર પગ ન લેવાતો હોય, તેને નગર કહીએ અથવા રાજધાની હોય તેને નગર કહીએ. જેમાં જલમાર્ગ અથવા સ્થલમાર્ગ એવાંથી એક હોય તેને પત્તન કહીએ અને જલમાર્ગને સ્થલમાર્ગ એવો હોય તેને દ્રોણ મુખ કહીએ જેમાં અહોગાંડી અંદર અન્ય ગ્રામ ન હોય તેને મંડપ કહીએ જ્યાં લશ્કરનો પડાવ રહેતો હોય તેને સંઘાવાર કહીએ ચક્ર વડું ગ્રહણ કરવાથી આપણ પળ કહીએ । એ ગ્રામાદિકનું અન્યથા પ્રકારનું પળ વ્યાખ્યા ન કેટલાક કરે છે. । તેક ઘુંટે કે - વાઘ્ય વેડે વીટે ઘુંટે હોય તેને ગ્રામ કહીએ ઘણાં ચારે પાસ ટરવા જાવડે શોભતું નગર કહીએ નદી પર્વતે ઇત્યાદિક વીટે હું હોય તેને વેડ કહીએ પર્વતે વીટે હું હોય તેને કર્વટ કહીએ ખાગેલાં હજાર ગ્રામ વેડે યુક્ત હોય તેને મંડુવ (મડવ) કહીએ

रत्नउत्पन्नयतां होयतेनपचनकहीए समुद्रनीवेला(सीमाडो) आवतोहोयएटले तेणेवीटेलुंहोयतेनेद्रोणकहीए पर्वतनांशिखरवडे
 नीटेलुंहोयतेनेसंभाषन कहीए । दीनार, मोहरो (रुपे आपइशा) सोपारीफलइत्यादिछे लक्षणजेमां, एटलेएक, वे, इत्यादिगणवा
 योग्यपणुजेमांछे तेनेगणितकहीए स्वरप्रमुखवडे पाठकराय, मबंधोने गवाय, तेनेगीतकहीए मानएटलेसेतिकादि, अर्थात्सेरवसेर
 इत्यादिमपायछेते, तथाकांडपणमापवा योग्यधान्यादितेनेमानकहीए उन्मानएटले तुलाकर्पादि, तोलवुं, जेमचारकर्पणुएकपल,
 उन्मानथयुंकेवायं इत्यादिजोखवुंतेने उन्मानकहेछे बीजतथा डांगेरप्रमुखधान्यनी देशकालधीघटित एवीउत्पत्तिकेतांनियज
 वुं, वलीचोधीगाथार्थीचार गायानोअर्थउघाडोछे माटेग्रंथकारकहेछेकेनथीलखता ॥ सर्वभक्तिकेतांसर्वएवावह्नादिकमंरहेला
 विशेषतयारंगकेता मजीठकंमुंवोइसादि रंगनोविशेष, जांगवो घातुंकेतांलोडुंप्रमुख जाणवुं । जगनमांत्रणवंश एटलेतीर्थकरच
 कवचीवलदेवचामुदेव संचधीजाणवा । तेमांजिभव्यकेतांयशे अनेभाविकेतांजुनाथइगयेला, उपलक्षणधीवर्त्तमानपण जांण-
 वा । शिल्पशतएटले कुंभारनो१ लुवारनो२ चितारानो३ वणकरनो४ धांइजानो५ एपांचप्रकारनां शिल्पतेनाप्रत्येकवीश
 वीशभेदधीसोप्रकारनुं शिल्पकहेवायछे. कर्मकेतांखेतीवेपार इत्यादिजघन्यमध्यम उत्कृष्टएवाभेदवडे व्रणप्रकारनुं कर्म, ९ ॥
 शिल्पकेतांस्फटिकादि शिलाजांणवी १० आवरणकेतांवगतर, खेदककेतांढालप्रमुख, (गोफण) इत्यादि । चक्रव्यूह, इत्यादि
 व्यूहरचवृंछेलक्षण जेनुंएवीयुद्धनीतितथासाधनप्रमुखचारप्रकारनीदंडनीति ११ झुटितागकेतांवाटिअसर्वनीउत्पत्तिएमांक-
 हेवायछेअनेबीजा आचार्यतोआपूर्वकेहेलां सर्वपदार्थसर्वएवाएटले नवएवापणनिधिवेपे साक्षात्उत्पन्नथायछे, एमव्याख्या-
 नकरहे. १२ प्रत्येकआठचक्रमाछे रेहवुजेनुंतेजगाए प्राकृतपणार्थीअष्टशब्दनो परनिपातययोछे, आठयोजनउंचापणुछे जेमनुं
 पेटीनासंस्थानपणे रहेलानिरंतरंगानामुखमंरहेताभरतखंडनो विजयकर्यापळी चक्रवर्तिनीजोडेपातालमार्गे चक्रवर्त्तिनानगरमां

रहैछे वैड्यपणिनाछे कमाडजेनां धूर्यचद्रना आकारजेवांछे चिह्नजेमां समानछे द्वारघटनाजेमनी, १४ आवासकेतां आश्रयस्थान,
 अने अधिपतिपणा निमित्त अक्रयछे एटले जेमनुं अधिपतिपणुं मूलपवडे प्राप्त थुंनथीए भावछे १५ एमकारेनवा निधनुं ररूपकथुं ॥
 सेनापतिआदि चउदरत्नजाणवां तेमालेनापति, गंगाअने समुद्रेतेनापरफरनो विजयकरवासमर्थ, शत्रुवडेनथी ह्मणाती शक्तिजे
 नीएवो. १ गृहपतितो घरमां योग्य द्वाशाशिप्रमुख (डांगेरविगरे) सर्वधान्य, फल, शाक, आदि वस्तुने तत्काल संपादन करतो
 समग्रचक्रवर्तिना लशकरनुं पण अवसरे अवसरें रूपाडनारएवो. २ अने पुरोहित, सर्वथा सुदुजपद्रवतेनी उपशांतिनो करनारए
 वो. ३ अतिशेवगेअने पराक्रम तेने सीहित एत्रोदाधीत थायोडो. ५ तथा वर्द्धी करत्नतो, समग्रचक्रवर्तिनुं सैन्य, तेने पणजेन जेमेजे
 भवन (घर) विगरे नीरचना आदि जोइ एने सर्वेनुं तत्काल जसंपादन करी आपवापां महासमर्थ, तथा उन्मन्ना अने निमन्ना नो भवेम-
 हानदीओनी सुगम एवीपद्याकेतां पथा, पगथीयां, इत्यादि नीरचनानो करी आपनारो एवो जाणवो. ६ सर्वह्मी प्रात्र श्री अतिशे अ
 धिक एवाकांम मुखनुं निधानरूप स्वीरत्न जाणनुं ७ अने हजारछे आराजेनी, वामप्रमाणे, सर्व आशुवपां प्रधान, कोइ जमाए निष्फल
 नयतुं एवुं चकरत्नछे. ८ अने व्यापमभागे छ चरत्नछे ते चक्रवर्तिना हाथनो स्पशमात्रवाथी वारयोजन विस्तारपमि एवुं नैवना दृश्यवतना
 उत्तरभागमां रहै नारम्लेछोने अनुरोधो रुनार मेघकुमार पुकेली जलधाराने निवारण करनारने, नवां गुहजार सेनानी शालीयो
 तेने करिगुं थुं जडेहुं, सुवर्णमय मोटो दंडनें शोभनुं. ने, वस्त्रिप्रदेशमां मध्यप्रदेशमां पंजरवडे शोभनुं, अर्जुननापतु यथानपांडुर
 सुवर्ण, तेने करी व्यापमथयेलोछे प्रष्टभाग जे नो एवुंने, सूर्यनो तडको वा युवृष्टि इत्यादि दोपनुं नाश करनारुंछे । चर्मरत्न वेदाथममा
 णनुंछे, वैताडथपर्वतनी उत्तरदिशे वतता म्लेच्छो एकरावेली एवीपे वृष्टि ययेसते स्वापीना हाथनो स्पशमात्रवाथी चारवाजन
 विस्तारपां पनुं. आकाशने विपरेहेहुं, उपर छत्ररत्नवडे आच्छादन करेहुं, सकल चक्रवर्तिनी सेनानालोकोने पृथ्वीपेठे आचार-

रुपयतुं. अनेप्रातःकालेवात्रे, नेअपरह कालमांनिष्पन्नथतीएवीशालि (डांगेर) प्रमुख ग्रान्यनीउत्पत्तिनुं निमित्तरुपयुं. ॥१०॥
मणिरत्नचारआंगललांबुं, वेआंगलपहोलु. वैहूररत्नमय, त्रणखुणावालं, उन्ननातुंवमारहेलुं, हस्तिनास्कंधउपर रहेलुंसंतुवार
यौजनमकाशकरेले. धुद्रएवाउपद्रवनेनाशकरेले, तेहायमारहोसतेप्राप्तथुंछे यौवनजेनेएवोथाय. अनेअविस्थितरहाछेकेशनख
जेनाएवोपणथाय ॥११॥ काकिणीरत्न, आठसौवर्णिकसोनैयाजेबुंभारेछे चारअंगुलप्रमाणेछे समचतुरस्रछे चारखुणेसमान
छे. सर्वविषनेहरनारुछे. तमिस्राखडप्रपाता एवेगुफानुंवारयोजन अविधिवालुंअंधकारतेनुंहरणकरनारुछे चक्रवर्तिप्रात्रिनेविषे
सैन्यनीवृत्तथाप्युंहोयतो सूर्यनीपेटेमकाशनेकरेछ चक्रवर्तितमिस्रागुफामां पूवअनेपश्चिमभीत्योनेविषे, प्रत्येकयोजननेआंतरे
पांचशेधनुपलांवांपोहलां, एकयोजनपर्यंत उद्योतकरनारां, चक्रनीनेमिकेतांधारातेनाआकारेगोल, गोमूत्रिकानाक्रमेनीचांड-
चां, एकभीतिनेविषेपच्चीश, अनेवीजीभीतेनोत्रेपे चोवीश, एवओगणपच्चासमंडलोने, तेकाकिणीरत्नवडे खडीनीपेटेमुखेउछे-
खनकरतोकरतोगतिकरेछे. भरतखंडनाअर्द्धनेविषे, दिग्विजयकरवनेअर्थे, जेटलोकालचक्रवर्तीरहेछे तेडलाकालसुधी, तेमं
डलोपणरहेछेनेगुफापण तेडलोजकालउवाहीरहेछे एमखंडप्रपातगुफानेविषेपणजांणुं ॥ १२ ॥ खड्गरत्नवन्नीश अंगुलप्रमा-
णनुंछे. संग्राममान्धीहणातीशक्तिजेनी एवुंछे ॥ १३ ॥ दंहरत्न; रत्नमयछे. पंचलतांकंकेतां (पांचफणसावालुं) एतुं, यज्ञ-
सार, व्यामप्रमाणनुं, शत्रुसेनानेवित्रासपमाडनारएवुं, विषमअनेउन्नतएवा भूमिभागेनेसमपणुकरनारुं, शांतिनुकरनारुं. मनोर-
थनुंपूरनारुं, सर्वजगाएनहणातुं, हजारयोजनपणनीचे प्रवेशकरनारएवुंछे ॥ १४ ॥ चउदेए, कहेलारत्न, तेनाअधिष्टायक;
प्रत्येकनाएकहजारयक्षेछे. एचउदरत्नमां सातरत्नसेनापतिआदिक, तेतोपंचोदियेछे अनेचक्रप्रमुखसातरत्नतोएकेंद्रियेछे पृ-
श्चीनापीरणामरुपछे. ॥ एप्रकारेचउदरत्ननुंस्वरुपकथुं ॥ चक्रवर्तिनेमोलहजारयक्षो सेवाकरनारहांयतेमां चउदरत्ननेविषे

प्रत्येक एक एक हजार, अने एक एक हजार चक्रवर्तिना स्कंधने विषे सेवक होय वत्रीशहज्जार मुकुटवद्धराजोत्तमां चोसहजार
 अंतःपुरनीस्त्रीयो एकलाख अष्टाव्वीहजार वारांगनाओ वत्रीशहज्जार देशो, वत्रीहजार पुर. वहीतेर हजार महापुर. अडतालीहजार
 पत्तन. नेवुंहजार द्रोणमुख छत्रीशहजार वेलाकुल, चउदहजार जलपथ एकव्वीहजार संनिवेश. वत्रीहजार महानगरीओ. सोल-
 हजार राजधानीओ सोलहजार खेटक. चोविहजार मटंच. तेदलांज कर्वट चउदहजार संवाधन सोलहजार रत्नाकर. नवांणुहजार
 सुर्वणादि आकार. वीशहजार सामान्य आकर. सोलहजार द्वीप छप्पन अंतर द्वीप छत्रु करोड ग्राम ओगणपचास हजार उद्यान ओ-
 गणपचास कुराज्य. सोलहजार मलेच्छराज्य. चोराशिलाख, हाथीघोडारयो प्रत्येक जाणवा. छत्रु करोड पगेचाल नारप्यादलो.
 सर्वसैन्यमांती अढार करोड घोडा चउदहजार मंत्रिश्चरो. वेंशीहजार पंडितो, तलारश अने सूत्रधार, प्रत्येक, चोराशिहजार. नि-
 योगिसेवको त्रण करोड सात करोड कौंटुंगिको. त्रण शेसाइठर मोइया, चक्रवर्तिनी भोजन सामग्री नाकर नारा. वीजा तोर सोइआतो
 व्रीश करोड छत्रीश करोड आभरण नाधारको चोसहजार कल्पण अने महाकल्पण तेना कर नारा छत्रीश करोड अंगमर्दक से-
 वको. त्रण लाख शस्त्रधारको. पांचलाख, मशालोधर नारा. त्रण करोड वादित्रो, चोराशिलाख निगानो. दश करोड पताका ओव-
 व्रीशहजार वत्रीश वद्धनाटको. त्रण लाख भोजन स्थानो, वत्रीश करोड कुल, एक करोड गोकुल त्रण करोड हल. अडारंश्रेणिओ,
 अने अढार प्रश्रेणिओ. शेट, सार्थवाहक, मांडंविंक, महत्तर, अगरसक, स्थगिका वित्तकेतां फुलनीछावडी ओनाझाल नारमा-
 लिलोको. सौविदल्लकेतां शिपाडलोको, महामल्ल, प्रतीहार (द्वारपाल) महामात्र (महान्न) स्वारोसारथि, कथक, नर्तक
 दूत, आदि अने करोड संख्खाचाला होयछे. गंगा अने तीस धुएवंदेचीयोछे. । खंडप्रपात अने तपेन्ना एवेना मनीगुहादेवीओछे.
 मागध अने वरदाम, मभास तीर्थ, एत्रण नादेवता हिमवत्पर्वत, अने त्रपभकूट एवेना अधिष्टायक एवावेदेवता एप्रकारे चक्रवर्तिनी

રૂપથતું. અને પ્રાતઃકાલે ચોત્રે, ને અપરાહ્નકાલમાં નિષ્પન્ન થતી એ ત્રીશાલિ (ડાંગેર) પ્રમુખ શાન્યની પ્રાપ્તિનું નિમિત્ત રૂપ થવું. ॥ ૧૦ ॥ મળિરત્ન ચાર આંગલલાંતું, વે આંગલપહોલુ, વૈહૂયરત્નમય, ત્રણ લુણાવાહું, હઝનાતું વમાં રહેલું, હસ્તિનાસ્કંધ પર રહેલું સતું વાર યોજન પ્રકાશ કરે છે. ક્ષુદ્ર દવાલપદ્મવનોના શકરે છે, તે હાથમાં રહે સતે પ્રાપ્ત થયું છે. યૌવન જેને એવો થાય. અને અવસ્થિત રહ્યા છે કે શે ન સ્વ જેના એવો પળ થાય ॥ ૧૧ ॥ કાંકિની રત્ન, આઠ મૌર્ગિક સોને યોજે તું મારે છે. ચાર અંગુલ પ્રમાણે સમચતુરસ્ર છે. ચારે લુણે સમાન છે. સર્વ વિપને હરનારુ છે. તમિસ્રા સ્વડ પ્રપાતા એવે ગુફાનું વાર યોજન અવધિવાલું અંધકાર તેનું ઢરણ કરનારુ છે. ચક્રવર્તિ એ રાત્રિને વિપે સૈન્યની વૃત્તે થાયું હોય તો સૂર્યની પેઠે પ્રકાશને કરે છે. ચક્રવર્તિ તમિસ્રા ગુફામાં પૂર્વ અને પશ્ચિમ મીલ્યોને વિપે, પ્રત્યેક યોજનને આંતરે પાંચ શેખરુ પલાંવાં પોહલાં, એક યોજન પર્યંત ઉચોત કરનારાં, ચક્રની ને મિકેતાં ધારાને આકારે ગોળ, ગોમૂત્રિકાના ક્રમે નીચાંડ-ચાં, એક મીતેને વિપે પક્ષીશ, અને વીજી મીતેનો ત્રેપે ચોવીશ, એમ ઓગળ પગ્ગાસમંહલોને, તે કાંકિની રત્નવડે સ્વડીની પેઠે મુલે ઉલ્લે-લ્લે પળ રહે છે ને ગુફાપળ તેડલો જ કાલડાહી રહે છે. એમ સંહ પ્રપાત ગુફાને વિષે પળ જાણું ॥ ૧૨ ॥ સ્વડ રત્ન ત્રણ અંગુલ પ્રમા-ણનું છે. સંગ્રામમાં નથી હણાતી શક્તિ જેની એવું છે ॥ ૧૩ ॥ દંડરત્ન; રત્નમય છે. પચલતાં કેંકેતાં (પાંચ પળ સાવાલું) એનું, વજ્ર-સાર, વ્યામ પ્રમાણનું, શત્રુ સેનાને વિત્રાસ પમાડનારું, વિપમ અને હઝત એવા ભૂમિ ભાગને સમ પળ કરનારું, શાંતિ નુકરનારું. મનોર-થનું પૂરનારું, સર્વ જગા એ નહાતું, હજાર યોજન પળની જે પ્રવેશ કરનાર એવું છે ॥ ૧૪ ॥ ચડદેવ, કહેલાં રત્ન, તેના અધિષ્ઠાત્રક; પ્રત્યેકના એક હજાર મય છે. એ ચડદરત્નમાં સાત રત્ન સેના પતિ આદિક, તેને ને દિય છે. અને ચક્ર પ્રમુલ્લ સાત રત્નનો એકો દિય છે. પૂ-શ્વીના પીરણા મરુ છે. ॥ એમ કારે ચડદરત્નનું સ્વરૂપ કહું ॥ ચક્રવર્તિને ॥

प्रत्येक एक एक हजार, अने एक एक हजार चक्रवर्तिना स्कंधने विप्रेसे
अंतःपुरनीत्त्रियो एकलाख अष्टावीहजार वारांगनाओ व्रीशहज्जा
पत्तन. नेवुंहजारद्रोणमुख छत्रीशहजारवेलाकुल, चउदहजारजल
हजारराजधानीओ सोलहजारखटक. चोविहजारमटव. तेडलांज
सुर्वणादिआकार. वीशहजारसामान्यआकर. सोलहजारद्वीप छप्पनअंतरद्वीप
गणपचासकुराज्य सोलहजारम्लेच्छराज्य. चोराशिलाख, हाथीयोडारयोमत्येकजांणवा.
सर्वसैन्यमांतोअडारकरोडवोडा चउदहजारमंत्रीश्वरो. हेंशीहजारपंडितो, तलारस्रअनेमूत्रधार,
योगिसेवकोत्रणकरोड सातकरोडकौटुंबिको. त्रणशेसाइठरमोइया, चक्रवर्तिनीभोजनसामग्रीनाकरनारा
व्रीशकरोडछे छत्रीशकरोडआभरणनाधारको चोसदहजारकल्पाणअनेमहाकल्पाणतेनाकरनारा
वको त्रणलाखशस्त्रधारको पांचलाख, मशालोधरनारा. त्रणकरोडवादिओ, चोराशिलाखनिजानो.
व्रीशहजारवत्रीशिवद्धनाटको. त्रणलाखभोजनस्थानो, व्रीशकरोडकुल, एककरोडगोकुल, अडारश्रेणिओ,
अनेअडारमश्रेणिओ. शेट, सार्थवाहक, मांडविक, महत्तर, अंगरसक, स्थगिकावित्तकैतां फुलनीछावडी
ओनाझालनारमालिखेको. सौविदछकैतांशिपाइलोको, महामल्ल, प्रतीहार (द्वारपाल) महामात्र (महाव्रत)
स्वरोसारथि, कथक, नर्तक दूत, आदिअनेककरोडसंख्यावालाहोयछे। खंडप्रपातअनेनभिन्ना एवेनामनीगुहादेवीओछे.
गुगधअनेवरदाम, प्रभासतीर्थ, एत्रणनादेवता हिमवत्पर्वन, अनेकप्रभकूटणवेना अधिष्ठायकएवाचेदेवता
एप्रकारेचक्रवर्तिनी

आ० १५
हजारमुकुटवद्धराजासेवामां चोसदहजार
महाहजारपुर. चहोतेरहजारमहापुर. अडतालीहजार
वीहजारसंनिवेश. वत्रीहजारमहानगरीओ. सोल-
हजारसंवाधन सोलहजाररत्नाकर. नवांणुहजार
छत्रुकरोडग्राम. ओगणपचासहजारउद्यानओ-
छत्रुकरोडगोकुलजांणवा. छत्रुकरोडगोकुलनारप्यादलो.
तलारस्रअनेमूत्रधार, प्रत्येक, चोराशिहजार. नि-
व्रीशकरोडछे छत्रीशकरोडआभरणनाधारको चोसदहजारकल्पाणअनेमहाकल्पाणतेनाकरनारा
व्रीशकरोडवादिओ, चोराशिलाखनिजानो. दशकरोडपताकाओव-
त्रणकरोडगोकुल, एककरोडगोकुल, अडारश्रेणिओ,
स्थगिकावित्तकैतां फुलनीछावडीओनाझालनारमा-
लिवेको. सौविदछकैतांशिपाइलोको, महामल्ल, प्रतीहार (द्वारपाल) महामात्र (महाव्रत)
स्वरोसारथि, कथक, नर्तक दूत, आदिअनेककरोडसंख्यावालाहोयछे। खंडप्रपातअनेनभिन्ना एवेनामनीगुहादेवीओछे.
गुगधअनेवरदाम, प्रभासतीर्थ, एत्रणनादेवता हिमवत्पर्वन, अनेकप्रभकूटणवेना अधिष्ठायकएवाचेदेवता
एप्रकारेचक्रवर्तिनी

इत्यादिनित्ये अपूर्व अर्णव रसनविषेतपर इज्जारी अतिशे आश्चर्यकारी एवातिहासप्रबंधनुश्रवण करवुंतेथीथयोजे आनंद
अनेविस्मयतेवडेएक पूरायुंछे, हृदयमध्यजेनुंएवो, तेराजातेचतुरएवा कोकाशप्रत्येबोल्यो. हेमोटाभागयशालि, तमोए आपका-
रनुंआतीर्थनुं माहात्म्यकियेप्रकारे जाणुं. ॥ त्यारेकोकाशपण बोल्यो हेदेव, सोपारपुरनेविषे रह्योसतो, गीतार्थएवाअनेशो-
भायमानएवा, जैनशास्त्ररूप मोटावननेविषेप्रवेश करवामांसिंहसमानएवा मुनीद्रोथीआसर्ववृत्तांत, मेषांभल्युंहंतुंकेमेसाधुरुरु-
पनीसेवा, परिणामे कुशलतानीदृढताने फलेछे, आपेछे, देवादिक्नीसेवाघणाकाले फलवालीथायछे परंतुसदुरुनीसेवातो देव-
लतानीपेटेतत्कालफल आपेछे, तेकछुंछेके-सिंहनीगुफासेविणजेथीमोति, हाथीदांत, मलेछशीयालने घेरजइएतो, कोइजनावर-
नीखरीअथवाचांमढानोकडकोमले. ॥१॥ एप्रकारेसाधुगुणनुंवर्णननेआदरपूर्वककांनदेइसांभलतेराजा, अक्षयएवाद्रव्यभंडारनीपे-
ठेदुर्लभ, अनेउत्तरकालमांशुभकारकएवाअरिहंतनासाधुनेविषेअतिशेवहुमाननेधारणकरनारएवोजययोसंगतिनात्रशयीअचेतननो
पणतेप्रकारनोपरिणामथायतो मंचेतननोथायतेमांशीनचाइ कांइनचाइनथी. तेकछुंछेके-केटलांकंतुंवडांयतिता हाथमांआवेछे
तोतेपात्रपणंधारणकरेछे. केटलांसारवांसनी साथेसंलग्नयेलां, तंबुरोएवानामनुं धारणकरीसरहितमधुरगानकरेछे. केटलां
सारीमृतरनीदोरीओथीगुथइने. दुस्तरजलनेतारेछे. केटलांकवलताहृदयजेवां लालथइरक्तपानकरेछे. ॥ एप्रकोकाशनीसहाय-
ताथीबाहुपुरमांजबुंते वैरिनेअकस्मात्वाघवो- इत्यादिवढे मोटावैरिराजानेपण गोवालियानीपेठे लीलामात्रमांवंशकरिने, ए-
कछत्रधारीपृथ्वीमांछे एवुंनामविल्यातकर्तुं ॥ तेकछुंछेके-सामान्यएवापण भित्रनुंमित्रपण, अतिमोदुंहोयेछे. जेप्रवानरनीसहा-
ताथीरामेरावणोजतयो. ॥ १ ॥

एकदित्रस, पांचशेसाधुएवीटला, अतिशेमहिमावडेहिमाचलपर्वजवा, श्रीधर्मानंदसूरीश्वरजीनी वंदनानेअथेअतिशेउ-
 तंकठ(वालो, हर्षथी, तेशिलिपनोपतिजेकोकाशनेनीमाथेमोडाआंडगथीएराजागयो. त्यांगुरुनेभक्तिसहिनमस्तारकरीपोतपो
 तानायोग्यस्थानकेपरिचारसहितवेठो. गुरुएपव्यमाणियोना शरणनेअमृतसरससवान धर्पोपदेशक(वाआरंभ्यो तेजेमके-सर्व
 जगएजीवमाणिमात्रनेपुलपांमत्रानीइळ्ळछे तेसुख, आलोकितुंथापरलांकुं एमवेवकारनुंभयथीपळेछे माटेतेचमनुंजसेवन
 करतुं. ॥ १ ॥ अन्यईशनिनाथमोउत्कृष्टप्रेमनेयाळे तोपगतेपनाफउनेपिपे तिसंयादपणुडे नैनवर्चनोपुढकरावर्च मेवनीपेठे
 फलनेविपेत्रिसंवादीनथी एथीतोनिश्चेमुखरुपफलथायळे. तेधर्म, श्रावकअनेसाधुएवामेदथीवेपकारनोछे. इत्यादिविस्तारमहित
 तेमणेधर्मदेशनाआपी तेथीपतित्रोत्रामेझाराजाए. पोनानीअद्वैतडे समकिाडेमूजजुंएां श्रावकनांवारत्रन तेनपोनानीशक्ति
 प्रमाणेअंगीकारकर्षी तेमांदिगिबरमगत्रमां कांकाशनीसहायताथी शेकडोयोजन, एकदित्रसमांजत्राममर्थेडे तोपगानेभेळोच-
 तवालावेराजाए, एकदिनमांसोयोजनथी अधिकनजुंएमोनियमकर्षो. साराश्राद्धमंथी समकूचासनापूर्वक, अंगीकारकरेला
 व्रतमात्रथीज, अपरिमितएंडुं, घणाकालथीसंचयकरेलुं, कर्मरजशनेछे, अर्थातनागथायळे वली (धर्ममांस्थिरकरवानेअर्थजे
 उपदेशकहेवोतेउपवृंहणाकहीए) गुरुएआमकारनांचवनवडे, तेवत्रधारणकरनारराजानी उपवृंहणाकरी. तेमांणीकेवीछेके-जि
 वनेमाथेदीपतीपोटीनदी, जेगंगानदीतेनाजलसणूने अनुसरतीएटलेजउजेमीमहाशांतमनोहरछे. तेमाणीनाविस्तारवडे, मऊ-
 तिवडेमोटाएवागुरुए, धर्मग्रहणनीगुष्टिकरी. तेपगशास्त्रमांकवुंछेके-धर्मलक्ष्मोनेस्थिरकरवासान उपवृंहणाकरवीते, मूलविनानो
 मंत्रछे. दोरविनामुशुंखळछे, एटलेशक्त. महाबलचालुंवंधनछे. एजकारणमाडेउपवृंहणा तेदर्शनाचारमूंअंगछे. एमतत्ववेदीपु-
 रुपोएकवुंछे. (निःशक्तितइत्यादिगाथावडे) आठप्रकारनोज्ञानाचारकवुंछे तेमांउपवृंहणापणगणावीछे. मांडेप्रकारेवाहीरथी

करेलीउपवृंहणावडेधर्मरंगनेधारणकरताराराजाप्रत्येआप्रकारेगुरुबोल्या, हेमहाभाग्यशालि, चितामणिजेत्रोधर्ममात्रग्रहणकरवा
 वडेवांछितकार्यनी सिद्धियतीनयी. एतोविधिएसहितव्रतनुं आराधनकरवाथजियायछे । अनेआजीवितोअतिशेप्रमादीछे, ने
 विशेषकरिनेतेमोडुराज्यइत्यादिकनोमोटोव्यासंग (घणुकाम) राजाप्रमुख नेहोयउनेयीधर्मकार्यमांप्रमादहोयनेप्रमाद, घणा
 मयत्नथीपणग्रहणकरेला अनेद्रव्यभावएवावेभेदथी साररूपएवार्धमनो, हेलाप्राप्तमासंहारकरवाने अभिसमानउे तेप्रमाद आ
 लोकपरलोकमांअतिशे अनर्थनोआपनारछे. तेकहुंछेकै-विषअथवाअग्नि, तेतोमनुष्यनाएकजन्मनोज निश्चेनाशकरेछे, पणसेवन
 करेछोप्रमादतो मनुष्यनाशेकडोजन्मनोनाशकरेछे. ॥ १ ॥ माटेअप्रमादचित्तनडेनितरविस्मरणनथायएप्रकारे जेयोवनअर्थ
 ग्रहणकर्योछेतेवोजआराधनकरवो. अतिशेअल्पएवापण, अतिचाररुपमलवडे तेधर्मनोवाधनकरवो एप्रकारेआराधनकरतागृह-
 स्यगुरुपेपण, मोक्षमार्गसाधनायोग्यथायछे. इत्यादिशिखामणरुपअमृतवृष्टिवडे संतोषवालुंथयुछे हृदयजेनुंएवोराजा, पोताना,
 मंदिरप्रत्येआव्यो परस्परएकवीजानेवाधनकरे तेमधर्मअर्थअने कामएवणरुपरुपार्थनेसाधतो, सर्वप्रकारेपरमाभिन्नएवाकोकाशनी
 साथेपरममुखमथयेडोवणोकारु, एराजाए अतिक्रमगर्यो पछीए कृतिवम, श्रेष्ठएवाकोकाशनीसाथे, यशोदेवीनामपेडराणीए
 सहितगरुहउपरवेशीनेहोइदिशे, कौतुकजोवानेअर्थेराजाए जवानेतैयारीकरीतेसमे, तेकार्यमां, कृत्याराक्षसीनीपिंठे, अनर्थ
 करवानेइच्छती, विजयानामेराजानीवीजीर्त्तीए, प्रथमधीजपण, शोकनुंवहुमानदेखी, अतिशेदृष्टिपामेक्रीड्ण्यावडेप्रदीप्तथ-
 येलारोपवालीहनी, तेणीएतेवलितआप्तकारनोविचारकर्योके-आपटराणीए, पार्वतीएजमशिवशक्योछेतेम, आराजा, वश
 कर्योछे, माटेएनेजमंयाथेइजायछे, पणमनेतोकारेपणळेइजगोनथी, एवीअणमांनीतीकरीछेमाटे, तेनोएवोउपायकरुके, एराजा
 पणमाराअपमाननुफलभोगवे. एप्रकारेस्त्रीजानिनास्वाभावने सुलभनुच्छनुद्धिवडेएकमृथारनेछानोबोलाव्यो अकार्यकरवामां

पणमैकुंसा रुकासकयुंछे एमसांननारी तेस्त्रीए, तेगरुहमां पाछुंघेर आवुंएवी कीलिकानेठेकाणे, तेनाजेवी एकनवी कीलिका (खि-
 ली) करावीने, जेखिलीनाप्रयोगवडे पाछुंवली अवाचएवी खित्री रुडावी तेनेकोइजगाएगुसकरी, तेनेठेकाणेनवीखिली पूर्वनी
 पेठेस्थापनकरावीकोइनजांणे एम एकामनिधिघपणेंसंपूर्णकुं तेकछुंछेके-उन्मत्तथेलीप्रमनागर्वथी जेकामस्त्री ओआरपेछेने
 काममांविघ्नकरवाव्रहापणसमर्थयतो नथी. ॥ १ ॥ तारपछीउत्साहट्टातिथीनथीजांणुं कीलिकानुंरुपटजेणेएवा कोकाशनीसं
 घाथेपूर्वनीपेठेगरुहउपरवेशीराजा अनेतेपटराणीकोइदिशप्रत्ये आकाशगार्गेचाहयां. जेटलाकयोडाकालवडे नवानवांकौतुरु
 जीवांनवांनवांलोकथीवृत्तांन सांभलवांकुतूहलकरवांइत्यादिचडे तेराजाएणोमार्गउल्लंघनकर्यो तेटलामांस्पर्णआवेला दिग्-
 व्रतानिगमवडेसंभ्रमसहितकोकाशप्रत्येबोलीको-भोप्रियमित्र, केटलायोजनआपडेआवयाहयुं ? तेपणअनेकअने रुजाननोपारं-
 गतहतोमाटे तेतेज्ञानथीदेखीनेनिर्णयकरीने राजाप्रत्येबोलीको. हेस्वामिनिश्चेशेयोजनअतिक्रमणथयां. तेवचनसांभलीकरवन
 वडेकपायोहोय, एमदुर्गखितथइछेचिचवृति जेनीएचोराजाबोलीको-अहोगरुहनेपाछोचालग पाछोचाल्य. लगारमात्रपणविलंच
 नकरीश एमशोककरवांगड्यो हाहामारामोटापापनासंग्रहेकर्युं जेआकर्षणतेजेकरीनेथयो जेमोटाव्याक्षेप, आकुलव्याकुलपणुं-
 तेथीविक्षेपवालुयुंछेमनजेनुंएवोजेहुं, तेममारानिदमनोभंग, कामकुंभनीपेठेमिथ्याजकर्यो मोटाअनर्थनीछेप्रचुत्तिजेथीएवीअ-
 सावधानपणाएप्रवृत्तिनेोधिकारथाव. प्रकृतिथीमूढएगामीचनीमूढतनेधिकारथाव. कुतूहळछेपियजेनेएवोमाणि दुतूहलमांखेचा-
 वार्थीउत्कृष्टोपोतानोहितकारीअर्थनेपगमिथ्याजनाशकरेछे. अतिसोमोटाएरापगमंसारनेविषपूर्वेनपामेळुं, सांमतकालमांअनुपम
 एवुंतथाप्रकारानुभव्यपणुं, तेनाउत्कर्षपरिपाकपणावडेमासथेलाअतिशे निर्मलएराधर्मरत्नपुंणयंमंलिनपणुकुईसादिबोलीयो,
 जांणेसर्वस्वहरणयुंहायेनेशुं. एमअतिसोशोककरतोरानायायेसते, कोकाशपणउद्वेगसहित मोटावहांणनीगतिनेजेमएमेतेगरु-

हनीगतिनेकोइप्रकारेरोकीने तेनेपाछोवालवान्नीकीलिकाने हाथपाजेवीलेछेतेंवामांआतो तेकीलिकानहीअन्यछे एमनिश्चय करीअतिचिंतामांव्याप्तयुंछेमनजेनुंएवाराजानेआप्रकारेकहुं. हेदेव, दुष्टदेवनावशथीकोइये आकीलिकाउलटपालटकर्युंछे. निश्चेआमारीकीलिकानथी. अनेआकाशगमननाक्तिनाजेवी मारीकीलिकानिनाआगरुडने पाछोवालवानुंममर्थनथी. माटे, हवे हेराजन्आजगाएएकजउपायछे, के-आआगलदेखातानगरमां जइनेत्यांकोइसुधारनेभरजइववी कीलिकायडुंतेनाप्रयोगवडे, निर्धनपाछुंगमनकरीशकाय, अन्यथातो, निश्चे. आजगाएपतनप्रमुखअनर्थथशे, तोतेमांजीवनोपणसंशयथशे. एमकारनुंते कोकाशनुंवनमांभळेसते, जेममुखेमिष्टजगानुंअनेपरिणामे दुष्टएवाऔषधयोवपेन जेएगअरुचिपणाने हुंकारप्रमुखकरवावडे देखाडतोरानेकोकाशप्रत्येवालो. आतिशुं !!! पांतानाआत्मानेअनुचित, नकहेवायोग्य, नसांभलवायोग्यतुंचोलेछे वि- शुद्धएवाधर्मनामनेस्पर्शकरताएवा, तमारजिवापणज्यारेआप्रकारनुं धर्मनाशकएनुंवनचनकहेशेतारेहंतइतिखेदेएटले आनातखे- दकारकछे तो, सर्वएवीपणधर्ममर्यादाआश्रयरहितथशे. प्रतिभवसुलभएनुंआलोकनुंजीवितसारु, आलोकनामुखादिमाटे, अ- नंतभाववडेपणदुर्लभएनुंपरलोकसंबंधिपाथेरुप (भोजनकरवाडुंभायुंहोयेतेनाजेनुं) पोतेअंगीकारकरेलाधर्मकर्मने, माराडदे- शर्माकोइप्रकारेमाप्तथयेला कलवृक्षनीपंठेपूळमांथीकोण मूढात्मापुरुषउखेडे. जेमाटेअणविचारेला आधिपडेआव्याक्षिपममुख- वडेनियमनोभंगथयेतोअजाणपणेघणो एवोपणतेयायोअंगीकारकरेला व्रतनुंमोलनपणारूपअतिचारजकहंवाय, परंतुजांणी जोडनेअतिअलाएचोपणनियमनोभंग हयेंसनेतोअंगीकारकरेलाव्रतनोभंगजकयोंकहेवाय. माटेअतिचारवहेखंडनकरेलाव्रतनेतो काचाघडानिपिंठेमुखेसांधवासमर्थथायपण. भांगेलापाकाघडानेकोइप्रकारेकोइदुष्टिचानुपणसमर्थनथाय वलीसचेतननेव्रतनाअ- तिचारनुंकारण, प्रमादवडेआचरणथायनेजछेतेपणअतिअघटनुंछे परंतुजांणीजोइनेनियमनोअतिक्रमकरेतोतो, तेतेनीपणचूलिका

थई, एदलेव्रतभंगउपरशिखरथं. तेमाटेजेअतिचारथयोछेतेदलेथीवंधरहो, परंतुमाणांतकालमासथायतोपणआगलएकपगलुं पण
 सर्वथापकारेजवाय नही. अनेनेआगल पगलुंभरनानी अनुमोदनापणहुंनथी करतोअंगीकारकरेला व्रतनोनवहिकरवोएजमो-
 दापुरुपनेवडेछेअने अंगीकारकरेलानो निर्याहिकरवोएजमोदा पुरुपनुलक्षणछे अनेजीजानेतोअंगीकार करेलामाणे शिथिल
 पणुहोयछे. ॥ जल, धूल्य, पृथ्वी, इत्यादिकमांकरेली रेसानिपेठेमीजानां व्रतादिकछे, परंतु मोटापुरुपनांतो, ते पाषाणगारेखा
 कर्णजिवांनिश्चलछे. ॥ १ ॥ तेकलुंछके-दिग्गज, काचनो, कुलाचल, शेषनाग, एसर्वेए धारणकरेलीएवी पृथ्वीपणकदापिचं-
 चलथाय, तोपण, अवलमनवाला मोटापुरुपोएअंगीकार करलुंव्रतादिकतो, युगांतकालमाणेपणचले नहि ॥ १ ॥ एज कारणमाटे
 अन्यउपायनोत्याग करीआगरुडनेपाछो वालवानेअर्थपरानर्त्तेन करेलीएदले, साचीकुचीनेलेइलेइने, अन्यथापेली, आनी भान
 कुचीनेजोडो, कदापि दैवयोगीएज कुचीवडे, आगरुडथोडोपणपाछोवलीचले. ॥ एमकारनुराजानुंअदुत वचनसांपलीअदंत
 चमत्कारनेपांभ्युंछे चित्तजेनुंएवोकोकाश, विचारडेके-मारा विज्ञानथीपण अतिशेविज्ञानवाळुंछे चित्तजेनुंएवाराजानुं (कटरे
 कटरे) केदुंकेदलुं धर्मेनेविषदहपणुं तोदेखो, केदुंभुं वयरिछे, (वपुरेवपुरे) वापरेवापरे, जेनीउपमानथीएवुं तोएराजानुं
 सात्विकपणुंछे. निष्कपटछेचित्तवृत्तिजेनीएवा आराजानिजिवामाणेपणअगेक्षानथी (कट, कट) क्यांक्यां !!! अकिटलीवची
 आश्चर्यकारीक्रियाछे. अहोअहोएराजानुं मोडुंडतसाहपणुंनो विचारो, केपोनेग्रहण करेलाव्रतनुंपालनकरवा मोटेइत्यादिअंतर-
 मांधणीमनांसाकरवामाणं तत्परएवोकोकाश, तेमकारनादृढधर्मवालो राजा, तेनानियमनुं अतिक्रमगथायएवुंजे आगलगमनकरखुं
 तेविपेनीजउपदेश दशा, तेधकीउत्पन्नथयेली जेलजा, तेनावशपणायी नीचुंकगुंछेमुखजेणे एवोकोकाशथयो, परंतुशुंकरे, तेवख-
 तेकोहअन्यगति नथीमाटेवलीतिणे केवलैदेवाधीनपणुंज अंगीकारकरी, प्रथम जेडेलीजगमनकरवाना कीलिकतेनेकाडीने, जे-

ટલાકમાંવદલેલી તેકીલિકાનેગરુહને પાછોવાલવાજોડેછે તેટલાકમાંજા, તેગરુહનીવેપાંચો, સંઘાયેજમીંચાઙ્ગાકે, તુરતેદ્રના
વજ્રથીછેદાડેછે પાંચયોજેનીઆ પર્વતનીપેટેઆકાશતલથી પહતાતેગરુહનીજોડેજ દુષ્ટદૈવનાવિલાસનેવશ થઈનેરાજાઆદિત્રે-
ળેપણહાહાકાર કરવામાંતત્પર થયાંસત્તાંમરણપાંખ્યાં હોયનેશુંપમનીચેપડ્યાં. પરંતુપૂર્વનાકાંઈક શુભકર્મવડેમરવેરનાપાણિરૂપર
પડવાથીલુંહન નથયેલાંપીડાણરહિતછે સમગ્રઅંગેજમનાં એવાંત્રેણજલતરવાની ક્રિયાનેવિપેપારંગત એવાંઅદીનચત્તિવડે એટલે
સાવધાનપણે જલચરનીપટેતરતાં તીરેદેશનેપ્રાપ્તથ્યાં. ॥ તેકહુંછેકે-વનમાંરણમાં શત્રુમધ્યેઅગ્નિમધ્યે મોટાસપુદ્રમધ્યેપર્વતનામ-
સ્તકરૂપર, અથવા, સુતેલાને, પ્રમત્તને, વિષમસ્થાનમાંરહેલાને પૂર્વેકેરેલોંપુણ્ય, રક્ષાકરેછે ॥૨॥ ત્યાંસમીપેરહેલું એકનગરનેદેલ્હી,
રાજાએતેકોકાશને આપકારેકહું. ॥ હેસલેસર્વઅંગે લક્ષ્મીનીરચનાવડે લેશરથોંલેનુંઆનગર કિયુંછે. ॥ કોકાશપણકેટલાંકાંચિ
ક્ષનડેજાંળીચોલ્યો, કે-હેદેવ, દેવમાતૃકુઅને નદીપાતૃકુડ્યાદિ મોટાગુણવડેગૌરવ પાંપેલીલક્ષ્મીવંત, એવાકર્ણિગનામે દેશનીલ-
ક્ષ્મીરૂપસીનાસુવર્ણનું શાંદારસમાન, કાંચનપુરનામે આનગરછે આસર્વનગરોમાં પ્રધાનછે. કનકપ્રખનામે કલિગરાજાની રાજધા
નીછે કાળિગનો અગ્નિપતિસર્વજગાએ અતિશેમાનવાયોગ્યછે. પ્રકૃતિવેડેપણ, નિત્યેમહાભિમાનીછે. તમોષ્ઠનાપ્રતાપવડે મહાવ
લાત્કારેકોડ્યપ્રકારે પોતાનીઆજ્ઞાને મનાવેલોછે જેમકોડ્યી ગ્રહણનથતાદુષ્ટસર્પને મહામાંત્રિકપુરુષ, પોતાનીઆજ્ઞાને ગ્રહણક
રાવેતેમઅભિમાનીપુરુષને કરેલુંઅપમાનતોતેને અસાધારણતાપતું કારણજહોયછે ॥ તેકહુંછેકે-વૈશ્વરદિનપુરો તરુણપુરુષ,
અનેત્રિધવાયચેલી તરુણીસ્ત્રી, અનેપ્રતાપરહિતપુરો ગુણીપુરુષ, અનેઅપમાન કરેલોઅભિમાની પુરુષ, એસર્વેજેદુઃસ્થ વહનકરેછેતદુ-
સ્થનીરૂપમાનથી. માટેતેદુઃસ્થસ્થિરપાંપેલો તેરાજા, તમારા પ્રત્યેકદાપિસ્નેહમૌહાર્દમનનોઅભિપ્રાય દેલાડેતોપણ, તેવિશ્વાસકરવા
યોગ્યનથી. ॥ તેકહુંછેકેપૂર્વેજેની સાયેવિરોધથયેલોછે એવાપુરુષનોવિશ્વાસ નકરવોતથામિત્રપણને પાંપેલાએવા શત્રુનોપણ

विश्वासनकरनेतेउपर दृष्टांतछेके-कागडाएदवडावेला अभिन्नदेग्धथयेली घोढपक्षीवडेधूणथयेली गुफानेदेखो ॥ १ ॥ ते
 माटेविनययुक्तवृत्तिवालो थइनेनगरमध्येजइने सूथारनांशखवेडे नवीकीलिका निजवाचने पाछोइहांहुंआबुं त्यांमूचीतमोवेसी
 पुरुषअत्यंतसावधानपणे वृक्षवेलीयोप्रमुखथी ढांकेलांगुप्तपणे रहेज्यो जेमकोइपण तमनेनओलखेएवी रीत्ये, इत्यादि दृढकहीने
 एनगरनीअंदर कोकाशगयोआनगरमां मनेकांइनिओलखे एमधारीनिःशंकपणेज नगरमध्येकोइसुथारना घरपासेवाहिरओ-
 शरीमांजइरथनां चक्रघटचामांतत्पर थयेलासूयारपासेथी कोकाशे, कीलिकादडवावेअर्थे सारांसारांगडवानां उपकरण, केट-
 लांकमाग्यांतिसूथार पणतेमांगलांउपकरण लेवाघरमांगयो. तेवामांकाष्टघडवाना विज्ञानमांजएक रसिकपणाथीते सूयारोनिप
 जाववानेअर्थेइच्छेलुं चक्रपोतेवडितिक्षणमां तैयारकरुंतेजुतेबुं घडचुंपणपोतानी गेलेजउंचुंउभरहे. नेहाथीमुख्या पळोदिज्य
 चक्रनीपेटपोतानी गेलेजभ्रमणकरे, नेभीतप्रमुख्यां अफलायतोपाहुंनली पोतानीआगलआचीउभुरहे अहोअतिशेकलाकौगल
 पणानोरसअघटतोछे, केजेनेपरवशथयेलोमाणी, पोतानुंहितअथवा अहिततेनेनथी निचारीजकनो ॥अथवा ॥ जेपुरुषनेनिविषे,
 कुशलपणुंधारणकरेछे, तेपुरुष, तेवस्तुनोयोगथयेसते, एपुरुषपराधीनपणमेवतैछे. जोएमनहोयनो. गजुनानगरमांकोकाश, ते
 प्रकारनाचक्रनेश्यामाटेकरे ॥ १ ॥ अथवा एमजोपराधीनपणुंनथतुंहोयतो लक्षपणजीवंतूकनोवध, मिथ्याशुंकरवाकरे ॥
 कोकाश, तेचक्रनेपरिक्षानेअर्थमभ्रणकरावेसतेतेसूथारपण, मगावेलांउपकरणलेइआव्यो, तेलेमयमध्येअसामान्यपणुंआश्चर्यना
 समूहजेवुंतेचक्रनेजोइनिपुणपणेतैसूथारे विचारकर्योके-आअसाधारणकलाबडे आजकोकाशानिश्चेले. आनीअसाधारणकला
 वालोआजगत्मांकोइपणदीठोनथीअनेसांभल्योपणनथी एककोकाशजळे माटेनेजआपुरुषछे. अतिशेमहाद्वेपिएवाराजानोमित्र
 आपुरुषछेतुंअत्रआगमनथमुंछे तेवातजोआपडाराजानेकहीएतो निश्चेहुंअतिशेराजानीप्रमजनाचुंपावथइग. आमकारेएदुष्ट

बुद्धिवाला मूथारे विचारीने, कोकाशने पोताना पुरुषोपासे रक्षण करावी ते मूथार तत्काल पाताना राजापासे मूर्खपणाची गयो. ज-
 इने विज्ञापना करी के देव, तमारा भाग्य योगे अखे चाड आंचेलो महाकलाचु स्थान एवो कोकाशना मेतमारा वैरिनी मित्र, कोइपण
 कारण थीमारे वैर आंचेलोछे. जेना करेला गरुड नाचलडे काक जंघराजा, वहां नावां गिया नी पडे भ्रमण करतो दुष्ट्रं एवा पुरुषोने
 तथारा ज्यादिसंपत्तियोने देशदेशांतर थीलाची पोताने वस करेछे. तेवातने तेराजा एअति आदर थीउचाकान करी सांभलीने मारुं सारुं
 एम रुहीने पोताना अतिशे कर एवा पुरुषोने वोलोवी कोकाशने वांछी पोतापासे आव्याने एकदम हुकम कर्यो अने पोतेकन कमभरा-
 जा पण जांघे वण जग नतुरा ज्यमलुं होयनेछुं, एवो अति गहर्प थीरोमांचित गात्रवालो थइने अतिउन्नत थयोसतो यमराजना अतिशे
 भयंकर मुभटो जेवा महाकूरयोद्धा ओने संवाथे छे इतकाल निकल्यो. तेदळामा ते मूथारने पोचेलामुभटो ए अतिशे कूग्वृत्ति थी घणाचंघ
 वडे कौचपक्षीने जेमवांघे तेमवांघीने, उवाडीतरवायों करी, अतिकदर्यना (भुडाहाल) करीशुं अतिशे ताराकडके कडका करीशुं
 इत्यादि भयदेखाडवांघुं कूपूछुंके काक जंघक्याछे देखाड्य एम अतिशे रोप थी पुछुंयारे, अतिशे बुद्धिवाला ने कोकाशे कांइक अंत-
 रमांचिचारी कार्यनो पोते अतिशे जांघळे माटे जेमहनेम सत्यपणे काक जंघनी स्थिति विगेरे नकडे वायो गहतु ते सवेंपण ने के छुं. शुद्ध
 बुद्धिवाला ते प्रकारना मत्य पुरुषोना हृदयरुपसमुद्रनी अगाधताने (अपारपणाने) कोण पुरुषाणी शके कोइपण जांण नासमर्थ
 नथी. तारपछी घर थीवारने निकलेको कनकप्रभराजा, प्रथम योकेलेला मुभटो मांघे मली काक जंघराजानो निग्रहरत्र तेम का
 रतो मोटो पारधिशोय. तेजेमपणुपक्षिने खेलेने वीजांने पुछे तेम करतो, नेक्यां कयांछे रांरुणवो, कागडानी पेडे नासतो का रुजंघ, इ
 त्यादि उचांनी चांचवचने जेपे तेमपोलतो गाळो देतो मुभटो सांथे दोडो आवतो ज्यापो ते स्त्रीसहित संतारुंछे खांतेवो मोलाडलज-
 व्द सांभलतो ते सवेंने मूर्त्तिमान् यमराजनी पेडे देखतो रांणधिमाहित तेराजा, अति आश्चर्य पांभी आतेशुं ओर्चिंतुं महाभय आवी पडशुं

एमधारीअतिआकुलव्याकुलवतां राजाअनेरांणीतिवेने, जेटलाकमांअतित्रासथीनासतां भागतासुगअनेसुगअनीनताजेवांथायछे
 तेटलाकमांतोतेसर्वेअतिशेदोडीपोकीनेकलिंगराजानासुभट्टोएझाली, मोरअमेरोनीस्त्रीनेजेमवांअंमअतिनिर्दग्गणेवांअलिंधां
 अतिशेहोपनाआवेशनाला कलिंगराजाएजेम वंधिवाचनेनेप्रहणकरेनेम ग्रहण करेलतिनेनेहुवाग्रहण एटकेतिगस्कार ताडनार्जन
 गालेरुपवादित्र वगाहवां, इत्यादिमहाविडंवन पर्वकनगरमध्येकेरवी काष्ठनापांजरामालागी जीवनेजेनंखाव्यां तेवेत्तीपुरुष
 अंतरमांविचारेछेके-अरेआते गुथयुं आअतिशेअष्टएवा कोकाशनुं समग्रखलपुरुषमात्रनुंखलपणाने अतिक्रमणकरेणुं कोइदि
 वसअनुभवनकरंछुं एतुखलपणुंकेमप्रकाशयुं जणायछे, एमनहोयतो गुप्तस्थानमांरेहला आपणनेनीआप्रकारनीतत्कालविडंय
 ना, कोकाशनाकल्याधिना केमकरीएनीमेलेथाय अरेआतेशुंपाणिमांथी अभिमरुटययो अथवाअमृतराक्षेपकेतां चंद्रपंडळ. तेमां
 धीक्षरनांनिर्क्षरणपड्यां अथवातेकोकाशनेशुं दूषणआपीएआपडां पूर्वकरेलांमाटांकर्य, तेनोजआसर्वविलासछे जेणकरिनेअति
 सज्जनएवापणकोकाशनुं दुर्जननाजेनुंदुष्टमनप्रकटयुं. । जेमाटेनेकशुंछेकेअवश्य भावीनेयिपे, वधरहिनाएगी दैवलीस्पृहा, जेदिशे
 दोहेछेयथात्रणेसाहितवायुनोसमूहजेमदोहेछेतेमदैवस्पृहानीसाये अतिशेअवशेस्वरुपजेनुंजनुंचित्तपणपछपाडेदोहेछेएटलं
 जेमोभाविभाव यवानोछेवीदैवनी इच्छायायछेतेममाणे लोकनुंचित्तपणयायछे ॥ १ ॥ इयादिदिवावडे पीडांतुंछेचत्तजे-
 मनंपुंवां, जन्मथी आरंभीनेकोइदिचमनथी, पांम्युंयराभयनुंदुःख जेमणेएवानेअतिशेछे मगनीव्यथाजने एतांविपुल, कोऽप्र-
 कारेकएसहन करतांसनांकाष्ठनापांजरामारलां क्रोधवहेभमचमनुंछेअंनरजेनुंएराकलिंगदशन. रागाएनेअंनअन्नमात्रपगनआण्युं.
 तारपडीसमीपरहेलाअतिशेदयाउमननामांगसोए कनकराजानाभयथी दानपुणपनामिपथीअन्ननीपिंडिकाएटले. लोचो प्रति-
 दिनआपवामांज्यो. तेदिनथीआरंभिकेकाकपिंड आपवारुपपुण्यनिमित्तनी लोकमांप्रवृत्तिथइ. तात्त्विकमवृत्तिवालोलोकनथी.

पुष्पकारिका कपिडवहेपण प्राणधारण ते करतो एवो तेराज (अनेराणी, तेमगे केटलोककाला निर्गमन कर्यो. अहोमोटा पुरुषोनेपण
 आपकारनी अबटवी, नकही सातायवी दुर्दगा होयछे अथवा भवस्थितिनुं, पर्वतनी पृथ्वीना मार्गनी पेठे नीचा उचापण प्रकृति
 भिद्वछे एउले स्वाभाविरुछे. ॥ १ ॥ तेकबुळेके कोण आलोकमां मदामुखीछे ? कोइनी नेकोनी लक्ष्मी अथवा पीनिस्थिररहो
 छे ? कोइनी नीरही कोण सदृशुथी प्रसनयी थयो ? विषयमां कोण ओभायो नयो ? मंत्रे भिषयमां खुंउछे ॥ १ ॥ एका देवसक
 लिंगदेशनाराजा एआ कोकाशसर्व अनर्थनुं मूळछे एमवारी (अनिशेकोधर्थी सर्वस्वरूपण कारक चोरनी पेठेनो वथ करवाने पोताना
 सुभटोने आज्ञाकरी ते सुभटो त्रिडचनासाहित नगरवचेयइनेपशुती पेठेव अस्यानमां कोकाशने आव्या परंतु नेकोकाशना पूर्वजन्मना
 कोइशुभकर्मनावरथीनगरमा सारासारा लोको एदयाए सहित देखेने सर्वेण कठायडने अनिशे आग्रहूवे हआत हारे कर्जिग (जाने
 विज्ञापना करी हेराजन् ! दिमाचळार्जतनी लक्ष्मी विलासने उपहास्य करनारी निर्मळ कोर्तिने धारण करता एवामोटा पुरुषो एअगि
 चार्जु अन्यजनने योग्य आशुं करवानु आरभुंछे ? जेअण विचार्युं करुं तेतो किपा कट्टुसना कळनुं आसनादं करवानो किपानी पेठे
 रियां भिहितकारी थनुंनयी तेपण शास्त्रमां कहुंछे के शल्यतथा अग्नितथा विषपसर्वेना उपाय करवा तेमुलभळेपरंतु सहमात्कारेन कर-
 वानी जे क्रिया करवी तेथ कीउत्तन्नयेळो जेपश्चात्ताप नेनुतो औपमजनयी ॥ १ ॥ माटे हेराजन् ! देवशयी कळांउं पात्रएवो अने
 कामचुंभनी पेठेवांछित अर्थने साधनारएवो आपकारनो पोमेलो कळापात्र पुरुषने कोण डावो पुरुषको यवडे विधयाना साकरे ? कोइ
 नाशकरे नही केमके कळायानु पुरुषनो सर्वजगाए निश्चेनाधारण त्रुत्तिवाळछे. पुष्पने विषे आपोतानो अने आपारको एवा विभाग
 करवाउं चिंतन होखुंनयी तेमगुणप्रधान एवा कळांतं पुरुषोनी विषेणनयी. कळावान पुरुषतो सर्वजगाए बहुमान हत्वा योग्यछे.
 कळावान पुरुष, पारको होय अथवा पोतानो होय तोपण तेविशेषपणे महिमानो करनारछे, जेकळावान चंद्रछे तो शिवनो माहिमा करेछे

तेम. कळावानएवोअनेओषधिओनो अतिशेवळभएवोस्वामिअमृतनमयटाहां जेनांकिरणछेएवाचंद्रवडेविप, अग्निअनेसर्पादिक
 तेनेधारणकरताएवाशिवछे तोपणतेनिरंतरपरमसुखीथायछे एट्ळेकळकूट्झेर, अग्निमयत्रीजुनेत्र अनेसर्पनांआभूषणएसवेंदुःख
 दायीछे तोपणएककळावानचंद्रनो अंगीकारंकरवाथी शिवपोतेसुखीथायछे अनेवीजाने सुखीकरेछे तेमटेआप्रकारनो
 कळावानपुरुष बहुमानपूर्वकतमारी पासेराखवोघटंछे जेमतेनीकरेली कळानाओतशयवडे अन्यराजाथी तमारोप्रताप, अपग्र-
 दधीजेमसूर्यनोप्रताप, तेमअतिशेमर्वापरी थशेइत्यादिनगरना लोकोएपतिबोध करेलाकलिंगदेशनाराजाए शांतवृत्तिथी पो-
 तानापुरुषोमोकळी कोकशनेपोतानी पासेवोलाव्यो, अनेपूळपुहे प्रवरशीलपत्न ! अतिशेचमत्कारनुं स्थानएनुंनेहाहा पुरुषने
 आनंदकरनार एहुंतमोगुंशुं विज्ञानजाणांछो ? त्यारेकोकाशवोलयो कहेराजन् ! विश्वकर्मानो पेटेसमग्रपुंण शिल्पज्ञानअतिशे
 पुणेसर्वथीसरसहुं जाणुंछुं त्यारपछी तेराजावोल्यांकहे कळाकुशळ ! कमळनाआकार जेनुंमारेयोगयएनुंएक मोटुंवंदिररचोअने
 तेकमळाकारमंदिरनी सोर्काणकारचां, तेमांसांपत्रनंविषे मारसोपुत्रनेरहेवानां स्थानरचो पोतानीशोभाथो जीत्यांछेदेवतानां
 भवनजेमणेएवा तेस्थानशीघ्रपणेरचो एमकारनुंतमारुंकळानु श्रेष्ठपुणंमनेशीघ्र देखाडोजेणे करीने व्रणजगत्संपण माराजेवीभ
 वननीसमृद्धिकोइ राजानेनहोय, एवायशनुंपात्रमनेकरो एमकारेतराजानी आज्ञामाथेचढाची कोकाशउभोथयो तेवखनतेनुं
 वंधनादिकपरवशपणुं सर्वत्यागकराची महासुखीकरीनेतेकाष्ट भुवननेकरवायोग्य एवांकाष्टादिकलाववाने तेनी आज्ञामारहेनार
 घणांमाणसआप्यां एमकारेअतिशेसन्मानथी कामकरवानोतेराजाए आज्ञाआपीत्यारपछी उत्पन्नयछेजीववानी आशाजेनेए-
 चाकोकाशेभननो सर्वअभिमायगुप्त राखीतेएराजाए आज्ञाआपेलाभुवन करवानेवास्तेतेणे योग्यएवांसारंकाष्ट मंगाववाविगे-
 रेनोसर्वआरंभकर्षो. पछीप्रमाणरहितअति उत्कंठावडेपोतानो स्वामीवंधीखाने पडेलोजेकाकत्रंघ राजतेनमळवानीघणीरच्छा

छेतोपणकलिंगराजानी आज्ञाविनितने मल्लावासमर्थनथतो एवोअनेज्यारेपोतानी स्त्रीएसहितगुप्तस्थानमां रवोहतोतेवखततेगुप्त
स्थाननुंशत्रुनेकहेतुं नेरूपमद्यन्तुजणानुं दुर्जनानुंनेनेकरवाथी उदासमनाल्ला शयेरूपोताना साभिनीसंभाना करामायेए
दलेउदासमनपणं निमारणहरवाने अर्थकोइकपोताना पित्रद्वाराएसाक्षत्व पोतानाअभिप्रायने जगावनारएवो एकनवोश्लोक
करीनेपोतानास्वामि पसेमोकलयोते श्लोकनोअर्थ-हेमदपुरुष ! तारामुखनेअर्थवैद्य लोकोएअतिशेक्रूरकर्म कर्तुनेथीआटलोव-
धोउदासकंमथायछे ? एउपायतोनिश्चेतकाल तारागुणनेअर्थशे एमजाणआप्रकारे अन्योक्तिगमित कोकाशनीसुंदरचाणी
सांभलीकाकजंध राजाएविचारकर्यो केजेस्वामाविकमुंजन मनुष्यछेतेंउपरथी जणानुंपोतानुविपरीत कर्मकर्तुनेपरिणामेदुःख
दायीथनुंनथीकेमके कलिंगदेशनाराजाएकोकाशनाकेवाथीपनेआप्रकारनुंबंधनकट्टाधुतेपण मारोयूळमांथीवधथयानोहसेनेनु
निवारणकरवानेअर्थकयुद्धशे एमआश्लोकथीजणायछे माटेएमारोमित्र छेदेछेतोपणपासेजछे. एजमित्रमनेअत्यंतदुःखथीमूकात्री
निश्चितकरशेजेमराहुनायासथकी चंद्रमानेपूकावेतेम तेकार्यपणघणाथोडा कालमांकरशेएपजणायछे. तयारपछीकोकाशोवि-
चारकर्मकेपोतानास्वामिने मूलाववानोउपायपरिणामे हितकारीथायएमोरीते आराजानीआज्ञाकरूं एमधारीचक्रवर्तिनामहेरु
जेनुंअतिशेरचनाएसहित, अतिशेमूलकारीनेमहेलनुं कामजेदलाजांमसाप्त तरेछे एतामांराजानीयासे रहेनारमशालारगकरनार
एकसत्पुरुषेरराजानीपासेथी एवोविचारमांभल्लेके आमहेलपुरेअथतामूधी शत्रुराजाराणीनजीववादेवां पणमारवानहीकेमके
एमनुमरणसांभलीने कोकागनोजीवउदासथशेतो मारामहेलनुंसांक्रमणहीयाय अनेवचोविद्यनथगे मांटेमारवानेइच्छेओपणते
शत्रुनेजीववादेवो अनेनवामहेलनुंकामपुरुषंथाय अनेनेमांमेशनुंमुहूर्तसिद्धकर्यापिछी तेजदिनेसेशत्रुनेमारीनांखवो-आविचारको-
काशनेजणावीदीधो. करवतनाजेयुंकिठिणतेवचनमांभलीने अतिशेक्रोधाक्रांतथयेला कोकाशोविचारकर्मके माराराजानेमारतां

पहलांजयुक्तिथी आकलिंगदेशनाराजनेकुंडुवसहितमारीनांखो. एवोविचारकरीने एकबुद्धिमानपुरुषकाकंजराजानोपुत्रजे
 विजयनामाहतोतेनीपासंगुप्तपणेमोकल्यो. तेणेआदित्थिअंतस्वधीतुं जेबुंहतुंतुंसर्ववृत्तांतकहुं. तेविजयपुत्रपणअतिशोमोडुलशकर
 लइअतिशेशीघ्रपणेपोताना पितानावरनोवदलोबालवानेगुप्तपणे कोइमिपथीसमीपगाममांआवीरहोछे जेमकोइमहादैत्यदेखाय
 नहीएवीरीतेचतुरंगसैन्य कोइप्रकारेगुप्तराखेलुंछे त्यारपछीकोकाशेआश्चर्यकारी एवोतेपवाकरनामेप्रासाद तेमांअनुपमएवीजे
 कोइमंगलकारकतोरणादिसमग्रसामग्री संपादनकरेसतेअतिशोहर्षपामता कलिंगदेशनाराजाए प्रशस्तमुद्रुतआवेसतेमोटाउत्सवधु-
 र्वकसोपुत्रेसाहितदेवताएवीडेलोइंद्रेजमसभामांप्रवेशकरेतेमप्रवेशकर्थो. अतिशेअद्भूतआश्चर्यव्याकुळ एवतेराराजाएप्रासादवधो
 सारीपेठेजोयो. प्रसाददानसन्मानपूर्वकतेणेतेकोकाशनं वणांवाखाणकर्यानेकधुकुं आवीशिल्पचातुरीकांइक्राळे दीढीनहोतीने
 सांभळीपणनहोतीअनेमने पणसंभवनहोतोकेतेमेआटलीवधो चातुरीकरीशकशोअभवारत्नगर्भाप्टिविजनेविपेगुंनयीसंभवतुं ? सर्वे
 वस्तुनोसंभवछे. तेकहुंछेकेदानमां, तपमां, शौर्यमां, विज्ञानमां, विनयमां, नीतिमांआश्चर्यनकरुंकेमेकपृथिव्यणारत्नत्राळ्छि.
 त्यारपछीगुप्तछविचारजेनोएवामहाबुद्धिमानते कोकाश, कलिंगराजप्रत्ये आपकारेबोल्यो-हेदेव ! अतिशोमोडोएवोपणआप्रा
 सादएकथंभनाघरनीपेठेएकज कुंचीदेवाथीतत्कालादिव्यविमाननीपेठे आकाशमांडडशे. तेसांभळीकौतकजोवामां रसिकएवो
 कलिंगराजाअसत्यएवुंतुंकेहेवुंतेमांभ्रांतथयुंछे अंतःकरणजेनुंमोटेनेससमानतो, आपकारेसन्मानसहितकोकाशप्रत्येबोल्यो-हे
 हृदयवांच्छितशिल्परचनाकरवामांइंद्रनाशिल्पीविश्वकर्मासमानहेकोकाश ! तमेकहोछोतेमछेतोएकौतुकहमणांजदेखाडो. जेदेख-
 वानेअर्थेजनमाराथीगांभडामारहेनारलोक जेमनगरनीमोटीलाश्मिजोवाने उत्साहवाळोहोयतेमअतिशेउत्साहवाळुंअमांमनथयुं
 छे. तेसांभळीकोकाशबोल्योके-कोइअपूर्वप्रकारनुंकौतुक पुत्रेसहिततमनेतत्कालदेखाडीश एमअंतरमांबोलतोसतोउछासेसहीत

कोकाशेराजाप्रत्ये वाणीनोविलासप्रकाशकर्योकेहेदेव ! सोपुत्रेसहीत, ताराएसहीतजेमचंद्रहोयतेमपोतेपोतानास्थानकमळनो
अंगिकारकरो एटलेपोतपोतानेस्थानेवेसो. जेमत्तकाळकुंचीनाप्रयोगवडे अनुपमएवुंकौतुहलदेखाडुं. त्यारपछीमहादुकाळमांअ-
तिशेभुल्याथयेलारंकपुरुषोजेमनिशंकपणेभोजनेनेअर्थेअतिशेउत्साहथी पडेतेमकौतुकजोवानेअर्थेउपराउपरीसंकडाशनेकरतात-
त्कालराजाअनेतेसर्वेपुत्रो हुंवहेलोप्रवेशकरूं, हुंवहेलोप्रवेशकरूं, हुंवहेलोप्रवेशकरूं एवीरीतिथइने तेप्रासादमांपोतपोतानेस्थानेवेठा. त्यारपछीसिद्ध
छेगुप्तअभिमायतेजेनोएवो तेकोकाशजेमबंधीखानामार्थीनीकळे तेमपोतेतेप्रासादथी नीकळीनेबोल्याके-रेमूढपुरुषो ! मारा
स्वामिकाकजंयनेमारवाना गुप्तअभिमायनुंफळकिंपाकवसनुंपरीपाकावस्थाए महाक्रूरथतुंएवुंजेमफळहोय तेमकारनाफळनेएके
काळेजभोगबो. एमगुप्तबोलीनेअतिशेयुक्तिथी एचामकारनीकुंचीफेरवीकेजेना मयोगथीतेसमग्रप्रासादनिद्राळुनेत्रजेममीचायतेम
तत्कालसमग्रमीचाइगयो. तेप्रासादनीमाहेरहेलोराजापुत्रेसहीतमोटातेतमनेरथनेधारणकरतोएवोछेपणहाहाकारकोळाहळशाब्दने
करतोजेमहाथीएमूळमांथी उखेहेलापीचायेलाकमळडोडामांहेला दुःखीघणुंआक्रंदनकरताभ्रमरनीपेठेतेसर्वेथया. तेअन्यो-
क्तियंयमांकुछुंकेअतिआसक्तिथी कमळमारहेलोभ्रमररात्रिथीकमळमांचायुं तोपणतेनेमूकीविंगळो धवानसमर्थययोनतेनेवि-
चारक्योकेरात्रिजशेनेमातःकालधशे, सूर्यउगशेअनेकमळलाक्षिमफूळितथशे एवोविचाकरेछेएटलामांएकआवेलावननाहार्थीए
तेकमळनेमूलमांथीउपाडीभक्षणकरीलीधुं. तारपछीकोकाशेसंकेतकरेलो विजयनामनोकाकजंघनोपुत्र ओचिंतोहछोकरिनेआ-
व्यो. मलयकालनामेघनीपेठे कलिगदेशानगरनो विध्वंमकरवामांड्यो तेमकारनोचारेपासथीअघटित थतोविध्वंमजोइअ-
तिशेआकुळव्याकुळ्यथानगरनालोकोनो आक्रंदशब्दसांभळीकलिगराजानो सेनापतिअतिशेउतावळोयइ सेनालइनेनगरद्वारे
आव्योनेमोटांगडैलपर्वतनाजेनीनगरमां प्रवेशकरतीविजयपुत्रनीसेनानेक्षणमात्रोकी. तेसेनाथीअपारपराक्रमवडेएकक्षणमात्र

एवं युद्धयुक्ते वाणनीसंघाथेवाण, भालानीसंघाथेभाला, दंडनीसंघाथेदंड, तरवारनीसंघाथेतवार, शक्तिनीसाथेशक्ति, पट्टी
 शनीसंघाथेपट्टीश, मुद्गरनीसाथेमुद्गर, शल्यनीसाथेशल्य, चक्रनीसाथेचक्र, यष्टिनीसाथेयष्टि, मुष्टिनीसाथेमुष्टि, केशनीसाथे
 केश, बाहुनीसाथेबाहु, कुणीनीसाथेकुणी, हाथनीसाथेहाथ, खभानीसाथेखभो, माथानीसाथेमाथुं, पगनीसाथेपग, इत्यादि
 एकबीजानुं परस्परआस्फालनयंतुं तीमहाभयानकएवं मोटायोद्धा पुरुषेनुं युद्धयुं परंतु शास्त्रमांकुं छेकैथणीं विनानुं लश्करहरे
 तेमकलिंगराजानासेनापतिनी सेनामार्गमांघणुचालवाथी धाकेलावेदमार्गनाटोळनीपेठे मंदशक्तिवालीथई, नेत्रियजकुमारनी
 सेनानुं वल्लवृद्धिपाम्युं. चालतां मोटाहिमाचळपर्वतनातटनीपेठे एकदमनगरमां पडवाथी कलिंगराजानुं नगरमृत्तिकानावासण
 नीपेठे एकदमनाशपाम्युं. तेविध्वंसनासमकालेजअपारपराक्रमवाळो विजयकुमारपरमदुःखरूपएवाकाष्टंपंजरथीपोतानांमातापे
 तानेनर्कमांथीजिमउद्धारणकरेतेम तेवेनुं ग्रहणकरीं अतिबुद्धिना प्रपंचथीसिद्धकयुं छेकार्यजेणे एवोकोकाशअनेतेविजयपुत्रवेनिर्भ-
 यपणेवळतानगरमांथीजिमनीकळे तेमचारेपासचतुरंगसेनाए वींटेलाअतिशेजतावळासुखे पोतानानगरमांआव्या, नेअतिशेमोटा
 उत्सवथीमातापितानेअगळकरी नगरमांप्रवेशकरीं. सारपछीकृतज्ञपुरुषोमां श्रेष्ठमहाउदारमनवालो दानीपुरुषमां चक्र-
 वर्तीसमानकाकजंघं राजाएपरमउपकार करनारकोकाशने अगणीतमणीसुवर्णादिक वांछितघणीअद्भूत समृद्धिआपी
 अनेसूर्यनाधोढा जेवासेकडोघोडा अनेइंद्रनाहाथीजिवा मोटागंधहस्तीसर्वांग समृद्धिसहीतसेकडो आप्या, नेघणांक नामअनेन-
 गरपणभर्पणकरीं. एप्रकारनीअतिशे समृद्धिएअतिशेशोभतो कोकाशनेपोतानासमानकरीं. ग्रंथकारकेहेछेकेकोण कृतज्ञपुरुष,
 करेलाउपकारनो मृत्युपकारनकरे? आराजाएतोसर्वशक्तिवेढे तेकोकाशनुंअतिशेषोपणकयुं. तेकहुंछेकेपोतानेघेर पालेलेउच्छी
 छुभोजनमात्रनेकरतो भवानपणधणीनाअतिशे उपकारनेदेखतोमृत्युपकार करेछेतोसर्वस्वरहीत यथेळोराजाते प्रकारनाउपका-

रनेकरनारनेधिपे प्रत्युपकारीकेमनाहोय ? तेपणकहुंछेकेस्वामिमतो विशेषेकरिनिष्कृतशथुं. जेमटेकहुंछेके कृतज्ञस्वामिनोसं-
बंधकरनारोने उत्तमस्त्रीनोपरीग्रह करनारोनेलोभ रहितेनीमत्रताकरनारो पुरुषकोइकाळेखेद पामतो नथी. जोपण अकृत्यनेक-
रनारप्रसेस्वामिकाइपण नवोल्लेनकरारेपणमर्मवचनवडेनव्यथाकरे तोपणसेवकपुरुषनिंतरशंकितचित्तवालोहोयछे. माटेपोतानी
मेलेजआशंकावाळुंछे हृदयजेनुंएवीविपरीत कुंचीस्थायपनकरनारी विजयानामनीस्त्रीनुंते प्रफारसुंदुष्टचेष्टितजाणुंछेतोपणज्ञो-
कनीइर्पाधीस्त्रीजातिमां अधटितकरवापणानो संभवछेएमधारीतेसुंदुष्ट चेष्टितराजाएपोताना गंभिरगुणवडेकरारे पणप्रकाशन
कर्युतेपणनीनिशास्त्रमां कहुंछेकेबुद्धिमानपुरुषे धननोनोनाशथयोहोयते तथामनमांकोइप्रकारनो परितापथयोहोयते तथाघरनां
माणससुंदुष्टचेष्टितते तथापोतेकइकठगायो होयतेतथाकोइजगाए अपमानथयुंहोयते प्रकाशनकरवुंअनेजेनो रोपअनेसंतोपनि-
ष्फलनधीएवोएराजाछे तोपणतेणस्त्रीनाउपरकर्यारेपणरोपनुंफलन देखाडयुं. पोतानेतत्त्वज्ञानछे तेणेकरिनेपोताना चित्तमांएम-
कारनोनिचारकर्योके बहुधासर्वस्त्रीजाति इर्पालुंप्रकृतिवालीहोयछे. तेपणशास्त्रमांकहुंछेके आप्रकारनीवस्तुतो कोइजगाएज
होयपणबहुवानहोय, केवाणीओहोयनेतेठगेनहीं, ब्राह्मणहोयनेतेसंतोपीहोय, क्षत्रिहोयनेतेक्षमावालोहोय, वायुहोयनेतेस्थिर
होय, अग्निहोयनेतेटाढोहोय, जातेस्त्रीहोयनेतेइपरहीत होयएवीवस्तुशुंघणीहोय ? नजहोय हवेत्यारपछीशत्रुनाकांचनपुरमांअ-
तिशेगुप्तपणकुंचीदिवाथी तेगद्माकरभासादमीचइ गयोतेनेउवाडवानेप्रधानप्रमुख सर्वलोकपणसमर्थनथया. पछीतोबुजसहीत
राजातेनेभासादमांभी खेचीकाढवानी आशाएतेभासादने उवाडवाघणाकारिगिरएकठथया पणकोइधीनउवाडायाओवट
छेदनकरवा, भेदनकरवा, कोवाडाप्रमुखआयुधलइघणालोकोमंड्या. एवामांतेभासादनामध्यंत्रमां एकाग्रपणेजोडायेळांसा
काष्टेनाउपरपडेलाघाततेपी अंदरहेलाअतिशेउछळता, अतिशेदुःखीथता, माथाउपरघापडवाथी अतिशेवकेरपाडता, पां

जराभांपुरेलांपाक्षिनीपेठे चारेपासउळताराजा अनेराजानांपुत्रोए अतिशेपोकारकथो. त्यापछीतेकाष्टनेभेदनार पुरुपोएवि-
चारकर्येकेपुत्रमरेतोमरवादेवो पणराजानेकोइप्रकारेकाढेवोजोइए एमविचारीनेअन्यगानेजेमेनेनथीएवाप्रधानपुरुपोअतिशेउ-
तावळथीउज्जणमांआव्या, अनेकोकाशनेअतिशेप्रणामकरीपोतानास्त्राभिनी जीवितरुपामिक्षानम्रतार्थमागी, अनेअतिशेआग्र-
हथीप्रार्थनाकरी त्यारेअवकाशपामेलाकोकाशेधरनादासनीपेठे कळिगराजाजोआराजानी नित्यसेवाकरेतोएराजानेजीवितेते-
मांथीहुंकाहुंएमकहीतेवातमंत्रीओएअतिशेआदरधीग्रहणकरी. त्यापछीकोकाशेतत्काळ तेनगरप्रत्येजइ (कीलिका) कुचीनुं
आकर्षणकरवाथीतेसर्वलोकेनी आशाएसहीतेपासादअकस्मानउचडीगयो. तेमांथीकंठेआव्याछेप्राणजेना एवोक्कलंगदेशनो
राजासोपुत्रसहीतगर्भवासमांथी जेमनीकलेतेमतेपासादमांथीनीकळ्यो. तेपुत्रसहीतराजाजाणेफरीजीवितोथयोहोयएममानतो,
कोकाशेने पितानीपेठेगणतेतेणे कुडुलकरावेलाप्रमाणे मालवदेशनाराजानीसेवामारहो. आमकारनुंजेनीउपमानथी एवुंको-
काशनुंकुशलपणुळे. जेणेकरीनेहिसादिअनर्थकर्यां विनापणपोतानोस्वामिमुक्तथयो अनेअतिशेवैस्वाळोराजापणवशथयो. अ-
थवाधर्ममांएकाग्रचिचवाळातेराजाने विपमहोयतोपणतेसमथायतेमांशीनवाइ ! एकदिवसचारज्ञाननाथणी कोइमहामुनित्यां
पथार्या. तेमनोवंदनादिविधिकरीने राजाएपोतानोअनेकोकाशनो पूर्वभवनोसंबंधपूछ्यो. त्यारेतेज्ञानिबोल्याक्तेहेराजन् ! पूर्व
जन्ममांजपुरनगरनोतुंजैनीराजाहतो अनेआकोकाशजैनीब्राह्मण तारीप्रसन्नतानुंपात्रएवो शिल्पज्ञानवालोइतो. तेनावचनथी
तेअनेकजैनपासादकराव्या अनेजीर्णोद्धारकराव्या नेनानाप्रकारानारत्नादिभयजीनप्रतिमाओकरावी. तेवातशास्त्रमांकहीछे
जेणेजीनभवनकरावुंनथी नेजेणेजीनिववनीतयांसाधुनी पुजाकरीनथी, जेणेदुर्धर (दुःखेधारणकरवायोग्यएवुं) व्रतधारण
कर्युनथीतेणेपोतानोजन्मफोगटुंगमाव्योळे. तेसुत्रधारेराजानाकलार्थपण अधिकपोतानीभक्तिवडे नवानवारुपशोभादिकनीर-

चनाजीगमासादमांकरी. तेकथुंछेकेकळावाननितेकळामोटापुरुषोए पणवखाणवायोग्यछे केजेकळासर्वज्ञपुरुषोनीशोभानाकारणभांडपयोगीथायछे. तेसूत्रधारेपोतानिद्रास्त्रणपणानिजातिना स्वभावधीएकदिवसअहंकारकर्मो. पछीएकदिवसकळामांच-
 नुरएवोएकसारोसमृद्धिवाळो जैनसूत्रधारकोइराजापासेथीनाशीने त्यांआव्योहतो. कळानामत्सरीपिणुनपणावडेतेणेराजाने
 जणाव्युं केमेकेकळावाळो, धनवाळो, विद्यावाळो, क्रियावाळो, राजानोमानीतो, तथाराजा, तथातपस्वीतथादानीपुरुषोते
 सर्वेपोतानेतुल्यएवावीजापुरुषपेसहनकरतानथी. कर्णनादुर्वळपणाधीलोभी एवोतेराजाएनवोओवेळो कळावानग्रहणकर्मोपण
 छवडीपछीपश्चात्तापकरीनेतेसूत्रधारेत्यागकराव्यो. पछीराजाएसत्कारकरी तेनेविदायकर्मो पंतुसार्धर्मिकपुरुषोनोसत्कार
 अधवातिस्कारतेनुं अवश्यफलधायछे. माटेतेमनोतिरस्कारएजदुर्गतिनोसत्कारछे. पछीतेसार्धर्मिकनेकरेलांतिरस्कारनुंपापतेनुं
 प्रायश्चित्तकर्याविनातेराजा अनेतेसूत्रधारवेमरणपामी सुधर्मादेवलोकमांदेवतानीसमृद्धि भोगवीत्यांथीचवीने (पडीने) तमेवे
 जणयेयेलाछोमाटेतेप्रकारनीअरिहंतनी भक्तिवडहेराजन् ! तमारुंआमकारनुंअश्वर्यथयुं. अनेतेसूत्रधारेअहंकारकरवाथीतेनेद्रा
 सीपुत्रपणंप्राप्तथयुं अनेजिनमंदिरमांभक्तिधीकळाकुशळपणुंरुहुं तेथीआजन्ममांअनुपमएनुं कळाकुशळपणुंम्राप्तथयुं. अने
 नवोआवेळोजेसार्धर्मिककळावानपुरुष तेनेछवडीसूधीमिथयाधारणकर्मो माटेतमेनेजणनेछपासपर्यंत वंधीखानामारहेनुंपड्युं.
 अनेतेनेछोडवाथीतमोतेवंधीखानाथीब्रूइया इत्यादिपूर्वभवनकर्मनुंवृत्तान्तकथुं तेकथुंछेकेवाचिक, कायिक, मानसिकएवुंजे
 कर्मपूर्वकथुंछेतेसफलवीजनीपेठे वीजाजन्ममांतेकरेलाकर्मने सदृशफलआपेछे. माटेवाळपुरुषोतेकरेलापापनादुष्टपरिणामजाणे
 छेतोपणतेनुंमार्गाश्चित्तनधीकरतो तेअज्ञानपणानोप्रकाशआश्चर्यकारीछे एमकारनुंज्ञानीनुंकडेनुंसांभळीने जेएवंपोताथीथयेलोत्र-
 तनोअल्पएवोअतिचारेतरुपपापनुंमार्गाश्चित्तनधीकरुं तेतेथीमोटुकष्टप्राप्तथये एमविचारीनेनेराजाए भजाणपणामांथयेलोएवो

દિક્ત્વતનો અતિચાર રહે પ્રકારે આલોચન કર્યો. દૃષ્ટલેય ધાશાસ્ત્ર ગુરુ ઓપલું પાયાશ્ચિતકર્તુ પછી કલંકરહિત છે પોતાનું વ્રત જેનું
 ઇવોતેરાજા પોતાના સ્થાનમાં આવ્યો અને કોકાશની સહાયતાથી અતિ સો સર્વ પ્રકારે થઈ છે કાર્ય સિદ્ધિ જેને એવો ઘણા કાલ પર્યંત રાજ્ય
 સમૃદ્ધિને ભોગવી સમય આવ્યો ત્યારે પોતાના પુત્રને રાજ્ય આપ્યું. પછી પોતે અર્ધવૃત્ત મોટા ઉત્સવ ગ્રહે વેદ્ધી ઓપ સહીત દીક્ષા લઈને સૌધમાં
 દેવલોકમાં જ મોટા દેવતાના મુલનો અનુભવ કરી, વલ્લીમનુષ્ય મન્વપ્રાપ્તિ, તેમાં પળરાજા થઈને મોક્ષ જશે. અને કોકાશ તો મોટી અનુ
 પમ પૃથ્વી પોતાની શિલ્પ કલાની ચતુરાઈથી આપ્તિ થવામાં મોટા યશનો વિસ્તાર કરી પ્રાજાસંવાધે જઘરમાંથી નીકળી દૃષ્ટલે દીક્ષા લઈ
 ઘણું આયુષ્ય હોવાથી ઘણો કાલ ચારિત્ર્ય મળ્યા પાછી માહેન્દ્રે વલોકમાં ઇન્દ્રનો સામાનિક દેવ થઈ ત્યાંથી ચવીને મોક્ષ જશે એ પ્રકારે
 જિનમતમાં કુશલ પળું તથા જિન પરમાત્માની ભક્તિ કરવી તથા નિયમમાં દૃઢ પળું રાખવું તે રૂપદર્શના ચારને વિષે આદ્ય પ્રાંત જાણીને હેસારી
 બુદ્ધિવાલોલોકો ! તે દર્શનાચાર પાલવામા પ્રયત્ન કરો. ॥

એ પ્રકારે દર્શનાચારને વિષે કોકાશ અને કાકજંઘરાજા તેનું ઉપાલ્લ્યાન કર્યું. હવે તે દર્શનાચાર આઠ પ્રકારનો છે તે ગાથાનો
 અર્થ:—૧. નિઃશંકિત, ૨. નિઃકાંક્ષિત, ૩. નિર્વિચિકિત્સ, ૪. અમૂઢ દ્રષ્ટિ, ૫. ઉપદ્રવંશ, ૬. સ્થિરીકરણ, ૭. વાંત્સલ્ય,
 અને, ૮. પ્રભાવના દર્શના ચારના આઠ મેદ છે. એમાં નિઃશંકિત પળું દૃષ્ટલેશંકારહિત પળું તે દેવ, ગુરુ, ધર્મ વિષે કરવું તેમાં દેવ પ્રત્ય
 નિઃશંકિત પળું એનું કે અંબડનામે સંન્યાસી તેને પરીક્ષા કરેલી પૃથ્વી મુલમાનામે શ્રાવિકો તેના દ્રષ્ટાંતથી જાણવું ને ગુરુ પ્રત્યે તો શ્રેણીક
 રાજાનું દ્રષ્ટાંતે રાજાની દ્વેષણ સમકીતના દ્રઢ પળને વિષે કીર્તિ કરી છે તે વલ્લતદંડુ રાંકે દેવે તેની પરીક્ષાને અર્થે મચ્છને ગ્રહણ કરતું
 પળું થતિનું રૂપ દેસાઈ ને તેની સંવાધે પ્રશ્નાદિક કર્યા છે તેનું કાવ્ય આ પ્રકારનું છે તે કાવ્યનો અર્થ તે મચ્છને ગ્રહણ કરતા યતિની જાલ-
 ને દેલી શ્રેણી કરાજા પૂછ્યું કે હિંમુક ! આતારીકંથા શિથિલ કેમ છે ? ત્યારે તે હિંમુક ચોલ્યો કે આતો કંથાનથી, આતો માછલાં

मारवानी जाळछेत्यारैराजाएपूछुं केहुंतुंसाधुधने मच्छभक्षणकरछे ! त्यारैतेभिक्षुकवोल्योके मद्यपानकरती वखतेआथ-
णानेठेकाणैमच्छ वापरीएछीए. त्यारैराजावोल्योके वलीमद्यपानपणकरछेकेहुं ? त्यारैभिक्षुकवोल्योकेहुं एकलोकरतोतथी
मारीराखेलीवेद्याने जोडेलइनेकरछुं. त्यारैराजावोल्योके वेद्यानोसंगपणकरछेकेहुं ? त्यारैभिक्षुकवोल्यो केशजुनागळाउपर
वेपगइनेकरछुं, एटलेशजुनेपणगणतोतथी. त्यारैराजाएपूछुंके तमारैसाधुनेशत्रुकोणहोय ? त्यारैभिक्षुकवोल्यो केजेनाशरमां
रात्रीएगमेएवी सांघेलीभीतोहोय तोपणतेमाछिद्रकरी एटलेखातरपाडीनेचोरी करेद्वयलावीएतेअमारा शत्रुकहेयायछेआरे
सजाएपूछुंकेअहोहेभिक्षुक ! चोरीपणतुंकरछे ? त्यारैतेभिक्षुकवोल्योके जुगटुंगवापैसाजोइएते माटेचोरीकरवीपडेछे त्यारै
राजावोल्योकेतुंभिक्षुक थइनेजुगटुंगपरमेछे ? त्यारैभिक्षुकवोल्योके हुंदासीनोपुत्रछुंमाटे जुगटुंगमुंमारैयोग्यछे. ॥ १ ॥ पछी
राजाएसारीयुक्तिनां वचनकहीनेतेसाधुनेते सर्ववातनुंनिवारण कर्युंपछीआगळचाल्योसारे तोएकगर्भवंतीसाध्वी (आर्जा)
दीठितेनेजोइसारी युक्तिथीठपकोदइपोताना घरमांगुप्तपणेलीवी कोइनजाणेमाटेनेनी मुवावडनीतमाय क्रियापोतेपोतानेदाथे
एकांतेकरीएप्रकारे साधुअनेसाध्वीएवंचुं दुष्टआचरणदेखीनिपण राजाएएमजाणुंकेआवे जणजैनशासनमां अयोग्यकर्पनां
करनारछेपरंतुयाकीना सर्वसाधुचारित्रधारी, पूजनीकएवाछेपणएम नहींविचार्युंकेएकनो दोपदेखवामात्रवडे सर्वसाधुमांएवी
अयुक्तआशंक्तानकरी एमकारनीश्रेणीकरागानी धर्मनेविपदहनजोइ एमनहोयतोधर्मनेविषे, लोकनेविषेपण सर्वव्यवहारना
नाशानोप्रसंगआवे एमविचारतातेराजा उपरतेपरक्षिकरया ओवेलोदेवअतिशे प्रसन्नथोनेअहारजेमां चक्रेछेएयोरत्ननोद्वार
आप्योतयादिव्यएवां चेढीरागळवत्तुआप्यां तथादिव्यएवांवेकुंडळ आप्यांएमकारेगुरुनेविषे निवर्जंकपणुंकरहुं. धर्मनेविषेनि-
वर्जंकपणामांपुंगभट्टनुं आरुपानआमकरांरुंछे. कौशास्थीनामेनगरीने मधीपशाळीगराम नामंनुंगामहंतुंनेमां दामोदरनोपोपता

अने सोमानामे पाता तेवने पुत्रमुग्धभट एवनामे ब्राह्मणहत्तो. तेनी स्त्रीयाथा छेनाम जेनु एवीमुलक्षणानामे हत्तीमुली एवाते स्त्री पुरुष-
 नो केटलो ककाळ गया पछी तेमुग्धभटना. मातापितामरणपास्यां. अनुक्रमेचा परतापितानी लक्ष्मीनामपाभीते नीतिशास्त्रमांकबुंछे
 केलक्ष्मीपोताने घेरपण स्थिररहेतीनथीतोते वीजने घेरक्यांथी स्थिररहेते ? लक्ष्मीपोताने पुंघररूप जेक्रमळतेपांपण संन्याकाळप-
 र्यंतरहेछे पछी त्यांथी जतीरहेछे भर्थाव व्यभिचारिणी स्त्रीनीपेठे रात्री एवमुकीने जती रहेछे त्यारपछी तेमुग्ध भटने वणीविपत्तिनु
 स्थानएवुंदारिद्रावी मळ्युंते शास्त्रमांकबुंछे केद्रव्यरहित पुरुषलज्जाने पांमे छेने लज्जावाळो पुरुष तेजथी भट्ट थायछे नेते जराहित
 पुरुषसर्वजगाए पराभवपांमे छेने सर्व जगाए पराभवपामवाथी तेने वैराग्यमासथायछे नेवैराग्यवाळो पुरुष शोकपांमे छेने शोकवाळो
 पुरुष बुद्धिरहित थायछे ने बुद्धिरहित पुरुष क्षयपांमे छेमाटे द्रव्यरहित पणुं सर्व आपत्ति पुंस्थानछे एआश्चर्यकारीछे त्यारपछी तेमुग्ध
 भटलज्जवडे स्त्रीने पणपूछयावगर मध्यरात्रे छानो, नगरमांथीनी कळी वारवर्षपर्यंत परदेशमां धनने अर्थभ्रमण करी करीनजे-
 वाग्याहताते वाज पाछा आव्यात्यार पछी सारा विनयवाळी एवीपोतानी स्त्रीने पूछुं केहेमिये ! ते एकली एवारवर्ष पर्यंत शरीने
 निर्वाहक्यो ? त्यारे ते स्त्रीवोळी केहे प्राणप्रिय ! प्रकृतिधीज अतिशे वत्सळ एवी विमला नामे जैनमहासनी एउपदेश करेला एयागो-
 दातत्वविचारना रसमांनिमग्नथइने मंचारवर्ष वारा दिवसनी पेठे अतिक्रमक्यो छे ते वातासांभळी अतिशे आश्चर्यपायतो मुग्धभटह-
 सीने ते स्त्रीप्रत्येवोळ्यो—केततत्त्वरसमने पणकहे जेणे करीनेहुं पणतारा जेवोमुलीथउ त्यारे ते स्त्री एजीव अजीवइत्यादि तत्त्वनो विचार
 रुढे प्रकरेकळोते नांभळी तेमुग्धभट पणश्रावकययो ते गामनारहेनार पिथ्याद्रष्टि ब्राह्मणो ए अतिशे निंदा करीतो पण तेवे जणद्र-
 ढपणे परमश्रावक रक्षाएक दिवसमात्र मासमां अतिशे दाहना समूहथीपोताना पुत्रने लइयणा ब्राह्मणेनीं टेली एनी आग्रिहोत्रनीकुं
 ढिका (कुंड) नीपासेतापवा ओंछे तेवखतते पिथ्याद्रष्टि ब्राह्मणो ए अतिशे श्रीप्रपणहे पापीष्ट ! अहिथी दूरजा, दूरजा एमधिकार

करेलो, भुंठोपडेलोते मुग्धभटवाल्लोकोजिन धर्मएजसत्यछेपण वीजोकोइधर्मसत्यनथी, नेजोएमनहोयतोआ दाढथीकंपतोमारो पुत्रदग्धथजोएम कहतीतब्राह्मणेते पुत्रनेअधिकुंडमां उसेदथोपछीब्राह्मणोए मोटोहाहाकारशब्द कयोंतेवखतेसमीपे रहेअसीसाव धानएवीजिनशासननी देवीएतेअधिकुंडशीतल कयोंअनेतेदेवीसाक्षात् प्रकटयइजिनधर्मनी स्तुतिकरवालागीते देवीपूर्णजन्ममां व्रतनीधिराधना करवार्थीव्यंघ्रीपणाने पामेलीहतीतेगीए अन्यजन्ममांजिनधर्मना बोधनोलाभथवामांटेकवल्लजानीने पूछ्युंहंतु केवल्लजानीनीवाणीथी स्थानस्थानमांजिन मतनीप्रभावनाकरतीकरती तेवखतत्यांआवेळीहती तेणीएसमीपपणुं कयुंनेमवजोड ब्राह्मणोएआश्रय पापीजिनधर्मनीप्रशंसाकरी अनेतेसर्वचमत्कार देखनारब्राह्मणविगरेने जिनधर्मनीमयताभासनधरं पछीअतेशेप्रसन्नथयेला मुग्धभट्छानेसर्ववृतांतकळो स्त्रीएघणोउपकोदीघोके आजपछीआवुंकामनाकरवुं केमकेआतोदेव-योगेदेवतानीसहायता थइतेथीपुत्रजीव्यो, नहींतोवळीजाततो जैनधर्मनीअतेशेनिन्दाथात. माटेसर्वथाप्रकारे आवुंकामनाकरुं अनुक्रमेतेस्त्रीपुरुषभ्रजितनाथतिथकरपासेदिसालइसिद्धगतिनेपाम्यां. ब्राह्मणादिकमर्वप्रतिबोधप्राम्या एप्रकारेधर्मने विपेनेशंकपणुंकरवुं एमकारेमथमनोभेदकळो. हवेवीजोभेदकहेछेके कांक्षाएटलेअन्यअन्यदर्शननीअभिलाषानेणेरहितपणुंते निभाकांक्षपणुंकरहीएतेउपरश्रीधरनुंदुष्टांतछे जेमकेगजपुरनगरनेविषेशीधरनोमभद्रप्रकृतिवाळावाणीयोरहेतोहतो. तेपोतानाभोल-पणनेलीधज्यांत्यांआस्थावाळोहतो. एकदिवसजैनपुनिपासेआव्यो. त्यांसांयळयुंकेजेपुरुष जिनपरमात्माननीनवीप्रतिमाकरावी भक्तिवेडपूजेछेतेनसवीसिद्धिप्राप्तथायछे. तेकथुंछेकेजीनेन्द्रनीपूजाथी आलोकमांपापदूरजायछे नेससुद्धिओयायछे. परलोकमां देवतानीकृद्धिमळेछे अनेसिद्धिपणमळेछे त्यारपछीतेवाणीआएजिननीप्रतिमाकरावीने त्रणकाळपूजाकरवामांडी. एकदिवस जातिवंतघूपतेणेकयों तेवखतेतेणेएत्रोअभिग्रहकयोंके आद्यूपनीसमाप्तिथामुथी आस्थानमांथीमारिचळुनहीं. तेजवखतदेव-

योगीदुष्टसर्पकोइजगयाएथीनीकळयो अनेतोनिर्भयपणेवेढेलावाणीआने हसवाआवेछेतेंतळामांतेंनुं द्रढपणुजेइनेप्रसन्नथयली
 शासनदेवीएतेदुष्टसर्पनेदूरउछालीकाही तेवाणीआनेएकमणीआपी एमवोलीकेआमणीनाप्रभावथी तारेअनर्गळक्ष्मीयशे. एम
 कहीतेंअंतर्धानथइ त्यापछीतेरत्ननाप्रतापथी चोमामांजिमलतात्रवे तेमचारपासथीलक्ष्मिद्विपायी. तेनीस्पद्धार्थीजाणेशुं
 एमवाणीआनोजिनपूजामांघणोआदरथयो. एकादिवसतेने पोतानाकुटुंबांकाइकांइमंदवाडनी उत्पत्तिथयेसतेकोइकेकंथुकेगोत्र
 देवीनीपूजावडेगोत्रमांकुशळथायछे. सारपछीतेणेतोगोत्रदेवीनी स्थापनाकरीपूजाकरी. कयारेकतेनेएकविषमगुणमडानोरोगउत्पन्न
 थयो. त्यारेकोइकेकंथुकेआजगाए चमत्कारीयसछेतेंनीजोपूजाकरेतो निरोगादिवांछिततफळथाय. तेवातसांभळीश्रीधरेश्रद्धा
 धरीनित्येजसनीपूजाकरी एप्रकारेलोकनीवाणीथीविघ्ननीशांनिकरवानेअर्थचंडिका, गणपतितेनीपणतेणेपूजाकरी. एमकारे
 तेमुग्धवणिकनुंनिर्विकेकपणुहंतुं. एकादिवसक्रोधपापमेलीशासनदेवीए तेरत्नआवीनेछडलीधुं तेथीतेनुंसर्वस्वरणथयुं. जेमग्रीष्म
 काळमांसरोवरनुंजळनाशपामेतेंमसवथा द्रव्यनोनाशथयो त्यारेभोजनमळवानोपणसंदेहथयो. एमअसंतदुःखितययेछाश्रीधरेते
 देवीनीपासेत्रणत्रणउपवासकर्या तोपणतेदेवकोइबोल्यानहीं. पछीतेणोगोत्रदेवीपासेत्रणउपवासकर्या नेतेनुंस्मरणकर्युं. त्यारेरोष
 पामतीतेदेवीएआवीनेकंथुकेहेदुष्ट ! शुंकरवामिधयाकष्टकरेछे ? मारीपंक्तिमांस्थापनकरेलायसादिकेनेसंभार. त्यारेयशेआवी
 कंथुकेमारीउपरआणेलीचंडिकानुंस्मरणकर. अनेगणपतिएपणतेमजकंथुं. एमसर्वदेवोएपरस्परउपहासकरीने तेवणिकनीउपेक्षा
 करी. तेथीतेअत्यंतखेदपाम्यो नेहवेत्रुंकरवुंतेमछिमूढाष्टिजेनी एवाचणिकनेशासनदेवीएकंथुके घणादेवनुंआराधनकरवाथीआ
 प्रकारेफळथायछेमटेअनपदेवोनेमूकी सर्वदेवनादेवश्रीतिर्थकरदेवउ आराधनकरकेजेथीआळोकेनेपरलोकां सर्ववांछितसिद्धि
 थाय. त्यापछीतेणेंसर्वदेवनोत्यागकरी बहुमानसहित एकजिनपरमात्मानुंन आराधनकर्य. त्यासपछीप्रसन्नथयेलीदेवीएआवी

करेले. अनेते उपरांत कोटी रत्न आप्यां. ते वाणी शोप गभक्ति वहे ते लक्ष्मिने धर्म मार्गे वापरी कृतार्थ पणे मरण पायी
 पु. ३ ते ज रत्न पाळुं आप्युं. अनेते उपरांत कोटी रत्न आप्यां. ते वाणी शोप गभक्ति वहे ते लक्ष्मिने धर्म मार्गे वापरी कृतार्थ पणे मरण पायी
 स्वर्गें गयो, अनुक्त पुरुषितेन पण पाप मोक्षे एष करि अन्य देवानी आकांक्षारहित पणाने विपेद्रुष्टांत कळुं. एष करि रे वीजे भेद संपूर्ण धयो.
 हवे वीजे भेद केहे छे के निचि कृत पाक हेतां धर्म फळ पांमं देह कराने. ते सदेह थीर दित प गुंथुं ते निश्चि कृत स कही ए पं च देव ताना आ-
 राधन मां पणाने थोनिः सदेह पणुं स तेज फळ नी प्राप्ति प्राप्ति स तेज फळ नी प्राप्ति प्राप्ति स तेज फळ नी प्राप्ति प्राप्ति स तेज फळ नी प्राप्ति प्राप्ति
 कथा आ प्रमाणे छे श्रावस्तिनामं नगरीने निविपेजिन दत्त नामे सारो श्राव कर हेनो हतो, अने ते पंच परमेष्ठीना मंत्रें साधन कर वाथी
 तेना मत्त पे विद्या नर नी पेंठे आकाश गगन करतो हतो अने शाश्वत एवो न दि के श्वर द्विप मां अष्टा ङिका उत्सव जो वा ने ते गये दिवता एकर-
 लीजिन पूजाने अर्थ मुंगंधी द्रव्य द्रव्यना मुंगंध थी अतिशे सुगंधी थं छे एष अग्र हथी तेने धूल गुंत्यारे तेने विद्याना वळधी निंदि के श्वर द्विप जंजुं
 विचारुं केशा थी आ अतिशे मुंगंधी मानशरीर वाळो थं छे एष अग्र हथी तेने धूल गुंत्यारे तेने विद्याना वळधी निंदि के श्वर द्विप जंजुं
 इसादिक सर्व वृत्तान्त कळुं त्या र पछो ते निवेत्ते विद्या मागी त्या रे ने श्राव के कंठुं कुं आ व कथा येतो तेने आ विद्या आपुं त्या र पछी तेने
 पण ते मज अंगिकार कर्यो ते विद्यानां साधन विधि पण कळो के सम कित अंगकार करीने त्रिकाळ जिन पूजा कर वी, पृथ्वि उपर जायन
 करतुं, ब्रह्म चर्य पाळुं, नित्ये एक वखत जमंतुं, संसारनां सर्व व्यापार त्याग करवो, इत्यादि नियम पूर्व कळ पा म पर्यंत जिन परमात्मा नी
 अर्वा इत पुष्प वेडे पूजा कर वाथी एकाग्र पणें मौन पूर्व कलक्ष मंत्रनो जाप कर वाथी मुंगंधी गुटी कानो लक्ष्यमाण होम कर वाथी एकार्य
 नी सिद्धि थाय छे. ते मां पण जिन सेवा कर्था पछी कार्ळी चौदशनी रात्रि ए श्मशान मां नृसनी शाखो नी वेपचार शीकां वां थी ने तेनी
 हे वळण कविकोण कुंड करीने ते मां खे रनाला कडाना अंगारा भरो न एक शीका उपर वेसीने आ विद्या मंत्रनो एक सो आठ वार जाप क
 रवीने ते शीकुं छे नी नां विधी जा शीका मां वेसंतुं. एष चो युं शीकुं छे देवानी वखने आकाश गगामे नी विद्या सिद्ध थाय छे. पछी तो तेने तेज

प्रकरे सर्वे कर्तुं परंतु तेशी कानंछेदवाने अवसरे विद्यासिद्धिमेतथशक्तेन हींथाय एवाफलमांसंदेहक्यो तेथी तेनीचे अग्निमांपडवानी
 वीकथीकंप्यो. तेशीकाउपरचढेलोनीचे उत्तरीगयो. पाछोस्वस्थथइनेतेशीकाउपरचढ्यो एवाअवसरमांपकचोरनगरमांथीखा-
 तरपाडीरत्ननीपेटीउपाडीत्यांआव्यो. पछवाडेदोडीआवताराजानासेवकोजाणी तेचोरतोवननाअंदरकोइजगाएपेशीगयो
 राजसेवकोएजाणुंके गातःकालेचोरनेक्षालीशुंएयधारी चारेपासतेवननेधींटीवेठा कुंडनाअग्निनोउग्रोतदेखी पेछाशीकाउपर
 चढउतरकरतो तेवणिकनेदेखीनेआशुंछेएम तेचोरपूछुं. वाणीआएजेवुंहुतुंतुंवृतांतकछुं. त्यारेचोरकछुंकेतनेआविद्याक्रोणेआ-
 पीछे? त्यारेतेवोल्याकेमनेएकश्रावकेआपीछे त्यारपछीतेचोरजाणुंके आश्रावकसाचावोलोछे एमद्रुद्रहआस्थातेनाउपरथइ.
 तेथीतेचोरवोल्याकेआरत्ननीपेटीतुंग्रहणकरनेमनेतारीविद्याआप. पछीधननालोभीएवाअनीवद्यासिद्धिमां संशयवाळाएवातेवा-
 णीआएतेमकर्तुं. ग्रंथकारकहेछेकेलोभथीअंधपणुंछेते आलोकनातथापरलोचना मुखथीनिश्चेभ्रष्टकरेछे जेथीजडबुद्धिवालोते
 पोतातुंहितअहितअर्थनेजाणीशकतोनथी. तेआप्रकारनीचेष्टाकरेछे ॥ १ ॥ त्यारपछीसत्त्वेनधारणकरतो एवोतेचोरएकत्रीका
 उपरवेसीविधाने १०८ वारजपेनेसंघाथेजचारेशीकानंछेदनेक्यो. तेजवखततेचोरनेदेवतानाजेवी आकाशगाभिनीविद्यासिद्ध
 थइ. नेआकाशमांजडीचाल्योगयो. नेमवदत्तपणभातःकालेतेरत्नेपेटीनेलदेवनामांथीनीकळतांजरानापुरुषोए चोरनीबुद्धी
 झाल्योनेराजापोसेलइगया. अनेराजाएआज्ञाआपिकेएनोवधकरो. जेवामांघभूमिमांलइजायछे एटलामांमारोविद्यागुरुतेवा-
 णीओशुंकरेछेएमविचारीचोरआकाशमार्गेआव्यो. तेनेनेप्रकारनोदेखीनेक्रोधपामेला तेचोरएकमोटीशीलाउपाडीराजादिकने
 तथासेवकोनेअतिशेवासउपजाव्यो तेराजादिकसर्वेआवीभवदत्तनेपगेपडीउलटोसत्कारक्यो. एमकारेभंत्रादिसाधनमांपणनिःसं
 देहपणुंसेतेजफळनीप्राप्तिथायछे. एमधर्मफळनीप्राप्तिनेविषेण निःसंदेहपणुंकरतुं. जेमकोइधनल्यनोपुत्रअल्पश्रद्धावालो तेने

गुरुएउपदेशकयोकेदेवतुं पूजनकरवाथीराज्यमळछे तेवातेणेखोटीमानी. केमकेतेप्रकारजुंदेखानुंनथी मोटेएप्रविचारकयोकेआ-
पणोकुळाचारछेमोटेनित्येजिनपूजनकरवुं. एमधारीजिनपूजानेकरतो. तेनेतेजन्ममांतथाअन्यजन्ममां कांइपणफळथयुंनहीं, ने
मारीरेघणुंकरुणुं. भोजनादिकनेअंतरायथयो, दुर्ध्यानथीमरणपामीघणांजन्मरक्षळयो अनेतेनोपासेरहेलाएक गोवाळीओतो
तेगुरूनीवाणीमांजद्रदश्राद्धावालोहतो तेणेछमासपर्यन्तजिननीपूजाकरी तेथीतेनेछमासमांराज्यमळयुं अनेअन्यजन्ममांस्वर्गादि-
कनीप्राप्तिथइ मोटेघर्मफळनेविषेसंदेहनकरवो एमकारेप्रीजोदशनाचारनोभेदकक्षो. हवेएजगाएनिंविजुगुप्सा एवोअन्यपाठछे
तेपक्षेआवोअर्थछेकेसाधुरुरुपनो मळवतेमेळुंअंग, मेलोवपजोइनेनिंदाथीरहितपणथुं. तेमांपूर्वजन्ममांकायोत्सर्गकरीनेरहेलामु-
निनेनेत्रमांपहेलाकांटाखसंडवतिमां आमुनिनोनरदममळवडेव्याप्तछे अंगजंनुंएवोछे एमत्राणिसंकोचपामतो एवोपुण्याळ्यनामे
राजोतेजुंद्रष्टांतछे. एमकारेएप्रथमना त्रणभेदउपरविशेषव्याख्यानअमारीकरेली आद्धप्रतिक्रमणसूत्रतेनीटीकाथीजाणजो. ए
प्रकारेचीजोभेदसंपूर्णथयो.

तथादेव, गुरु, धर्मेनिविषेअमूदद्रष्टिपुंजरुं तेमांमिध्याद्रिपुरुषोनाविद्या, मंत्र, तप, पूजा, प्रभावना, इत्यादिदीडेसतेपण
जेनीद्रिष्टिमोहनपामेतेअमूदद्रष्टिकहीए. तेअमूदद्रष्टिउपरअंवडनामेसन्यासीए परीक्षाकरेलीमुलसानामे श्राविकतेनीपेठेजाणवी.
एमकारेचोथोभेदकक्षो.

तथाउपवृंहणाएटले प्रशंसातेपणलोकमां अत्यंतवहुगुणने करनारीछे. वहुधातेप्रशंसावडे सर्वलोकनोनिरंतर निर्वाहदेखाय
छे जेमकेपिता, काका, भाइ, भविजा, पुत्र, पौत्र, माता, पुत्री, बेन, स्त्री, पुत्रनीस्त्री, मित्र, स्वजन, सेवकइत्यादिअने शेट, वणिंक,
रामा, पोगी, मोटीरुदिवाळो, तेसर्वेपणप्रशंसा करवाथीजवहुधा दृष्टिपाम्योछेउत्साह जेमनेएवांथायछे अनेपोतपोतानेसा-

ધ્યેયવાકામમાં સમ્યકપ્રકારે પ્રયત્ન કરે છે. રાજાદિક પળગીતકવિતાદિકવહે સંતોપપમાલ્યા સતાગ્રહજાર, લાલ, રૂપે આપી
 દે છે કર્ણરાજા, મોજરાજા, વિક્રમરાજા इत्यादિકનાં દ્રાંત જાણવાં. દેવતાપણ સ્તુતિઆદિકવહે વલાળકર્યાસતાજપ્રસન્નયા-
 ય છે, અને પોતાનાં ફલકાર્યને કરે છે. એમલોકોત્તરકાર્યમાં પળપટલેપરલોકના કાર્યમાં પળદેવ, ગુરુ, શિષ્ય, સાધર્મિકહયાદિકને
 વિષે પ્રકારનો વિચાર જાણવો માટે તપ, સ્વાધ્યાય, વિનય, નેવયાવૃત્ય (સેવા કરવી તે) તથા ગુરુપ્રઆજ્ઞા કરેલા દુષ્કર વિહારનયા
 વાદીને જીતવું इत्यादि ધર્મકૃત્યમાં ઉદ્યોગ વાળાનો ધર્મ તેના ભાવની વૃદ્ધિને અર્થે ગુરુઆદિકે પળને મધ્યે મતેની પ્રશંસા કરવી તે કથું
 છે કે ઉપવંહણ અને ઉપવંહા અને પ્રશંસના એવળ શબ્દનો એક અર્થ છે તેજ્ઞાનાદિ ગુણની પ્રશંસા કરવી તે એ શબ્દોનો અર્થ છે અને તે જ્ઞાના-
 દિગુણને વધારનારી છે માટે મોક્ષને સાધન કરનારી પ્રશંસા છે અને વલ્લી પ્રશંસાવહે અલપ ગુણવાલો ગુરુપળસારા ગુણનું ઉપાર્જન કરવા
 ઉદ્યાગી થાય છે અને વીકળ હોય તે પળ સારા સ્વામી એ સન્માન કરેલો સંગ્રામમાં શૂરવીર થાય છે અને સારા સુંદર ગુણ છતાં તે ગુણોની યોગ્ય
 એવી પળ પ્રશંસાને જ્યારે ન પામે ત્યારે દુઃસ્વવહે માસથતા એવા તે ગુણોને ઉપાર્જન કરવાનો આદર કોણ કરે તે માટે કોઈ શિષ્યે ત્રિજયક-
 રીને આવે સતે તે શિષ્યને વિષે જેટલો જ્ઞાનાદિ ગુણનો લેશદેવાય છે તેની પ્રશંસા કરવી તે પળજ્ઞાનાદિ ગુણને વધારનાર છે માટે તે સમાક્રિત
 નું અંગ પળ થાય છે અને જે ગુરુ પ્રમાદથી તથા અહંકારથી કોઈ ગુરુપળના ગુણની પ્રશંસા નથી કરતો તે તેના ગુણનથી વૃદ્ધિ પામતા અને
 તેવો ગુરુ આદિક ગુરુપરુષ રુદ્ર સૂરીની પેઠે મુનિ જનનો અને પોતાના આત્માનો નાશકારી થાય છે તે ઉપર રુદ્ર સૂરીનું આલ્યાન આપકારનું
 છે. રુદ્રાચાર્યના ગચ્છમાં ચાર પ્રસિદ્ધ સાધુ હતા તેમાં પ્રથમનો સાધુ દ્રઘસદત્ત નામે વાદવિવાદ કરવાની લબ્ધિવાલો હતો અને વીજો સાધુ
 પ્રમાકરના મેચાતુર્માસીતપ इत्याદિક ધર્મો તપકરનાર તપસ્વી હતો અને ત્રીજો સોમીલનામે શિષ્ય નિમિત્તશાસ્ત્ર (જ્યોતિશાસ્ત્ર) માં
 ઘળોંડીશિઆરહતો અને ચોથો શામાર્ય નામે શિષ્ય સાધુની ક્રિયાને વિષે પ્રળોંડીશિયારહતો તેથી તે ચારેની લોકમાં અતિ પ્રશંસા થઈ

तेनोमहीमातेरुद्राचार्यथी सहनथयोनर्हीतोतेमनी प्रशंसातोक्थांथीजकरे ? एकदिवसपाटलीपुत्र नगरमांकोइवौद्ववादी आव्यो
 इतोतेनेजीतवाने संघलोकोएगुरुने बोलाव्या. पणतेगुरुनेशुकनसारा नथयामाटेतेनगया तयारेतेनेस्थानेवंधुदत्तनामाशिष्यनेसंघ
 लोकोलइगयापछी तेमाहावादीबौद्धने वंधुदत्तेजीतीलीघो तेथीलोकरोएतेनांघणां वस्त्राणकरवायांड्यांअने तेगुरुपासेआव्यो
 तयारेगुरुएतोतेनी कांइपणप्रशंसानकरी एमेतेचोरशिष्यांए पोतपोतानुं कामपडेसते पोतपोतानागुणनीउत्कृष्टता देखाडीतोपण
 गुरुकांइपणन बोल्यातेथीतेचारे शिष्योअतिशेखेद पाभ्या, अनेपोतपोताना कृत्यमांअनादरवाळा थयात्यारेमर्ने पणगच्छखेद
 पाभवालाग्यो. रुद्राचार्य तोमरीनेकिल्वीपिक देवथयोनेअतिशेदरेद्री एवोपौत्रनोछोकोरोगुगोने मुखरोगीएवोउत्पन्न थयोत्यारे
 तेनेज्ञानीपासेलइ जइनेकोइकेतेनापूर्व भवजुंहुत्तांतपूछुं. ज्ञानिएजेहुंहुतेवुंकुं. तेपुत्रपोतानो पूर्वभरसांभळीनेअतिशेवैराग्यवा-
 लोयइअतिशेआक्रुं तपकरीसुगातिने पाभ्यो. एमकारे पांचमोभेदकथो.

तथास्थिरपणुंसंपादनकरवुंतेपणतप, स्वाध्याय, विनय, वैयाकृत्य (सेनाकरची) नेगुरुएकहाप्रमाणेविहारकरवो तेने
 त्रिपेमननाविपरीतपरिणामवहे अथवाप्रमादादिवडेखेदपामताने जेमघटेतेमंसंसारनांदुःखदेखाडवां इत्यादिवडेपरिणामेहित
 कारीएवाउपदेशपूर्वक ? स्मरण, २ वारणा, ३ नोदना, ४ प्रतिनोदनाइत्यादिवडेस्थिरकरवुंते. जेमकेपघकुमारनेदीक्षा
 लीधीतेजदिवसेरात्रिएद्वारने समीपेसंथारोकरवांनुमासथुं तेणेकरीनेजताआवताजेसाधु तेनेपगअफालताइत्यादिकवडेतेना
 मननोपरीणामविपरीतथेयो. तेथीतेणेमहावीरस्वामिपासेजइने दीक्षामूर्कीदेवासवंशीवार्ताकरी तयारेमहावीरस्वामिए तेनापूर्व
 भवजुंहुत्तांतकहीयतिधर्ममांस्थिरकर्यो. तेकंहुंउकेधर्मेनेमूकनारगुरुपने हितोपदेशकरीस्थिरकरवोतेसारणाकहीए. नेअनाचारनो
 नियेभकरावचोनेवारणाकहीए नेधर्ममांचूकेलनेफरीथी तेमांजोडवोतेनोदनाकहीए अनेआकरांनचनकहीने धर्ममांजोडवोते

प्रतिनोदनाकहीए धर्ममांस्थिरकरनारनेस्थविरकहीए. व्यापारकरेलाकार्यनोवेपे प्रवृत्तिकारवावार्थितेनेमवर्तकपणकहेवाय. थावयुंछेबळजेनुंवेचोयिते जेजगाएखेदपामतोहोय तेनेतेमांस्थिरकरवाथीस्थिरकीर्णकहीए. एमकारेछट्टोभेदसंपूर्णथयो ॥६॥

वळीसातमोभेदएछेकेसाधर्मिकहेतां समानधर्मवाळापुरुषोतेनुं वात्सल्यकरवुंएटलेतेमने जेजेवांछितहोयतेतेआपडुं तेमां साधर्मिकएटलेजेनांशास्त्रअनेजेनुं चिन्हतेसमानहोयएवाश्रावकश्राविका अनेसाधुसाधवीतेजाणवां. अनेविशेषेकररीनेतोआचार्य तथारोगादिकथीखेदपामतो तथाकोइकपरोणोआवेलोतथातपस्वीतथावाळ, वृद्ध, शिष्यइत्यादिकनुंएटआलंवननी अपेक्षाकरीनितेश्रावकादिकने पोतानीशाक्तिप्रमाणेद्रव्यथी तथाभावथीतेमनेजेइतां उपकरणआपवांतेणेकररीने तेमनुंवत्सलपणुंजेमघडेतेम करवुं तेकयुंछेकेशरीर, काळ, वळ, वीर्य, तेनाउत्कर्षपणानाअभावथी सारामसिद्धयोगीनोपणसंयमउद्योगकरवोतेतत्काळ लाजपोमेछे. तांतत्काळदीक्षालीधेलासाधुतथावाळयोगी तथानवोधर्मअंगीकारकरनार श्रावकश्राविकातेमनोधर्मलाजपोमेतां शुंकहेवुं ! तेमाटेतेमनेभोजन, पान, औषध, वस्त्रादितेनुंआपवाथी हितपणुंकरवुंअनोविशेषथीतो घणातपस्वीनुंतथावाळनुंतथा वृद्धनुंतथाआचार्यनुंवत्सलपणुंकरवुं. तेथीतेधर्मानासाधनमांस्थिरथायछे. अनेजेप्रथमथीधर्ममांस्थिरहोय तेवळीद्रव्यपणेअतिशे स्थिरथवांनोउद्यमकरे अनेलोकमांपणतेनीसत्कीर्तियाय. अनेवर्तमानजन्ममां भिन्नदेशनाभिन्नजातिनाहोय तोपणजेजिनज्ञासननेपाभेलाछेतेमनेपोताना एकमुटुंवमांउत्तन्नथयाहोय एमजाणीनेतेमनुंहितकरवुं अनेपरमात्मानाउत्सवादिकनेविषे आवेला जेपुरुषोतेमनेप्रथमतोचोलाववातथावस्त्र, पान, भोजनइत्यादिवडेपोतानीसर्वशक्तिप्रमाणेतेमनोसत्कारकरवो. अनेतेमांवळीजे पुरुषोराजादिकेवांध्याहोय, रोक्याहोयतेमनेपोतांजुंजीवत तथाधनतेणेकररीनेपणजेमुकावेछे, रक्षणकरेछेतेवापुरुषोनेधन्यछे. अनेजेआजीविकाथीखेदपामतापुरुषोने आजीविकाकरीआपवी तथाप्रमादपिुरुषोने सांवधानकरवाइत्यादिकाममां जेस्नेहवु-

दिधीसाधर्मिकनीसाथेवतेंछे तेपुरुषोनेधन्यछे. केमकेसुखीएवापोतानास्वजनादिकनोउपकारकरवो तेतोसंसारबंधननेवृद्धिकर-
नारुंछेअनेजिनधर्मने पामेलानेउपकारकरवोतेतो संसारनेनाशकरनारुंछे. तेमांथीसांसारिकभावनुं जवापणुंछेमाटे अने
कोश्रमकारनी पोतानेवांछानथी मांटे तेसाधर्मिकपुरुषने विपेकरेलुंवात्सल्यअमूल्यछे एममोटापुरुषकथुंछे. एमकारेदश गा-
यानोअर्थ प्ररोथयो.

इहांसाधुनेसाधर्मिकनुंवत्सलपणुंकरनुं तेनेविपेश्रीवज्रस्वामिनुं आमकारेवृत्तांतछेकं श्रीवज्रस्वामिघणावर्पनो दुकालपड्यो
त्यारेसर्वेभार्गजजइथयसते पटविद्यावेडमुकाळवेडेंदुरथयेली एवीपुरीनाभेनगरीनेविपे संघनेलइगयाहता, एदृष्टांतजाणुंअने
श्रावकनेतोसाधर्मिकनुवत्सलपणुंकरनुं तेमांआमकारनोसंवंधछेके दशपुरनगरनोराजावज्रकर्णएवेनागेहतो तेदेवगुरुसाधार्मिक
विनावीजोनेनमस्कारकरतोनहतो. एवाद्रढनियमवाळोहतो. अनेतेविंटीमांस्थापनकरेली अरिहंतभगवाननीमूर्तिनेप्रणामकर-
वानामिपथीपोतानोस्वामिपण्योजे सिंहोदरनामेमालवादेशनो राजातेनीसेवासमयमांनमस्कारकरतोहतो. तेवातकोइकचाडीआ
पुरुषेसिंहोदरराजानेजणावी. तेथीतेराजाएतेवज्रकर्णराजानोनिग्रहकरवानीइच्छाकरी तेवखतकोइवेइयानभिरणाथीराणीनां
मणिकुंडळनीचोरीकरवानेपेटला कोइश्रावकनापुत्रेराणीआगळ तेवीवातकोइपुरुषकरतोहतोतेथीजाणुं त्यारपछीतेणेसाधर्मिक
नीभक्तिवेडपोतानेइच्छेकुं चोरीकर्मभूकीनेशीघ्रदेहीने वज्रकर्णराजानेतेवातकही. तेथीतेवज्रकर्णराजाअवंतिथीनाशीनेपोतानी
नगरीमांगयो, नेकिछामांपेठो तेवखततेसिंहोदरराजाए तेनुंनगरर्वीटीलीधुं. तेवखतसाधार्मिककवत्सल नेवनवासनेअर्थेओवेलाने
श्रीरामेआम्हाकरेलाएवालक्ष्मणजीए तेसिंहोदरराजानेजीतीने वज्रकर्णनेतेनुंअडधुराज्यअपाव्युनेतेवृत्तांतने कंहनारचोरआव-
कनापुत्रेनराणीनुंमाणकुंडळअपाव्यु. एमकारेसातमोभेदसंपूर्णथयो. ॥ ७ ॥

तथाप्रभावंनाकहेतां जिनशासननीअतिशे उन्नतिकरवीतेअने तेउन्नतिनाकरनार मावचनीकादिक आउप्रकारनापुरुषो
 कणाछेतेआठेनानाम, १. मावचनीक, २. धर्मकथिक, ३. वादी, ४. नैमित्तिक, ५. तपस्वी, ६. वैद्य, ७. सिद्ध, अने ८. कवि.
 एमांमावचनीक तेप्रवचन(शास्त्र)ना करनारगौतमस्वामी सुधर्मादिकजाणवा, धर्मकथिकतेगाणिकाना धरमांवास्वर्पमुग्धीरेहे-
 लानेनित्येदश पुरुषेनेप्रतिबोध करवानोनियमवालाश्रानंदीपेणअनेश्री आमराजानेप्रतिबोध करनारवणभट्टीसुरीआदिक
 पुरुषोजाणवा वादीपुरुषोतोवृद्धवादीसुरी, मल्लवादिमुरी, वादीवेतालश्रीशांतिमुरी नेवादीदेवमुरी ममुलपुरुषोजाणवातेमां
 वृद्धवादीसुरीनुं स्वरुपसिद्धसेनमुरीना प्रबंधमांप्रथमकळुंछे. अनेमल्लवादिनोप्रबंधआकहीएछीए भृगुकच्छ (भरुच)मांवावृद्धमत-
 नावुद्धानंदनामपुरुषे वितंढावादवहे जिनानंदमुरीने जीतीलीधतेसुरीलाज पामीनेवल्लभीनगरमीमां आव्या त्यांपोतानीव्हेनदु-
 ल्लभदेवीएअजीतयश, यक्षअनेमल्लए नामनात्रणपुत्रेसहीत दीक्षालीधेलीहती अनेत्रणपुत्रोअतिशे पंडितोययाहता. तेमांमल्ल
 वादीपुत्राविशेषे करीनेपंडितहतो. त्यापछीपांचमापूर्वधी उद्धारकरेलुंने अधिष्टायकदेवेसहीत एवंदादशारनयचक्र एनामनु
 पुस्तककेजेनीएक एकआराप्रत्येआदिने अंत्यैचैत्य, गुरु, संघतेमनीपूजादिक मोटाउत्सवेसहीत लावीनेओपेनेतेते आराभणवा
 योग्यतथावांचवा योग्यथाय, एवंमहाप्राभांविंक पुस्तक, पुस्तकना भंडारमांहतेपुस्तक कोइनेपणनदेखावुं एतुंदुल्लभदेवीना-
 मेसाध्वीनेसारीपेठे भलामणकरीनेगुरुए अन्यजगाएविहार कयोहतो तेसमेकौतुकभी एकोतेजमल्लवादीए तेपुस्तकउवेडीवां-
 चवामांडुं. तेमांएवुं आव्युंकोविधि. नियम, भंगनेवृत्तितेनारहित पणाथीअनर्थकछेएम आचार्योएकबुळेअने जैनशासनथीअन्य
 शासनजुहुंछेतेथी वैधर्म्यपणुं(विपरीतधर्मपणुं) यायछेएवाअर्धवाळी प्रथमनीगाथामल्लवादीए वांचीएटलामां श्रुतेदेवीएआवी
 तेनाहायमांथी पुस्तकहरणकर्युं. तेथीतेअतिशेलेद पाम्योतेवातेनीमाए तथासंघलोकोएजाणी त्यारेतेमणघणो उपकोदीघोप-

छीमल्लादीएते पुस्तकनीप्राप्तिने अर्थेएकपर्वतउपर जइनेघण्टुतपकर्युंअने तपनापारणामाकेवल वालंजुंभक्षणकरताहता. चो
मासायांपारणुंकरती बखतेसंघनालोकोए अतिभोग्यहकरी विछाति(घी,दुध, दहोंइत्यादिविगय) पराणेश्रद्धाकरावी. त्यासप-
छीसंघलोकोए आराधनकरेलीश्रुत देवीएपरीक्षानेअर्थे एकदिवसरात्रिए अगासीयांभणतामल्लावादीने आकाशमांरहीपुछुं-
केमिष्टाः(मिष्टवस्तुशीछे ?) त्यांरमल्लावादीए कहुंके-बल्लाः(वालए मिष्टवस्तुछे.) बलीछमहिनावीती गयापछीदेवीए आवीनेपू-
छुंकेकेन(कोनीसाथेमीठाछे ?) एमजयारेतेदेवीचोली त्यांरमल्लावादीबोल्याके गुडघृतेन (गोलघीनीसाधे) आमकारनेउत्तरसां-
भलीतेनीधारणा बुद्धिजोइतेदेविए तत्कालप्रसन्नइनेकहुंके तुंवरमाग्यसारेमल्लावादी बोल्याकेनयचक्रनुंपुस्तक आपोत्यारेतेदेवि
चोलीकेएग्रंथ प्रकाशकरवाधीशुद्धदेवीना अतिशोउपद्रवथशेमाटे प्रथमजेतेपूर्वनीआर्या वांचीछेतेनेअनुसरनिनुं नयचक्रकुर्यएम
कहीअंतर्ध्यांनथयापछी तेश्रुतदेवीनामभावधी १००० श्लोकनोनयचक्रनामि नवोग्रंथकर्यो नेतेनुंविवरण(टीका) प्राचीनग्रंथ-
मांकहेलीगाथावडेसर्व पंडितोर्थीग्रहणयाय एउंकुर्युं.पछीसंघलोकोए तेपुस्तकेनेहाथीना स्कंधउपरस्थापन करीमोटाउत्सवेसही-
तेतमल्लावादीनोनछाथी नगरमांमवेशकराव्यो. पछीसंघलोकेमल्लावादीनी प्रार्थनाकरीतिनीपासे आप्रकारनी प्रथमगाथालखावी
तेनोअर्थेकेनयचक्रवडे जीत्याछेसमग्रमतिवादी श्रुजेणएवालक्षणवडे जेपराकधीप्रोसद्धयता अनेजिनवचन रुपीआकाशत-
ल्लमांमूर्यसरस्वाश्री मल्लावादी(सुरीजयवंता वतेंछेअनेअजीतयनामा राजाए२४०० श्लोकनापरिमाणवाळुं पद्मचरित्र (रामच-
रित्र)कराव्युंअने प्रमाणग्रंथमांथाकेलाने अर्थेविद्याधरनामनुं व्याकरणअनेन्यासतेवे करान्यांअनेयक्षनामा सुरीपासेअष्टांग
निमित्तसंहिताकरावीने गुरुमहाराजेमल्लावादीने पोतानासुरीपदमां स्थापनकर्या. अनेभरुचमांआचीबुद्धानंद नामेवैद्धमतना
पंडितनीमाथे लगारासपर्यंतवादकर्यो. अनेकोइकग्रंथमांतो लखुंछेकेनयचक्रना अभिप्रायप्रमाणेछ दिवसवादकर्यो(हेचमल्ल-

वादीएजेजेपूर्वपक्षकर्या हतातेनुधारणकरवा नसमर्थयतोबुद्धानंद वादीतोपोतानेतेनु स्मरणनयत्रानेअर्थेरात्रिए खंडीथीपोताना
 हाथेलखतोहतो. एकादिवसतेलखवानुं विस्मरणयत्राथीअतिशे खेदपामेलोहृदयमांचणी, घुंचवणथवाथीहृदस्फोट एनामनरोग
 थयोतेथीतेमरणपास्यो प्रातःकाले शासनदेवीएतेवात जणावीनेमल्लवादीनाउपर पुष्पनोवरसादकर्यो अनेराजाए 'वादी'ए
 प्रकारनुविरुदआणु, नेवौल्लोकोनेपोताना देशमांथीकाढीमूक्यतेफरीथीआव्याजनथीअने बुद्धानंदतोमरीनेहुष्टव्यंतरथयोने
 मल्लवादीनाकरेला वेग्रथनोअधिष्टायक देवथइनेएवारखोके कोइनेतेग्रंथांचवाज देनहीं एप्रकारनोसंग्रंथ प्रभावकचरित्रादिक
 ग्रंथनेविपेछेत्यांधी जाणजो, अनेमळधारीराजशेखरसुरीएकरेला मवंथनेविपेतोआमकारेछे केगुजरदेशमां खेटमहास्थाननपे
 नगरमांदेवादित्यनामे ब्राह्मणनीसुभगानामे पुत्रीहतीअनेतेवाळविधवा हनीतेणीएसुर्यनोमंत्र जपवाथीआकर्षण थयेलामूर्य
 देवमनुष्यनुरुपधारण करीवळात्कारेते विधवानोसंभोगकर्यो. तेसूर्यनीदिव्यशक्त्येहावाथी तेविधवानेगर्भरक्षो पिताएतेकन्याने
 घणोठपकोदीधोपल्ली जेवीवानहतीतेवीपिताने कहीसारपल्लीज्जाथी तेनेवल्लभीनगरीमां मोकलीदीधी तेणीएएकपुत्रनेपुत्री
 वंसंघाथेउत्पन्नकर्यो. अनेतेवेनुदिव्यरुपहतुं अनेआठवर्षनांथयां तयारेलेखशाळामांभणवा मूक्यांत्यांछोकरांए वापविनानेछे
 एवीमश्करीकरी सारेतेणेपोतानी मानीपासे आचीपितानुंनाम पूछुंत्यारेमाताएकहुं केहुंजाणतीनथीएहुं मातानुंचनसामळी
 अतिशेखेदपामीतेणे मरवानोआरंभकर्यो. तेवल्लवसूर्यदेवसाक्षात आर्वीनेकहुंकेहेपुत्र ! हुंतारोपिनाछुंअने जेतारोपराभवकरे
 तेनेतुंकाकरोमारीश एटलेतेनोनाशथशे एवोवरआप्योपजीजेछोकरो मश्करीकरेतेनेएककाकरोमारएटलेमरे. एप्रकारेतेणेवणां
 वाळकोमार्थेत्यारे तेवल्लभीनाराजाए तेनेवोलावीघणो तिरस्कारकर्योत्यारे तेनेतेराजनेमारीनेतेनु राज्यलइपोतेराजाथइ
 वेठोतेशिलादित्य नामथीजगतमांप्रसिद्ध थयोनेतेजैनीशेवाथीतेणे शत्रुजयतीर्थनोउद्धार करव्योहेवतेराजाए पोतानीवेने भ-

रुचनाराजासंघाथेपरणाची तेनोपुत्रप्रमल्लहसोएक दिवसजेहारेतेदेशानोत्याग करेएवीप्रतिज्ञापूर्वकवल्लभी नगरीमांचौद्धलो-
कोसंवाधेनसाधुओंने वादथयोदैवयोगधकी चौद्धलोकजीत्याअनेसर्वे जैननासाधुपरदेशमांगया, नेशिलादित्यराजापणवौ-
द्धयोअनेशत्रुंजय तिर्थमांश्रुपभदेवनी प्रतिमानेतेंदुद्धनीप्रतिमाछेएमकरीतेचौद्धलोकपूजताहता अनेतेनीबूहेनेपतिनामरणपछी
वैराग्यपापीनेपोताना पुत्रेसहितसुस्थिननामे आचार्यपासेआवीदिसालीधी एकदिवसमल्लुत्रेमाताने पूछगुं-केआपणोजैन
संघकेपधोडोधयोछे? त्यारेतेणीएकगुंके साधुसर्वपरदेशगयाछे इत्यादिसर्वेवृतांतकगुंने मांभळीकोधपापी चौद्धलोकनेजीतवा
नीतेणेप्रतिज्ञाकरी अनेपर्वतउपरजइ आक्रंतपकडुं. तेवल्लतशासनदेवीएपूर्वे कगुंहतेपपरीक्षाकरीप्रमन्न यइतेनेनयचक्रनुपु
स्तकआपुं, नेतेनेनीचे भूमिउपरमूकवानोनिपेध कयेंतेपुस्तकएकदिवस पृथिवउपरपूक गार्थीरोपकरी तेदेवीएकबुकेहुंताहुंता-
निध्यकरीशपटलेहुं तारीसमीपेरहीशपण तेनेमत्पसदर्शननहींआपुंत्यारपळीचौद्धसाथेयाइ करतांछमहिनानेअंतएवौद्धाचार्यपर
णपाम्योइत्यादिजाणवुं. वल्लभीनोनाशायवो एमप्रथमजाणीतेमल्लवादी सुरीपोतानापरिवार सहीतअन्यस्थाने विहारकरीग-
याएप्रकारेमल्लवादी सुरीनोप्रबंधसंपूर्णथयो.

हवेश्रीशांतिसुरीनोप्रबंधकहेछे थारापदगच्छमांथीविजयसंघसुरीनेपाटे श्रीशांतिसुरीथयाहता. अनेअणहिलपुरपाटणमां
श्रीभीमराजानीसभामां कर्वांदचक्रवर्तिप्रकारनुंविहदपोमलाहता. एकदिवसमिद्धथयोछे तरस्वतिभंजमेनेएवाधनपालपंडित
माळवाधीपोतानोकरेलो तिलकमंजरीनामनोग्रंथतेने तेसुरीपोतानागुरुहता माटेतेनीपासेशोधवानेसाह्मआव्या. तेवल्लतेनेगुरु
कोइदेवतातुंसाधनकरताहता. माटेचारणेवेंठेलोएकनवोनानोशिष्य तेनेएककठिणश्लोकनोअर्थपूछयो तेबुल्लकमाधुएनोत
त्काळतेनीव्याख्या, उपन्यासपूर्वकवणीसरसकरी. तेनेसांभळीचमस्कारपामेलो पनपालपोतानादेगमांजइने गुरुनेमाळवामां

आग्रहपूर्वकबोलाव्या. तेगुरुनेमाळवामांजतांमार्गमारीए रारस्वतीएकछुंकेतमेएकहाथउंचोकरशो तेवखततमारीसंघाथेवादक-
 रनारवादीतत्कालनरमपडशेअनेजीताशे. पछीतेगुरुमाळवामांआव्या. तेवखतभोजराजाधारानगरीथी पांचगाउतेगुरुनीसामा
 गया. भोजराजनाकोइथीनजीतायएवा ५०० वादीपुरुपोहता. तेराजाएपणएव्हीप्रतिज्ञाकरीहतीके आवादीमांथीजिकोइस-
 मर्थपुरुषआवेअनेएकवादीने जीतेतोएकलाखरुपियाआपवा एव्हीरीतेजेटलावादीजीते एटलालाखरुपियाआपवा. पछीतेवादी
 लोकोनीसाथेभोजराजानीसमक्ष आशातिमुरीजीनोवादचाल्वा छेवटजनांसुरीएहाथउंचोकर्योके तरततेवादीशांतपड्योअने
 जीतायो एव्हीरीते ८४ वादीपुरुषोजीत्या, सारे ८४ लाखरुपियाराजाएआपवानाथया. तेजोभोजराजाभयपाम्योके आमु-
 रीतोमारा ५०० वादीपुरुषोनेनिश्चेजीतलेशे एव्हीथारीएकदिवसधनपाळनीसंघाथे राजाएविचारकर्योके हवेआपणेकैमकरवुं.
 धनपाळेउपायदेखांड्योके जेतेप्रकारेएसुरीनुंसन्मानकरीने एसुरीनेनिश्चिदायकरशोतोलाकमांतमारीआवरुकांइकपणरेशे का-
 रणकेएसुरीवादकरवानेमाटेकोइजग्याए पोतानीमेळेजतानथी. आतोमैकथाशोधवानेवास्ते आग्रहथीबोलाव्याहता. पछीतेवात
 राजाएकबूलकरीअनेकछुंके नामथीतोएशांतिमुरीकदेवायछे परंतुवादीलोकोनेतोवेताळसमानछे. तोदिवसथीआरंभीनेवादीवे-
 ताळशांतिमुरीएप्रकारनुंनामजगतमांविख्यातथयुं माळवानाएकलाखरुपियागुजरातना पंदरहजाररुपेआनीवरोवरयताहता.
 एहीसावेगणतांमाळवानाचोराशीलाखरुपियाना गुजरातीरुपियावारलाखनेसाठहजारथया तेगुरुनेआप्या. गुरुएतेद्रव्यवहे
 माळवाभांजवारलाखरुपेआनांचैत्य (जिनमंदिर) वंधाव्यां नेकथाशोधिनेआव्यापछी पोतेरहेताहनातेथारापद्रनगरमां ६०
 हजारनुंचैत्यकराव्युं, अनेदेवकुळिकादिकपण तेमांथीजकराव्युं. एकदिवसपाटणनाशेदजिनदेवनापुत्रने संपदंशययोहतोनेमां-
 त्रिकलोकोएतेनेजीवाडवानी आशापूकीदीधेकीहती. नेसमानमांदाटवाते नानाछोकरोनेखाढामांमुवाढेलोहतो तेवखतआमु-

रीनोयोगवनवाधीतिपुष्पेखाढामांभी वारणेकडावीअमृततत्त्वतुं स्मरणकरीतेमडदानाशरीरुपर हाथफेरव्योकेतुरततेजीवतो
थयो. तेथीतमनीचणीप्रसिद्धीथइ. तेपणे ३२ शिष्यविपमतर्कशास्त्रभणावी घणाहुशियारकर्याहता एकदिवसअतिशेकठिणअर्थ
वाळुंतर्कशास्त्रतेनोअर्थघणीवसत पतिकह्योतोपणते ३२ तर्कवादीपुरूषोनीधारणामांआव्योनहीं. तेथीतेसुरीवैराग्यपायीचेठा
हता. तेवखतनडयलनामेपुरयी भणवाआवेलामुनिचंद्रसुरी पंढरदिवससुधीतेमनामेडाउपरउतयाहता. तेमणेपुस्तकविनामांभ-
लेलोअनेनदीठेलोतेग्रंथपणते धारीलीथिलोहता. पछीतेगुरूनीआज्ञाग्रहणकरी सर्वग्रंथतेमणेकंठथीसंभलाव्यो. तेजोइशांतिसुरी
घणाप्रसन्नथयाअनेसन्मानपूर्वकपदतर्कानामेग्रंथभणाव्यो. एकादिवसधनपाळनामुखथी श्रीशांतिसुरीनोयशसांभळीनेतेसुरीनीप-
रीक्षामादेधर्मनामाएकवादीपुरूषभडकावेला वारणानाअपासरापासेआवीउभो तेवखतनेगुरूआखाशरीरे चेलपेटणुंआपघचो
ळीनेवेठाहता. तेवखतउपासराने वारणेउभेलांतधर्मवादीए छिद्रमांथीदीठेलाभूत, प्रेतनाभ्रभथीपूछयुंकेतुंकोणछे ? त्यारे
सुरीबोल्याकेदेवछुं त्यारेतेबोल्याकेदेवकोण ? सुरीबोल्याकेहुं त्यारेतेबोल्याकेहुंकोण ? तोकहवान श्वानकोण ?
त्यारे सुरीबोल्याकेहुं तुंकोणएमपूछुं त्यारेपूर्वनीपंडेज चक्रनीपंडेभमोचेलो तेधर्मवादी चमत्कारपाभ्यो पछी द्वार
उवाळ्यापछी तर्कवाद्अनंयोगध्यान इत्यादीथी तेधर्मवादिने गुरूएजीतीलीधो. एकदिवस अव्यक्तधैरव शब्दकरनारो
दविड्देशनोवादीपुरूष तेनेसामीर्भातिमां उभेलाश्वानजेवाशब्दवेडे पशुजेवोजाणीनेजीती लीधोकेमकेअव्यक्त वादीनोपति
वादीपशुभवाजयोग्यछे तेशांतिसुरीएउत्तराध्ययननी वृहद्(मोदी टीकाकरीछे तेमारहेलांम्नीनिर्वाण स्थापनस्थलयेडेमुनिचंद्रना
शिष्यवादीदेवसुरीए दिगंवरीकपुदचंद्रने जीत्यो. अनेथारापद्र नगरपांतेसुरीनी व्याख्यावसतनार्गीनी नामेदेवीनित्यआनी
जोहेस्थानउपरचेवसती हतीअनेतेमनावेसवाना पाटउपरतेसुरी, वासः क्षेपकरताहता. एकदिवसतेसुरीवासःक्षेप,नाखचानुंविस्सरी

गया, त्यारेतेदेवीएरात्रीएआनीने छुरिनेठपकोदीधो. त्यारेसुरीनोल्याके आजतोउभारेहेवाथी मारावेपगदुःखताहता. तेदुःख-
 थीविस्मरणथयुं त्यारेदेवीवोलीकेतमाकुंआयुष्यछमासनुंछे. त्यारपछीतेसुरीएपोताना घणाविदान ३२ सुरीमध्ये ३ सुरीने
 पोतानास्थानमास्थापनकर्या. अनेगेतेरेवताचळ पर्वतपरजइ २५ दिवसनुंअनशनकरीसंवत १०९६ नात्रधर्मादेहनोत्यागक-
 रीवैमानीकेदेवताथया. एप्रकारेशांतिछुरीनोद्रवंधपुरोथयो नेश्रीवादीदेवसुरीनुं वृत्तांततोवहुयात्रख्यातछे अनेनैमित्तिकतो
 श्रीभद्रबाहुस्वामीप्रमुखजाणवा. भद्रबाहुअनेवराहमिहिरवेसगाभाइहता. भद्रबाहुजैनीहता अनेवराहोमिहिरराजानीसभामांगोटा
 पंडितहता. जेमनीकरेलीआजवाराहीसंहिताप्रसिद्धछे. राजानीसभामांवराहमिहारे एवीप्रतिज्ञाकरेलीहतीके आमामुंडाळुंऊ-
 रेलीपुन्वीसंवाचनपळनुंसच्छपडशे तेवखतभद्रबाहुस्वाभिंयराजानेकहवुंकेएकान्नपळप्रमाणनुंमच्छपडशे, अनेतकुंडालामांनहीं
 पडेपणकुंडालाना कांठेपहशेपछीभद्रबाहुनाकषाप्रमाणेजवात थहेतनुंकारणएवुंहुं केतेभद्रबाहुएएवी कल्पनाकरीके वाचनपळ
 मच्छआटलेउचेथी पढतांभोंयनीउपर आवर्ताएकपळमुकाशे नेतेवखतवायुएवोथशे केतेवायुनाजोरथीते मच्छकुंडालावारण
 पढशेएवीकल्पना करेलीमाटे वळी वराहमिहारेराजाना पुत्रनुंसोवर्षनुंआयुष्य निर्णयकयुंहुंतुं विलाहीथक्रीतेपुत्रनुं मरणथगे
 एवोनिर्णयकर्योहतो. त्यारेभद्रबाहुएएम कहुंकेतेविलाहीना मुखथीएपुत्रनुंसातादेवसमां मरणथगेनेप्रमाणे तेवातथइ (राजाने
 घेरपुत्रथयोत्यारे नगरनासर्वेलोक भेटइनेगयाअने लागीपुरुषोआशीर्वाद देनागयातेवखतकोइ श्रावकेभद्रबाहुस्वामीनेकहुं
 केआपणेजबुंघटे त्यारेतेवोल्याकेएपुत्रनुं मरणसातादेवसमांविलाहीजेवा मुखवालीथीथशेत्यार पछीतेराजाना चितनीसमाधि
 करवावास्तेजइ उपदेशकरवोएसाधुने युक्तछेपरंपुत्रजन्य सांभळीनेवधामणीना उत्सवमांजबुंयुक्तनथी. तेवातराजाएसांभळी
 सारेनगरमांथीतमाम विलाहीओंशालीने काडीमूकावीपछीतेपुत्र सातमेदिवसमुतेलो हतोअनेतेनाउपरविलाही जेनांमोदानी

चारणुअडकावानी लोढानी भूंगलपढवाधी तेनुमरणथयुंएवी कयाअन्यग्रयोमाछे.)

अनेतपस्वीतो छहजारवर्षसूधीविष्णुकुमारिछठनुंतपक्युहुंतुं (विदिवसउपवासकरी भोजनकरवुंतेछठुं तपकेहवाय) शुद्ध भिक्षानमळवाधीछ मासपर्यंततपकरनार ढंडनकुमारअने साठहजारवर्षसूधी आमेलनुंतपकरनार सुंदरीअनेएकवर्षसूधीकायो-
त्सर्ग(कौशग) करनारवाहुवली अनेविपमअभिग्रहना ग्रहणकरनारसपकऋषि (कृष्णऋषि) अनेसोलवर्षआमेलकरनारश्रीज-
गतचंद्रसूरीइत्यादि दृष्टांतजाणवां.

हेवेविधावंतमभावकतो श्रीआर्यखपुटाचार्य अनेपरकायंप्रवेशकरवानीविद्यावाळा श्रीजीवदेवसूरी अनेकालिकालस-
र्पज्ञकेहवाता श्रीहेमचंद्रसूरीआदिकजाणवा. तेमांआर्यखपुटाचार्यनुं आग्रकारनुंवृत्तांतछे. भरुचमांचौद्धभक्तवळपित्रनामैराजा
अनेवेननोपुत्रभुवननमिसूरीए चौद्धलोकेंनेवाढमांजीत्या. तेनोमहीमासांभळीकरणरोगधी पीडायेतमपीडातोचौद्धमतनोचुद्धक-
राचार्यगुडशस्त्रपुरधीत्यांआव्यो, तेनेपणतेणेजीतीलीथो. अतिशेलाजपापीने तेअनशनकरीमरणपाय्यो. तेगुडशस्त्रपुरमांजस
थयो. अनेतेणेंजनसंघनेव्याधि, घनहरणइत्यादिवहेउपद्रक्यो. त्यापरछीसंघलोकोए आर्यखपुटाचार्यनेत्यांवेलाव्या. तेसूरीए
तेयक्षदेवनवेकानउपरखासडांवंधावी तेनीछातीउपरचेपगअडादी लूगदानीसोढताणीसुता. तेवातजाणीत्यांआवेछोराजा
जेजेजगाएथीतेलूगडुंखेचे तेतेजगाएतेसूरीनाअपद्रारनुं तेनेदर्शनयायछे तेथीतेअतिशेकोभिष्टययो नेतेनाशरीरउपरसेवकोपासे
महारकराव्या. तेतेप्रहारतेराजानीस्त्रीओउपरपढवाधीघणो शोरवक्रोरययो. पछीभयपामेळाराजाए तेसूरीनेखमाव्याअनेयक्ष
पणप्रत्यक्षआवीतेसूरीनापणदाववाचेडो, अनेवेल्योकेहुंतोतमारोसेवकहुं अनेतेयक्षनामंदिरधी गुरुवारणेनीकळयात्यारियक्षा-

દિક અને પથ્થરની વેકુંદીઓ તે સૂરીની સંગ થે ચાલી. રાજાની વિજ્ઞાપિતી થકા દિકને છોડી મૂક્યા અને ગુરુ પોતાના સ્થાનમાં આવ્યા
 અને કુંદીઓ પળ સંવાધે આવી અને તે વેકુંદીઓને સ્થાતિકરવા પ્રાપ્તે પોલને દરવાજાની ને રાજા દિક સર્વે શ્રાવક થયા અને એક છ
 ત્રનું જિનમતનું સામ્રાજ્ય (ચક્રવર્તિ રાજ્ય) થયું. એક દિવસ પરુચી એક નાનો સાધુ ગુપ્ત સ્થાપન કરેલા પુસ્તકનું પત્રવાંચવાથી
 આકૃષ્ટિ વિદ્યાને પામ્યો હતો. તે સાધુ તે વિદ્યા બલથી ધોલા વસ્ત્રે ઢાંકેલાં પાંત્ર શ્રાવકોને ઘેર મોકલી પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે મિષ્ટાન્ન ભરેલાં
 તે પાંત્ર આકાશમાં ગોલાવીને જમતો હતો. તેને પોતાના ગચ્છના સાધુ તથા સંઘલોકોએ તિરસ્કાર કર્યો ત્યારે તે વૈદ્યના સાધુમાં જડમલ્યો
 ત્યારે તે વૈદ્ય સાધુએ તેનો મહીમા અતિશે વધાર્યો તેટલાં સંઘલોકોએ મોકલેલા સાધુના મુખથી જાણી શ્રી આર્ય સ્વપુટાચાર્ય તે શહેરમાં
 છાંનાગયા અને આકાશમાં પોતાની વિદ્યાથી એક મોટી શીલા પ્રકટ કરીને ભોજન ભરેલાં તે પાંત્રને પ્રતિદિન ભાગવા માંડ્યાં તેથી તે સા-
 ધુએ જાણ્યું કે નિશ્ચે મારા ગુરુ આ શહેરમાં આવ્યા હશે. નહીં તો આવું પરાક્રમથી જામાં નહોય પછી તો તપાસ કરતાં ગુરુ આવ્યા જાળીને
 તે સુહૃદક તે શહેરમાંથી નાશી ગયો. સંઘે સહીતે ગુરુ વૈદ્યના સ્થાને આવ્યા. તેમનો શીલામય બુદ્ધદેવ, સન્મુખ આવી ગુરુના ચરણમાં વલ્લ
 મી સ્તુતિ કરવા લાગ્યો. તેથી ત્યાં જિનમતની વળી પ્રશંસા થઈ. ત્યાર પછી પાટલી પુત્રનગરમાં દાહડના મેરાજા ત્રાક્ષણનો ભક્ત સર્વદ
 ર્શનના લોકોને બલત્કારથી બ્રાહ્મણોને નમસ્કાર કરાવતો હતો. જૈનલોકોને પણ દ્રવણે તેમ જ કર્યું. ત્યારે જૈનલોકોએ વિચાર કર્યો
 કે અશુભ કાર્યમાં કાલક્ષેપ કરવાનું શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે માટે તેમણે રાજા પાસેથી સાતા દિવસમાં ગીલીધાકે સાતા દિવસ પછી તેમને કહેશે તેમ
 કરી શું તે વચ્ચે તે આર્ય સ્વપુટાચાર્યના શિષ્ય શ્રી મહેન્દ્ર પાધ્યાયની સમીપ ગામમાં આવેલા છે એવું જાણી તેમને બોલાવી વિશ્વમિત્ર કરી.
 ત્યારે એક લાલેને એક ધોલી વેસો ડાઁ ઓગ્રહણ કરી સર્વેય તિપ્પસહીત રાજાની સમામંત્ર ગયા. રાજાની વિપાસે વેઠેલા બ્રાહ્મણ પ્રસેવોલ્યા,
 કે કિયે પાસે વેઠેલા બ્રાહ્મણને અમારે નમસ્કાર કરવો ? ત્યારે રાજા એક શુંકે આસર્વે બ્રાહ્મણ તમારે વંદનિક છે. ત્યાર પછી તે સાધુ

चालसोटीफेरवीकेतुरनब्राह्मणनां मस्तक नीचेष्टुथिखलपरपड्यां. एवंदिव्यशक्तिधीदेखाड्युं. तेथीमोटोहाहाकारशब्दविस्तार
 पाम्योअनेराजाअतिशेखेदवालोययो. नेउडीआवीनेतेमुनिनाचरणमांपड्यो. त्यारेराजाएप्रार्थनाकरीकथुंके हेयोगिपुरुष ? आ
 ब्राह्मणेनेजीबाढो. त्यारेतेउपाध्यायजीबोल्याके जोएवधाब्राह्मणजैनीसाधुथायतोहुंजीचाहुं. राजा, प्रधानविगेरेसर्वेलोकोए
 पचातकयूळकरी. त्यापछीते. उपाध्यायजीएथोळीसोटीफेरवी तेथीसर्वेमाथापोतेपोतानास्थाने पूर्वनीपेठेद्वतितेमथायां. तार
 पळीतेसर्वेब्राह्मणोएजैनदिसालीधी नेराजादिकसर्वेजैनधर्माधया. तेवातसांभलीआर्यखुपुटाचार्ये पोतानास्थाने श्रीमद्वेन्द्रसुरीनुं
 स्थापनकरीस्वर्गमांपगार्या एमकारेआर्यखुपुटाचार्यनो प्रबंधकछो. हवेश्रीजीवेदेवसुरीनेप्रबंधकहीएछीए. वायटनोमेपोटा
 स्थानगांथेठयर्पदेवनोमहीधरनामेमोटोपुत्रहतो तेदेशांतरमांभ्रमणकरतेहतो. तेनेदिगंबरलोकोएप्रतिबोधकरी दिक्षाआपीआ
 चार्यपदगांस्थापनकरेलोहतो. दिगंबरलोकांएतेसुरीने परकायप्रवेशादिकविद्याओपणआपीहती. तेसेठनोवीजोपुत्रमहीपाल
 नांमेहतो तेजेपोतानाभाइनावियोगधी चैराग्यपामीभेतांवराचार्यपासे दिसालीधेलीहती. एवेआचार्यनोमेळापथयो त्यारेतो
 आचार्यनयनेनीमाताए भगुद्धादारादिक दिगंबरनादेखाडीयुक्तिवहे प्रतिबोधपमाळ्योएवेनेदिगवराचार्य भेतांवरीथयो.
 अनेनेनेसुरीपदवीपळ्या पळीतेजीवेदेवसुरीएतानामधी जगतमांमसिद्धया. पांचशेयतिनापारिवारेसहीतयिचस्ताहता. तेवजत
 एरुयोगीन्याख्यानवखतआचीवेठो. तेयोगीमांएवोगुणहतोके पोतानीजीव्हनेपळांडीनीपेठेवाळी डवावचाथीव्याख्यानांच
 नारनीजीव्हास्थंभीजाय. अनेकोइसाध्वीनामस्तकनुंचुर्णयंत्रीने तेणेपासेकरीराखेलुंतेजेना मस्तकउपरनांखेतेनेतेचशायएवो
 तेदुष्टयोगीहतो. तेवीचिन्मावालातेतत्कालजाणीळइ जीवेदेवसुरीएतेनाथासनमांएवी रीतेस्थंभनकर्योकेतेनाथीनडलाय, नवो-
 लाय, नकांइयाय. पळीनेनेएवोचमस्तकारेदेखाडीपोतानो शिष्यकरीलीधो. तेजगाममांमलएवेनामेएकशेठहनो. तेजसूर्यग्रहणनुं

पूर्वआव्युत्पारे धर्मे अर्थ स्वरचवानालाखरुपियानोसंकल्पकयो द्वाह्माणलोकोनपुछयुं त्पारेतेओएकलुंकेयज्ञकरीवापरो ते
 वखततेयेयज्ञकयो एकझाडतलेयज्ञकुंडनीधुमाडीलागवाथी एकमोटोसर्पपडयो तेनेजइव्राह्मणलोकोएजोइलाकडीवडयज्ञकुंडमां
 नांखयो तेजोइलोकोएहाहाकारशब्दकयो त्पारेतेद्वाह्मणलोकवोल्याके आयज्ञमार्गपामेतेस्वर्गेजायछे शेठेतेवातसांभळीपण
 पोतानाअंतरमांसमाधाननथयुंतेथीतेपापनुं प्रायश्चित्तद्वाह्मणपासेमागुंखारे द्वाह्मणोएकलुंकेएसर्पनाप्रमाणथी वमणासुवर्णनो
 एकमोटोसर्पकरीद्वाह्मणनेआपो तेथीएपापनीशांतिथशे. पछीश्रद्धावानशेठे तेप्रकारनोमोटोसोनानोसर्पकराव्यो. तेसर्पनुंआमं
 व्रणकरीपूजाकरी. तेसर्पकोनेआपवोतेनिर्णयमांद्वाह्मणोमांपरस्परवोलावोलीथइ. त्पारेतेमणेनिर्णयकयोके जेटलाअग्रेसरद्वा-
 ह्मणछेतेमनेएसर्पना ककडेककडाकरीवहंचीआपो. एवोनिर्णयकरी तेसर्पनेकापनाकाजेलुहारने वोलाववानोगडवडाटकरेछे ते
 वखततेशेठबुद्धिवानहतो मडितेनाअंतरमांविचारथयोके आतोडलुंडुंवमणुंमनेपापलागशे एकसर्पनेमारवानापापनुंमार्थाश्रितक-
 रतांवेसर्पमार्यानुंपापडलुंडुंमनेलागशे एमधारीयज्ञनोत्यागकरी अतिशेखेदपामीवेढोहतो तेवखतजैननाकोइवेसाधुभिषाकरवा
 आवेलातेनेजोइनेतेनेतेवातकटीधर्मपूखयो. त्पारेसाधुओएकलुंकेतेमजीवदेवसुरीपामेआवजो. तेतमनेधर्मदेलाडशे. पछीतिसाधु-
 नाकहेवाथीतेशेठजीवदेवसुरीनीपासेंगयो. तेमणेप्रतिवोधकरीतेनेश्रावककयो. पछीतेवोल्याके संकल्पकरेलुंअड्युंलाखद्रव्यतो
 प्रथमद्वाह्मणादिकमांखरचायुंछे नेअड्युंलाखद्रव्यतमेग्रहणकरो त्पारेगुरुएतेद्रव्यग्रहणकरावी जैनमांदिरादिककराव्यां. तेद्वे-
 पथीद्वाह्मणलोकोएएकपरवाने तैयारथेयेलीगायजिनचैत्यनागभारामालाव्या. अनेतेगायमरीगड तेवातगुरुएजाणी. त्पारपछी
 गुरुएपोतानामठनीअंदरजइने आसनउपरवेसीने पोतानाशरीरनी रक्षानेअर्थेकेटलाकसाधुओनेपासेवेसाडीनेकुंभकवायुवडे
 ध्यानकडु. नेपोतानीविद्यानावळथीदेहनोत्यागकरी तेमरेलीगायनादेहमांपवेशकरीने तेगायनेद्वाह्मणलोकांना भिवालयमांप-

वैशकराव्यो पछीतगायनदेहमांधीनीकलीपोतानदेहमांआव्या. तेवातब्राह्मणोएजाणीतेमुरीनापगमांनमस्काररुरीघणीप्रार्थ-
नाकरी. त्थारितेमुरीवोल्याके मारागछमांजिनवोआचार्ययाय तेनेसोनानुंजनोइपहेरवीब्राह्मणना देवमंदिरमालेइइने ब्राह्म-
णोएवेदमंत्रधीउत्सवसहीतअभिकेकरवो इसादिकेजेकहुंतेनोस्वीकारब्राह्मणोएकर्यो त्थारपूर्वनीपेठेजपरकायमवेश विद्याना
वळधीतिगायनेतोशिवालयधीचारणेकाही. आयुपनोअंतआव्यो त्थारपोतानाकोइमित्रेनेगुप्परीते कहुंकेमारुंकपाळइने एक
योगीछेतेसिद्धविद्यावाळोथइ जिनमतनेघणोलपदवकरसो. माटेमारातेनिर्जावकपाळने भागीचूरोकरवो एमकहीतेमुरीस्वर्गवा-
सीयया. त्थारितेमिधमुरीनाकलाप्रमाणेतेकपाळनेकर्युं. त्थारपछीतेयोगीकपटयी अतिशेशोकदेखाडतोत्यांआव्यो नेभागीनेचूरो
करेलाकपाळनेदेखीहाथघसीवोल्योके विक्रमराजानाकपाळनुंएकखंडमारीपासेछे नेआयोगीनुंएकपाळखंडमनेपासथयु होत
तोमारीविद्यावरोवरसिद्धयात, परंतुनेमनेपळयुंनहीं. पछेतेयोगीआकाशमार्गेजइ मलियाचळमांथीवावनाचंदननां तथाअगुनां
काष्टलावीतेगुरुनाशरीरनोदाहकर्यो. एमकारेजीविदेवमुरीनोमंत्रधपुरोययो. अनेश्रीहंमचंदमुरीनुंकेटेश्वरीदेवीवशकरवाधी अ-
तिशेविद्यावानपणुंथयेलुजगतमांसिद्धछे. अनेपामीछप्रतिष्ठाजेमणेएवामिद्धपुरुषो तेनोविद्या, मंत्र, बुद्धि, योगनेआगमइत्या-
दिभेदधीअनेकमकानाछे तेमांखीदेवताजेनीअधिष्ठायकछे अथवाजेसाधनवडेमिद्धयायछेतेविद्याकहीए नेजेनोपुरुषदेवताअथ
ष्ठापकछेएवोसाधनहीतशेयतमंत्रकहीए. आजगाएविद्यासिद्धअनेमंत्रसिद्ध एवेमांथोडोभेदछेपाटेतेवेनोमंत्रइ विद्यावानेनेविषे
करेलोछेएमजाणनुं तेवातदर्शनसप्ततीकाग्रंथमांरुहीछे. तेनोअर्थकेवहुविद्यामंत्रवाळो सिद्धकहीएअनेवीजो उचिनअवसरने
जाणनारविद्याचानूकहोछे तेमांमंत्रसिद्धतोतेछेकेजेमांसंभत, आकर्षणइत्यादिकहोयछे तेजेमकोइनगरनेविषे कोडवणारूपवा-
ळीमांवीइती तेनेचळारकारधीग्रहणकररीराजा पोतानाअंतःपुरमांळडगयोत्सारिसंघलोकोए वेराजोनेयहुंकणुंतोपण नेणेनेनेअं

तःपुरमांथीछोडीनीहीं. त्योरेकोइमंत्रसिद्धपुरुषेराजाना आंगणामाआवीतनाप्रासादना अंभमंत्रांआकाशमांलीधा. खडखडक-
 रतनेप्रासादनास्थंभकंपतादेखी भयपामेलाराजाएतेसाध्वीनेछोडीदीधी अनेबुद्धिसिद्धतोअभय कुमारप्रमुखपुरुषोजाणवा.
 अनेयोगसिद्धतोतेपुरुषजाणववा केजेनीपासेसुवर्णसिद्धिआर्दिकने उप्तन्नकरनारचूर्णहोयतथा दाटेलाद्रव्यभंडारनेदेखाडनार
 नथा अद्रश्यकरनारइत्यादिअंजनहोय तथापगउपरलेपादिकरवाधी आकाशमार्गतिकरेतथासांभाग्यदौर्भाग्यादिकनुसाधकजेनी
 पासेहोयतेयोगसिद्धपुरुषकहेवाय. जेमार्गभीलराजनेउच्छेदकरनार एवाअनेइंटाडाडानेसुवर्णमयकरनार श्रीकालिकाचार्यजा-
 णवातथापगमालेपकरीनित्येशत्रुंजय, रैवत, अष्टापदअनेसंपतशिखरआदिपर्वतनी तीर्थयात्राकरनार अनेनागार्जुनयोगीनेप्रति
 बोधकरनारअने (गाहाजुअलेनाजिणं एस्तवनमां वेगाथानीअंदरकहेली सुवर्णसिद्धिनेगोपवीराखनार) श्रीपादालिप्तसुर्गीतथा
 वज्रस्वामीनेमांपोआर्यसमीतसुरी तेआदिकजाणवा. तेआर्यसमीतसुरीए कन्ना नेवेन्नाएवेनदीओनीवचेरहेलाव्रह्मद्वीपनानापस
 लोकोपणलेपनकरवानीशक्तिवहेजळउपरजताआवताहता तेजोया. अतेशिविस्मयपामेलालोकोएगुरुनाकेहवाधीश्रावकलोकोए
 निमंत्रणकरीजमाडीबळत्कारेतेमनापगधोवाइत्यादिकपटभक्तिदेखाहीतेथी तेनापगउपरनुंलेपनजतुरहेवाधी पाछाजतीवखतेते
 नदीमांवुडवालाग्या तेजोइश्रावकोएताळीओपाडीनेउपहास्यकरी. तेथीघणीलज्जापामीनेउभारद्या तेथीतेआवकलोकोएतेचात
 गुरुनेकहीत्यांगुरुएआवीनेतेनदीओमां योगचूर्णनांल्युतेथी तेवेनदीओनांतटपरस्परमळींगयतेथी श्रावकधर्मनीघणीप्रभाव-
 नाथइअनेतेतापसलोकोने गुरुएप्रतिबोधपमाहीजैनधर्मीकर्या ॥ ७ ॥

कविपणवेमकारनाछे तेमांपहेलातोजिनशासननारहस्यनुंजाणपणुं तेणेकरीनेसद्भूतछे अर्थजेनाएवाशास्त्रनी रचनाकर-
 नारा तेकणुंछेकजिनशासननेविषे थइगयेलाएवाजे अर्थतेनुंजेशास्त्रतेने गुथनारासुकविकहीए तेजेवाकेतत्त्वार्थशास्त्र तथाप्रशम

रतिइत्यादिकेने करनाराश्रीउमास्त्राति वाचक, तथासमरादित्यचरित्र, अनेकांतजयपताका, अनेकांतमतवेज, पोटशक.अ
ष्टक, विशतिता, पंचाशक, नेपंचवस्तुकआदिअदीहजार प्रकरणग्रंथनाकरनार श्रीहरिमद्रसुरी २, तथाभवभावना, पुष्पपाळात-
थाप्रेमीटीकातथा विशेषावश्यकतया अनुयोगद्रारत्नाचित्तथा श्रीआवश्यकटीत्तटिप्पणक इत्यादिअनेकग्रंथना करनारमळ-
पारीश्रीहैमचन्द्रसुरी ३. तथाघणालिखान्तनी टीकानाकरनारश्री मलयगिरिसुरीतथा प्रमाणसिमासा, त्रिषष्टिशलाकापुरुष
परित्रनेल्याकरणादि अणकरीड श्लोकनुं प्रमाणज्याछेएवने सर्वग्रंथोनेविस्तारना श्रीकुमारपाळराजाने प्रतिबोधकरताश्रीहे-
माचार्यइत्यादिपुरुषो जाणनाअनेवीजातो अतिशेकीवपणानी कळार्पाकुशळएवा श्रीसिद्धसेनसुरीतथा भक्तामरस्तवननाक-
ताश्रीमानतंगसुरी तथाश्रीरुपभटसुरी तथाठेकाणेदेहाणे कविपणानीकळवडे विस्मयपपांडेलां अनेत्यागकराव्याछे मृगया
तथायशइत्यादिहुतर्प जेणेएवोश्रीभोजराजानो धनपाळनामंपंडित इत्यादिपुरुषोजाणना. ॥ ८ ॥

अनेश्रीनिशीथादिक सत्तेनोवपतोआमकारना प्रभावकपुरुषोकथा छे:-१. अतिशेकृद्धिवाळा, २. धर्मनाकहेनारा, ३.
वादी, ४. आचार्य, ५. क्षपक, ६. नैमित्तिक, ७. विद्यावाळा, ८. राजसमूहेमानेला एवापुरुषोआतीर्थनी प्रभावनाकरंछेतेमा
अतिशेकृद्धिवाळातो वीजायकीमोडाउत्कर्षनेपागेलीछेकृद्धिओजमनीएटलेजवाचारण.विद्याचारण, आशीविष, जड्योपधि, अ-
वाधि, मनःपर्याय, इत्यादिकछे लब्धिओजमेनेएवा पुरुषोजाणयाअनेधर्मकधी तोव्याल्लयाननी लब्धिवाळाअने वादीकहेतांपर-
वादीनेजीतनारा नेआचार्यकहेतांवारमं छल्लुणवेडेशोभता नेक्षपकहेतांआकरुतप करताअनेनैमित्तिक कहेतांत्रिकालज्ञान
वाळांनोविधानानकहेतां सिद्धयाछेवियांगं जेमेनेएवा नेराजण सम्यक्तहेतांराजा प्रमृत्तलोकोनेमानचा योग्यएवापुरुषो
जीनशासननोउचोव कर्मेछे.इमेकालादिकना विषयपणायीपूर्वोक्त सिद्धिनोअमासतेनो जीनिमननीपुष्टीचुंकरनारगुंतुनंअ-

नुष्ठान, प्रभावनापणे जाणवूंत कळुंछे के पूर्वोक्त संपत्ति नो अभाव सते यात्रा, पूजा, इत्यादि कजे कोइ लोकने रमणीय लो गेते तथा शुद्ध
 भाव वडे जीन संबंधी तथा साधु संबंधी जे कांइ अनुष्ठान करवुंते सर्वे प्रभावना जकहे वायछे तेनी व्याख्या आपकारनी छे के पूर्वोक्त सं
 पत्ति नो विरह सते एटले सर्वजगाए एलब्धी ओ होती नथी विशेषे करीने तो आकाळने विषेशुं करवा योग्य छे ते कहेछे. के तीर्थने विषे
 यात्रा करची, उत्सवे सहित संघसाधे गमन करवुं, युगप्रधानादिक नुं वंदन करवाने अर्थ मोटी कृद्धि ए सन्मुख जटु, पुष्पादिक वडे पूजा
 करवी अथवा गुरुने वंदन क(वांदणां) देवां इत्यादि आदि शब्द थी जीवने अभयदान देवुं, सत्रागार (सदाव्रत मंडावुं), तथा अमारी
 पड हो वगाढा वडो इत्यादि रुप जाणवुं देव गुरु संबंधी सर्व एवुं पण अनुष्ठान करि पण शुद्धि वडे करे लुं होय ते लोकना मनने प्रीति नुं उत्तर पश्च
 करनार थाय छे ते प्रभावना कही ए एप्रकार दर्शन सप्तिका नीटी कामां कळुंछे. अने श्रावक तो प्रभावक एवा छे के तीर्थ यात्रा करे जीन
 मासाद करावे, प्रतिमानुं स्थापन करावे, दानशाला मंडावे, अमारी पड हो वगाढावे तथा श्री गुरुना प्रवेशनो मोटो उच्छव करे तथा
 उत्सव सहित ब्रह्मव्रतनुं थारण करे तथा समकीतादिकने पामवाने अर्थे साधर्मि कपुरुषोनुं वात्सल्य प्रमुख भनेक प्रकार नो पुण्य करे
 ते जीन शासननी उन्नतिना करनार प्रभावक पुरुष छे एम जाणवुं. आजगाए श्री नेमीश्वर तीर्थ कर थाया पछी आठहजार वर्ष गमायां त्या
 रे श्री शत्रुंजय तथा रैवतक ते नीयात्राने अर्थे अभिग्रह सहित चाले लो अने यथे देवे करे छानाना प्रकारना उपसर्ग न देपण सो भन पाम-
 तो अने रैवत पर्वतने विषे स्तात्र जळवडे पूर्व नुं छे एम र्या विवतुं गळन थवा र्या विवेद पामतो अने साइदक्षणी (वेमा सो पवास) वडे आरा-
 धन करे ली अंवा देवीनो थयो छे आदेश जेने एवो अने श्री ब्रह्मदेव करे ली वज्र मय श्री नेमिनाथनी प्रतिमानो स्थापक एवो श्री रत्ननाभ
 श्रावक जाणवो. तथा छत्री सहजार नवां जीन प्रासादनो करनार अने नवांणुं हजार जीन चैत्यनो उद्धार करनारने सवा करोड जीन
 विचनो करवावनार एवो संपति राजा जाणवो तथा अराइदेशमां अमारीने प्रवर्तवितारने १४०० नवां जीन प्रासादनो करावनारने

१६००० जीर्णचैत्यनोद्धार करावनारने ७२ लाखद्रव्यअपीने सार्धमैक पुरुषो नो करमुकावनार श्रीकुमारपाल राजाजाणनो
अने १३०४ नवांजीतचैत्यनो करावनारअने २३०० जीर्णचैत्यनोद्धार करावनारने ७०० मन्नागार (दानशाला) नो प्रवर्तन
नारइत्यादि अगणित पुण्यनोकरनारण्यो वस्तुपाळतथातेजपाळ तेजाणवातथाश्रिशिर्जुजा तिर्थनेविषे ५६ जेमांगुच्छेष्वीसो-
नानीइंद्रगाळने पहरनारअने ७२००० टंकद्रव्यनोखर्चकरी श्रीधर्मघोषसुरीनो नगरप्रवेशनोमहोत्सवकरनार साधुपेथडनामे
जाणवोनै ११२ दानशालानोप्रवर्तविनार साधुजगदुइत्यादिकनां दष्टांतस्पष्टपणेजाणवां.

एमकारेतपागच्छना श्रीसोमधुंदरसुरीने श्रीपुनिमुंदरसुरी तेनापाटवपरमतिष्ठा पांमेलाश्रीरत्नशेखर सुरीपरचैलाश्री
आचारमदपिनामा ग्रंथनेविषे दर्शनाचारनेमकाशकरनार एवोआजीजोमकाश तेहुंगाद्वीरापचंद्र दीनानाथेकरेलुंगुजगती
भागांतरपरूथयं. ॥ २. ॥

हवेअनुक्रमेप्राप्त थयेलोत्रीजो चारित्राचारतेनुं व्याख्यानकरायछे.

तेमांचारित्रएटलेसर्व विरतीरूपसाधुनुं आचणतेचारित्रकहीए तेकछुंछेकेसर्वप्रकारजेसाधुनुं विरतीरूपएवं आचणतेन्नात्रि कछुंछे. अनेयतिथर्मना अनुरागीएवागृहस्थ लोकोनेतोतेचारित्र देशमात्रछेअनेचारित्रतो आजन्मअनेअन्यजन्मन विरतीरूपसाधुनुं उत्कृष्टफलनेआपनारछे तेकछुंछेकेआप्रकारना गुणसर्वविरतीरूप चारित्रनेविपरहेलाछे, केजेमांकोइक्रियानेविप्रप्रयासकरवानुं दुःखनथीअनेस्त्री, पुत्र, स्वामीतेनांकठोर वचननुंदुःखनथीजमां दुष्टस्त्री, पुत्र, स्वामीतेमना दुर्वाक्यनुंदुःखनथी तयाराजादिकने पणप्रणामकरवो पढतो नथी तथाअन्न, वस्त्र, धन, स्थान, तेनी चितानथी, अनेज्ञाननी प्राप्तिथायछेअनेलोकमां पूजायछेनेप्रशमसुखमांभीतिरहंछे. भरणथयापछी मोक्षादिकनीप्राप्तिथायछे एवागुणश्रमणपणने विपरहेलाछेमाटेहमुमतिपुरुषो! आलोकनेविषे तेसाधुपणुंप्राप्तथाय तेमांप्रयत्नकरो. चारित्र, निश्चैमोक्षनुंअसाधारण कारणछेअनेअवद्यएवुं वीजछेतेशास्त्रमां कछुंछेकेदर्शन, अनेज्ञानतेवेजुदांजुदां होयतोसंपूर्णफल आपीशक्तानथीअने चारित्रयुक्तहोयतो तेवेसंपूर्णफलनेआपेछे तेमाटेचारित्रविशेष छेतेचारित्रनुंआराधन करवामांजितपरछेएवा महर्षिपुरुषनेअनंतभवमां उपाज्जनकरेलांतीत्रनेआतिशय तीव्रएवांसर्वकर्मनोक्षय करवादि कमोडुंफल थायछेतेकेटलुंकहीए ? जेहेतुमाटेतेवामहर्षि पुरुषनुंवहुमानमात्र करवुंतेनुंपणआतिशे प्रमाणरहीतफलथाय छे. तेउपरसिद्धवैद्यनो जीवजे वानररूपे थयोछेतेनीपेठप्रमाण रहीतफलथायछे तेनुंकथानकआ प्रकारनुंछे.

आलोकमांपुरुषार्थनुं परमार्थसाधनकरवाने समर्थएवास्वजननी पंक्तिवाळीकांतिमती नमिनगरीहती. तेमांप्रशस्तमनुष्यो नेपणघणानिपुणपणावढे मानत्रायोग्य निर्दोषविद्यासमृद्धीवढे प्रसिद्धिसिद्धएवानामनो महावैद्यहतेवेळी अनंताभवान्तरवेढे घणाकाळधीरचेला परिचयनावभावढे जाणथयेलोर्मतिमान् मोहहोयेनेशुंणमएना अंतरमांमोटोलोभनिवास करीरहेतोहो. जेम

नक्तानासनेविषे निरंतरमहाघोर अंधकारनोसमूह होयछे, तयाजेम नारकीनेविषेअतिशो दुःखहोयछेतेमेतेवा जीवोनेअतिशोलेभ
 क्षोगछेअनेतेलोभधी तेजुहृदयहृणायलुहंतुं अनेसवखुंडापण पणनाशपामेलुहंतुं जेमअनीतिथीधननोनाश धायछेअनेधुमाहाथी
 चित्रोनोनाशधायछे अनेतिमिरोगयीनेत्रनो नाशधायछेअनेकपटथी जेममित्रनोनाशधायछे तेमेतुंनिपुणपणुं गयेलहंतुं. पछी
 तेलोभधीपराभव पामेलोचैछप्रवेश करेलाभूनेपरायच करेलोहोयनेशुणम स्वजननेपणगतो नोतोअनेआपोतानो मित्रछे, आ
 परीजनछेपमपण नहोतोगणतोअने गरीवलोक्तअनेदरिद्र लोकअनेदुःखीतलोक तेमनासाभुंतोजोतोज नहोतोअनेक्यारे पणय-
 मनेउपयांगनहोतो करतोपोतानोचिपरनो मिभागविचारतोनहोतो अनेपुण्यअनेपापेतुं परिणामेशुंफळयशो पमर्तकपणकरतो
 नहोतोअनेगीतिनां जालेनसंभारतो नहोतोनेभ्रमशास्त्रने हाथमांझाळोनहोतो. अनेस्वप्नपांपण संतोषकरवामां चित्तनेआववा
 देतोजनहोतोने लोकनोअपवादतथा अपयशतेनगतोज नहोतोशुंयधारेकहीण ? केरीगणीप्रमुखनेऔपध चित्तोपमांअनेगळोप्र-
 मुखनेचट्टी(लताथो) चित्रपांगणतोहोतोअनेहरहे, गरपाळो, इंद्रायणां, गोखरु, पुंवाडीआ, धंनुरा, धमासो तगर, पुरंडा, आकडा,
 थोर, पीपळा, बीळां, उगेडां, खाखरो. मुळा, महुडां, कोवां, कौवच, राइ, अजमोइत्यादिकनेस्थाने तेआप्रकारानांनामस्था-
 पनकरीलोकोपसेथीठगीने पैसाळेनोहोतेकेआतोमुखर्णकोटिकाऔपधीछे तथाआमुखर्णमांसिकछे, आअमृतानामेवेलछे आअ-
 मृतानामनीगुदीकाछे, आअभयानामेनथा अपराजितानामे तथाविशालानामेऔपधिओछे, तथाआहस्तीचमत्कार, चक्रमर्दक,
 मुखर्णभस्म, गगनपंडप, नरेन्द्रगान्यअनेपवनारी, सहस्रकिरण, महातरु, श्रीदत्त, श्रीफल, हेमदुग्धक, ग्रामपादप, हस्तीदंतक,
 मधुद्रुम, दुर्ध्रफळइत्यादिहोऔपधोनांनाम कल्पनस्थापनकर्याहोतां. अनेआत्मगुणा, आसुरी, दीपिकाइत्यादिक जेवैतिवीगु-
 णीकानांनामस्थापनकरेलांछोतां. पमकारिअम्रासिद्धअनेतमकारनांऔपधनांनामस्थापनकरचारुपआइंरवटेअनेकछीधिमपणारस,

रसायणकरवातेणेकरिने सर्वेनगरनालोकनेठगतोहतो अनेघणांकुडकपट्ठीउपार्जनकरेलुं घणुंघनसंचयकरतोहतो. अनेघणाघ-
 ननीसंपत्तिचेहर्षर्पायतोहतो अनेपरभवनीप्राप्तिनिमित्तेलगारमात्रपणवीतोनहोतो. एमंतैवद्यसर्पनीपेठेएकद्रष्टाबालोहतो. अने
 महाभिधयाद्रष्टाहो, नेअतिशेषपापकर्मजाळनेसंचयकरतो तेणेत्रणोकाळअतिक्रमणकर्यो. एकदिवसदैवयोगेकोइवनांतरमां त-
 त्वनोजाणमूर्तिमान्जाणे उपशमहोयएवाकोइमुनेराज तेनादीठामांआव्या. तेमनेघणालोकवंदनकरवाजताहता तेठोळामांम-
 वेशंकरीनेतेणेपणतेसाधुनीवंदनाकरी. अनेतेसाधुएवमळाभक्त्यो अनआदरथीतेनेवेसाड्यो. कारणविनालोकनुंहितकरनार
 एवादयानासमुद्रएवातेमुनिएतेनैवद्यराजजाणीनेतैवद्येनेयोग्यएवीदेशना (व्याख्यान) करवानोआरंभकर्यो. हेसज्जनो! आ
 भयंकरमहासंसारसमुद्रमध्येजेमदुष्टव्याधिवहे पीडातोजीविलेनेमपूर्वेकरेलां पापकर्मवहेएमुद्रमां भ्रमणकरेछे. क्षणमात्रपणकोइ
 जगाएविसापोकरोनथी; अनेकप्रकारनांजन्ममरणनेकरतो नेमांरहेलांहजारोदुःखनेपामतो नानाप्रकारनांदुःसहएवांदुःखने
 सहनकरतोकोइप्रकारेपणदिव्य एवीपरीणतीनावशवडेशास्त्रमां प्रसिद्धएवांदशद्रष्टांतवहेदुर्लभएवो देवतानेपणदुर्लभएवोत्रेष्टम-
 नुष्यजन्यनेआजीवपांमेछे. तेमांपणआर्यक्षेत्रपांजन्म तथाघणुंद्रव्यमळवुंइत्यादिकदुर्लभछे तेकंछेक्रेमनुष्यक्षेत्रमांजन्मथवोतेमां
 पणकुळ, रूप, आरोग्य, आउखु, बुद्धि, धर्मसांभळवानींश्रद्धा, संयम, एमउत्तरोत्तरसारांमळ्वां तेआलोकमांदुर्लभछे. एम
 कारनोअतिदुर्लभमनुष्यजन्म अनेधर्मकरवानींसांप्री जेममहादुर्भिक्षकाळमांअतिशेभुख्याने सारुंमिष्टान्नभोजनमळेतेनीपेठेअ-
 तिशेदुर्लभछे. तेवखतअतिसुंदरधर्मकर्मकरवामां कोणमदूजीवप्रमादकरे ? कोइनकरे तेमांप्रथमतोआजीवने वैद्यपणुंछेतेअन-
 र्थनुंकारणछे. केमकेवैद्यसदाकाळ मोटासर्पनीपेठेअनर्थना काममांजआसक्तहोयछे. अनेदुष्टदुष्टनोहोयने त्रणलोकेनेपणप्रति-
 कूलहोयअनेलोकनेमहादुःखथवानुंमूळछे. निरंतरलोकोनेव्याधिवहे पीडापामताएवानेजइच्छे. अनेरोगीनेसारुंनथयुंप्रवुंसां-

ખભેતોપણઝઘાસપામે છે. વિશેષેપણતોરાજાદેક ધનપતિલોકોનેરોગીથયેલાઈછે છે. તેકથુંછેકેજેખેઅમ્મનો ઘળોસંગ્રહકરેલોછે તેપુરુષોદુકાલનાઝડ્યનેઈછે નેવ્યપિભચારીસ્રીસ્વામીનાવધનેઈછે નેવૈધધનપતિનેરોગનાસમૂહની ઉપાત્તિનોવિચારકરે નેનારદ કલહનીદૃચ્છાકરેનેદોપગ્રાહીપુરુષો પારકુંછિદ્રદેલેનેશાકિની દલેખૂત્રેતાદિકલ્લપામતાને ઈચ્છેઅનેરાજા, ધનાઢ્ય પુત્રરહિત પ્યારેમરશેવૃગીવાંછાકરે છે. તેલેદકારકવાતછે. ૧. જેખેકરીનેઅન્યસર્જનને આરોગ્યપણું દેલીહર્ષધવોજોઈપ્ તેનેવદલેઅ-
 ભાગ્યોઅનેદુષ્ટસ્વભાવવાલોવૈધ તેનેરોગીથવોઈછેજેમમૂર્ખનેદેલીતુવહસંતાપકરે છે અનેવર્પાવિદુમાંજલસહીતમધનેદેલિધનાધા-
 ન્યનોસંગ્રહકરનારેવપારીસંતાપનો અનુભવકરે છે. આજમાપઆમકારનીએકગાયાછેતેનોઅર્થ. વહુધાન્યનોસંગ્રહકરનાર, ગંધીક
 (માંધીવડું કરનારો) મહદાંથીઆર્જીવિકાચલાવનારો તંદુલપચ્છ આચાર મનવહમહાપાતકી છે. અનાર્યર્થવૈનિનાત્માકારનાં
 ઔપચારિકઝગવાનામકારવડે મહારકરતોવૈધનાં મુલનાંવચનપણસારાંનહોય. નેમહાલોખવેડેમુલખે પરનોછેદકસ્વોજેને
 રવોઅનેદેશનેપીઢતો નેઅલ્પરોગવાલાપુરુપને મહારોગરુપસાગરમાંનાલુતો અનેમહાઆક્રંદનકરતો ને કંઠગતપ્રાણવાલો વૈવાપુ-
 રુપથીપણદ્રવ્યનાસમૂહનેગ્રહણકરનાની જેનેઈચ્છછિપ્તોજનમયીજ મહાનિર્દયર્વોછે. નયીગ્રહણકરવાયોગ્યનામ જેનુંવૈધતેવૈધને
 સ્વપ્રમાણ અનુકંપક્યાંધીમાસથાય ? એમકારેચર્ચાવિચારખણેલા એવૈધનુંસર્વજ્ઞાનપણઅજ્ઞાનજે. જેખેપોતાનુંહિનઅહિતનથી
 જાણુંતેનુંજ્ઞાનતેઅજ્ઞાનરુપજે જેનેનૈવહેમવિષમિદેસાનુંનથી અનેતેનિર્મલનેવવાલોછે તોપણતેનેઅંધજાણવો. માટેશાસ્ત્રમાંકથું
 છેકેજેધર્મથીરહીનપુરુષછેતેવલ્લવાનછે અનેધનવાનછેતોપણનિર્ધનજાણવો અનેચળાશાસ્ત્રખણેલોછે તોપણ
 તેનંપૂર્વજાણવો ? વિદ્યાસર્વજગાપ્તર્કાંતપણંઅનાર્યેછે એમનજાણું. કેટલાકવૈધોશાસ્ત્રથીઅજાણછેતોપણતેપૂર્યછે. નિલેપોતા-
 નાચર્મકર્મમાંશ્રામકંઈ. અનેકુટુમ્બરુનામનાપુરુપનીયેકે કુર્મધીરફીતેજેનેઅલ્પલેખવાલોદોષરહીતછે નેધર્મસંગ્રહકરનારો અને

असंतोषीसर्वदुःखीछे अनेपरोपकारनेअर्थव्यापारकरनार अनेसमतावाळोनेसारा श्रावकनागुणवाळोतंतो प्रथमतीर्थकरनो
 जीवजेजीवानंदवैद्यतेनीपेटे वैद्यकर्मवडेपणनिर्दोषएवामहागुणवडे मोटाभागववाळोसमग्रशुभनोभागीदारथायछे तेमटेहेमहा
 भाग ! हेवैद्यराज ! तमोपणसम्यकर्मनेविंपरुचिकरो. नेपारहुंचनादिकथी अर्थपदाकरवामां रुचिनोत्यागकरीहृदयमांस-
 तोषआरोपणकरो नेपोतानीलक्ष्मीवडे अन्यायथीउपार्जन करेलादोपनोत्यागकरो. नेथार्थिकजननेविषे बहुमानकरोनेअथप-
 णानाअभिमाननोसागकरो. वीतरागदेवनुंआराधनकरो नेगुरुसेवानोआदरकरो अनेगरीवलोकाउपरदयाराखो जेणेकरीने
 कोइकाळेदुःखनेनहंपिमो. अनेसर्वजगाएपरोपकारबुद्धिनेराखशोतांथोडाकालमांसुकर्मथीविशेषपणानेपामजो नेपोतानीशक्ति
 प्रमाणेसमकितछे मूलजेनुंएवाश्रावकधर्मरूप कल्पवृक्षनेपालनकरो. जेणेकरीनेअनुक्रमे शाश्वतामोक्षमुखनेपामशो. इत्यादिअ-
 नेकप्रकारनीजित्युक्तिवेडेकहेलो सद्गुरुनोउपदेशमांभळीने पोतेडाहोछेमोटेधर्मएजतत्वछे एमपोतानाचित्तमांजाणी मारी
 शक्तिप्रमाणेधर्मकरीदाएकहीने घणालोकेनेठगीनेजेपापकरेलुंछे तेथीदुर्गतिमांजइ दुःखभोगवबुंपडशे एवाविचारथीकंपतोसा-
 धुपणानीश्रद्धाकरतो विशेषथीतोतेसाधुनुंबहुमानकरतो तेवैद्यपोतानेधरआव्यो. परंतुतेअतिलोभनानंशधी अनेपूर्वनाअभ्या-
 सथीपूर्वनीरीतेजव्यवहारकरवामंड्यो. तेउपरश्लोकछेकेअतिलोभनुं कोइप्रकारनुंमाहात्म्यआश्चर्यकारीछे. केजेणेकरीनेतेपुरुष
 पाछोहंतोतेवोनेतेवोजथयो. एथीशुंचीनुंआश्चर्यछे. १. अनेसर्वनेनाशकरनार एवोलोभतोजेसाधुनाचित्तमां पणवसेछेतेसाधुने
 पणआभिनीपेटेनाछे. लोभेकरीनेवांधिलुंतीक्षणकर्मजीवनोजीवितनेपणनाशकरेछे. माटेहितार्थीपुरुषेतेनोविश्वासनकरवो. गुरुना
 उपदेशरूपसर्वधनलोभरुचोरुंदी लीधुंसारपछीतैवधनेपरलोकनुं भाधुंपोतेकरेछंवल्लवानकुर्मएजएनीसाधेरहुं. परंतुघणोनि-
 र्दयछेतोपणसाधुपुरुषछे एजसाराछेअनेमारैमान्यछे एमविचारकरतोतेतैधसाधुनेनथीउगतो. सर्वजगाएअनर्थनेकरतो अनेलो-

कनेउगतोएथेतैवद्यार्तध्यानवदेपरणपास्यो. तेनेसुखवयांथीहोय ? तेजीवमहाकाळनागेवनमां अतिशेमोटोमहासमर्थ एवोएक
जबरोवानरथयो, नेपोतानीइच्छाप्राणणे तेवनमांवांदरीओनाटोळेडोळानि लेइसुखेफरतोहतो. जीवमात्रनीएवीरीतळेके जेज्यां
जन्मेतेत्यांप्रीतिकरेछे, जेमांविष्टानोकीडोविष्टांमां सुखमानेछेतप. एकदिवसतेमोटोअरण्यमां तेवांदरफरतोहतोतेणे समेदशिव-
रनीतीर्थयात्रापांजतो एवोसंपसमूहतेथीअष्टयइज्जुतोपडेलो एवोएकमुनिनोसमूहहाथीना टोळानीपेठेचारेपासभमतांभमतां ते
वनमांआळ्यो तेवनअतिशेअनर्थसुंस्थानअनेझाड, ब्रीहवेडअतिशेगंभीरएतुंभयानरुहुंतेमां चालतासाधुनासमूहमांथी एकसा-
धुनापगमांओंचितोकांटोवाग्यो तेकांटोतीखा, कठिणलोढानाखीळानीपेठेभागीरथ्यो तेथीतेसाधुनेपगमांजणीवेदनायइ. पछी
तेतेसाधुएकदगलुंमात्रजवासमर्थनथयो. अनेतेसाधुप्रकारनासमयनेओळखतोहतो एटलेएकसमयशब्दनोअर्थ सिद्धांतएवोछे
नेधीजामयशब्दनोअर्थकाळचाचरुछे माटेनेसाहसिकएयासाधुए बीजासाधुओनेआप्रकारेकथुंके अतिशगाढपणेमारपगमां
खीन्यानीपेठेकांटोवागेळोछे माटेमारयाथीएकदगलुंपणहवे चलायतेपनथीमाटेमारवास्ते आघोरअरण्यमांतमेसर्वे साधुतोटीयाओ
तेठीरुनथीगाटेमनेएकलानेअर्हीपूकी तगांसर्वेउतावळाचालीनेसंघनीसाथेयाओ. नहीतोआवोरभयानकनयमांतमारसर्वनुंआते-
शोअहितयशे. अनेहुंतोअर्हीजपड्योरडी शास्त्रनुंक्तेयेआराधनाकरीश. इत्यादिवचनथीसर्वेसाधुनेमजानी एवनाथीजीगति
नयीएपसर्वसाधुएचिचारकरी तेमहामुनिनेनमस्कारकरीखमावीने हृदयमांडुःखीयइनेजदिगभणीसंघचाल्योइतो तेदिशमणीने
साधुनेत्यांपूकीविचारकरीगया. अनेतेएकलारेखामाधु मोटाअरण्यमांएकमोटीशिलाउपर निवासकरीरत्ना. अतिशेघणीएरी
पणयोतानापगनीपीढाने अमगणनाधीसहनकरता महार्थेयवाळातेसाधुउपमाएरहीत उपशमरमांनिरंतरआसकथता संयमयो
गनुंआरापनकरेछे एवामांएकादियसेतेवानरपोतानाग्येसहीत मोटाभीलना समूहनीपेठेदृष्टहृदयवाळु तेडोळुमपतुंल्यांआळ्युं. ने

वखतेपूर्वेकोइदिवसनदीठेलातेमोटासाधुने छेथीदेखीने कि कियारी करीतिवानरदोड्यो. तेक्षणमांतेमुनिश्वरपासेआव्यो तेमने
 जोइतकवितर्ककरतांतिवानरने जातिस्मरणज्ञानउत्पन्नथयुं अनेपूर्वजन्मभजिसाधुयेपोताआगळनियमधर्मनीवातकरेलीहती तेसर्व
 तेनेसांभरीआव्युं नेपूर्वजन्मेजेकुडकपटथी पापवांध्युंहतुं तेपणमांभरीआव्युं. तेपापनोअतिशेषश्चात्तापकरतो, आसाधुनुंमार
 बहुमानकरवुंएमविचारतो, तेसाधुनेमारवाउछळीआवती सर्ववानरीओनेनिवारणकरी साधुपासेआवीतेणेनमस्कारकरी. परम
 आदरथीहाथजोडीवनमांपोताना पापनीनिदाकरतो, वारंवारनमस्कारकरतो पोतानेउत्पन्नथयेलाजातिस्मरणज्ञानवडेतेसाधुना
 पगमांवांगेलाकांटांनीभेदनातेणेजाणी. पछीतिवानरेशलयाकर्पणएनामनीऔपधिंमंगात्री तेमुनिनापगमांवांगेलाकांटानुंआकर्पण
 करीनेत्रणंसरोहिणीएनामनीऔपधिंमंगावीनेतेसाधुनोपगपूर्वहतेवोअतिशेसारोकर्यो. आप्रकारेतेवानरजातिनुंआचरणअतिशे
 आश्चर्यकारीछेतेवखते मुनिवरनाशरीरथी तेणेद्रव्यशल्यकाढचुंतेथी तेनाअंतरमांरहेछुंथिया दर्शनरुपभावशल्य नीकळीगयुते
 भावशल्यकेवुंछेके देवमनुष्योहजारो जन्मभारणकरेतोपण तेभावशल्यनीकळवुंघणुं कठणहतुं. तोपणतेतत्काल नीकळीगयुंआ
 जगाएकवितानां काव्यघणछि शीघ्रपणे थतुंसमग्रशुभकर्मतेनो संभवजेनेथयेछिएत्रो अनेसाधुनावहुमाननिमित्तजन्मांतरमांकरे-
 लुंसिद्धरसनीपेटेसर्व कल्याणनोकरनारते शुभकर्मनोउदयतेने प्राप्तथयो तेथीतिवानरनीआंखमांथी आंसुनांजळपडवामांडयांने
 पोतेमनुष्यभवहारी गयोतेनोपश्चात्तापतेने वणोथयो. तेअभिप्रायने अनुमानथीजाणतिमुनीश्वरेकृपा करीधर्मदेशनाकरीजे
 वीके-हेवानरेन्द्र ! तिर्यचयोनिमांपणतें मोटुकर्मकर्युं कंवलसंबळादिकनी पेटेघणेकाळेअथवा चंडकौशिकसर्पनीपेटेथोढाकाळ-
 मांतुंशुद्धइंसारनाअंतेनेपापीशमाटेतारीशक्तिप्रमाणेसमकितछे मूळजेनुंएवाश्रावकधर्मनुंआराधनकरथतेधर्मकेवोछेकेवणाका-
 लधीसंचयकरेला पापकर्मनेपणक्षणमात्रमां क्षीणकरेछेतेमांपण घटनुंघुंतपकरवुंउचितछे. तेमांपणसर्वज्ञकुंहेलुं देवावकाशीक

नीपुरुषोअतिशेडुकरएवां कागकरेखेपणआतो तियंचजातिएआप्रकारनुं करुंतुंघणुं दुष्करछेभाववेडेकेटलाक जीवद्रढपणुं
पामेछेजेमजळवेहे मुंजनीदोरद्रढथायछे तेमदुःसाध्यएवांकर्मने पणहितजाणीमांचेछे पणमनथीकरुंतुंदुःसाध्येवळीकखुंछेकेधीर
पुरुषोज्यांमुथीप्रवर्तता नथीत्यांमुथीतेमने मेरुपर्वतउंचोजणायछे अनेममुद्रपणत्यांमुथी दुःखेतरवायोग्यथायछे माटेकार्यनी
गतिविषमछे. पछीतेसिंहेतेवानरनुं खंडोखडकरीतत्काळ भक्षणकर्युंअनेतेवानर शुभच्यानथीयरणपाम्यो अनेअरुणनामनामहा
विमानमांघणावर्पना आउखावाळोमोटो देवथयोअनुक्रमेत्यांथी चवीनेज्यांउत्पन्नथयो तेकहुंछुं. नानाप्रकारना निर्मळमणिकी-
रणनासमुहवेडेनाश पाम्योछेअंधकारजनेने सर्वप्रकारनाश्रेष्ट, दिव्य, विमानजेवुरमणीय, मणिनामांदिस्तेजुं मणिमांदिस्तेजुं
मेरहनुतेमांप्रशस्त पंचवर्णनाअसाधारण मणिमयरहेवानाघरहतां जेधरोमांपेसतीगामडांती भोळीस्त्रीओकोइ जगाएनिर्मळस्फ-
टिकनीवांधेलीपृथ्वीमां रहेलाअतिशेमुंदरंग तेथीअतिशेरागवाळाछेरत्नममूहेमांतेनेकोमळएवाककुनाअमथकीलेवाआसक्त
थती. कोइजगाए निर्मळवैदूर्यमणिथी वांधेलीभूमिमांसारी कस्तुरीनाअमथीलेवाजती कोइजगाएलीलांपत्रजेवाइंद्रीलमणिना
समुहवाळास्थळमां लीलीघासनासमुहना अमथीलेवाजती कोइजगाएअतिशे पीलारत्ननीपिक्तमां इरताळनोसमुहजाणीग्रहण
करवाइच्छती कोइजगाएवैदूर्यमणिनीवांधेली पृथ्वीमांअंतरभागमां रहेलीयोळीकांतिवाळा मणिसमुहेनकपुरनो समुहछेएमजा-
णीहाथलांवांकरती कोइजगाएजळनी आंतिनेकरनारएवा मनोइररत्ननासमुहमां निर्मळजळनाअमथी न्हावायोवापीवाइच्छती
कोइजगाएउपलाभागमां रचेलामणिमय पारेवा, मयूर, हंस, सारस, पोपट, मेना, तेनांतीचेपडतांप्रतिविवमां मोटाकुतुहलनावश-
धीतेतेजानवरनेजीवतां जाणीतेनुग्रहणकरवानी बुद्धिएप्रवर्तती कोइ जगाएउपरशोभानिमित्त स्थापनकरेलीने हेठळंवाय-
मानएवीमहामुक्तावळी, रत्नावळी, कनकावळी, लटकंतुंछुमणुंइत्यादिक नानाप्रकारनांआभर्णतेनां प्रतिविवेनेसत्यजाणीतेआ-

मण्डलेयानीबुद्धिधी दोडादोढकरतीअने कोइजगाएमणि स्थंभादिकनेमिपेछवाडे चेडेलीस्त्रीजनतेनाहागमां रहेलामफुद्धितना-
नामकारनांअष्टकगळ, उत्पल, पुष्पमाळा इत्यादिकनांप्रतिविधमां तेकमळादिकनेसत्य जाणीलेवाप्रवर्तनी, अनेकोइजगाएओ
रवानामध्यमांरहेलां धन, रुनरु, मणि, मोती, शंख, परवाळांइत्यादिकनां चारणेपडतांप्रतिविधमां तथाअन्यएवांजेनानाप्रकारनां
भक्ष्यभोज्यादिकवस्तु तेनेलेवामारुतेनां प्रतिविधजेनांपडेलाळे एवीमणिमयभतिमां जेनांशरीरअफळायछे एवीओनेचारणेप-
डतांतेतेवस्तुना प्रतिविधनेमिपेतने वस्तुनेग्रहणकरवाना अभिमायवडंहुपहेली लेउं, हुंपहेली लेउंएवीबुद्धिधी दोडादोढकरती
कोइजगाएलीला महीतचतुत्यकरती एवीस्त्रीओनाअतिशे शोभायमान, अतिशेकाळा एचाबुयेलाचटकता लांवाचोडलातेनां
रुट्टिकनीर्भीतेमां पडेलांप्रतिविधोतेने मोटाफुंफवाडामारना एवासर्पनीप्रांनिधी छेउनासती, पडती, अनेकोइजगाएआका-
शमांस्फटिकमणिनी भीनो, स्थंभइत्यादिकमां अवकाशनीबुद्धिवडे अतिशेदोडतां अफळाइनीचीपडतीएवी तेसीओनेदेखीइस-
ताल्योतुभीतेलज्जा पामनीइती. कोइजगाए आकाशमांपणअवकाशनो अभावनेनीआशंकाधी नदेखतीहोयएप चारेपासपोताना
हाथनेपसारती अनेकोइजगाए आतेशेउंचाघरमां अफळाइगुंएवा भयवेडेनीचेसंकोच पांमिनेचालतीअनेकोइघरमांअन्यजगाए
रेखेलांआसनतेनां पडेलांप्रतिविध उपरचेसती. एमसर्वजगाए निष्फळाछेआरंभ जेपनोमूढपणाधी आकुळव्याकुळ यतीतेनगरमां
अप्रीक्षिगायडंनिस्त्रीओने नगरनालोकेदेखीने अतिशेइसवाइता एमकारनीसमृद्धिए भरपूरएवाअनेसर्व लोकमांमसिद्धएवा
तेमणिमंदिरनामा नगरनेचिणेनीनिवाच पुरुषमाअंग्रेसरगणातो कोइजगाएपरामच नयामेलांअनेचारेपास अपारमसरतेछेतेन-
नाममूढजेनोएवा दिव्यमणिनोशेखर भारणकरतोमणिशेखर नामेराजारहेतोइतो नेदुःखेदमनरुस्वयोग्य एवाअहंकाधीग्रन्थ-
पसर्पनामगुरुनेहोइ थेष्टवाटीनीपेंडनश करतोएओअनेपोताना देशमांदोइकरनार पुरुषना नामनेपणनसहन करतोनेउत्कृष्टी

राज्यकृद्धिनीसंपदासहीतइंद्रनीपेठे तेराजा, पितानीपेठे निरंतरमजानुंपालन करतोहोतो. तेराजानेराजासंवंधी गुणोतथासमृद्धि-
 ओ. तेरूपस्त्रीओहुं प्रथमबहूंप्रथमवरुं एवीरिते वरतीहतीनियाचक लोकोनेजेम रोहणाचळपर्वत मणिनेओपेछे तेममाणनुंदान
 आपतोहोतो. लोकने सर्वमकारेआनंद करनारएवातेराजानी वखाणवायोग्यविशाळ हृदयनाअलंकाररूपजेने दिव्यमाणमाळाछे
 एवीमणिमाळानामनी रुपादिसर्वगुणधी श्रेष्ठवीजीकुळदेवता होयनेशुंएवीपटराणीहती. अनेजेनीकळाकेळीनावळुभपणतथाअ-
 तिशायीरुपपणे साक्षातकामदेवनी रतीनामेस्त्रीनाजेवी जणातीहती. पणक्यारेपण अनिरुद्धनेविपेजेनी रतीनोप्रसारनहोए-
 टलेजेनीरतीनो प्रसारक्यारेपण रोकायेळोनहो जेपटराणीब्रह्मभाववेडे तथाहंसगतिवेडेसाक्षाव सरस्वतीजेवीहती जेमसर
 स्वतीब्रह्माधीउत्पन्न थइहतीअनेहंसउपर वेसीनेगतिकरतीहती अनेआतोज्ञानेकरीने ब्रह्मभावनेपामीहती अनेएनीहंसनाजेवी
 गतिहती. पणतेसरस्वतीकन्यावस्थामां पणपितानापणीग्रहणकरवानीमोतवाळीहती तेवाकोइप्रकारनाकलंकवाळी आराणी
 नहती. वळीतेअतिशोआश्चर्यउत्पन्नकरनारषितानुं परमाहिमालयपणावेडेसर्वसिद्धथयेळी सतीओमांश्रेष्ठपणेजाणे वीजीसाक्षाव
 पार्वतीहोयनेशुंएमजणातीहती परंतुक्यारेपणतेपार्वतीनीपेठे रुद्रसंगतएवीनहती, एटलेरीसालनहनी वळीजेपुरुषोत्तमनाहृद-
 यनेहरणकरवारुपगुणवेडे तथासर्वजननेआनंदकरवावेडे साक्षावमत्स्यजणातीलक्ष्मीजेवीहती. परंतुलक्ष्मीनीपेठे कोइदिव्रमंच-
 चळस्वभावनीनहती, एकपोतानापतिनेविषेजस्थिरचिचवाळीहती. वळीजेपोतानानिर्मलगुणवेडे पोतानीसंगतिकरनारनेपण
 निर्मलकरेएवागुणवेडे मनुष्यरुपनेधारणकरतीएवी साक्षावगंगजेवीहोयनेशुंएवीजणाती. परंतुतेगंगा जड (जळ) तेनीसंगति
 वाळीछे. आक्यारेपणनहती, एटलेनिरंतरसज्जननोसमामगमराखती. वळीएपोतानीसर्वकळावेडेशेच (कान्तिनेप्रीति) करवावेडे
 अनेस्वामीनामार्गनेअनुसरवापणे पृथिवमंहलमांअवतारधारणकरनिआवेळी कळावानचंद्रनीरोहिणीनामे स्त्रीसाक्षावहोयेनशुं

एयजनाती. परंतुकोइदिवसपणदोपोदयकरनागीनहती एटलेरोहिणितोदोषाकरकेतां रात्रिमांडयपामनीहती अने आपटराणी तोकोइदिवसदोपनोउदयकरतीनहती रोहिणितोदुष्टग्रहनोसंगधारणकरतीहती अने आस्त्रीतोदुष्टग्रहकहेतां कदाग्रहतेनोसमागमकरतीनहती. एत्रीएपटराणीनेविषेपंदराचळ (मेरु) पर्वतनीगुफामांजिमकल्पवृक्षउसन्नथाय तेमतेप्रथमकहेलोवांदरनोजीव तेस्वर्गमांथीचवीनेतेपटराणीनीकुंखमाउसन्नथयो. खारेतेमाणिमाळानास्वप्नमां पोतानामुखमांप्रवेशकरतुंतेअरुणभवननायेविमान तेणीएदींहुं जेविमानमांतेवांदरानोजीवदेवपणेपूर्वहतो. तेमहास्वप्नवडेतेभवननाजेरो अतिशेजेस्वीनेअतिशेमहीमावाळोनेअति आश्चर्यकारीवणीसमृद्धिएसाहितेसमग्रजनने आधाररुइत्यादिसर्वविमाननागुणवडे तेपुत्रनोगर्भसगुणहतो. तेस्वप्नवडेजणानु हुं जेममहावांछितअर्थनालाभने साधनारपह्नुकनवडे मोटाकार्यनीसिद्धिजणायतेमनेवास्वप्नवडे अतिशेहपितथगुंछेमनजेनु एत्रीअनेपोतानासर्वशरीरनारोम, तेवखतउदयथयां अनेवखाणवायोग्यएवामोटा अर्थवाळासंदर्भनेमोटाकविनीवाणी जेमधारणकरेतेमतेगर्भनेसुखेथीधारणकरतीहती. प्रतिदिवसगर्भनीवृद्धिथीशरीरनुंकुशपुणुंगामेळीहती तोपणेमअल्पअक्षरनेवघणाअर्थवाळीशुक्तिहोयेतेनीपेठेविशेषथीशोभतीहती नेगर्भनामभावेकरिने अनेतेनाअंतरमांआप्रकारनादोहद (दहोला-नानाप्रकारना मनोरथ) आप्रकारनाउसन्नथताके प्रचंडएवुंखड्गधारणकरुं अनेतेनीधारामांभारुमुखेदुखुं अनेनगरमांहेमारिआशाप्रवर्तादुं अनेसर्वराज्यनीचिंताहुंकरुं अनेसर्वरिपुनालइकरने हुंलीलाभात्रमांवासपमाहुं अनेसर्वप्रकारनाअर्थविधिनुं आराधनकरुं एवानानाप्रकारनाउसन्नथताजेमनसुवा तेराजानाप्रसादधीतत्कालज सर्वसफलथवाधीपरमआनंदपणानो अनुभवकरती अनुक्रमे संपूर्णदिवसथयेसेउच्चस्यानमां गृहोआव्यतेमुहूर्तवेळांमां सर्वजननेआनंदकरनारएवो रत्ननीखाण जेमरत्ननेउत्पन्नकरेतेमतेणीपसुसेपुत्रउत्पन्नकर्यो. राजाएपणपुत्रजनमनी वधामणीनेकहेनारीडासीने पोतानामाथाजणजे

भूषणआप्यां अनेजन्मारासूधीतेनुंदासीपणानुं कामउतारीनांरुं समग्रबंधीखानेपहेलालोकनेछोडीमूत्रया, अनेमान, उ-
 न्मानअनेममाणतेपणपोतानाउत्साइथी वधारेमोटांकर्रीआप्यां. एटलेवखनेमापकरनारगजप्रखतेमानकहीए, तोलनुंमापकर-
 नारपांचशेरी, दसशेरीमाणकोविगेरे ब्राजवांविगेरेथीउचांउपाडिजोखाय, तेविगेरेउन्मानकहीए अनेरुपियपैसादिकनुंजेजे
 प्रमाणहंतुंएसर्वेनी वृद्धिपोतानाउत्साहथी करीअनेचंदनरसनुंछांटुं, पुष्पनासमूहनां हारविगेरेआभूषणकर्री परस्परपहेरावहुं
 तथाउंचीजातनोधूप उवेखवोअनेअनेक प्रकारनांगीत, वादीत्र, नृत्य, तोरण, धजाओ मंडावत्री तथामनोवांछितद्रव्यआपहुं
 तथादंडनलेवो, दाणनलेव इत्यादितथाकोइ मनुष्यभीखमागेतेवु नरेहवादेवुं, नगरना लोकोएवधामणीमां जेजेआणेहुंहोयतेक-
 रतांपाछुंतेनेहजार घणुंआपहुंइत्यादि प्रकारनाहर्पउत्सवथी अतिशोआनंदमामंशसर्व पोतानोदेशदशादिवसपर्यंतकर्यो. एटलेदश
 दिवसनोपुत्रजन्म महोत्सवकर्यो. निरंतरनवानवारस जेमांउत्पन्नथायछेएवो तेउत्सवकराव्योअने तयारपछीपोतानीसर्वज्ञाति,
 स्वजन, परिजन (सेवको) तेमनेस्नान, भोजन, सारांनस्त्र इत्यादिकथीसत्कार करवो, सन्मानकरवुं इत्यादिकर्योपछी मातनेस्वम
 थंहुंहुंतेनेअनुसरीनेते पुत्रनुंनामअरुणदेव एप्रकारनुंस्थापनकर्युं. पछीपांचप्रकारनी भावनावडेमहात्रतधर्म जेमवृद्धिपांमेतेम
 पांचप्रकारनीधात्रीमाताओए रातदिवस पालनकरेलोपांचधात्रीनांनाम.—१. क्षीरधात्री, (सनपानकरावनारी), २. मज्जनधा-
 त्री(नवरावनारी), ३. मंडनधात्री (आभूषणपहेरावनारी), ४. क्रीडाधात्री(रमाडनारी), अने ५. उत्संगधात्री (खोळामांचेसा-
 डनारी) आममाणेरातदिवस पालनकरेलोतेकुमार चक्रवर्तिनाकुमारनी पुढेअनुक्रमेवृद्धि पांमेलोसातआठ वर्षनोथयेविद्याओ
 दुःखपाम्याविना प्राप्तथीनथीएवुं विद्यानेमाथेजकलंकहतुं तेकलकयोवावास्ते तेकुमारजेमअगस्तीकुधि एकअंजलीमांलइनेस-
 मुद्रनुंपानकरीगया तेमलीलामात्रमांविद्याशास्त्र ग्रहणकरीलीधुं. अनेसर्व कळानोसमुहअनुपम एवोपणएटलेकोटिण एवोपणजेज-

गवर्मांकेहवातोहतो तेनेक्रीडाकलापनी पेटेसहेजग्रहणकरी छीथो. तेथीसंपूर्णकळावाळा चंद्रनोजाणेप्रतिवादी होयेनेशुंएवोथयो कविकेहेकेस्थानेने विषेआरोपण करेलागुणमोटा मूल्यवाळाथायछे मद्दनेमदनतेनाजन्मनुंस्थानएवुंननुं यौवन विध्याचळ- नावनजेवुंनुनागनाजेवुंनुवित्तसहिततेकुमारने प्राप्तययुंष्टलेविध्याचळमा ज्योंधनहोयछेत्या पुन्नागनाक्षोउत्पन्नथायछेतमविंध्या चळनावनसमान एनुंनुंयौवनहनुंअने पुरुषमध्येनागदेव समानएवोतेपुत्रदेदीप्यमान हतो परंतुतेमांआटलुं विशेषछेकोवित्तक- हेतांधननेवित्त एटलेप्रसिद्धि वित्तमळवार्थीउन्मत्तवाथी एनेतोप्रसिद्धिमळवाथी उन्मत्तपणुंनप्राप्तययुंष्टलुं विशेष जेनीउपमान थायएवुंतेनुरुपअने जेनासौभाग्य आगळ देवताउंसौभाग्य दुर्भाग्य जेवुंजणानुंहनुंतेनुं वळआतेशेमोदुहनुं तेजानोपतिजेमूर्यते- नाजेवुंतेनुंतेजहनुं मथगथयेलादेवताना जन्मधीमिमपूवक रुपादिगुणोतेमांआव्या होयेनेशुं ? एपनहोयतोतेमां एवागुणव्यांयी होय ? एकदिवसपोताना मित्रोसांथेएकसुंदर वगीचामारमवागयो हतोनेअतेशेकौतुहळ रसमांघणोआसक्त एकलोतेमित्रोथी दूरथइगयोएटलामां वीधेलामृगना जेवांछिचंचळनेत्रजेनां नेपुनमनाचंद्रनोसर्वगर्व हरनारुंछेमुखजेनुं नेदेवतानीस्त्रीओने लज्जा पमाडतुंनवीजुवानीना मुंदरलावण्यपणावहे वर्णनकरवायोग्यछे देहकांतिजेनीएवी अनेजुवानपुरुषोन्ननवा उत्पातनेमकटकर- नारएवीछिआकृति जेनीएवीकोइस्त्री, स्त्रीजननामनेजवीचंचळ सोनानाहिंदोळामांहिचतीने तिलकादिकचौद प्रकारनांआभ- रणवहेसर्वथाशोभतीएवीदेवकन्यानाजेवी जणातीतेस्त्रीएरुपवहे कामनेजीतनारएवातेकुमारनेविषे अर्घ्यनाअंजळीप्रदानजेवो प्रथमदर्शनमांमाभृत (भेटसमान) पोतानाहृदयनासासातरहस्यजेवो, नवाअनुरागनुंजाणेसर्वस्वहोय एवोप्रथममेमकरत्नामां चतुरएवोघाटोवाणवहे जेमलक्षवीधेतेमकटाक्षवाणशीघ्रनांरुणुं. जाणेअमृतरसनोयडोढोळयोहोय एवातेकडाक्षवडेझणझणाट थायुंछेहृदयजेनुंएवो तेकुमारनवाजळधरनीधारावहे मिचनथयेलाकंदवनावृसनीपेटे सर्वभंगमारोपांचितमफुल्लितथयां. अनेआ-

कर्षणधियाए जाणखेंच्येहोय तेमतेणीएवश करेलोहोयनेशुंए मगाठ अ नुरागवडे पीडापाभेलोहोयनेशुंए मतेकुमारतेनासन्मुखदो-
 हयो. जेटलामांसमीप आवेछे तेदलामांविजळीनास्रवकारानीपेटें सांसारिकभोगनुंतक्षणनाशपणुं देखाहवामाटेजाणेशुंसंख्या-
 काळजणातीसिद्धजोगणीदेवीनीपेटें तेत्काळकुमारनाहपसहिततेंअद्रश्यथइ. तेवखेतेंतेकुमार, फाळभरतांचूकेलावांदरनीपेटें, ल-
 क्ष्यथीचूकेलाधनुष्यधारीनीपेटें, दावयीचूकेलाछूनकारनीपेटें, रसोइनीक्रियाथी चूकेलारसोइआनीपेटें, अतिशेकांतिरहीतथयुं
 छेमुखजेजुंएवातेकुमारचारेपासतेस्त्रीनिखोळवाभांडी. तेदलामांकोइमहाराक्षसनीपेटें विद्योन्मत्तएवानामेविद्याधरे मोटोहोकारो
 करीकथुं. अरे ! रेभूचर (एटलेहेमूखपृथिवउपरगतिकरनार !) खेचरमांशेखरएवामेंसिहनीपेटेंइच्छाकरेलीआसृगाक्षीनेपारधीनी
 पेटेंतुलेवाअभिलाषकरेछे ? मांटाजाअहीथी. नहीतोहवडेहोनहोतोथइजइश. इत्यादिवाक्यवोलताखेचरप्रसे तेकुमारचोलेयो.
 नथीहणायुंसाहसजेतुं, उल्लासपामतोछेएकवीररसजने, एवोनवीरमध्येशेखरसमान एवतेकुमारघणीहुंक्षीआरीथीकथुंके देहो
 हेविद्याधर ! तुंविद्याधरपणायीगर्वनपामीश. केसकेपृथ्विमांउत्पन्नथयेलां सर्वस्वसर्वनेसाधारणछे जेसमर्थथायते, तेरत्ननेमो-
 गवे. केमकेकथुंछेकेवसुंधरावीरपुरुषानेभोगयछे आपकारेवोलता तेकुमारनेजाणेएनुंसर्वस्वद्वरणकयुंहोयतेम अतिशेकोपपामी
 काळनीजीव्हजेवीभयानकतरवारलइ उतावळथीयशीआवता वेताळनीपेटेंमारवासन्मुखदोहयो त्यारपळीअतिक्रमकरनारने
 विषेपराक्रमकरवोएजश्रेष्ठछे एमधारतोकुमारपणभयानकतरवारने म्यानमांथीखेंचीसन्मुखथयो. जेमएकमल्लहोयतेनासामोवी-
 जोमल्लथायतेमएकएकनापगने वचावंचामांनिपुणएवा महापराक्रमधरतातेवुंदेवने पणचमत्कारकरनारुंअतिभयानकसम्पामांमु
 तरवारनुंयुद्धचाल्युं त्यारपळीतेपुत्रतोकुमारछेपणदुर्जयल्लमाटेअतिशेरसिनामवेशथी परवशथयेलोतित्रिआधरमारवाने दोहतो
 तेनाव्याकुळथताहाधमांथी कोइजगाएपणअतिछेदेमोटावायुथी पराभवपामेलीवृक्षनीशाखाथी जेमपाकुंथयेलुंपातुंपहीजायतेम

તે સ્વદ્ગકોઈ જગાપડી ગયું. તે કહું છે કે મનુષ્યને મોટું પુણ્ય જ્યંતવતે છે. ત્યાં સુધી ચંદ્રનું વલતથા ગ્રહનું વલતથા તારાનું વલતથા પૃથ્વીનું વલત સિદ્ધ થાય છે તથા આ સિલ્લાવાંચિત્તપણ સિદ્ધ થાય છે, ત્યાં સુધી તે જનપણ સજ્જન કહેવાય છે, વિદ્યા, મારુડ, મંત્ર, તે વતેનો મહીમા પણ ત્યાં જ સુધી છે, ત્યાં સુધી કરેલું પુરુષ પાતન પણ છે અને પુણ્યનો ક્ષય થયે સતે તે સર્વનો ક્ષય થાય છે ત્યાર પછી તે કુમારે તેનો હાથ કાપી નાંખ્યો, તેથી જ નીમું કપાઈ છે એવા હાથીની પેટે, ઘોર રહીત સર્પની પેટે, તે કુમારે આક્રમણ કરી પૃથ્વી પર પાડી પશુની પેટે અતિ શેડી ન કરી નાંખ્યો. અહો ! પૂર્વ સ્વમનો મોહામંત્રની પેટે અનુપમ સ્વભાવ છે. કોઈ પણ અનુપમ પ્રભાવ છે જેથી મહાપર્વતના મોટા પ્રમાણ સરલું છે દેહ વલ જેનું એવો અને અનેક મહા વિધાદિ વલવાંલો, કોઈથી પાછો નહે એવો, અનેક સંગ્રામની મધ્યે દુસ્સાધ્ય એવી જયપતાકા ડુંગ્રહ કરવું તેથી મોટા સુખ ધટપણની કીર્તિ મેલવનાર એવા તે લેચેરેન્દ્રને સુકુમાલવાલ માત્ર વાપણ તે કુમારે લીલા માત્ર માંજીતી લીધો. તેનો તમભાષિત માંકહું છે કે ધર્મ કલા સર્વ કલાઓને જીરણ કરે છે એટલે ધર્મ કલાવડે સર્વ કલાઓ જીતાય છે, ધર્મ કથા સર્વ કથાઓને જીતે છે, ધર્મ વલ સર્વ વલને જીતે છે, નેમુક્તિ સુલ્લસર્વ સુલ્લને જીતે છે, ॥ ૧ ॥ ત્યાર પછી પછવાડે આવેલો અતિ શેકઠેર ચિત્તવાલો દુટ્ટપણના સમુદ્ર રુપેતે વિદ્યાધરનો ચંધુનાટ્યો ન્મત્તનામે લેચર સ્વભાવથી મહાકરવામાં શ્રેષ્ઠતો મોટે અકસ્માતે તે કુમારને પાડી મદો ન્મત્ત હાથી જેમ વૃક્ષને પાડે તેમ તે પાડેલા કુમારને અતિ શેકેટે આકાશમાં ડાલ્યો તે તત્કાલ કોઈ વનમાં મહાગંધિર એવા કુવામાં દેવ યોગથી પડ્યો તે કુવો કાદવેને જલથી ભરેલો હતો તેમાં પડવાથી કાંઈ અંગ પાંગ જેનાં ભાગ્યાં નથી એવો છે તો પણ તે કુવામાંથી નીકળવાનું સાધન ને લેવતો, થઈ જીવવાની આશા જેને એવો સતો તે સ્થાનમાં કોઈ પ્રકારનાં દુલ્લને સહન કરતો રહ્યો છે. અહો ! મોટા પુરુષ રુપે પણ કોઈ વલત કાલના વશથી મોટું સંકટ આવી પડે છે. સમુદ્રના જલની વેલની પેટે શુભ અશુભ કર્મનાં ડાલતાં મોજા આવી પડે છે તેને પરાક્રમ વડે રોકવા દેંદ્ર જેવો હોય તો પણ સમર્થ નથી થતો. તે કહું છે કે જે મેકે મારા સંજ્ઞા સંજ્ઞા

यादवकुळजुंमरणथुं, नळराजानेराज्यथीभ्रष्टथुं, रावणनेबंधीखानाजुं, सेवनकरुंअनेतेनुं मरणथुंएसर्वेकाळना वशथीआयछे
माटेकोणंपुरुषकोळुं रक्षणकरीशके ? ॥१॥ वळीकहुंछेकेज्यारे हुंमातानागर्भमांहतो त्यांरमारीआजीविकाने वास्नेजेकोइइश्व-
रेमातानास्तनमां दुधउत्पन्नकर्युंछे. जन्म थयापछीवाकीनी आजीविकानीचिंता करवामंतेसुइगयोछे अथवामरणपाप्मयोछेके
हुं ? वळीएकेछेअनेत्रणजगवनाउदयंनुं कारणछेनेतेनुंहुंसंभारुंछुं तोतेमनेकैमविसरीजशे ? वळीपाताळमांभग्न थयेलापृथ्वना
रसंनुंआकर्षणकरुं तेणेकरीनेपर्वतनीकंदरामां रेहेलासकळवृक्षोने पणजेजीवाडेडेतेमारी रक्षाकैमनहींकरे ? इत्यादिविचारक-
रेछेएवामंतेकुमारना शुभकर्मनावशथीमोटा शब्दनाप्रसवाथीथिता पडवानाशब्दवडेजळ जंतुसमुहनेक्षोभकरती एवीएकमोटी
घोत्यांपाणीपीवाआवी जेवामांपाणीपीने नीसरेछेतेवामांतेकुमारने शीघ्रपणेआप्रकारनी बुद्धिउत्पन्नथइकंहूं आघोनापुच्छने
वळगुंतोमाराथी कुवावहिरनीसराय, एवुंधारीअतिशेमोटा एवातेनापुच्छनेद्रढ पणेश्चाल्युतेघोपण भेंषानीपेठेते कुमारनाभारने
नगणतीलीलामात्रमांतेनेलइ कुवाथीवारणेनीकळी. तेथीतेकुमारपणवारणेनीकळेछो अनेथइछेजीववानीविशेषआशाजेनेएवो
नेघणीसुधावृषानादुःखथीआकुव्याकुळथतेतेशून्यअरण्यमां चारेपासभमवामंळ्यो. एवीरीतेफरतांफरतांजम भ्रमरनेपुष्पवाळुं
वृक्षमळेतेमकोइकगामेतेनादीठामांआव्युं, पळीतेगामनीदिशावांधीचालतां वेकोशचाल्योएटलेमानुष्योत्तरपर्वतना आकारजेवा
किछाथीवीटेंहुंनेसाराकत्रीए करेलोमनेनेप्रसन्नकरे एवाप्रबंधुनाजेनुं अनेनानाप्रकारनाश्रेष्ठमासादवडे शोभतुंनेवीजुंमानुष्यक्षेत्र
होयेनेशुंएवुंमोडुंएकनगरजोवामां आव्युं, तेजोइनेतेराजपुत्रअतिशेआनंदपाम्यो. तेनगरनीलक्ष्मीनासुंदरपणार्थीआकर्षणमंत्र
वडेजेमएप्रवृत्तातोअतिशेजतावळो तेनगरप्रत्येचालतानंदनवनुं समानएकउद्यानआव्युं, तेमांएकजगाएमोटादेवाळयनुंद्वारदीठुं.
तेमांआसोपालवनीमोटीशाखाए चोरनीपेठेमयानकंधनथीद्रढवांधेछो अनेरुपादिकगुणवडेसहीत एवाएकपुरुषनेदीठो. ते

પામીમાંવધાં ચલાપુરુપનદસા કરુણશબ્દધારદતાએકસાનજાઈ. ત્યારપછાનમ્ભપ્રહ્લાતવહ પાતાનાહૃદયરુપદળમાં તેજશળતે સ્ત્રીનાદુઃસ્વનુંસક્રમણથયું તેયોતેતેસ્ત્રીનંપૂછુંકેઆશુંછે? ત્યારેદીનયયુંછેમુખજેનું એવીતેગીર્ણુઠ્યુંકેઅંભિકારકયુંછેપારહુંદુઃસ્વ જેણેએવાહેમહાનુભાગ! આવાંધેલામારાસ્વામીનેઆવંધનથીતમોમૂકાવો. ત્યારેતેહમારેઆદરથીપૂછયુંકેશાકારળથી આનેવાંધે-
લોછે? ત્યારેસ્ત્રીવોલીકે હેયશસ્ત્રીપુરુષ! આલક્ષ્મીદેવિનુંમંદિરછે તેલક્ષ્મીદેવીએપોતાને રમવાનેઅર્થેનાનાપ્રકારનીજાતિજાતિના પ્રપુછિતપુષ્પોથીશોભતાદૃશમાંલીનથયેલાપુટુગારવાકરતાંછે મુખજેમનાંપવાશ્રમરનાસમૂહે સુંદરશબ્દનાફંકારવહે મોહપમાહે-
લકિકનર, વિદ્યાધરનાંસ્ત્રીપુરુષનાંયુગલ જેથીએવુંલક્ષ્મીરમણનામે આમોડુંઉદ્યાનછે તેનુંએકપુષ્પમાત્રપણજોકોઈઅજાણેમ્મહાજરે તોતેનેચોરનીપેટેતત્કાલ તેલક્ષ્મીદેવીનિગ્રહકરેછે. હમણાંમારાસ્વામીવિદ્યાધરે વેગનાવશપણથીપુષ્પિતથયેલાઘસથી એકમુષ્પ મ્રશ્નરુચુંતેથીઅતિશે વલ્લવાલીતેદેવીએયોહાઅપરાધીને પળમોટાઅપરાધીનીપેટેમળીને આપ્રકારેસજ્જડવાંધીદુઃસ્વદીધુંછે. માટે હેસત્પુરુષયેશ્વર! આમહાભયાનકએવાઆલક્ષ્મીના વંધનથીકોઈપ્રકારેપણ મારાસ્વામીનાથનેતમોમૂકાવો. કેમકેમેષ, સંદ્ર, સૂર્ય, તેનાંત્રેવાપરોપકારમાંતસરએવા તમારાજેનાસત્પુરુષોછે વલીકઠુંછેકેકોનીઆજ્ઞાથીસૂર્ય, લોકનાઅંધકારનોનાશકરેછેને માર્ગનાજનરલોકનેજાયાકરવાત્સોને કોણેઘાથજોડીપ્રાર્થનાકરીછે? અનેઘટિષ્ટાદેવનામંવનીકોણેપ્રાર્થનાકરીછે? કોઈએ કરીનથી તોપણપારકુંહિતકરવામાંકેડવાંધી તત્તરથયેલાસાધુપુરુષપોપોતાના જાતિગુણથીજેતેમકરવાતસરથાયછે. રાજપુત્રોવિ-
ચાર્યુંકેશિતલછાયાનાજેવો એકપરોપકારમૂકીને ઘોટાએવાપુરુષનાશરીરનું વાંધીઆત્મસનીપેટે વીજુકાઈફલનથી એટલેએકપ-
રોપકારકરવોએટલુંએજફલછે તેકઠુંછેકેસ્ટ્રુગનાશરીરથી ઉત્તન્નયતીકસ્તુરીતેશરીરનુંમોડુંફલછે, હાથીનાશરીરનુંનાંદાડકાં
એમોડુંફલછે, પશુનાશરીરનુંફલએવુંચામડુંછે, ગાયનાશરીરનુંફલએવુંદુધછે, ગોરનાશરીરનુંફલએનાં ચિત્રવિચિત્રવીંછાંછે, ઘેરાં

ચકરાનાં શરીરનું ફળ્ળાનું રોમ છે. વલ્લીવીજા પળજાનવરોડું પુચ્છ, નસો, વસા, ચીંગઠાં, નલ્લ, પરસેવોડ્યાદિકાંડપળકોઈના ઉપકાર કરનારું થાય છે. પળઆમનુબ્યનાશરીરની કોઈપળવસ્તુવીજાને ઉપકાર કરનારી નથી. વલ્લીચાહીઓ (ઉચ્ચકરવામાં આવતું હોંડુમાળસ) સ્વેતરનરિસાકરે છે, ઘુનોસૌધનીરસાકરે છે, રાસે. હીઅગ્નનાકળનીરસાકરે છે, દાંતાંમલ્લીધેલું ઘનમનુબ્યના પ્રાણનીરસાકરે છે તેથી પળઉપકારરહીત થતું ને શું ? (પટલેતરનું પળસામાનો ઉપકાર કરે છે તો પરોપકારરહીત પુરુષ તો તરણા કરતાં પળહલકો અને નીચે એમ વિચારી તે કુમારે તે સ્ત્રીનું વચન અંગીકાર કર્યું. પટલે હાલ હું તારા સ્ત્રામિને આદુઃ સ્વથી યુક્તાવીજા પછી તે કુમારે તેને તેડુઃ સ્વથી મુકાવવાનો પણ પાય વિચારીને સમીપે રહેલી વાવમાં નિર્મળાં શતલજલનું પાન સ્નાનાદિક કર્યું પછી લક્ષ્મીદેવીના પ્રાસાદમાં પ્રવેશ કરી અંતિવહુમાન પૂર્વક નવોંકાવ્ય વડે ઘળીં સ્તુતિકરી તે સાંભળીં શ્રીદેવિતકાઢારાજીયે તે કુમાર પ્રત્યે વ્રમાગયનવોલી તે કુમાર પળપરોપકાર કરવામાં એક રસથયું છે. ચિત્તજેનું એથો ધ્રુવોલ્યો કે જો તમો પ્રમન્ન થયાં હોતો આવો ધેલાં છે. ચરને મૂકે નિમાગસસરોવરની પેટે તેનાં ઉપર તમારું મન સારું. આતે પ્રેમસન્નકરો ત્યાર પછી તે દેવીવોલી કે હેમહાનુભાગ ! ચિંતામળીરત્નસમાન સમસ્તમનોર્થોં સ્થિત અર્થના સાધન કરવામાં સર્વર્થેશ્વરી પ્રાપ્ત થયેલી. દેવીમારી પામે આતે શું મારું ? આતો અન્ય જગાણ પણ આમ કરના અર્થને કરનારો નીતિરહીત વિદ્યાધરને મૂકાવ્યા વેડકે હે શું તે તારું કાર્ય સારું કર્યું ? જેમ સર્વપદે અંધનમાંથી મૂકાવે તે સર્વવીજાને પળ હસે. એવું તે કર્યું. નોડે ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે, તેને મૂકીને તું હાંથોં છોંડાં છોંડાં પ્રાપ્ત થયેલા અસ્યાનિધાનની પેટે સાધાત થયેલા દેવતાના વરદાનેને મિથ્યા શ્રીદગમાવે છે ? ત્યાર પછી વિવેક કરવામાં રાજહંસ સમાન. આતે તે શ્રેષ્ઠ કુમારે કશું કે આતે મેષામરજનને યોગ્ય એવું શું વોલ્યાં ? ઉત્તમ પુરુષોને તો પરોપકાર કરવો એ જ પોતાનું કાર્ય કહ્યું છે. તે કહ્યું છે કે પારકું કાર્ય કરવામાં તત્પર. આતે પોતાનું કાર્ય કરવામાં અવલામુલ્લાલામજ્જાન પુરુષે છે. જેમ વંદે છે તે પ્રથિવેને પોતાના કિરણવેડે શ્વેતકેરે છે. પળ પોતાનાં રહેલા કાલાકલંકને વેતકરતો નથી. એમ કરના તે કુમારનાં

वचनसांभळीआतिशे प्रसन्नथएललिङ्गद्विष माग्याविनानुपणरोहिणि, प्रज्ञातिइत्यादिकपोताना हृदयनुरहस्यरूपविद्याचुं
 शस्त्रेतेकुमारनेअर्पण कजुअनेवांधेलोविद्याधर तत्कालमुक्तकुर्यो. पछीतैविद्याधरपोतानी स्त्रीएसहीतपोतानो मोटोउपकारी
 जाणीनेतेनोनिरंतर नित्यसेवकथइने पासेजरह्योअहो ! परोपकारनुंफळपांच पांडवोनीवछ्छभास्त्रीतेजेम संघाथेजहोयेतमेतनुं
 तत्कालआतिशेमोटुं फळदेखायछेत्यारपछी राजपुत्र, स्त्रीएसहीततेविद्याधरेविद्याशक्तिवडे तैलमर्दनस्नानादि पूर्वकनानांप्रकार-
 नांभोजनवडेजमाळ्यो. पछीश्रमरहीत थयोजेमअर्थनेकाम संघाथेगृहस्यग्रमज्ञोभे तेमस्त्रीसहीतविद्याधरे सेवनकेलोतेउद्याननुं
 सुंदरपणुंजोवानीकळयां अमृतरसनाआस्वाद जेवातेवागनेजोतांजोतां एकयोजनमात्रज्ञेनेपाम्यां तेडलामांश्रीदेवीएनीपजा-
 धेलुंमणिमयश्रीज्ञातिनाथ तीर्थकरनुंचैत्यजाणे रोहणाचळपर्वतनुअन्य शिखरहोयएमेतमनादेखवामां आवुंत्यारपछीअतिशेप्र-
 सन्नथेयेलोतेसर्वएते प्रासादमांप्रवेक्षकुर्यो. तेवखततेनीमध्येरहेला तीर्थकरनेअतिशेभक्तिवडेनमस्कार करीअतिशेमोटुअर्थवाळां
 सुंदरस्तवनवडेस्तुतिकरी मध्येउभीरहेलीभारती देवीनाजेवीनमस्कार करीनेत्यांवेसेछेतेनेजोइ कुमारविचारकरवालाग्योकेप्र-
 यमांहेदोळाउपर वेढेलीनवीयांवनअवस्थावाळी अनेजेणीएमारुमनहरण करीदिककुमारीनी पेडेतत्कालअद्रश्य यइहतीअनेअ-
 घापिजेनीप्रवृत्तिहुं पाम्योनथीतेजआछे इत्यादिविचारकेछे एटलामांसरस्वानेदेवी प्रत्यक्षयइनेतेकुमार प्रत्येवाळीकेहमहा
 भाग ! तमारीभक्तिवडेतथा अपूर्वनवास्तोत्रनी युक्तिवडेहुंप्रसन्नयइहुं माटेकहुंलुंकेअनेक घनाढयलोकोनाट्टिदि पामतामाने
 हरणकरनारिमोटी रद्धिवेढेगर्वपामेलोने वैताढयपर्वतनीपृथ्वीनो स्वामीनेमणिपुररथनेपुर नाममहानगरनो अधिपतिवैरिचेम
 नोभेविद्याधरनो अधिपतितीनीआरुपादि गुणसंपत्तिवडेत्रण लोकनेअतिक्रमणकरती शान्तिमतिनाथेकन्या द्रुतनेआपुंहुं जे
 पूर्वध्रमरजेमपुष्प माळांनेअभिलाष सहीतदेखेतेमतेंदीर्घछि आप्रकारनीअमृतनट्टाष्टि जेवीतेभारतीनीवाणो साभळीआतिशेप्रस-

मय्योअनेविचारेल्लेके तेकन्याहमणांपारीकेम इच्छाकरेछे ? नेतेवखततेसांवनमां केमआवीहशे ? नेएकलपवृक्षनी वेलनीपेंडे-
 खाइनेकेमअद्रश्य थइ ? नेतेमनेशरीरिंते पामीशकशे ? इत्यादिचिंताकरंछे तेवामासुंदरसोनानी छडीहाथमांझालेलीछे एनीअने
 सतावळीव्याकुळ थतीदासीएसहीत दिव्यविमानसपरवेठेलीने कुमारनापूर्वपुण्यनो मूर्तिमानसमूहहोयतेवी जणातीशांतिपाति
 कन्यासांआवी. आजगाएतेनावर्णनना श्लोकछेतेपनोअर्थ: अहोपुण्ययोगेकेवोसंयोग थयोकेजेमकलपवृक्षनो समागमथायते-
 वोअणविचार्योपणते कन्यानोयोगते कुमारनेथयो.जेजेम चिंतव्युंहोयतेतेमकार्य सिद्धथायतेनिश्चेकृतपुण्यछे अनेवीजोअकृत
 पुण्य(पुण्यरहीत)छे.त्यारपळीतेकुमार, वादळांवनार्थतीवृष्टिसमानतेकन्यानेदेखीविस्मयनेहर्षयुक्तथुंछेहृदयजेनुंएवोथयसतोआ
 कन्याअर्हीकिमआवीहशे नेआवीनेशुंकरेछेनेमने काइपणसंभारेछेके नहीएवोनिश्चयकरवाने पासेरेहलाविद्यावरनी विद्याशक्ति
 बहेतेकुमारअनेविद्याघर संघाथेदेवतानीपेठे अद्रश्यथा.त्यारपळी भगवतनीपुजानामिपवडे जिनवरमांविधिवडे जवेशकरी
 जिनपुजनमांपणते कुमारनेत्यांआसपास जोतीनदेखीने वियोगवाळीचकवीजंम दुःखातुरथायनेमथइने कहवाळागीअहो !
 नगवतनोसाररुपते कुमारहमणांअर्हीहतो तेकमदेखातोनगी ? नेमसस्रथयेलीप्रज्ञापिनामे विद्याएमनेकहुंहुं तेहुंअन्यथाथशे ?
 अथवापुण्यरहीत एवीहुंछुमाटेमारां तेवांपुण्यक्यांथीहोयके भ्रमरीनेजेमकलपवृक्षनुं पुष्पपळेतेमपनेतेवरमळे ? कंइकरिलीनीवे-
 र्नेनेकलपवृक्षनो समागमथायनही एमनिश्वासाखाइ मूर्छांपोमेलीनेकन्या पृथिवउपरतरफहवांमंदी त्यारपळीथइछेपरीक्षाजेने
 एवोतेढावोकुमार अहोमारानिमित्तेआ कन्यानीआवीअवस्था थइएमजाणीझटप्रत्यक्षयो त्यारपळीकलपवृक्षजेवोअनेपोता-
 नामूर्तिमानपुण्यजेवो तेकुमारनेदेखीविस्मय, हर्षवडेसंपूर्णथयेलीअने,लज्जा,विलासममुख नानामकारनाहजारोविचारवडेव्या
 मथयेलीद्रिष्टिनांविभ्रमवडे संकेतकरीवोलोवेली प्रतिहारिका(दासी) समीपआवीउर्भाअनेते कन्यानोसंदर्भभिप्राय जाणिराज

पुत्रप्राप्तेनैव आप्रकारे निष्ठापनकरि हेत्रणजगतना आधाररूपकुमार ! ज्यांमुधीरथपुरनगरनो राजाचेरीवेगनामे विद्याधरेन्द्र-
 र्हीआवेत्यांमुधी मसादकारीअर्हीआंज तमारेउभुरेवुंएमकधीआकन्या एनापितानो प्रत्यक्षदेवहोम, अस्यंत स्नेहनीमूर्तिहोयएवो
 एहलेखकन्याएआपेलो तेकुमारनेअर्पणकर्योनि कंठनेविषेतेकुमारीयेत्रमाळस्यापनकरावीदासीए सहतिपोताना नगरगतयेमइ-
 त्यारपळीविस्मय हर्षवेडभरपूरथयेला तेकुमारतेविद्याधर पतिनालेखनेअमअतिसुंदर पुरुषकउकलेएनयाडी वांचवामांड्यो.
 तेआप्रकारेलेः स्वस्तीश्रीप्रशस्त, समस्त, वस्तुनाविस्तारनुं सागररुपरथपुरनगरथी पोतानापोटासाम्राज्यना समृद्धिनाउत्क-
 र्धीइंद्रसाथेस्पधर्धकरतो श्रीवज्रवेगविद्याधरेन्द्र विजगतेनेअतिक्रमण करतोप्रसिद्धरुपरपाक्रमादि सर्वअंगव्याप्त गुणवेडेअनुपम
 फळरुपथयेलाकल्पवृक्ष जेवामणिपीदिरपुरना अशीश्वरश्रीमणिनेखरनामे राजतेनापुत्रप्रसेस्तेः सद्गितआर्लिगन करीवद्रूपान
 सहितआमंत्रणकरेले केश्रीदेवगुरुगोत्रपवित्र मंत्रनीसंस्मृतिवडेवश करीले, कृतार्थकरीलेअतुल्य सामग्रफलयाण लक्ष्मीजेणएवा
 मारीसाथेसकळ परिवारसहीत शुभवाळातमोएमर्व जगाएदीपतानेपोतानी स्थितिस्थानादिंकने कहेनारीकुशळवाताविस्तार
 करवायोग्येले. मातःकाळनीकांतिनी पेठेस्वामीनाउदयने केहनारीसर्वनेअतिशे आनंदप्रकाशकरनारी कुशळवार्ताजाणवीसर्व
 प्रकारेउदयपामनारनुं पणकार्यएटलुंजे केनत्येअपत्यरहीत पणानेमानताएवाअमारी साथेअपाराअद्भूत शुभदैवयोगधी
 जगत्जननेआनंद करनारीनिसर्वअंगेसारा लक्षणथीकल्पवृक्षनी लताजेवीत्रणलोकना पुरुषोनेस्पृहाकरवा योग्यएवीअनुपम
 रुपसौभाग्यादिसर्व गुणमणिथीभरपूर रोहणाचळनीखाण समान, प्रत्यक्षलक्ष्मी समानवातिमतिनामेकन्याछे तेत्रणलोकनेअ-
 तिक्रमणकरनारएवुं रुपादिनिर्मलबळने उच्छासपगडतीगंगा नदीनाजेवीअनुक्रमे वृद्धिपामेली, लीलावते सकळकळानासमुहने
 जाणनारीप्रकृतिवेडे वसंतसमयनापुष्पवाला वृक्षनीसुंदरमंजरीतेना रसास्वादवेडेउन्माद पामेलीवाळक्रीकलाना जेवीअतिशे

मधुरबोलनारीअने उन्मादवाळाकर्याछेत्रण जगत्नातरुणजनजेणे एवानवयोवनने पापेलीगारीकन्याने योग्यवर्गचिन्तानीव
 खतेआराधनकरेली प्रज्ञसिविद्याएदेखाहेला तमेवरछोअनेअनुपमरुप लावण्यादिगुणवडे गौरवतानेपागेलोमारी कन्यानोचर
 तेमारासाज्जल्यसंपदनो स्वामीथशेकेवीजोथशे ? एमज्यारेमेतेनेपूछ्युं त्यारेणीएस्पष्टकहुछे केदमणांसर्वोत्तम गुणसंपदानुं
 पात्रश्रीमणिमंदिरपुरना मणिशेखरनामिराजानो पुत्रकांतिवडेसूर्यसमान अरुणदेवनामैअसाधारण पुरुषतारिकन्यानेनेतारी
 राज्यछद्मीनोस्वामीथशे पूर्णचंद्रवनात्रिप्रकारे कुवळयनेजुल्लासकरवामां समर्थकांनिनोस्वाभीतेजपति यवायोग्यछे, एटलेजेम
 अजवाळीरातनोअने चंद्रकांतिनोपातचंद्रज होयिछेतेमतारीकन्यानो अनेतारीसमृद्धिनो पतिनेजकुमारयोग्यछे. अनेतेकुमार
 हालमांपोतानीइच्छाथी विचरतोश्रीदेवीना करेलाश्रीशांतिनाथना चैत्यमां(मंदीरमां) आवयोछेनेतेणे कोइजगाएमारास्था-
 ननालोभथीमणिमंदिरपूरना उपननमांहीदोळे किडाकरतांदीठीअने कन्याएपणअनुरागथी रोमांचितथडते कुमारदीडो तेज
 वलतत्यांओर्विता यमराजनीपेठेकंडकथी आवेलोअनेप्रथमथीज तेकन्यानोअभिलाषी नाटयोन्यत्तविद्याधरनोभाइनेविद्युन्मत्त
 नामेविद्याधरते कुमारनेदुरथीआवतो जोइनेजमच्छरकरी छळथीतेकन्यानुंहरण करानेइच्छनोपुनकारना मनवाळोतेविद्या
 धरछेएवीआशंकाधारीने अतिशेचतुरएवीतेकन्या, देवतानीपेठेतकाळअद्रक्ष्य थइपलायनकरीजहीआवीछे अंनकुमारतोअनु
 पमएवावळपराक्रमवडे अनेकप्रकारनीविद्याथी उन्मत्तथयेलोविद्योन्यत्त नामेविद्याधरने लीलामात्रमांजजीनी लीधोइत्यादि
 वृत्तांतप्रज्ञसिंदवीए कहेलुंसांगळीहुंआदिक सर्वेलोकपणअतिशे चमत्कारधाम्याने अतिशेहर्षपास्या.पाटे अमाराआवताब्रुधी
 अमाराउपरअनुग्रह करीतेचैत्यमांजअमारी वाटजोशो हुंपणत्रिलंकरहीत तैयारथइत्यांआवी चिंतवनकरेलामनोरथने सफळ
 करीशेएविविपेतमारा चित्तेअतिशेदृढपणुं अवधारणकरवुं इतिकल्याणम्.

आपकारं पुत्रमांलखे लुंवां चीने अतिशेषसत्प्रथये लोरोमां चितथयांछे सर्व अंगजेनां एवां अरुणदेव, स्त्री, अक्षिभरने पणस्थिरकरे छे
 एवोन्याये छे माटं मरुजरे मेघनीया टुजु एते म ते विद्याधरना आगमननो मार्गजे तो त्या जरे छे अने पोतानो आडंबर म कटक रवाने अर्थ
 पासे रे लोखे चरपासे अतिशे श्रेष्ठ एवने सातभूमिका नो पणी मय महल अने विवाह नाम हो तत्सव निमित्ते अतिशे श्रेष्ठ सप्तमग्रामा मग्री सहीन
 मणी मय मोटा मंडप ने करवे छे बीजे दिवस सूर्य उगवाम पय वैरी वेग विद्याधर पति जाणे प्रत्यक्ष इंद्र आवे ते म अने कविमाना दिवि भूति
 वडेशो भतो अने विद्याधर ने विद्याधर ते मनां हजारो टोळां सहीत कन्या नुंग्रहण करी आव्योने अतिशे हर्ष महीत यज्ञे नवां प्रमत्त श्री
 भरपूर थये लांतिकन्या अने वर ते म नो अतिशे मोटो विवाह वीं स्तारु कर्यो अने हस्त मोचन वखते ते कुमार ने सर्व प्रकार नी श्रेष्ठ नम्रुद्धि एम-
 हीत पोतानुं संमग्र राज्य अर्पण कर्युं सारपल्ली घणीं विभूति ये सहीत रथ ने पुरनगर मांते कुमार ना प्रवेश नो मोटो उत्सव कर्यो. सर्व विद्या-
 धरो ए कुमार ने वधावचो इत्या दिवी स्तारे पूर्व नथ ये लो एवो महोत्सव कर्यो. त्या रपल्ली राज्य चिन्तानो भार जेने उत गे छे एवो ते विद्या-
 धर चारित्र्य ग्रहण करी, तेने यथाशास्त्र पालन करीने मोक्ष पांम्यो. त्या रपल्ली कुमार रोहीणी, मञ्जुसि आदि क सर्व विद्या ओसाधो ओ.
 ने ते सर्व विद्या ओ पूर्वे साधन करी होय ने शुभ म नत्काळ मिद्ध थः ओ. त्या रपल्ली पोताने कुवामां लवना आदि अर्थ नो कर नारना उयोन पत
 विद्याधर गेसी सद्ध थयांछे हजारो विद्या वळ जेने एवो पोतानुं चतुरंग सैन्य लइ चक्रवर्तिना लइ करनी पेडे न थी हणायो कोइ जग एम-
 सार जे नो एवो ते कुमार ते विद्याधर सांथे युद्ध करवा चाल्यो. ते कथुं छे के जे पुरुष ने उपकारने अपकार विस्मरण थाय छे ते पापाण नो
 मोटो भिन्न छे, ते जीवीत धरावे छे ते फोक छे मामा एकरे लुंमिय अथवा अप्रिय तेने जे विशेषे सहीत पाछे अर्पण करतो न थी ते थी स्थावर
 पण श्रेष्ठ छे. हवे थर थर कंपाव्युं छे, पृथ्वी मंडल जेने थड थड शब्दाय मान कर्युं छे पर्वत अने भूमि तळ जेने ते खड खडाव्युं छे पर्वत शिखरो
 जेने ने कटक डान्यां छे समग्र वृक्ष समूह जेने नुप शुमान्यां छे समग्र दिग मंडल जेने नुम गुम शब्दाय मान कर्युं छे समस्त आकाश तळ जेने

ને સ્થલ સ્થલાવ્યા છે સમુદ્ર જોને ન કમકમાવ્યા છે કાચર પુરુષો જોને ન દમદમાવ્યા છે સુખ મત જોને ન મધ્યે મયમાવ્યા છે દુષ્ટ વિદ્યાધાર સ-
 મુદ્ર જોને ન સલસલાવ્યા છે સમગ્ર મણિધર જોને નેટલ ઠલાવ્યા છે આદિ વરાહ જોને ને ડહલ તીધૂલના સમૂહ વડે ક્ષાતું કર્યું છે સૂર્ય મંદહ જોને
 ને શોશીલીયાં છે સમગ્ર સરોવર જલ જોને ને પ્રત્યક્ષ ડામ તલક્રમ જોને ને તલકાલ આવતું તે કુમારનું લશ્કર દેલો થયો છે હૃદયમાં ધકોજો ને ને સન્મુલ
 થવા અસમર્થ થોનાટ યોગ્ય ને તત્કાલ પલાયન કરી ઉત્તર સેઠીનો રાજા સર્વમકારે અતિશે વલઘાનવો વાવ્યું ગ
 વિદ્યાધરને શરણ થયો. તે વલત અરુણદેવે અંહકાર સહીત વાયુવેગ વિદ્યાધર પ્રત્યે દૂત મોકલી કહેવડાવ્યું કે હે વિદ્યાધરાધિપ ! આઠ-
 ને ચનાકરનારને વલતા ઘેટાની પેઠે તમે તમારા સ્થાનમાં પંચવાદે શોતો તપો નિર્મૂલના શાપાપશો, જેમ સુકાખે ભૂંડીલું પળવે છે તેમ. તે
 કંઈ છે કે વિપત્તિ કાલમાં પડેલા દુષ્ટ પુરુષોનું સમીપ પળું વિપત્તિમાં સિને અર્થ થાય છે, જેમ જલમાં છિદ્ર સહીત ઘડી મુકી હોય અને તે વૂટે તેવ-
 સ્વતેની પાસે રહેનારી જ્વાલરનું તાડન થાય છે તે દ્રષ્ટાંત જુઓ, ઇટલે છિદ્ર સહીત યાત્રજલમાં વૂટે પારે એક ઘડી, વેઘડી ગવીરી તની સંભયા
 થઈ પ્રમજાની ઘડી આલમાં તેટલા ત્રગાડવામાં આવે માટે વિલંબ રહીત તમારા સ્થાનમાંથી કીડાણ ભક્ષણ કરેલા કુતરાની પેઠે એનાટ યો-
 ન્મત્ત વિદ્યાધરને દૂર કરો, જો તમો તમારા કલ્યાણને ઇચ્છો તો. ઇત્યાદિક દૂતના મુલ્કથી સાંભળીને વાયુવેગે પોતાના અતિશે અભિમાનના
 વેગ વડે તે જ દૂતના મુલ્કે મત્યુત્તર કુમારને કહાવ્યો કે હે કુમાર ! જે કાનર પુરુષ હોય છે તે આપકારના ત્રાણીના આઠં વરથી ભય પામે છે. પણ
 જે અમારા જેવા જગતમાં એક અદ્વિતીય વીર પુરુષ કહેવાય છે તેમ પાપતાનથી. તું પ્રથિવ્યામાં પતિકરનાર કુમાર માત્ર મુગજે વોમારા જેવા
 સિંહથી વિધેલો છે તો મારા શરણને પામેલાને હું કેમ રક્ષાન કરું ? શરણાગતનું પાલન કરવું એજ સર્વનો પરમ ધર્મ છે ને સત્રિમાં અતિશે શ્રેષ્ઠ
 કહેવાતા મારા જેવા પુરુષ તો તે વર્ષ અવશ્ય પાલવો જોઈએ. તે કંઈ છે કે સમીપ રહેલાની પીઠા હરવી, શરણાગતનું રક્ષણ કરવું, દાન આપવું,
 પુણ્યમાં અનુરાગ કરવો, તે રાજ્ય લક્ષ્મી રૂપલતાને મેઘ સમાન ટદિકારક છે માટે તું મારા શરણાગતના અનર્થનું વિંતવન કરનાર તુજ

અનર્થને પામીશ. इत्यादिक अतिशोर्गर्वेण तेनामुखंनुचन, दूतद्वारा एसां भळी उल्लास पामतां छेरो मजेनां, अतिशોકો पना आवेश-
 मां आवेला अरुणदेवે पोતે વેપકારે પળમહાવલ્લવાળે છે. एटलेवळण्डું लश्करंनुपणनामछे અને પોતાના શરીરનું સામર્થ્ય એવો
 પળ અર્થે છે. मोटेवेपकारे मढावळएवा तेकुमारेचारेपासथी तेविद्याधरंनुंगर, मोटालश्करथी तत्काळर्वीटीलीधुं. पछी
 ઘર્ષી વિદ્યાવાળો ને અતિશે પરાક્રમી एवा ते विद्याधरे चतुरंगमैन्यलइ तत्काळनेकुमारने सन्मुखइ मोटा युद्धनो आरंभकयो
 અને તે યુદ્ધ દેવે ત્યોના જેવું અતિશે પોટું થયું. અને અગ્નિ અસ્ત્ર અને જલ અસ્ત્ર, અને મધ્ય અસ્ત્ર અને વાયુ અસ્ત્રના ગપાસને મરુહ અને અંધકા-
 રને ડગ્યોત, અને સોમાહન અને જાગરણ, इत्यादिक एकवीजानां अस्त्रवेदे तथा तीक्ष्णधारवाळां वाण, शक्ति, चंद्रहास प्रमुख आयुद्ध-
 वेडेનાના પ્રકારની વિદ્યાદલ્લવેડે સમર્થ જનના મને ને ચમત્કારનો વીરનાર कनार एतुं मोटुं युद्ध सात दिवस पर्यंत थयुं અને મોટા દાવા
 નલ્લી પેટે અનેક जीवोना संहार कर चामां अतिभयानक ते युद्धना आठमो दिवसे वायुवेग पाते ज युद्ध करतां महा दुर्पवाळार पनी पेडे
 મારુઢી વિદ્વાનાન જેવા અરુણદેવે તે જણમાં વચાકરી તેનો વિધ્વંસ કર્યો અને તેનું નગર, जुना शून्य वरनी पेडे अस्त व्यस्त कयुं ते वखत
 આતે ભય પાગતુ છે चित्त जेनुं एवोना टाचो न्यत्त पण शियाळनी पेडे चारे पासना सतो तेने द्वाली निग्रह कर्यो आ जगाएक विप्लवर्णन
 કરેલાં કાવ્ય છે. मोटा पुरुष पेके रेला अर्थने अनर्थनो करनार અને તેને ગ્રહન કરવા इच्छेला पदार्थने इच्छतो, मोटा सायेंचे रवांधतो एवो
 પુરુષ પાને શ્રેષ્ઠી ગણેण मोटा अनर्थने पापे छे त्या र पछी प्रत्यक्ष दिछे मोटुं कुमारनुं माहात्म्य जे मणे अने गयो छे सर्व अंधकार जे मने एवा
 સર્વ વિદ્યાધરો પૂકઠા धइने दक्षिण धेणी तथा उत्तर धेणी ना विद्याधरोनुं चक्रवर्तिपणाना राज्यमां ते कुमारने अभिषेक करी स्थापन
 કર્યો. અને સર્વ જગાણ વિદ્યાધરનો ચક્રવર્તિ સર્વ જગાણ અરુણ દેવે એમ ડગ્યો પળાકરાવી. एजगाणगाथा काव्य छे सर्व विद्या
 धरो अरुणदेवनी सेवागारणा, जे म सर्वे देवता ओइंदनी सेवामां छे ते म अनेने सर्वे अरुणदेवनी म सबताने निरंतर इच्छे छे मनुष्यमात्र

एवापणते अरुणदेवनी सभाविद्याधगेनीथतीहिनी. आपकारानुविद्याधरचक्रवर्तिपणु ते पूर्वजन्मना पुण्यनुं फळछे. आपकारे जीवने
 पुण्यकुत्रिकापणजेवुंछे एटलेकुत्रिकापणएवेनामे एकजातनुं हाटछे ते देवाधिष्ठितछे एटले तेनास्वाभिदेवलोकोछे अने जगत्तमं जेटी
 वस्तु होय ते सर्वे ते हाटमां फळछे नेने हाटमां जे वस्तु नमं जे जगत्तमां वस्तु जनक देवाय. तेमां समस्ता विद्याधरोना समूहो ए पोत पोताना वि-
 भवने अनुसारे ते अरुणदेवनी सारी वस्तु वडे भेट करवा प्रमुख मोटो डोडत सब कर्यो पछी पोतानी इच्छा प्रमाणे वे श्रेणी ओनी राख्य व्यव-
 स्था वरोबर स्थापन करी इदनी पेठे अने ककोटी लेख गहीन मोटी विभूतयी पोताना नगर प्रत्ये गयो. त्यां श्लोक छे के मोटी ऋद्धि होय तो
 पण जे ने स्वजनन थि देखता अने जे ने दुर्जन पणन थि देखता तो ते रिद्धि अन्य जातिनी पेठे किंपाकना फळ जे वीनि फळ जाणवी. वळी
 कथुं छे के दान अने उपभोग ते थि रहित एवी न जे लक्ष्मी ने पोताना भिन्नो पण भोग व्रतान थि ते पुरुष नी मोटी लक्ष्मी होय ते पण अलक्ष्मी
 (दारीद्र) जाणवी. अनुक्रमे तेणे पोताना मणि मंदिर पुरनी समीपे आराम मां पडावनां रयो अने न्यां मोटा आडंबर वडे खेचरनुं
 सैन्य स्थापन कर्युं ते जाणे खेचरनुं नगर होय एवुं थं. त्या रपछी कोइ सारा चर पुरुष नी पासे अरुण देव कुमार ना आगमन नी विद्या मणी
 पिताने कहावी. पुत्र ना विरह थि आकुळ थो अति हर्ष वडे प्रीति दाने आपतो, मोटा आडंबर थि ते पुत्र ना सन्मुख आव्यो. ते कथुं छे क
 आचरण छे ते कुळ ने कही आपे छे, शरीर भोजन ने कही आपे छे, संभ्रम स्नेह ने कही आपे छे, भाषण देश ने कही आपे छे एटले एक या देशा-
 नो भाषण सछे ते जणा वे छे त्या रपछी अति शो मोटे प्रकार ना आडंबर से ही त कुमार प्रत्ये जे मंचंद्र प्रत्ये उल्लास पा मतो स मुद्र जाये तेम अति शो हे प-
 वाळो पिता जाय छे. ते हर्प ना प्रमाण नी उपमा देवाने त्रिभूवन पण थुन्य जणाय छे. अने सन्मुख आवेलो कुमार, पिताने मळ यो ते वस्वत ना
 हर्पनुं तो शुं वर्णन करी ए ? पछी मोटा डोडत सब थि ते पुत्र नो नगर मां प्रवेश करावी मोटा डोडत सब पूर्वक पोतानुं सर्व राजपुत्र ने अर्पण कर्युं अने
 निश्चित हृदय वाळो थयो एवो मणि शेखर राजा रुडे मकारे जीन धर्मनुं पालन करे छे. आजगा ए गाथा ओछे तेनो अर्थः भारने सहन कर-

नारण्योपुत्रसत्ते जेपुरुषपोतानोभार पुत्रनेविषे स्थापनकसीनिश्चितपणे रुढप्रकारेधर्मसाधननीकरतो तेथीकोणअन्यपुरुषमूढ
छे ? कोडनथी. अनेजेपुत्रचौवनअवस्थाने पाम्योछे तोपणापितानाभारनीचिंताने पोतेहरणकर्तोनी अनेधर्मकरावतोनीते
पशुनीपेठेउत्पन्नथयो तोपणतेणेकरनिशुं ? त्यारपछीतिअरुणदेवसर्वराज्यचिताकरवामांसावधान एवोनवोराजानवाउगतामूर्य-
नीपेठेअश्वमंडलने गगनमंडळनीपेठे दुस्तदएवापोतानामोटा प्रतापवेडेलीलामावमांज आक्रमणकरिसाध्याछे पृथिवनात्रण
खंडजेणेएवोनवाउत्पन्नथयेला वामुदेवनीपेठे हुंप्रथमहुंप्रथमएप्रकारे सर्वनरेन्द्रअनेसर्वविद्याधरेन्द्र तेमनांसमुहोएंसंभ्रमसहीत
नमावेलांसस्तकनाशेखरथी प्रसरतामोटाराम, घणापरागएटले पुष्पनीरजतेणेकरीने सुगंधीमानकर्युछे चरणकमळयुगळजेनुं
एचोअनेनथीखंडितयह आज्ञाजेनीएवाइंद्रीपेठे मोटासमग्रभोगेतेबहीत पोतानाराज्यनेभोगवेछे. आजगाएगाथाओछेतेनो
अर्थःएअरुणदेवपूर्वजन्ममां तिर्यंतपणामांपणएटले वानरनाभवमांपण सामायिकसहीतएकवारकरेलुंएवुं पणदेशावकाशिकत्रत
तेनुंअतिशेमोदुंधुंयेलुंफळआश्चर्यकारीछे. जीनशासनमांमाणनीखाणमांजेम सर्वेपणिओतेमसर्वधर्मविधि चिंतामणिसरखाछे.
तेमांपणउपरमेछेफळजेनुं एनांनत्रतधर्मविधिछे अथवाएवतनुं आरुहुंनेतुच्छफळतेशीगणत्रीमां ? एयकीतीर्जनसमृद्धिभोगफळ
पणशिघ्रपणजपमायेछे तेनीआगळपूर्वोक्त कहेलुंफळकांडगणत्रीमांनथी. एकटिचसेतेनगरमां मोटीसमृद्धिवालाश्रावकसमूहे
राजानीआज्ञापूर्वकरथयात्रानो मोटोउत्सवकरवामांडयो नेवेउत्सवउपरवहुमानमहीत अनेकगामतयानगरनोचतुर्विधसंघए-
टलेसाथुसावि, श्रावकआविकाएचारप्रकारनो सगूहएकठोथयोद्वतो. नेनेमांसुवर्णनोमणिसमूहवेजेडेलो अनेमंदारचंदनना
काष्टवेडेघडेलोअनेउंचोअखंडमणिमोनोनामयबटाइंड तेउपररेडेलीवायुनेअनुकूल लहेरोलेनीश्रेष्ठपंचरंगवर्णवाळीने मुकुमारही-
रागळवस्त्रनीअनेकज्वजपताकावेडोजोभनो सर्वभंगमुंदरजणातो मोटोएकश्रेष्ठरथनीपत्रावेलोइतो. अनेतेरथमात्रे.

चनाद्युपभजेवासर्वअंगे अतिशेषुभलक्षणना धारणकरनारत्रण लोकाकनामनेहरग करनार, लीलागतिवडेचालनार, झणकार
 करतीरत्नमयझीणीघुघरीओ तेनासमूहवडेअतिशेज्जकती सोनानीसांकलवडेअनेश्रेष्ठअलंकारचडेअतिशोभता अनेलेशमात्र
 दोषवडेपणकलंकनपामतनेजाणे संघोथजन्मयाहोयेनेछुं एवामरखारूपनावेश्रेष्ठवळदजोडयादता. अनेतेरथनोसारथीअभंगछे,
 सुंदरछेसर्वअंगउपांगजेनाएवो नेकोइदिवसनभागतो अतिशोभोटेछेधर्मगजेनेएवो अनेप्रकृतिवडेअतिशेदेवत्रायोग्य, सर्वने
 मानवायोग्यअनेपहेयाछिसुंदरवस्त्र, मुगुट, कुंडळ, वाजुबंध, कडां, हार, अर्धहार, नेमुद्रिकादिसर्वअलंकार जेणेएवोअनेअ
 धिकशोभावडेजाणेंपृथिवउपरआवेलो इंद्रनोसारथीहोय एमजणातोअने रत्नथीजडेलोसोनानोमाजन (परोणां) तेछेछाथमा
 जेनेएवोएकश्रेष्ठसारथीहोतो. सारपछीतिसुंदररथनेविपेविस्तार सहीतस्नात्रमहोत्सवपूर्वक सर्वअंगेदिव्यआभूषणवडेशोभित
 एवुंअनेश्रेष्ठसुगंधीमानपुष्पमाळादिवडे पूजेलुंदिव्यमणिमयभगवंतनुं प्रतिविव्रजेमसारआश्रावको, श्रेष्ठमासादभांपोटाउत्सवडे
 स्थापनकरेतेमतेरथमांस्थापनकर्युं. सारपछीसर्वजनेआनंदकरनार तेविव्रनेपृथिवनेविपेआत्रेलासूर्यना रथनीपेठेमणिकांचन
 वडेविचित्रपवित्रयांचणछत्रने सुंदरएवांचामरनेअनेकएवी ध्वजपताकामुखमोटाआडंबरवडे तंत्रीतालआदिकघणांपंचशब्द-
 नांवादित्रवागतेसतेअनेस्वरगत, परगतअनेतालगत अनेअवधानगतएचारप्रकारनां मधुरगीतनुंगानभ्येसते अनेकनृत्यकर-
 नारीनासमूहवडेथोदेवदेवांगनानासमूहवडे शोभायमानजयजयशब्दनेकरताएवाभट, ब्राह्मणआदिलोकयेसेवेदपदतथाप-
 बंधपाठवडे ब्राह्मणजनउच्चारणकरेसते नवानवाभबंधनेभणतार विरुदावळीनेकहेनारपुरुषोवोलेतेसते तेरयनुंचालंधुंधुं. तेव-
 स्खतेहगलेडगलेडभारहेता अनेस्तुतिकरता नेअर्थपुरुषोनेदानदेता अनेचंदनरसनेछांटतापुष्पसमूहने उछालतापताका, तोर-
 णादिकवडेसुशोभितकरेलोत्रीक (जणरस्तावाळामार्ग), चतुष्क (चारस्तावाळामार्ग) अनेचच्चर (चकलां) नेचतुर्मुखमहा

पथप्रमुखमार्गोनिविधे चतुर्विधसंधेसहीतमोटापहीमाथी तेरथनेफेरवेछे. एमचालतांचालतांजेनाजेनामंदिरआगळ तेरथआवेछे तेनातेनासर्वलोकोमोटाआडवरधी मोटीसमृद्धिओलावीभेटकरेछे, सविस्तरजीनधुजाकरेछे, पोतानीशक्तिप्रमाणेसमग्रसंवतुं सन्यासकरेछे, याचकलोकोएमगेलान्दानओपेछे इत्यादिकमहामोटोओच्छवकरेछे. एमकारेजीनशासननीमोटीप्रभावनादेखीने मिथ्याद्रष्टियोनेपणवोधीनीजउपाजनापडे. आमकारनीरथयात्रानोमोटोउत्सवकरेसतेअरुणदेव राजानीसमीपेतेरथआव्यो जाणीजीनेनमस्कारकरवानीइच्छाए मोटीश्रेष्ठसमग्रसामग्रीपूर्वक सन्मुखआवीनमस्कारकरेछे नेजीनविचनेभटमकूवीइत्यादि विधिवडेपूजेछे तेनामांगणाधिपथीश्रीप्रभसुरीने समीपेअतिजरावस्यावेतेर्जाणथयुंछे शरीरजेनुंएवाअतिशेवृद्धएरुमुनिनेजोया तेजवखतेतेराजाओनितोमोटाभूतगृहवहे आक्रमणययोहोयेनशुं एममोटीमूछांविडेपृथिवउपरपडीगयो. तेवखतमोटोहाहाकार शब्द रुरताप्रधानप्रमुखलोकोएगोरुचंदन, घावनाचंदनइत्यादिकना रसवेडेसेचनकरेलो, नानाप्रकारानांपखावडेनानाखेलोएप घणाउपचारकरवाथीतत्काळप्राप्तथयुंछे चेतनजेनेएवोनथयुंछे जातिस्मरणज्ञानजेनेएवो, सुतेलोपुरुषजेमजागेनेममवलोकेअ- तिशेआनंदउपजानती तत्काळवेठोथयो. अनेतेअतिवृद्धमुनिनेअतिशेभक्तिपूर्वकमथमनमस्कारकरीने पछीगच्छाधिपतिनेनम- स्कारकरो. त्यारेत्यारहेलासाधुएककुंकेहेराजन् ! कळिकाळनाजेवीआ तमारीविपरीतीस्थितिकेमथइ ? त्यारेतेराजाविनयस हीतबोल्यांकेआवेडेलाअतिशेवृद्धमहामुनिए आसर्वसमृद्धिमनेआपीछे अनेएमारापरमउपकारीधर्माचार्यछे माटेतेमनेप्रथम नमस्कारकरो तेकछेजेजेनोभत्युपकारधइशकतोनाथी एवांमाता, पिता, स्वागितथागुरुआलोकनेविपेछे तेमांपणआलोकअने परलोकतेमांहितकारी एवागुरुनेतोभत्युपकारकरो घणोनदुस्तरछे. त्यापछीआधर्मसहीतगुरुएककुंके सर्वपोतानापूर्वज- नानापुण्यनोवैभक्तछे एमकथापछीतेराजाएपोतानुं सर्वपूर्वभवसंधीवतान्तवित्तगिम्हनीन

અતિશે આશ્ચર્ય અને દર્પવેડે भरपूर सर्वसंग्रहो. त्वारपछी गुरुएकुण्डं के हेमदानुभाग ! जो पूर्वभवमांतिर्यचपणामां पणएकवखत
 एकत्रतनुं पालन कर्यौ तो आमकारनी समृद्धि ते भासथइछे मोटे हणों पणशासननी प्रभावनादि पूर्वक महव्रत धर्मने अंगीकार कर-
 जेणे करीने थोडा कालमां अतिशे दुर्लभ एवा, अने कोइ काल जे नेनाशन थी एवामोक्षमुख ने पामीश. अने सर्व धर्म थी चारित्र्य मछे ते
 अतिशे श्रेष्ठ छे. तेहुं छे के सर्व तत्त्व अमृत वडे सहीत अने सर्व जीन मी दरवडे शोभतुं आस मग प्रश्रित्व मंडले ने करावे ते धर्म थी पण चारित्र
 धर्म छे ते अतिशे मोटो छे. एप्रकार नी धर्म दिशना सांभळीने विशेष प्रतिबोध पा मे लो ते राजा जीन भवनादिक सात क्षेत्र मां जे नुं परीमाण
 न थी एवी मोटी सपत्ति ओवा परी अने पोता दुंधन रूप वीजांतियात्रा, चैस यात्रा, रथ यात्रा इत्यादिक नुं जे करतुं ते मांन था मरी वळो-
 क नो उद्धार करवो ते मांन वात्रीने अने पोताना देश मां थी सातव्यसन नुं निवारण करतुं अने अपागी पड हो वगडा ववोड सा दिवडे जीन
 शासन नी प्रभावना करीने पद्म शेखर नामे पोताना मोटा पुत्र ने मांडा उत्सव थी राज्य मां स्थापन करीने समये समय अतिज उल्लास पा मतो
 छे भाव जे नो एवा ते राजाए, विधि पूर्वक निदो प एवी दिक्षा ग्रहण करी. मोटा भाग्य शाळी एवा ते राजा नुं ते प्रकार नुं मोटो सत्त्व आश्रय-
 कारी छे के आमकार नी मोटी समृद्धिने जे मन कनी लीट साग करे ते मत्याग करीने यौवन अवस्था मां पण आमकार नो साधु धर्म अंगी
 कार कर्यौ. आजगा एगाथा ओछे तेनो अर्थः कोइ तो समृद्धि पां वंधाया छे, कोइ तो समृद्धि न थी तो पण वंधाया छे, कोइ तो समृद्धि होय
 अथवा न होय तो पण वंधा ताज न थी एवा विप्रकार ना पुरुष मां आश्रयकारी के टलो वधो आंतरो छे ? अथवा एमां शुआश्रय छे ? एतु-
 द्धिवान राजा एजाण्युं के अति तुच्छ अने क्षण मात्र मांन शया मती एवी आसर्व समृद्धि ओछे मोटे अतिशे उत्कृष्ट ने नित्य एवी समृद्धि
 मोटे लोभी एवा ते राजाए निश्चै ते समृद्धि ओने त्याग कर्यौ छे. वळी दिक्षाने शिक्षा पण आराधन वडे जस फल छे. अन्यथा तो दिक्षा,
 भिक्षाने शिक्षा ए सर्व गल शो पछे एटले गल सुं कवनारी छे, एटले कष्ट मां प्रछे. आमकारे व्रत ग्रहण कर्युं ते ज काल थि आरंभीने सर्व एवा सं-

यमयोगेनेविपेमारोनिस्तरअप्रपादिरेच्छे। एवोअभिग्रहतेराजाएधारणकयो। नेजेवीरीतिदिक्षालीधीछे तेजप्रकारेतेदिक्षानोजाव-
ज्जीवसागानमनवडेनिर्वाहकयो। मोटापुरुषनुस्वभावधीज सिद्धयेल्लक्षणएछेके जेनोअंगेकारकयेतिनो जीवतांमुधीनि-
र्वाहकयो। एमकारेतेराजा, ग्रहणकयुछेमूत्र, अर्थतेनुतत्पजेजीनकल्पीनीपेठे नित्येप्रमादरहीतमासक्षणकाळमां देवतानेदुर्लभ
एवामोटातपनेतपतो, वायुनीपेठेकोडजगाएनबंधातो, पृथ्विमांवीचरतो, रात्रीएकायोत्सर्गे रहेतोएवातेमुनिराजनेकोइजगाए
जतीएवीतेलक्ष्मीदेवीएदीठो पछीतेदेवीएअवधीज्ञानवेडेजोइनेओळख्यो। पछीतिनेकरेलाअभिग्रहनीपरीक्षानेअर्थे स्त्रियोमां
जीतेमेलवनारीअनेपुरुषमात्रे वशीकरणकरवामांचतुरएवी अनेकेदेवांगनाओमकटकरी। अनेतेदेवांगनाओदिव्यएयुंनृत्य-
अनेजयमेळवनारएवागीत, नृत्य, हाव, भाव, विभ्रम, विलास, हास, आलिंगनआदिनवानवाप्रकारवेडेप्रातःकाळपर्यन्त
तेमुनिनेक्षोभपमाडनानाजपायकर्या तोपणतेगुनिलगारमात्रपणक्षोभनपाम्या। एमकरिधर्मध्यानमांछे एकचित्तजेनेणुजप्रकारेप्र-
तिक्रमण, मतिलेहन, इत्यादिधर्मकार्येने पोतपोतानीवेळाएकरता मासक्षणदिपारणामांषण भ्रातिनपायताअतिमृक्षममेवांबदु
दिदुरचेनेसमीपरहेला श्रावकमंथनीद्रहनिमंत्रणावेडे तथापारणामावचेमर्वस्थानंकरंनुं अत्रोदकमाअशुद्धपणुतेमापणनभ्राति
पागवातपापुत्रनुंनगरचेरीलोकोए रोकीलीधुंइत्यदिवातोकेहेवाथी पणनचंचळथताएमअनुकूल अनेप्रतिकूलएवाउष्मर्गवंडेछ
मामपर्यन्ततेदेवीएपरीक्षाकरी। तोपणलेशमात्रकोइजगाए आर्तध्यानादिप्रमादनकरता। त्यापछीअतिशेचमत्कानपाम्युंछेह
दयजेनुंएवीनेअतिप्रीतिरमथी उल्लासपावतीछिशोभाजेनीएवी श्रीदेवीएपोतानुस्वरूप प्रकटहरीपोतानामर्वाअपराधव्यमाचीने
मुनीन्द्रमुंस्थानस्थाने सर्वलोकमांघोदुंआश्चर्यप्रकटकरती नित्येतेनीपामेदाम्नीज्वीथइरही। मोटेतेजभवमांअप्रमादीपणानुंमोदुं
फलआश्चर्यकारीथणुं। आपकारनाअभिग्रहनी जावज्जीवनिर्वाहकयेतिथी मोटापोतानाम'हास्यवेड' विम्वयकयुंछेनिजो'कजेने

एवुंतीर्थकरनामगोत्रकर्मवांधी अनेनिरतीचारचारित्रधर्मपालिने अनशनादिकरीसमाधीवडे गरणपामीवीशसागरनाआउखा-
वाळोदशमादेवलोकमांश्रेष्ठदेवतातेउत्तमश्रयो. त्यांथीचिवीनेमहाविदेहनक्षेत्रमां मोडीकुद्धिताळीराज्यसमुद्धिनेतथातीर्थकरस-
मुद्धिनेभोगवीपरममुखनेपामशे. एमकारेदेशावकाशिकव्रतनेविगे वानरजिविनुवृतान्तकळं.

चरित्रनुंजेआचरणते चारित्राचारकहीए अनेतेचारित्राचार पांचसमीतीअनेत्रण गुप्तीएत्राभेदवडेआठ प्रकारनोछे तेकष्टु
छेकेमणीधानएटले चिचनुंस्वस्थपणुंतेने विपेयोगकहेतांव्यापार तेणेसहीतपदोएटले पांचसमीतीअनेत्रण गुप्तीतेणेमहीतएयो
चारित्राचारछेतेमां पांचसमीतीओते इयांभापादिकजाणवी तेमांमुखयवृत्तिउंडं निर्दोषिस्थानयांग्हेळा साधुएस्वाध्यायादि
धर्मकृत्यकरवुंअने ज्ञान, दर्शन, चारित्रतेनी वृद्धिरुपजेआवश्यककार्य प्राप्तथयेसंतआगळ कहीशुंएत्राचिविवडे गमनकरवुंनेश्री
भद्रवहुस्वामिए कळुछेकआवश्यककारण प्राप्तथयेसतेगमनकरवाने विपेइयांदिक्गुण एकाग्रचित्तवाळानेअने प्रज्ञांनएवासाधुने
थायछेपणवीजाने थानथी माटेएने आवश्यककहीएत्यारे कोडशंकाकरेछेकेसाधुए नवकल्पविहारकरवुं तेकेभक्तव्याछे ? तेनो
उत्तरएछेहेतेविहार पणवहुगुणणनुंकारणछेमाटेधर्मनीष्टिनेअर्थजछे तेकळुछेआचारांगमूत्रनावीनाश्रुतस्कंधनावीजाअध्या-
यनमांवीजाउदेशाने विपेकेजेसाधुशतिकाळ, उष्णकाळनेविपेए ऋ स्थानमांमायकल्पपूगे करीनेअनेवर्षाकाळमा चारमासनुंअ-
तिक्रमणकरीनेतेना तेजस्थानमांकोइ कारणविनारहेतोएसाधुने काळातिक्रमदोपनोसंभवथाय. अनेजे साधुकुंतुबद्धोविहारकरी-
नेअथवावर्षाकाळ अतिक्रमणकरीनेवीजी जगाएएकमासअथवा त्रेत्रणमामरहाविनापूर्व स्थानमांमासकल्पत्तरे अथवाचोमामु
करेएटलेवेत्रणमासनुं व्यवधानकर्याविना तेनातेस्थानमांआवीरहे तोतेस्थानउपस्थानक्रिया दोपवडेदुष्टयायछे एटलेतेस्थानमां
रहेवुंकलपनुंनथीएम तेनीटीक्रामांअर्थकरीछे. अनेश्रीकल्पभाष्यादि. कमां पणएकमासथीउपररेइतो प्रायोश्चत्तमाप्नथायअने

दोषपण उत्पन्नयाय अनेकारणसे तद्दोषादिक कारणमाप्तथ्येसतेनिवास करवोपडेतोघणीयतनाथी भिक्षादिकग्रहणकरे. तेनीटीसीमांपण कळुंछेकेदोषपणले गृहस्थनीसाथेस्नेह वंश्रायतथाप्रतिबंध थायइत्यादिकदोषमाप्नथायछे अनेग्लानपणुं, उपद्रव पणुंतथाकोइराजादिकना द्रपममुखकारणउत्पन्न थ्येसतेतोमासथी अधिकपणरहेतुथायतोअन्यअन्य स्थानेनिवासकरतेगज भिक्षापणकरेस्वंधीलादिक पणतेमजकरतेअधिकरहेवामां विधिनोपणविशेषकरवाने विषयमवाळोथाय तपोविधिनीवृद्धि करेअनेद्रव्यादिकमां मतिवद्धपणुंजगायतो नानाप्रकारनादेशमांविहार करेअनेविहारनकरवाया आपकारनादोषछे. प्रतिबंध- पणुं, लज्जपणुं, लोकोपचारनुं शिथलपणुं, देशज्ञाननुंअभावपणुंनं शानादिकनीअवृद्धिपणुं इत्यादिकदोष प्राप्तथायछेअनेविहार पसमांएसर्वेगुणरुपभावना करीलेवीअनेसाध्वी आश्रिनेनोगमकयुंछेके जोपणमहाव्रतादिसाध्वीओने अधिकनथीतोपण नित्य भिक्षादिकप्रवर्तेनेपने आपकारनादोष उत्पन्नथायछे साध्वीमांसादिकनी पेशीसरखीछेमोडेनिनाम स्थानतथायोग्यभिक्षातेनुंदु र्भपणुंथायएवाकारणवडे अवर्पाकालनोविषेचोपासुनिना) एकस्थानमंविवेपामरहे तेनीटीकामांआमकारनो विशेषछेहंसा- ध्वीतोमांसादिकनी पेशीसरखीसर्वनेपण अभिलापकरवायोग्यहोयेछे तथातेमनेयोग्यनिवासस्थान दुर्लभहोयेछे मोडेशान्नोक्त गुणरक्षितस्थानमांअथवा दोषयुक्तस्थानमांरहेवाथी प्रवचनेनवाधथायइत्यादि घणादोषउत्पन्नथायछे एवाकारणमांटेतेमने अवर्पाकालमंविवासरहेवानी आज्ञाकरेलीछे अनेवेमासथी अर्धीकए रुजगाएरहेतो तेमनेपणनायिक्षितप्राप्त थायछेअनेदोषपण घणाप्राप्तथायछेअने कोइकारणसेतेपटलेग्लानपणुं सनेनिवास. भिक्षानेनेवणी यतनाधीग्रहणकरेअने विहारकरवामांकळुंछे कोनंतरगमनकरवाथी जेवीजराअवस्थाप्राप्त थायछेतवीवीजाधीनथी गटिकायकलेशरुपतपअने नानाप्रकारनापरीपट, उप- सर्गमहनकरनाइत्यादिक गुणपणछेमोडेइर्यानिगीती आदिनिविचवडेपाधुएथर्गनी वृद्धिनेअर्थेनिहारकरवो अनेइर्याममीतीनुंस्व-

रूपઆપકારનુંછેકે રાત્રીમાંફીણાજીવદેશવામાં નઆવેતેમાટેઅતિશેપુષ્ટ આલંબનવિનાગમનકરવાની આજ્ઞાનથીઅનોદિવસને
 વિષેપણજીવનીકામની વિરાધનાવર્જવાનેઅર્થલોકોએ અતિશેઅભ્યાસકરેલામાર્ગે ગમનકરવુંપણઅન્નાર્ગમાં ગમનનકરવુંકેમકે
 ત્રસઅનેસ્થાવરપણજંતુ સમૂહનેઅભયદાનદેવારુપીશાનું ગ્રહણકરેલુંછેઅવામુનિને જ્ઞાનાદિઆવશ્યકપ્રયોજન માપ્તથયેસેતેગમ
 નકરવુંપડેતોગતીના ઉપયોગસહીતકોઈજીવનો ઉપઘાતનથાયતેત્રીરીતે ગમનકરવું એનેવીજાસાયે વાતોકરવીએનેવીજાનીવાતો
 પ્રમુખસાંખ્યલેખાદિ પ્રમાદનોત્યાગકરીતથા સ્વાધ્યાયનોપત્યાગકરીતેગમનમાર્ગપ્રાપ્તપુત્તથડ, વેપડલે તથાપછવાડે
 ઉપયોગેદેનારનેતથા અતિદૂરજોનારનેજંતુનું અદર્શનથવાથીઅને અતિશેમમીપ્રજોવાથી સન્મુખાગેલાપશુ આદિ તત્રીસાથેઅ-
 ફલાવુંહત્યાદિકનો સંભવછેમાટેપગથીઆરંભીનેચારહાથપ્રમાણે પટેલેપ્રકંઠસરામાત્રેક્ષત્રને જોઈપુશ્ચી, ઉદક, ક. હ. નીત(લીલાંતુળ).
 વીજિહત્યાદિસ્થાવર અનેકંથુ, કીડીહત્યાદિ ત્રસજંતુનીજિમરક્ષાથાય તેમપણેપાલેમમ્યક્ પ્રકારેદેશણકરવું પટેલેજોઈનેચાલવું
 તેનુંનામહર્યાકહેતાં ગતીકહીએ. તેનેવિષે સમીતીકહેતાંમમ્યક્ પ્રકારેસાવધાનપણુરાસવુંતેનું; યોમમીનીકહીએ તેશ્રીઉત્તરાધ્યયન
 સૂત્રમાંકંથુછેકે આલંબનવડે, કાલવડે, માર્ગવડે, યતનાવડે, એચારકારણની પરીશુદ્ધિવડેસાધુર્યા કહેતાંગમનકરેછેતેમાંઆલંબ-
 ન, જ્ઞાનદર્શનચારિત્ર, રુપજાણવું. તથાકાલકહેતાં દિવસસતેઅનેમાર્ગ કહેતાંઅન્નાર્ગરહીતપ્રવા ઘમાગવાલામાર્ગમાં ગમનકરવું
 દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાલથી, માત્રથી, યતનાકરવીતેચારપ્રકારે કહીછે. તેસાંખ્યલેખમાંદ્રવ્યથી નેત્રવડેજોવું, ક્ષેત્રથીએકુશુમવાત્રદ્રષ્ટિપ્રસા
 રવીએટલેધુંસરાજેટલી ચારહાથપ્રમાણેદ્રષ્ટિ પ્રસારવીનેકાલથીયાવડે દ્રષ્ટિએજંતુજાગ્યાઅને ભાવથીઉપયોગસહીત પુષ્પજાણવું
 દ્વિયાર્થકહેતાંવિષયને તથાપાંચપ્રકારના સ્વાધ્યાયનેવરજીનેતનમૂર્તિનામતદ્ધરુપણુંતેઉપયોગનેજ અગ્રેમરકરીદર્યાગમનકરે, તે-
 નીડીકામાંઆપકારેછેકે તનમૂર્તિકહેતાંતેહર્યાને વિષેછેમૂર્તિકહેતાંશરીર જેનુંઅર્થાવ્યાપારજેનોતે તન્મૂર્તિકહીએતથાતેહર્યાનેજ

દેવેસરકરીઉપયોગનું પ્રધાનપણું અંગીકાર કરીગમનકરતું આજગાળ કાપઅનેપનેતેનીતત્પરતા કહીછે. અનેવનનનો તોતેજગાળ
 યાપારજનથીમાટે એમકારેઉપયુક્તથઈનેઈયને રીયતેકહેતાંપામેછે. એટલેગતિકરેછેઆમકારની ઇર્યાસમીતીવહે ચાલતાપુનીને
 કોડપ્રકારમાણિનો વધધાયતોપણતેનું પાપેતેનેપ્રાપ્તનુંનથી. તેશ્રીઓવાનિર્નુક્તિમાંકહુંછે કેઈર્યાસમીતીવહંપગ ઉપાડીસ્થાપનક-
 રતાપુનિર્થીફુલિંગીકેરૂનાં દ્વીન્દ્રિયાદિજીવનાશ પામેછેતોપણતેનિપિત્તનો તેસાધુનેમુશ્મપણ વંચથનોનથી એમસિદ્ધાંતમાંકહુંછે
 કેમકેએનાસર્વભાવવેડે તસાધુલપયોગથી નિર્દોષેછેપોટઅનેજેમમાદી પુરુષછેતેનાયોગનીપ્રતીતિ કરીનેજેત્રીચોનોશ ધાયછેતેનિ
 યમાપેતેજીવાંનોને હિંમકકહેવાયછે. અનેજોકોઈજીવિનહણાય તોપણતેજીવનોહિંસક કંદેરાયછેકેમકેસર્વભાવથી ઉપયોગશૂ-
 ન્યછેમાટેતેપાપસહીત ધાયછે વલીકહુંછેકે યતનાવિનાઆચરણ કરનારનેજંતુજીવો અથવામરોતોપણનિશ્ચયથી હિંસાછે નેહિ-
 સામાન્યવેડેસમીત પુરુષનેમક્રુતિતેનોવંચનથી. કેવલચાલતાનેજઈર્યા સધીતીછેપ્રમનજાણજુંશું ત્યારેતોવેટેલાનેપણછે ધાંગનાવહો-
 લપનાથીઈર્યાસમીતી જાણવીસિદ્ધાંતનું પરાવર્તનકરવાનેવિષે તથાધાંગામમુલુની રચનાકરવાનેવિષે હસ્તાદિકનીચેપ્રાપ્તપ-
 રીસ્પંદરુપપનાથીએટલે ચંચલપનાથીઈર્યા સમીતીકહીછે તેશ્રીકલ્પમાખ્યમાં આમકારેછેજેઅવિરત પુરુષનીહસ્તાદિકનીચેપ્રા-
 પ્તપંખાદિકંનંવિષે ધાયતેપણડર્યાસમીતીછે પળકેવલચાલનારનેજનથી. એમકારેડર્યાસમીતીકહી ? અનેસાધુએક્રોધમાના
 દિર્કનાંસ્થાનમવકાઢે વર્જવાં અનેવિશેષપણે તોભાપાસમયનેવિષેવેનો ત્યાગકરવો. તેડતરાધ્યયન સૂત્રમાંકહુંછેકેક્રોધ માન,
 માયાઅંનંચોખેતેને વિષેઉપયુક્તપણેતથા હાસ્ય, મય, અનેમુલ્કરપણું તેનેવિષેતથાવિકથાનેવિષે ઉપયોગપણેરહેલામાયુ આક્રમ્યને
 આઠસ્થાનેનેર્વાર્જીને દુહિંચાનર્પોમાયુ નિર્દોષપણીઅનેપરોમિત પૃથીભાગાનેમયપ્રાપ્તયેમેતેવોલે તેનીટીકામાં આમકારેવ્યા
 હયાછે તેગાંક્રોધમયસેતે જેમકેકોઈકકોપ પામેલોપિતાપુત્રમત્યે કહેછેકેતુંમારોપુત્રજનથી અથવાકોપપામેયા પાનેનંદેઆમત્યે

कहेंछेकैआनेवांधोवांधोइत्यादि मानमाप्तथयेसने जेमकेकोइअभिमानवडे धमश्रम्युंछेवित्तजेनुंएवो सतोवोलेछेकैकोइपण मारी
 जातिप्रमुखत्रेडेतुल्यनथी एमवोलेछेइत्यादिमाया सतेजेमकेपरनेठगवाने अर्थेअपरिचयवाळा स्थानमारहोसतो पुत्रादिकनेविपे
 एमकहेछेकैआमारो पुत्रनथीअनेहुएनो पितानथीइत्यादि लोभथयेसतेजेमकेकोइकवणि रू पारकुंएवुपणपात्रादिक वस्तुनेआ
 तोमारुंछेएमकहेछे इत्यादि हास्यमाप्तथये सतेजेमकेहास्यविनोदमां आसक्तपणेकोइतेप्रकारना कुलीनपुरुषनेपण आतोकुळर-
 हितेछेएमकहेछेते भयप्राप्तथयेसतेजेमकेकोइ तेप्रकारनुंनकरवानुंकाम करीनेवैठेलानेकोइपुछेछे केजेणेआकामकयुंछेतेंजंतुंछेकै
 नहीत्यारेतेवोलेकहुंतो तेवखतेतेदेशमांज हूतोनहीइत्यादिमुखरपणुं (वाचाळपणुं) सतेजेमकेजेनातेनापण परीवादादिकनेनिंदा-
 दिकनेवोलतोजरहेछेते. निकथानेविपेण्टलेखीकथाने विपेअहेतेखीनाकडाक्षना विसेपकेचासरसछेइत्यादि एमविकथाशब्दना
 अर्थतंनीटीकामांकयोछे एप्रकारेक्रोधादिकनतथा राग, द्वेष, मात्सर्य, मोहआदिकस्थानने वर्जनेभाषावोलवी तेंकणुंछेकैम-
 स्तावनेसदृशवाक्य वोलवुअनेसदृभावने सदृशमियकरवुअनेपोतानी शक्तिसमानकोपकरवो एमजेजाणेंछेतेंपीडत कहेवायेछेआ
 जगाएप्रस्तावसदृशकहेतां चालताप्रकरणने अनुकृतिपितभाषणकहेतां थोडुवोलवुंतेंथीपणमोटा कार्यनीसिद्धिथायछे. तेदशवे-
 काळीकसूत्रमारहेला वाक्यशुद्धिनामाअध्ययनेने विपेप्रतिपादनकरेलाएवा अस्फुटवोलवापणुंतामर्ष भाषणकरवापणुंइत्या-
 दिकदोपरहतिनिर्दोष भाषणकरवारूप भाषानेविपेजेतत्परथवु तेभाषाममीतीकहीए तेंकणुंछेकैमधुगणुं, निपुणणुं, थोडुणुं,
 कार्यमांआवीपेडेलुं, अनेगर्वरहीतअने अतुच्छअनेप्रथमवुद्धिपूर्वक विचारेलुंअनेधर्मसंयुक्तअनेजैथीपरने दुःखनथायअनेजैथी
 प्राणीनोवधनथाय नेजैथीआत्माकलेशमां नपेडणुंगीनार्थपुरुषो भाषणकरेछेभाषानुं स्वरूपदशवैकालिकनियुक्तिआदिकप्रयो
 मांआमकारेकणुंछे. जेमकेभाषाचारप्रकारनीछे. १. मत्या, २. मृया, ३. मत्यामृयाअने ४. असत्यामृयाएचार प्रकारनीभा-

पाओछे तेषांसत्याभाषाना दशधेदछेतेमां १ जनपदसत्यकहेतां नानाप्रकारनादेशनी भाषारूपजूदीजूछितोपणएकपदार्थनेज
 कहेनारीछे एदछेएक प्रकारनाव्यवहारनुं समर्थनकरनारीछे जेमकेउदकनोअर्थथयेसते कोरुणादिकदेशने विपेपय, पिच्च,
 नीर, उदकइत्यादि अदुष्टपणेकहेयानी इच्छानुंकारणरूपणुंछेमटेनानाप्रकारनादेशमां इष्टअर्थनीसिद्धिनेउत्पन्नकरवाथी व्यव-
 हारप्रवृत्तिथीतिसत्यजछे. एगआगळपणभावनाकरीलेवी २. संपतसत्यजेमेकेकुमुद, कुवळय, उमळ, तागरस, एगब्दोनाअर्थ
 मांभिन्नपणुंछे तोपणसमानपणेकादवथी उल्लभयेलांजेनेसवेनेकमळरुपेगोवाळियाप्रमुख पणव्यवहारकरेछे, अविद, पंकजएम्
 कहेछेतेथीतंसमतसत्यजाणनुं ३. स्थापनासत्य, कार्पापणादिकनेविपरुपिया, पैसा, महोरोइत्यादिकनेविपे छापआदिकने
 स्थापनकरवाथी एकवेइत्यादिकअंकनुस्थापननयालेपगयएटलेवित्रादिकनेविपे अरीहंतादिकनीजेस्थापनाकरवी तेस्थापना
 सत्यजाणनुं. ४ नामसत्यकहेतांकुलनेनवधारतोएत्रापुरुपनेपणकुलवर्धनएवानामथीबोलावायछे तेनामसत्यजाणनुं. ५. रूपस-
 ताएटलेजेकाईलगाथीहोय तेनेवृत्तीएटलेंवृत्तवाळोएम् कहीनेबोलावायछे ६. प्रतिस्यसत्यकहेतांअनामिकाआंगळीथी अन्य
 आंगळीओनेहूरकरहेवायछे नेदीर्घकहेवायछेएटलेनानी मांटीकहेवायछे. यळीअनंतपरीणापात्मकद्रव्यने तेतेसहकारीकारण
 नामविधानपणावेडे एटलेसपीपपणाथीतेतेप्रकारनुंद्रव्य कहेवायछेतेप्रतीत्यसत्यकहीण. ७. व्यवहारसत्य. जेमकेपर्यंतवळेछे,
 पात्रमळेछे, अनुदराकन्याएटलेकन्यानुंउदरस्थी, अलेमिकाकहेतांरुवांघिनानी आयडीछे. अनुक्रमेएव्यवहारआमकरेजाणवो
 केपर्यंतउपररेह्लेंवासममुखवळाथी पर्यंतवळेछे एवोव्यवहारवाळेछे नेपात्रमळेछे एटलेपात्रमांथीजळनीकळेछे नेउदरविनानी
 कन्यातेजग्ग्याए संभोगचीजनीउत्तीतवाळुंएउदरस्थीअनेलोमिघिनानीघडीछे तेजग्ग्याएनांरुवांकापीलेवाजेवांमोटांथयांनथी
 एसर्वेव्यवहारसत्यजाणनुं. ८. भाससत्यएटलेंथोळी मेत्रांकिछेतेमांपांचेवर्णनोसंभवछे पणशुक्रवर्णनुंवधारेपणुंछे माटेथोळी

कहेवायछे ते भावसत्यजाणवुं. १. योगसत्य. जेमछत्रनायोगथीछत्रीकहेवायछे, दंडनायोगथीदंडीकहेवायछे तेपयोगसत्य
 जाणवुं. १०. औपम्यसत्य. जेमकेआतलाव समुद्रजेवुंछे एटलेसमुद्रनीउपमाछेमोटेए औपम्यसत्यकहेवाय एप्रकारेदशसत्यकसां.
 तेमजदशप्रकारनांसत्यछे. तेमांक्रोघअसत्यतोएछे केकरोघथीपराभवपामेलोपिताएमकहेछेहे तुं मारोपुत्रनथीअथवाक्रोधज्यां
 सुधीछे त्यांसुधीतेनुअंतःकरणकलुशछे एटलेडहोलायलुंछे मोटेजेवोलेतेअसत्यजाणवुं. तेजीजरीतेमानवडे घमयमायेलोपुरुषकोइ
 जगाएकोइएपुछयुंहाय तेअल्पधनवालो होयतोपणएमवोलेकेहुंघणोधनादयछुं तेमानासत्यकहीए. मायावडेअसत्यआभकारनुं
 छेकेकोइइंद्रजालीकादिक पुरुषनुंचोलनुंएमथायछेके जुओमारहाथमांथीआगेलोनानीगयो तेमायाऽसत्यकहीए. हवेलोभासस
 कहेछे. जेमवपारीवाणीओआदिकलोभथी पोतानांकाटलां वधारेओछारासेछे तेलोभाससजाणवुं. प्रेमासत्यएमछेकेअतिरा-
 गादिकथीहुंतारोदासछुं एमजेकहेवुंतेप्रेमासत्यकहीए. कामीप्रमुखपुरुषने कोइसंवंधीकंडकपूछेतो तेएमकहेकेमोएनेदीठोज
 नथीअथवाद्वैचथीकोइजुंदुंचोले तेपणजाणवुं. भयासत्यएटले तस्करादिकनेझाल्यो होयनेतेनेजेमपूछेतमते अघटनुंवोलेतेम-
 यासत्यकहीए. हासासत्य कोइसंवंधी कांइकवात ग्रहणकरिपुछेला नथीदिनुं एमचोळना कांदिपिकपुरुषोनी हास्यवाणी.
 आख्यायिकाअसत्य. कोइकनुंआख्यानकहेवामांडेसते रसउत्पन्नकरवानेअर्थजेअसत्यवोलायछेने आख्यायिकाअसत्यक-
 हीए. उपघातासत्यएटलेचोरनहोय तेनेपणचोरकरहेवोतेउपघातासत्यकहीए. एप्रकारेदशप्रकारनांसत्यजाणवां. सत्यामृपा
 मापापणदशप्रकारनीछे तेमांसमृगमिश्रकहेछे. जेमकेआजआगाममां दशछोकरांअवतर्याछे तेमांओछांवधारेअवतर्यां होयवो
 पणजेदशकहेवांतेउत्पन्नाभिप्रभापाकहीए. १. हवोत्रिगनमिश्रभापाकहेछे. जेमरुंदशपरीगयां. २. उत्पन्नअनेविगतमिश्र ३. जे-
 मकेदशउत्पन्नथयांनेदशमरणपाम्यां एमजेसंधायकेहुंतेजाणवुं. ४. जीवमिश्रभापा. कृमिनासमूहपांकेटलाक कृमिनीवताछेने

કૌં અકમરેલા છે. તો પળતેને જીવરાદી છે. એમજેકહેવું તે જીવમિશ્રમાપાકહીં. હવે ૬ અજીવમિશ્રમાપાકહીં. ઘણામરીગેલાક્ર-
મિનાસમૂહને આ અજીવરાદી છે. એમજેકહેવું તે જાણવું. ને ૬ જીવાજીવમિશ્રમાપાકહીં. જીવતા અનંતમેરેલા એવાક્રમિનામૂહને
મિષે આટલાજીવે છે અને આટલામરીગયા છે એમજેકહેવું તે જીવોનુંન્યૂનાધિકપણું સતેજીવાજીવમિશ્રમાપાકહેવાય છે. ૭. અનંતમિશ્ર
માપાકહે છે. એમકેમૂલકંદાદિકનેવિષે પરીત્ત અને અપરીત્ત જીવવાલા પત્રાદિકનેવિષે આસર્વ અનંત કાયેછતને અનંતમિશ્રમાપા
કહે છે. ૮. પરીત્તમિશ્રમાપા. એમકે અનંત કાયનો લેશવાલા પદાર્થનેવિષે પરીત્ત અને અમ્યાન એનામૂલમમૂલનેવિષે અપરીત્તનો
સમૂહ છે. એમજેકહેવું તે પરીત્તમિશ્રકહીં ૯. અદ્વાકહેતાં કાલ્તેનેવિષે અદ્વામિશ્રિત્તમાપા એમકે વહુવાપરીનામપામેલાદિવમને
વિષે કાર્યના ઉચ્છુકપણાદિક સતે પટલે કૌશલ્યાદિક ક્રિયાદેલા હવા રાતપહીં એમજેકહેવું તે અદ્વામિશ્રકહીં ૧૦. રાતદિવસનો જે
એકદેશપહોરમમુલ તેને અદ્વાકાલકહીં તેનેવિષે અપરીત્તમાપા એમકે દિવસનો પહોરથયે સતે પળ આમધ્યાનહસમય અતિક્રમણ
યયો અથવામધ્યાનહસમયનમ્યો એમજેકહેવું તે અદ્વામિશ્રજાણવું. એમકારેસત્યામુષા દશમકારની જાણવી. હવે અસત્યામુષા
પળશરમકારની જાણવી. એમકે ૧. આમંત્રણી પટલેહેદેવદત્ત ! इत्यादिभाषान्नयधी विलक्षण व्यवहारमात्रनाकारणपणाधी अस
त्वास्तृपाजाणवी. ૨. આજ્ઞાપની તું આકર્ષણમકહેસતે કરવાયોગ્ય ને ન કરવાયોગ્ય પૂર્વાનિયપના અભાવપણાથી વ્યવહારદ્રષ્ટિયે
અદુષ્ટપણાની કહેવાની રીચ્છા છે માટે-इहामृपापणुं आद्य एमयोतानी बुद्धिधीवीजी जगाएण कल्पना करवी. ૩. યાચની.
આમને આપો. ૪. મરચ્છની એમકે એકયિમકારે છે એમજેકહેવું તે મરચ્છની જાણવી. ૫. મજ્ઞાપની એમકો હેસાદિકમાં મરવે ને લેલું : સ્ત્રીત
યા પછં એમકારેકહેવું તે મજ્ઞાપની કહીં. પટલે હેસાન કરવી એમજાવવાનું છે. ૬. મલાહયાની. આહું નહીં કરુ. इत्यादि जेकरेहुं
तेमत्यास्थानीकहीं. ૭. રચાનુકોપા. એમકે કોઈપણ પૂછવું કે હું માધુપાસંજલ ? એમ પૂછે તતે એમજેકહેવું તે રચાનુ

લોભાકહી૯. ૮. અનભિગ્રહીતાઃ જેનોઅભિગ્રહ કર્યાવિનાકહેતી, હિત્યાદિકનીપેટે. અથવાઘણાંકાર્યઆવીપેટે સતેહુંગુકરું
 એમપૂછેસતેપથારુચિકરૂ એમજેકહેવુંતેઅનભિગ્રહીતાકહી૯ ૯. અભિગ્રહીતાનેવિષેઅર્થનું ગ્રહણકરીનેજેકહી૯ તેઅભિગ્રહીતાક-
 હી૯, ઘટાદિકનીપેટે. અથવાઘણાંકાર્યઆવીપેટે સતેહુંકિયુંકામકરુંએમપૂછેસતેઘણાંઆકામકરૂ એમકારેજેકહેવુંતેઅભિગ્રહીતા
 કહી૯. ૧૦. સંશયકરણી જે અનેકઅર્થકરવામાં સામારણછેતેસંશયકરણીકહી૯, સૈંધવાદિકનીપેટે. સૈંધવશબ્દનોઅર્થલવણ,
 વસ્ત્ર, પુરુષઅનેઘોહો એવાચારઅર્થયાયછે તેમાંકિયોઅર્થકરવોએવાસંશયવાળી. તેસંશયકરણીકહી૯. ૧૧. વ્યાકૃતાણ્ટલેસ્પષ્ટ૨ર્થ
 વાળીતેઓદેવદત્તનોભાઈછે इत्याદિક. ૧૨. અવ્યાકૃતાણ્ટલે અસ્પષ્ટઅર્થવાળી. વાલકેનેલાડલડાવવામાં જેકહેવાયછે તેવી
 કલ્પેલીભાષા. એવારભાષાનેવિષે વિગલીન્દ્રીયને અસત્યામૃયાજછે. તેમનેસમ્યકઅર્થપરિજ્ઞાન વચનઆદિ આશયેતેમનો
 સંભવનથીમાટે. તિર્યકપંચેન્દ્રિયપણ જેવીછેતેવીવસ્તુનું પ્રતિપાદનકરવું તેનેવિષેતત્પરનથી તથાવિપ્રતારણકરવું (છેતરવું)
 इत्याદિકત્રુદ્ધિના અભાવથીવોલેછે વલીશુંતેકોપપોમેસતે વીજાનેમારવાનીચ્છાધેરછે. તોપણએમનેએમરહેછે. માટેઅસત્યા
 મૃષાજતેમનીભાષાછે શિસાદીધાંવિનાસ્વાભાવિકછે એમજાણવું અનેશિસાદીધેલાંતો મેના, પોપટइत्याદિકને સંસ્કારના વિ-
 શેષપણાથીતથાકોઈ જગાએતેમકારનાસયોપશમનર્તિવેશેષવળાધી તથાજાતિ સ્મરણરુપવિશેષવ્યવહારમાં કુશલ્પણારુપડત્તર
 ગુણનીલબ્ધીનેઆશ્રિને સત્યાદિકવારમકારની પળભાષાંતેમનીકહેવાયછે. હવેઆચારમકારનીભાષાંતેવિષે સાષ્ટુએએમકારની
 ભાષાનોલઘ્વી. એકસત્યાનેઅસત્યામૃયાપણથીજી એમકારનીભાષાંતનોલઘ્વી તેડપરઆર્પવચનનુંપ્રમાણછે. કેવારપૃથીજેભાષાંતેનું
 સ્વરુપત્રુદ્ધિવાનપુરુષોએ વરોચરસમક્ષીનેત્રેમકારનીચોલવાનીભાષાંતેવિષેવિનયશીલનો. નેવીજીવિપકારનીભાષાંતેચોલવીજનર્થી.
 તેમાંપણએકઅસત્યામૃયા અનેસત્યાંતેવેચોલવાયોગ્યછે. તેમાંનિર્વચયપણુંનેઅકલોરપણુંનેચિત્તેચોલવાપણું અનેસતેદ્દરહીતબોલ-

भाषणं श्रीस्त्रीनेष्टुद्धिवानसाधुशेले. सत्यपणपरनेपीडानुकारणहोयवो. तेनुसत्यपणनचोळवुं. तेकणुछे तेपत्नेपीडांकरनारणुसंत्य
वचनपणनगेलवुं. लोकमोपणसंभयछेके तेमकारनासत्यभाषणी कीशिककृषिनेकंगया अनेजेतत्यगणीनेविषे पत्नेपीडा
धायणुंजगायतोतेजगाए भौनपणेरहेवुं. अथवाअन्यप्रकारे प्रत्युत्तरंकरवो. अनेजेवचनवोलायामांकडवुं होयपरतुपरिणामोहि
तकारकहोयतोक्तपायनो परित्यागकरवानेअर्थ उपदेशादिकनीपेठेकेहेवुंतेपुक्तछे, तेउपरआर्षवचननुममाणछेके परपुरुषरोप
पामोअधवाचंतोपपामेतोपण हितकारकभाषायोलवी. केमकेतेमापांआत्मानिगुणकरनारिजेमटे वळीशास्त्रमांकणुछेकेहितवाणी
अवणकरवाधीजोपणसर्वने एकांतपणेंधर्मप्रकटयतोनथी. तोपणअनुग्रहबुद्धिवहे धर्मकेहेनारनुतोएकांतपणे श्रेयसायजंछे ए
मत्तरिग, द्वेष, मोह, मरसर, अहंकार, कलह, हास्य, तेनुमकाशकएवुं पणवचननवोळवुं तेकणुछेकेविकथानो, विनोदभा-
षानो, अंतरभाषानो, अनेअनाक्यभाषानो, तथाजेजेनेअनिष्टछे एवीभाषानो, अस्पष्टभाषानोस्यागकरवो. तेमांअचाक्यभाषा
एटलेजेमांचकारमंकारइत्यादिक अपभ्रंशोआवेछे तेभाषाजाणवी. एमकारेभाषासपीतिकही. ॥ पिंडविशुद्धिआदिकप्रथमां
कहेलाभिसाग्रहणेविषे ४२-दोपेनेपांचप्रकारनाप्राप्तएपणादोप तेणेकरिनेनदोपपामेलुंअनेनचकोटीविशुद्धएवुंअन्नपानआदि,
आहारनेतयाऔर्वाकअनेऔषग्रहीक एमेमकारनाउपवीने अनेदोपरहीतएवानिवासनेमुनिप्रहण करचां. तेएरणासमीतीकही-
ए. तेकणुछेकेएपणाअप्रकारनी गेवपणा, ग्रहणेपणाअनेपरीभोगेपणा. अनेआहार, उपधीअनेशयतेनेविषे आचरणए-
णानीविशुद्धिकरवी. तेमांपेहेलीगनेपणानेविषेउद्गम, उदपादनएवादोपनोमयमएपंगानेविषेत्यागकरवो. एटलेआचारकेपदोप,
माचंदोपइत्यादिक दोपनोत्यागकरवो. नेवीनीग्रहणेपणानेविषे शंकीतीदिकदोपनोत्यागकरवो. अनेपरीभोगेपणानेविषे
योजनादोपनुंचनुक्त एटअचारमकारपणुं तेनोत्यागकरवो. अनेअंगारअनेधूपणवेनुं मोहनगिमां अंतरगतपणुंछे. मांटेपुक्तपणुं

कथ्येछे. यतनाकरतोभाटयसिकहीए. तवकोटीविशुद्धि आप्रकारेछे. तेउपरचारगाथाओ दशवैकालिकनिर्गुक्तिनीछे तेनीअर्थ. नवकोटीनोविषे पहुँचीछल्लगम कोटीओछे. एटलेअविशोधनकरनारीकोटीओछे. नेअंतनत्रिणकोटीओ विद्युदकरनारीछे एमकारेनवकोटीजाणवी तेनवकोटीनेकोइसगवडे सेवेछे, कोइद्वेपवडेसेवेछे. एवविषेद्वेनवनेगणीएत्यारे ९×२=१८ भेदथया अथवातेजनव मिथ्याद्रष्टुशास्त्रनीवासनाथीसेवेतो, कोइपणमम्यकद्रष्टिविरतमुनिपण अनाभोगादिकथी एटलेअज्ञानपणायी अनेकोइपणसम्यकद्रष्टि अधिरतपणे एटलोमिथ्यात्वअज्ञानअज्ञेअधिरती एत्रणवेइनवनेगणीएतो तेना२७भेदघाट. आजगाए रागद्वेषजुदानथीगण्या. अनेज्यारेगुदागणीएत्यारे तेवेडे२७नेगणीए त्यारे५४याय. तेजनवनकदाचिव पुष्टआलंवनवडेदश मकारनाशांतिआदिक धर्मपाळवानेअर्थसेवनकरीए त्यारेनवनदेगवडेगणीएत्यारे नेवुंथाय. जेमकेकोइदुकाळने विषेफळादि वडेदेहधारणकरीशांति आदिकधर्मनेपाळीशुं एमविचारीनेहूणइणवेइत्यादिजाणहुं. आसामान्यपणेचारित्र निमित्तकहेवाम. एमकारेकदापिसामान्यपणायी चारित्रनिमित्तहोयोपण. विशेषथीज्ञाननिमित्तनहोय. जेमकेनप्रमुखस्यळने विषेफळादिबडे देहधारणकरी शांतिआदिधर्मपाळीशुं, नानामकारनांशास्त्रभगीशुं अथवादार्शननेस्विरकरनारशास्त्रबडे दर्शननेनिर्मळकरीशुं. एमविचारीनेहूणइत्यादि. एमकारेज्ञाननुंगान्य पणुकहेवथीज्ञानानिमित्त अनेदर्शननुंगधानपणुं कहेवानीइच्छाथीदर्शननिमित्तपणहोय. एमकारेविचारहुं. एमाटंनहुनेज्ञान, दर्शन, चारित्रएत्रणवडे गणीएत्यारे २७०. कोटीओथाय. पिंडानिर्गुक्तिनी वृत्तिपति। एमकबुंछेके आधाकर्मिकरूपवृत्तनी छायापगआधाकर्मिकीधायके न थायतेनोउत्तरकहेछेके केटयाकआचार्यतोफल पुष्पछेकारणतेजेनुंइत्यादि. एटलेआहुसनुंफलपुष्पसाधनाकामांआवशेएमधारीवावेला वृत्तनोपणत्यागकरेछे केदळाकआचार्य एटलेअगीतार्थआचार्यते वृत्तनीछायनेपणआधाकर्मिकी जाणनेनेतोत्यागकरेछे. परंतुतेपुक्तनथी. जेमदेफळपणनेसाधुसं-

येथीलें तसु आरोंपण कर्यो त्या रे आभा करि कवुस सेंवधी छायाची जा भोगां अन्यने अर्थे या थळें. पण साधुने अर्थे जे छाया नथी पती. माडे ते वृक्षची छाया मा वेसतुं साधुने कल्पे. आमकारानो भावार्थ छे के साधुने अर्थे वावेळें फळ प्रमुख वृक्ष सते ज्या रे फळ निष्पन्न थाय त्यो ते मां माधुनी सत्ता छे तेने त्या गरुने आत्मसत्तानो संबंध करे तेने फळ ने तोडें तो ते फळ पण साधुने फळ ने तो छाया कल्पे ते मांशी नवाइ ! ते छाया सर्व थापकारे साधुसत्ता संबंध वाळीनधी कहेनाती. के मके साधुने जाया थायनेषा निमित्ते वृक्ष आरोंपण कर्युं नथी. यळी ते छाया के वळ वृक्ष मात्र निमित्त नथी. के मके मूर्चे निमित्त वाळी पगळे. छाया पडलेनी सर्व जगाएन डागडे वीटळी नियमीत करे ला देश मां रे वीट्या म पुद्गळ रूप आतपना अभाव रूप छे. एम कार्ना ते छाया मूर्च नाज अन्य अनेव्यतिरेक पणाने अनुसरं छे पण वृक्षने अनुसरती नथी. वृक्षनो के वळ तेनुं अनिमित्त छे ए छाया वडे जकां इमाधु दोपा मा मना नथी. छाया पुद्गळ तुं वृक्ष पुद्गळ थकी भिन्न पणुं छे मोटे वृक्ष ज आधा करि तहे वाय छे ते आधा करि तगाए ते वृक्ष नीर्त चिरे हेल के टलाक मदेशो पुराय ला छें ए मजाण तुं. छाया नुं आधा करि कण तुं तहे सते प्रातः काले ने संस्था काले ने अतिशय ला रीये वेळी जाया तेनी ता थें संस्था लुस र्पण तुं पण गा मा स वंधी निवासादिक पण दुपित थाय. एवात आग मां पण नथी. माडे ते आधा करि की छाया न कहे वाय ए मां पंडनि युक्ति मूर्च माने मूर्च नी वृत्ति मां छे आज गा ए ओधिक उषधी जीन कल्पी जादिक ने तयु कछे. ते कयुं छे के मयी साधुने उपक्रिया थाय छे तेने उपकरण कहे छे. ते उपकरण कहे नां उपधी चे प्रकार नो छे १. ओधिक अने २. ओषधी रूप वा रे भेद छे ते मां ओषधे पळे पत्रा हसामान्य पणे मदा थाय छे कहे नां पं परा मचो हे करीने साधु ए प्रदण कराय छे ते ओधिक कडीए अने उप तहे तां तमी पे संयम नी गुष्टिने अर्थे जे वस्तु नु प्रदण करुं ते उप प्रदण तुं ने ते उप प्रदळे म योजने जे नुं ते ओषधी कडीए पंळें कारण पडे मने संयम मात्र ने अर्थे जे प्रदण थाय छे ते ओषधी कजाण तुं पण जे नित्य होये ते न जाण तुं. ते मां ओधिक उषधी ने मकार नो छे. १. गजना आ श्री अने २. ममाण आ श्री. ते मां पण ना आ श्री ते क, ये, म्पण आदि रुळे तथा ममाण आ

શ્રીતોલાંબુપદોહોડ્યાદિરૂપછે. તેમજ ઔપગ્રહીક ત્રપધીપિળતેજવેપ્રકારનોછે. તેમાં ઔધિકત્રપધીગણનાપ્રમાણથીજીનકલ્પીનેઅર્થી-
 પ્રતિપાદનકરીછીએ તેમાં ૧ પાત્ર, ૨ પાત્રવંધકહેતાંશોલી; ૩ પાત્રસ્યાપનપટછેનેકંચલમયલુંડેમાપાત્રારજવાયછેતે, ૪ પાત્રકેસ-
 રીકાપટલેપાત્રનેપહીલિહૃણકરનારીચલવલીતિમસિદ્ધછે. ૫ પહલપટલેબિશ્વાકરવાનેફરતાંજેપાત્રતીડપરલંકાયછેતે, ૬ રગસ્રાણપ-
 ટલેપાત્રનોવીંટલો, ૭ ગોચ્છકપટલકંચલનોલુંડેપાત્રનીડપરદેવાયછેતેપ્રસાતપ્રકારનોપાત્રનિર્ચોગ પટલેપાત્રનોપરિકરજાણવો.
 તથાત્રણ મચ્છાદકકપહાંછે તેપ્રાવર્ણરુપજાણવાં તેમાંવેશ્વરગાનેનૈકુડનનોહોયછે. ૮ દશયયાં તથારજોહરણ અનેમુલ્લપોતિકપ-
 ઉત્કર્ષથીવારપ્રકારનો ઉપધીજીનકલ્પીનેહોયછે. તેજીનકલ્પીવેપ્રકારનાહોયછે ૧. પાળીપાત્રઅને ૨ પતત્ત્વગ્રહધર, તેમાંજેનેહાથ
 ઇજપાત્રમાત્રહોયતેપાળીપાત્રકહીએ અને જેનેકાષ્ટમુલ્લુપાત્રહોય તેપત્ત્વગ્રહધરકહીએ, વર્તીતેમલેકવેપ્રકારનાહોયછે. ૧.
 સપ્રાવર્ણપટલેકપહાસહીતઅને ૨ અપ્રાવર્ણતેકપહારહીત તેઆઠપ્રકારોછે ક્રીક, શ્રીક, ચતુક, પંચક, નચક, દશક, ઇ-
 કાદશકનેદ્વદશક આઠપ્રકારનાવિકલ્પ જીનકલ્પીનાડધીનાહોયછે તેમાંમુલ્લપોતીકાનેરજોહરણ એમેવેપ્રકારનાછે. અને
 ઉપકર્ણતોપાળીપાત્ર અનેપ્રાવર્ણવર્જીત ઇવાગીનકલ્પીકળણધારણકરેછે તેનેવિષેનૈકકપટ્ક ધનાધીપૂર્વેકહેલું ત્રિવિધત્ર-
 પધીથાયછે અનેવેકપહાંમલીચતુર્વિધથાયછે નેત્રણકપહાંસર્જીપાંચવિધથાયછે. તથાપૂર્વોક્તિદ્વિવિધ, ત્રિવિધ, ચતુર્વિધઅનેપંચ-
 વિધજેઉપધીનેસાતપ્રકારના પાત્રાંનિર્ચોગસહીતકરીએ ત્યારેઅનુક્રમેનવાવિધ, દશવિધ, ઇકાદશવિધ, દ્વાદશવિધથાયછે. તેમાં
 રજોહરણનેમુલ્લવસ્ત્રીકાને સાતપ્રકારનોપાત્ર નિર્ચોગતેગેસહીત નવપ્રકારનો ઉપધીઅપ્રાવર્ણ પાત્રમોજીનેજાણવો. ચાકીનાદગ-
 વિધ, ઇકાદશવિધ, દ્વાદશવિધ, પાત્રમોજીસપ્રાવર્ણનેજાણવો. આપૂર્વેત્રંદલાવારુપધી અનેમાત્રકઅનેચોલપટ્કપ્રેમલીને
 ચૌદપ્રકારનોઉપધીસ્વવીરકલ્પીનેહોયછે. સીનઅનેપ્રત્યેકુપધને આશ્રીત્રપધી શ્રીપંચતલપમુક્તમાં પ્રતિપાદનકર્યોછે. ઘરપાંખી

નીકલ્પતાતિથ્યકરોને એકઅપથીદેખાઇ, (દેવદુલ્પરૂપ) ને તેથકીપરતોમીવતામુખી તિથ્યકરોનિનકપથીકહોયછે. સાતમકારના પત્તવગ્રહમાંરજોહરણ અનેમુલપાતિકામ્પલીને નવમકારનોઅપથીપ્રત્યેકબુદ્ધનેહોયછે. પ્રત્યેકબુદ્ધતોદેવતાળ આપેલાલિંગસહીદોયછેઅથવાલિંગરહીતપણહોયછે આજગાળજીનકલ્પીકને વારમકારનોઅત્કુષ્ટ અનેઅન્યપણેવેપકારનોઅપથીછે. તેથીવિશેષ પાવચ્યકમાંકબુદ્ધેકે જીનકલ્પીકેવેગકારના. ૧. પાળીપાત્રઅને ૨. પત્તવગ્રહ. અનેમાવળસહીતઅને માનર્ણરહીતએકમ્પૂર્ણ વેપકારનાછે. દ્વિક, ત્રીક, ચતુષ્ક, પંચક, નવ, દ્વશ, એકાદશ, દ્વાદશઅથાઠમકારના વિકલ્પજીનકલ્પનેવિષે ઔધિત્તના કલાછે. આકેંદલાકજીનકલ્પીને રજોહરણઅનેમુલપાત્રીકા એવેપકારનોઅપથીછે. નેઅન્યનેકલ્પનીસંધાયેમળીળ સારેવળમ્પ-કારકહેવાય. નેધેકલ્પસંધાયેમળીળ ત્યારેચારમકારકહેવાય. નેવળકલ્પેકરીનેતહીળ ત્યારેપાંચમકારેકહેવાય નેકેંટલાંકને મુલવસ્ત્રીકાનેરજોહરણ એવેઅનેસાતમકારના પાત્રનિર્યોગસહીતકરીળ ત્યારેનવમકારેથાય. તેજકલ્પનીસંધાયેકરીળ ત્યારેરજ મકારેથાય. વેકલ્પનીસંધાયેકરીળત્વારે ૧૧ મકારેથાયનેવળકલ્પનીસંધાયેકરીળ ત્યારેચારમકારેથાય અનેસંયતિનેશ્રોધિત ઉપથી ૨૬ મકારનાછે. તેકલાલિકેંજીન ૧૨ મકારનાછે. નેસ્થીર ૧૪ રૂપેલેનેઆર્યાનું ૨૬ મકારમળુછે. એથીઆગ્રહ સર્વેસપ્તગ્રહઅપથીજાળવો. ઔધિકઅપથીજેનિત્યગ્રહથાય તેઅનેજેકારણમળુપણુપ્રમથયેસતે સંયમનીરક્ષાકરવાને અર્થેગ્રહમળાય તેઓપમ્પ્રદીકતરીળ. તેઅનેકમકારનાછે. જેમઅશ, સંસ્તારક, ઉત્તરપટ, દંડક, અનેઅલ્ચાર, પ્રસવળ, લેલ, મહાક, નેમુચ સંવંધીતયાકામલસંવંધી વેપકારનીનિપચાપટલે આસનતથામર્ગની, ડગલક, સાર, વળ, પીઠ, પલકાદિયોગપટ, મુચી, નસરદનીકા, રસ્યાદિકજાળાં. તેમુરુયોગપટે પાંચમકારેપુસ્તકાદિકમળાંપમ્પ્રદીકલે, પરંતુમુલપટલિચવદેતેનથીકલાનું મં-યમનીવિમ્પાવનાદિદુર્ગાની મામિપ્રથાયેમાટે અનેદ્વિનીયપટનેવિષેમ્પ્રજ્ઞા (આજ્ઞા) છે. જ્ઞાનનીગોદઆદિકકારણથી. આજ્ઞા

કરેલું છે. ઇત્યાદિક અનેક પ્રકારનો ઉપયોગી ગ્રહણ ગારણાદિ વિધિ છે. અને સ્ત્રી, પશુ, પંઠક આદિના સંવંધથી રહીત વસતી ગ્રહણાદિ વિધિ છે. તે પોતાની મેલે કલ્પના કરવો વિશેષ અર્થો પુરુષે તો શ્રી કલ્પમાળ્યનું અવગાહન કરવું, પટલે સાંધી વિશેષ જાણ જો. એમ કારે એણાં સમીતી ત્રીજી કહી. પૂર્વે કહેલો જે ઔધિક, રજો હરણ મુલ્લ સ્ત્રી કાદિ અને ઔપગ્રહીક સંસ્થારો દંડક આદિ. 'एवमिना वीजुपण जेकां इप्रयोजनविशेषी प्रासथयेलुलाष्ट, काष्ठ आदिते सर्वजो इ प्रतिलेखन करी इस्तादिक मां ग्राहण करवुं तेम जपुश्च आदिक मां मूकबुं. पटले तं सर्ववस्तु नेत्रे जो इ सम्यक् प्रकारे रजोहरणादिवदेयत्तथी प्रमा जेन करी ने ग्राहण करची. पण अन्य ध्यान करची. केम के पनक, केंयु, किटिकादिक नी हिंसा थाय' तेयी संयम नी विराय ना थाय, कदापि विच्छी प्रमुख नुं संवदन थवायी आत्म विराय नादिक दोष नो संभव छे. एम कारे आदान निक्षेप समीती कही छे. तेउपर आर्पवचन छे के औधिक अने औपग्रहीक वेप्रकार नुं भांडक मुनि ग्रहण करतो नी कल तो आप कारे ना विधि ने जोडे. वक्षु प्रवडे जो इ पट्टी लेहन करी प्रमार्जन करी ग्राहण करे, मुके, एम वेप्रकारे समीती वाळो मुनि निरंतर थाय. वळी खजुरी ना पत्र थी तथा मुंज थी जे स्थान ने प्रमार्जे छे तेने जीव ने विपे दयान थी हे गौतम ! एम सम्यक् प्रकारे जाणहुं. एम गच्छाचार पय न्यामां कहुं छे के अतिशे को मल एवी प्रमार्जनी येष्ट पृथ्वि आदिक ने प्रमार्जन करे. जेयी सूक्ष्म, वादर, एवा जीव नी लगार मात्र पण विराय ना न थाय. वस्त्रादिक नी पण प्रतिलेखन तेम प्रकारे करची. जेयी वायु काय प्रमुख जीव नी लगार पण विराय ना न थाय. प्रमार्जना अने प्रतिलेखना एवे नुं जीव दयाने अर्थेज करवा पणुं छे मां ते वेज गाए साधु ए अतिशे अप्रमाद पण थनुं. ते कहुं छे કે प्र-
 तिलेखन ने करतो परस्पर वातां करे छे तथा देश नी वातां करे छे तथा त्रत पंच चत्वारण आपे छे तथा पोने वां चे छे, वंचा वे छे, पटले गण छे, भ्रणा वे छे ते पृथ्वि, 'अप्, तेज, वायु, वनस्पति, - त्रस, एछ प्रकार नां जीवो नो विराय क थाय छे. एम कारे शरीर નું પ્રમાર્જ-
 ન અને પ્રતિ લેખનાદિક ને નિષ લેખન હન્યાદિક ને વિષે પણ પ્રમાર્દ પણે વર્તવું. એમ કારે ચોથી આદાન નિષેપ સમીતી સંપૂર્ણ થઈ. હવે-

मत्स्यपण, वृक्षार, नेत्रलेप्पमभेनकण्ठतथानेत्रनोमलइत्यादिदतथापरीप्रापनकरचानेयोग्यजंअशन, पान, इत्यादिकेनेहरीत, वीज, पनक, कंधु, किटकादिरहीतएवाअनेअचित्तएवाथंछलिमांसापुण्यननाथीपरीप्रापनकरतुंएतलेत्यागकरवुं-
तेयतनाभ्रापकारेजाणभी मृत्रजळादिकेनेथोहुंधोहुंजूदाज्जामदेसामांत्यागकरवुं. जेमतेनोप्रचाहनथायनेतत्कालमुकाइजायतेवी-
रीतेतुंउत्सर्जनकरवुंअनेअज्ञानादिकनुतोभस्मादिकनीमंशोधेमदनकरिनेत्यागकरवुं. जेथीकिटकादिकनोविषयतथाय. अनेयस्त्रा-
दिकनुंतोक्षीपुंसीपुंलंडकरिजेमष्टहस्यादिकनाव्यापारमानआचेएवीरीनेदोपरहीनपरठवुं उच्चारिदिथंछलिनागुणभ्रापकारेआ-
गममांक्राछे. अनापातएतलेज्यांचीजानुंआतुंजनुनथीतथादेखनुंनथीतथाज्यांउपघातथायएवुंनथीएतलेउद्धाहनथायएवास्यान
मांतथासमानएवास्थानमांतथातुणादिकवेडेनडकिलास्यानमांज्यांचीळीप्रमुखनडसे, किटीकादिकनपल्लेतथाआचिरकालकेरळा
एवाभामिआदिवडेप्राचुरुकरेलाएवास्थानमां उच्चारिदिक्तमोत्यागकरवो. तेक्तुवृद्धकालमांजांणवुं. वीजाकालपांपिभजाणवुं,
अने स्थंडीलनुंस्थान विस्तीर्णपणे जयन्यथी. एक हाथप्रमाणेअने दूरअवगाडहोय, दूरहेतळउत्तरीजवायएवुंहोय, अग्निआदि-
कनातापवेदेमघन्यपणे चारआंगळउहुंमासुकोहोय तेपणअनासन्नहोय एतलेघणुंदूरहोयते आसन्नपणुपणवेप्रकारनुंछे. द्रव्यधी-
तथापान्यथी, तेमांद्रव्यधीसमीपपणुं तोकांइगोटीपांसेरहेथी हवेलीआगळपरीप्रापननकरवु नेभावथीआसन्नपणुंतो अतिवेगधी
जरनेतेनोत्यागनकरवो, छिद्रवर्जीतएवास्थानमां त्यागकरवोअनेप्रस, प्राणअनेवीजनेणरहीन एवास्थानमांत्यागकरवो, एप्र
कारनाविधिवडेपरीप्रापनकरेसते परीप्रापनीकानाभे समीतीपांचीकही, हवेव्रणगुप्तीओकडेछे, तेमांपनोगुप्तीतमन, सत्या-
दिभेदथीचारप्रकारनुंछे, तेकंधुंछेअज्ञापनामृशमां, १. सदृशूनवस्तुनुंचितनकरवामांतपरपडुंजेछेतैसत्यकरीए, नेतेपीथीजुंतेभस-
त्यकरीए, अने धावडीप्रमुस्यसवेदे भिश्रहोयअनेयणां आमोपाळवनांशुसहोयतो आभ्रओकवनछे एप्रजेचितवडुं तैसत्यामृया

कहीए, एव्यवहारयकीकहेवायछे, नेतत्वथीतोतेअसत्यछे, केमकेजेबुचिंतवुछे तेवाअर्थेनोअयोगछेमाटे, जेजगाएआचैप्रनो
 घछेतेळावोइत्यादिकहे सतेचिंतनकरनारने असत्यामृपाभाषाथइ, एपणव्यवहारवेहेज असत्यामृपाकहेवायछे, अन्यथातोछेत-
 रवानीबुद्धिपूर्वकछे माटेअसत्यनेविपेज अंतरभावथायछे, नेनेथीअन्यतोमत्येनेविपे अंतरभावथायछे. तेआप्रकारनामननुंगो-
 पनकरवुंतेगुसीकहीए, तेगुप्तीत्रणप्रकारनीछे, आर्त, रौद्रएवाध्यानेअनुसरतीकल्पनाकरची इत्यादि कल्पनाजालथीरहीतएप्र-
 यमभेदययो, नेशास्त्रनेअनुसरती, परलोकमाहितथायएची, धर्मध्याननेअनुसरती, माध्यस्थपरीगतीतेवीजोभेदययो, अनेकु-
 शलनेअकुशलएवीमननीवृत्तिने रोकवीतेनिरोधवस्यामां थशेएवीआत्मानीआरामताछे, एचीजोभेदययो, तेकहुंछेकेकल्पना
 जालथीरहीतनेसमपणानेविपेरहेछुं, २ नेआत्माराम, ३ एबुंजेमनतेमनोगुसीकहीए, १ इहां आर्तध्यान च्याप्रकारनुंछे.
 अनिष्ट शब्दादिकनो सर्वकाळ अत्यंत वियोगधवानी चिंता ? ए प्रथम भेद जाणवो एप्रकारेरागादिदेवनानो वियोगक-
 रवोएवीचिंता २ अनेइष्टएवाशब्दादिकनुं सर्वकाळेअत्यंतसंयोगनोअध्यवसायकरवो, ३ नेदिव्यभोगनीकृद्धिने राज्यादिकनुं
 निदानकरबुंएवोअध्यवसाय, ४ हवेरौद्रध्यानपणचारप्रकारनुंछे, १ हिमानुवंशी, २ मृपानुवंशी, ३ स्तेयानुवंशी, अने ४
 विषयसंरक्षणअनुवंशी ४ तेमांआद्यतोअतिक्रोधादिबहे शत्रुप्रत्येवेचकरवो. अंकनगरहुंएटलेडामदेवोइत्यादि. अनेदेशभंगक-
 रवोइत्यादिजेचिंता १ अनेवीजोभेद, शुभएवाजेसभ्यपुरुषो तेनेविषेसद्भूतएवोजेप्रधानकरवो इत्यादिवाणिनुंप्रणीधानकरछुंते
 ३ पारकाधनहरवानीचिंताकरवीते, अनेशब्दादिविषयसाधनने अथवास्माकरवोने अतिविश्वासकरवीने उपघातकरवो,
 एथेयकरनारछे, एवीबुद्धिवेदुध्यानथायछेते, ४ आर्तौद्रध्याननोपरीत्यागरूप प्रथमनीमनोगुंतिनेविषेआपणमनोगुंतिनुं
 लक्षणसूचवुंछे तेआमकारेछे एगाथानोअर्थ संरभकेतांसकल्पतेमनसंवंषीछे, अनेतेहुंवासंछुंके आमरणपामशे, एप्रकारेजेकहेछुं

તે સંસ્કાર સંચક હીં, પર પીઠાને કરનાર સ્વચ્છાટનાદિકને વાંધનાર પૃથુજેધ્યાનપટલે આરંભેના અત્યંત સંકલેપથી પારકા પ્રાણનો પ્રદાર કરવાને મમર્યે છે. માટે અશુભધ્યાન જ છે તે વિનાની વિધીના ગુણધર્મધ્યાનને અનુસરતી છે, માટે તે ધર્મધ્યાન કરી, તે ધર્મધ્યાન ચાર પ્રકારનું છે. ૧. પરમપદની પ્રાપ્તિ થતા સુધી સર્વ અર્થસિદ્ધિનું અવંધ્ય વીજરૂપ મર્મભૂત ભગવત્ આજ્ઞાચિત્તનકરો હોવાદિ. ૨. રાગદ્વેષ કપાવડે કલ્પિત થયેલા આત્માને વેધવર્માપણના પ્રકારના અપાયનું ચિત્તન થાય છે. ૩. અને પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, પ્રદેશ, અનુભાગ પુત્રાપેદયી ભિન્ન થયેલું શુભ અને અશુભ વાક્યકર્મના વિપાકનું જે ચિત્તન કરાય છે. ૪. મૂલોક, મૂલોક, સ્વર્ગલોક, સ્વર્ગલોક, અણલોકરૂપ ચૌદરાત્રલોક પ્રમાણે છે તેમાં રહેલા જીવાદિકના સ્વરૂપનું ચિત્તન કરાય છે. ૫. અને ત્રીજી મનોગુપ્તી શુક્લધ્યાનને અનુસરતી છે. ૬. યોગનિરોધ અવસ્થામાં ચલાવી છે. તે શુક્લધ્યાન પુણ્યના પ્રકારનું છે. દ્રવ્યાસ્તિતાદિ નયયકી એકજેદ્રવ્ય તેને વિષે ઉપાદ, સ્થિતિ, ધંગ, ઇત્યાદિ પર્યાયનું ચિત્તન રૂપના મધી પ્રચર રૂપનારૂપ વિતર્કે તેથી સત્ત્વિચારના મનું શુક્લધ્યાન કરી, અને એકરૂપર્યાયને વિષે ઉપાદ, સ્થિતિ, ધંગ, ઇત્યાદિકનું ચિત્તન રૂપને ધ્યાન તેના મનને એકત્વવિતર્કથી અવિચાર છે. અને વીનું તો મોક્ષમનને સમીપ કાલે મનોયોગ, વાક્યોગ એવે નિરોધ કરે સતે અર્ધનિરુદ્ધકાવયોગપણે ઉશ્વાસનિશ્વાસાદિ સૂક્ષ્મ કાવ્યક્રિયાને કરતો હોવા કેવળીને સૂક્ષ્મરૂપ અનિર્વાચનના મનું શુક્લધ્યાન થાય છે. અને ચોથું તો તે જ રોકેલા યોગવાળાને શેલેથી કરાને પામેલાને સ્વપત્તિક્રિયા અતિપાતી પનામનું ચોથું શુક્લધ્યાન થાય છે. એ પ્રકારે મનોગુપ્તી કરી. અને વાણી પગસર અસત્યાદિ મેદવડે ચાર પ્રકારની છે. તેનું સ્વરૂપ તો પ્રથમ ભાષા સમીતી પાકાય છે તેવા મુક્તિવિષ્ણુનારની છે. પુત્ર, નેત્ર, મુકુટી, તેના વિચાર અને પત્તકનું હૃદયનું અને હાથ પગનીમાં ગંજી યોનું હૃદયનું ઇત્યાદિ રૂપી સંક્રાંતિ હોય છે. અને ઉર્ધ્વોભાવ અને ઉપ્રમત્તાત્તી, હંકારો કરવો, ધૂતકાર કરવો, હાંક-લાવી, ઉશ્વાસનિશ્વાસ કરવો, લેણનાદિ સંકેતના પરીહારનું જે મોન કરાય છે તે પ્રથમ વાક્યમુક્તિ કરી. અને વીજીવાક્યમુક્તિ તો ભાષા

समीचीनीपेठनिर्वन्धादि गुणयुक्तवाणीनीप्रवृत्ति करवीते. एमकारवेचन गुप्तीकही. ७ कायगुप्तीपणवेप्रकारनीछे. १ कायचेष्टा-
 नीनिवृत्तिकरवीते. जेवोआगममांकह्योछे तेविधिवडेकायचेष्टानोनियम करवोते. २. जेपहेलीकायचेष्टाछेतेदेव, मनुष्यअनेतियेच
 तेने करनारीछेअने आस्फालनअनेपतन इत्यादिआत्मसंबेदनीय रुपचारप्रकारनीउपसर्ग अनेपरीपहतेनो सजिपातयथेसते
 कांइपणक्षोभने नपामतोअनेउभोरहेलो अथवावेठेलोअथवा सुतेलो, लांवाकयछे वेहाथजेणएवासाधुने कायैरुसर्मवडेअथवा
 अन्यप्रकारेकायनी जेनिश्चळतातेयोग निरोधनेकरनारनेसर्वथा चेष्टानोपरीहार करवोते. १. नेवीजीतोशायननोविषे, वेसवाने
 विषे, मुकवानेविषे, आदाननेविषे, गमननोविषे, स्थाननेविषेजेद्रीओना व्यापारतेनोविषे स्वच्छंदवृत्तिपर्यंत कायचेष्टानोपरीहो-
 रकरवोतेकायचेष्टा निदमकहीए. २. तेमांशयनकछेंतेगात्रिने विषेजजाणवुं, पणदिवसने विषेजजाणवुं. मांउज्यान(रोगी) अने
 मार्गनोधाकेलोअने दृढइत्यादिकनेवर्जने तेमांपणपहेलापहोरनो त्यागकरीगुरुनेपूछीने प्रमाणयुक्तवसतीने विषेभूमिनेजोइ
 प्रमार्जनकरीसंथारो. पाटलोएकठोकरी तेउपरपाथरीनेनंमस्तक हेठकरीपादेसहीतक्षरीगने मुखनस्त्रीकारजोहरणवडेप्रमा-
 र्जनकरीअनुज्ञाकरेला संथारामांरहुंअनेपठन कयाछिंपांचनमस्कार सहीतसामायिकसूत्रजेणेने कथुंहेडावाहायनुं उशीकुंजेणे
 नेसंकोचपमाइयाछे- हीचणजे, कुवडीनी देठेआकाशमापनाहुंछे जंथाजेणेअथवाप्रमार्जन करेलीपृथ्वीतळमां थापनकयांछे
 चरणजेणेएवोअने घणीसंकोचपमाडीछे अथवावारवारसंकोच पमाडांछेसमग्रप्रमाणे प्रमार्जनकरीछेसंदनक्षक जेणेएवोअनेउ
 दवर्तनकाळनेदिषे मुखवस्त्रीकाधीप्रमार्जन कथुंहेक्षरीरजेणेअने अत्यंतप्रियनथीनिद्रा जेदेएवरीतेहए. प्रमाण युक्ततो वसतीत्र-
 णद्वाथप्रमाणपृथिवीनो प्रदेश, प्रत्येकसंभाजन एवासाधुनेदशारहेवातुं थायछेतेसवळउदकाश पूरकतेजहोयेछे तथा वेसबुंतेजम-
 देशनेविषेकरवाने इच्छेहंशेयतेनेववडे जोदेनेनरजोहरणवडे प्रमार्जनिदेदशगनिपद्वाने (आसनने) पाथरीविसेअने वेठेसतेपण

લાંબાંકાપણુંતેજ પ્રકારેકેરેકર્ષણકાળમાં પીઠાદિકનેવિષેવેસવાને કહેલીસમાચારીપ્રમાણે વેષેઅનેદંડાદિકને વિષેનિષેષને આદાનપદ્ધતિમુકબુંને લેવુંતેપણજોઈને, પ્રમાણીને કરવુંઅનેગમનપણ આવડ્યકપ્રયોજનવાળા સાધુનેચારહાયપ્રમાણે આગલાપ્ર-
દેશનેજોઈનેવેસઅને તુલસ, સ્થાવર, દ્રવ્યપ્રાણીની રક્ષાકરતોત્વરારહિત પશુનુંયાપનકરતાસાધુને પ્રશસ્તિછેઅનેસ્થાનપણ ઉમ્મરહેવા
રૂપછેલક્ષણજેનુંપુણે અનેઅવધંભાદિક પદ્ધતિએ. ઈંગણતેપણ ખીંતપ્રમુખનેજોઈ પ્રમાર્જનકરિનેતેપ્રદેશનું ઓઠીંગણકરવું અનેઈંદ્રી-
ઓનુંપોતપોતાના વિષયપ્રત્યેવ્યાપારણ પણરાગદ્વેષાદિપાપ હેતુવાલુનધાયતેમકરવું યુક્તછે. તેયોગશાસ્ત્રમાં કહુંછેકેઉપસર્ગનો
પ્રસંગમાપ્તથયેસતે પણકાયોત્સર્ગવાળા યુનીપશરીરનું સ્થિરપણુંકરવુંતે કાયગુત્તીકહીછે અનેશયન, આસન, નિષેષ, આદાનઅને
ગમનતેનેવિષેજે ચેષ્ટાનોનિયમતેવીજી કાયગુત્તીકહીછે. દ્વેષકારે કાયગુત્તીજાળવી. અહીંઆંસમીતીઓ પ્રવિચારરૂપછેઅનેગુ-
ત્તીઓતોમવિચાર અનેઅપ્રવિચારરૂપછેઅને પ્રવિચારતોકાર્યીક, વાચીક, વ્યાપારરૂપછે. કુશલઅનેનિર્દોષહૃદયાદિ ગુણેસહીત
વાળીનુંચચ્ચારણ કરવુંતેસમીતકહીએને ગુણપણકહીએ. અને ગુણનુંપ્રવિચારરૂપણે પણઅભિધાનછે. માટેસમીત તોનિયમાદગુ-
ણજેઅનેગુણતોમમીત પણાનેવિષેનિયમાદ વિવલ્પવાળોછે. જેકાયવાળીનિસીકીને શુભમનનીઉદીરણાકરેછે તેદ્વેષકારેજોડેછેતે ગુણકહીએ
ધર્મનેવિષેજોયછે. તેગુણેજોયપણસમીત નહોયમાટેસમીતનું પ્રવિચારરૂપણુંછે. અનેજેકાયવાળીને રૂઢેમકારેજોડેછેતે ગુણકહીએ
અનેતમાંતપણકહીએ. તેકલપમાપ્યમાંકહુંછે કેસમીતનિશ્ચયથીગુણછે. અનેગુણ, સમીતપણાને વિષેયવાનાંછે. કુશલપુરુષવાળીને
ઉદીરણાકરતોસતો જેવાકુગુણપણછે અનેસમીતપણછે. ૧. જેવલીકાય, વાકુગુણછે તેનિરુદ્ધકરુંછેકુશલ જેણેવુંમનને ઉદીરણ
કરેછેઅનેદ્વેષકારમન ધરેવેસેછે તેનિશ્ચયગુણકહીએ. ૨. ગુણીનેવિષેસમીતીનો અંતર્ભાવપણચાયછે. તેપણતેજમ-
યમાંકહુંછેકેવાચીક સમીતીચીજી, અને ત્રીજીમાનસીકી સમીતીપણહાય અનેવાકીનીકાર્યીક સમીતીઓજાળવી તેનેવિષેમન,

અવિરુદ્ધેપ્તનીવ્યાખ્યા આપકારનીછેકે વાચીકસમીતિત્રીજી વાક્યુપ્તીમાનવી. જ્યારેનિશ્ચેષાપાસમીત ધાયછેત્યારેજેમ
 ભાષાનોઅસમીત પ્રત્યયકર્મવંધ રોકાયછેતેમવાક્યુપ્તી પ્રત્યેપણકર્મવંધનેરોકેછે. એપ્રકારેભાષાસમીતી અનેવાક્યુપ્તી એવુંનુંપ્રક
 પુંકહુંછે. અનેત્રીજીએપણાનામે સમીતિતેમાનસકિહેતાં માનાસેકહ્યોયોગથી થયેલીછે. એનોસ્પષ્ટાર્થએછેકે જ્યારેસાધુ, એપણ
 સમીતથાયછેત્યારે શ્રોત્રાદિદ્રિવહે હાથતથામાત્રકતેનું ધોવાદિકનેવિષેઉત્પન્ન થયેલાશબ્દાદિકને વિષેઉપયોગી ધાયછેમાટે
 એનેમનોગુપ્તીસાથે એકપણુથાયછેનેવાકીની સમીતીઓઈયાં, આદાન, નિષ્કેપ, હચારઆદિ પરીપ્રાપ્તીકાણનામની કાયચેષ્ટા-
 થીનિષ્પન્નથયેલીછે માટેપૂત્રણનુંપણ કાયગુપ્તીનીસાથેએકપણુંછે. માનસિકહયોગ સર્વેર્વાપાંચેસમીતીને ત્રિપેઅવિરુદ્ધ, પાંચ
 સમીતીનેવિષેપણછે એવોભાવજાણવો. એજકારણમાટેચેષ્ટાસહીત જેમનોગુપ્તતેનેસર્વ સમીતીનુંમનોગુપ્તી સાથેએકપણુમાનવું. એ
 ઓઠેપણપ્રવચનમાતા એપ્રકારેકહીછે. એથીદ્વાદશાંગીરુપસકલ પ્રવચનઉત્પન્નથાયછે. માટેકહુંછેકેએપ્રવચનની માતાછેતેદ્વાદશાં-
 ગનેઉત્પન્નકરેછે એવારિત્રનુંશરીરછે. તેનેઉત્પન્નકરવાથી, પાલવાથી, સંશોધન કરવાથી, સાધુનીમાતાઓ આઠકહીછે. એમને
 વિષેસકલપ્રવચન અંતર્ભાવિથાયછે તેઉપરઆર્પવાવચછે કેજીનુંજેતમામકહું તેદ્વાદશાંગરુપપ્રવચનછે. તેકહેછેકેઈયાંસમીતીને
 વિષેપ્રાણાતીપાત વિરમણત્રતઆવેછે. અનેતેનીવાત્તિજેવાં વીજાંત્રતછેતેમાંજેતમનો અંતર્ભાવથાયછેમાટે તેમનેવિષેતેનથીએવુંનથી
 તેકહુંછેકેમશરૂને વિષેસર્વેજીવછેને વીજાનેવિષેનેછેછાને વિષેસર્વદ્રવ્યછે. નેવાકીના તેમહાત્રતછે તેતેના દેશવેડેજાણવાં.

એપ્રકારેઅર્થથીસર્વ એવુંપ્રવચનનુંદ્વાંમાનેછે. ભાષાસમીતીતોસાવધ્ય વચનનોપરીહારકરવાથી નિર્વધ્યવચનનું ભાષણરુપ
 છે. તથાવચનપર્યાય સમગ્રપણઆક્ષીપેછે એટલેતેથીવહારદ્વાદશાંગ નથી. એમએપણાસમીતી આદિકનેવિષેપણ પોતાનીબુદ્ધિથી
 ભાવનાકરવીઅથવા સર્વેર્વાપણપ્રચારિત્રરુપછે. તેયોગશાસ્ત્રમાંકહુંછે કેસર્વેર્વાસાવધ્યયોગનો જેત્યાગકરવોતેચારિત્રકહુંછે,

નેતે અહિંસાદિવ્રતના મેદાનદેવાંચાંકારનું છે. અથવા પાંચસમીતી એનેત્રણમુખીતેણેપાત્રેષ્ર થયેલુંબુજેચારિત્ર તેજસમ્યક્ચારિત્ર
 કંથુ છે સર્વપ્રકારેયતીન્દ્રોને ઇચારિત્રકંથુ છે. નેયતિધર્મના અનુરાગી ઇવાગૃહસ્થપુરુષોને તેચારિત્રદેશથી છે અનેચારિત્રપણજ્ઞાન
 દર્શનવિનાથનુંનથી નેત્રણથી અતિરક્ત અર્થથીવીજુંદાદશાંગ નથી સર્વેવીપણ ઇ માતાઓતેજસર્વવચનમાં અંતર્ભાવરુપ છે
 માટે ઇગુનુંવહુમાન માત્રનોયોગપણધના ફલનાલાભનેઅર્થે થાય છે.તોસમ્યક્આરાધન લપયોગવહુલાભમળી થાયતેમાંકુંકરું ?
 તેપુણ્યસારકુમારની પેઠે. તેપુણ્યસાર કુમારનીકથા આ પ્રકારે છે.

પુણ્યસાર કુમારની કથા કહે છે.

આપૃથ્વીઉપરસારાશ્રાવક લોકોએસહીતપ્રસિદ્ધ ઇવીશ્રાવસ્તી ઇનામનીનગરીહતી જેનીઆગલેવનગરીપણ મોટી
 નેકેહવાતીહતી હિમાચલપર્વતનાંશીશ્વરજેઞાં લંચાનેનગરરૂપલક્ષ્મીનાંશળગાર જેવાનેસારાગુણનીછે સ્થિતિજેમાંએવાહારજેઞાંજે
 નગરીમાંજિનમાંદિરશોભતાંહતાં. અનુપમલક્ષ્મીવ્રહે વિલાસકરતાને સ્ફુર્ણાયમાનનયમાર્ગને અનુસરતાઅર્પવંસંપત્તિઓને ઘરણ
 કરતા ઇવાનગરનાલોકોહતા તેમાંહજારોશત્રુનેહજારો વસંતત્રાસેદેતોઅને વીજાંદ્રજેવોસહસ્ર વીર્યવ્રેનામેરાજારહેતોહતો
 જેરાજાનીજૈત્રયાત્રાનેવિષે નાનાપ્રકારનાવાદિત્રમાત્રના અધિકધોરશબ્દવહે દ્વેપીસમુહોનાં પ્રથમહૃદયસ્ફુટપણે ફુટયાંનેલ્યાર
 પછીકર્ણફુટયા. જેમમોટાહસ્તીનેહાથીળીઓ હોયનેસૂર્યનાંજિમાંકરણોહોય તેવીનેલક્ષ્મીનાગુણથી હજારયગાશ્રેષ્ઠગુણવાળીએક
 હજારારાણીઓતેનેહતી સર્વઅગનીછેઅદ્ભૂતશોભાજેમનીઇવીઓનેપિતાનાં પ્રતિર્વિવહોયનેજુંઘવા તેરાણીઓનેઅનુક્રમે હજાર
 પુત્રહતા. નેહજારબુદ્ધિનોત્રિધિ ઇવોનેહજારપ્રધાનમાંઅગ્રસર ઇત્રોસહસ્રબુદ્ધિનામેતેરાજાનો એકપ્રધાનહતો તેસહસ્રબુદ્ધિનામે
 મત્રિનાચતુરણ્ણાચારપુત્રોહતા નેસૌભાગ્યસંપદાવહે આશ્ચર્યકારીઇવીસાતપુત્રીઓહતી. જેનેવળીપુત્રીઓહોય છે તેપુરુષમાનમાં

मतानर्थी. तेनेविवेकपुत्रीतैराजानेअधिक मानकरवायोग्यहती. पछीतेमंत्रिनेकष्टनेपामतीअनेरुपवडेसामान्यपूर्वीएकआठगी
 पुत्रीथइ. कुरूपपणेनमानवायोग्यपुत्रीतेपुत्रिराजानेघणीमानीतीहती तेपुत्रिदेखातीकुरुपहती. कोइदासीनीपुत्रिहोयएमुष्टिअ
 उपरलोठतीदेखीनेकोइसामुद्रिकशास्त्रजाणनारुरूप बोल्योकेआपुत्रिकोइराजानीराणथिजे. तेप्रथमअणमानीतीथशेनेपछीमा.
 नतीथिजे. अनेएनोपुत्रराजानोअधिराजथजे. तेमांकांसंदेहनथी. निश्चेआकोइपोडाकुळवाननीपुत्रिजे. एनांलक्षणजोनाथी
 आनातंडसत्यकहुंछे. एमउचेस्वेरेतेबोल्यो. एवाणीप्रधानेसत्यमानेतिवातनो निश्चयकरैतेपुत्रिनोवणोसत्कारकरीनहुमानकरतो
 हतो तेविवाहकरचायोग्यथइत्यारेपिताए विचारक्योके तेसत्यवक्तापुरुषनीवाणी अन्यथानहीथाय. माटेकोकराजाने भेटनी
 भेटेआकन्याअर्पणकरवी. बीजादूरदेशना राजातोदेशांतरहेलाछे अनेआसमिपनासर्वे राजाओतोमारासेत्रकछे माटेएकोने
 आपवी ? पछीराजाएवत्रीराणीओनेपूछ्युं सारेतेबोलीओके रुपरहीतपुत्रिनो कियोराजाआदरकरे ? घणुंकपुर्दोय त्यांक-
 स्तुरीनोपणअनादरहोय अनेवणुनहोयतो हींगळोकनोपणघणोआदरथाय अनेकोइकविचिष्ट एटलेसारापुरुषनेतो घणुंहोय
 तोपण अनिष्टतोनहोय. कोइजगाए अतिशयणीसाकरहोय तोपणतेकाकरानीपेठेआयडतीनहोय. सारीवस्तुघणीहोयतोते
 जगाएसामान्यवस्तुनोआदरनहोय. कपूरजेवागुंधीभातबहे तुमथयेलानेउच्छिष्टअन्नमां रतिकयांथीहोय ? तोपणकन्यातया
 विवाश्रेष्ठस्थानमां जोडीएतोजोडनारनी कीर्तिथायछे नेनजोडेतोअकीर्तिथायछे एगाविचारीने तेमदेशीराजाने जेमभेटआपे
 तेमतेकन्याआपी. राजापणमांत्रिनादाक्षिण्यपणाथी, तेकन्यापरण्यो. परंतुअंतःपुरमांदासीनीपेठे कोइतेनोआदरकरेनहीं. ने
 राजापणकोपेलोहोय तेमतेनासन्मुखपणनजुए. एकादिनसराजाएमांत्रिनेकहुकेआसर्वेमारापुत्रछे तेमांभाराराज्यनेयोग्यक्रियोपुत्र
 तमनेगणायछे ? सारेतेमंत्रिवोल्मोके हेराजन् ! एवाततोपितानेस्वरपहे. पिताछेतेपुत्रनागुणजानेनेपुत्रछे तेपितानागुणजाने.

त्यारे राजाबोल्यो के हेमधान ! आसर्वपुत्रने विवे मने तो संपूर्ण गुणवालो एकपण पुत्रजणा तो नथी. जेममारवाडमां वृक्षन होय तेम राज्ययोग्य पुत्रना तो आप्रकारना गुण जोइए. नीति, विनय, पराक्रम, उदार्यता, गर्भिर्य, धैर्य, चातुर्य, स्थैर्य, तेज, विद्या, निर्व्यसनीपण, यशनीइच्छापण, निर्लोभपण, सुभगता, कृतज्ञता, पुण्य, ज्ञीळपण, साराकुळपण, पितादिकनी आज्ञामां तत्परपण, सर्व लोक तेने मानता होय एटले सर्व लोकनी संमातिवालो होयत्यारे ते सर्व गुणें संपन्न पुत्र राज्ययोग्य गणाय. एक, वे, त्रण, चार, गुण होय तो पण असंपूर्णपण कहवाय. मोटे गुण रहित अथवा असंपूर्ण गुणवालो पुत्र राज्ययोग्य नथी. राज्ययोग्य तो संपूर्ण गुणवालो पुत्र होय तेज थाय. वीज, राज्य, बल, दान, दृष्टि, विद्या, हितोक्ति ए सर्व सत्पात्रमां अर्पण कयु होय तो घणुं सारुं फळ आपेछे, अने असत्पात्रमां आपे तो तेनु असत फळ थाय छे. पछी मंत्रिबोल्यो के जो मारी पुत्रिनो पुत्र थाय तो तेनिश्च संपूर्ण गुणवालो थाय. एमकारे सत्पुरुष नुं वाक्य छे. ते प्रधाननी वाणी बडे मंत्रिनी पुत्री राजाने कोइ वखत प्रितिनुं पात्र थइ के आशामात्रने विधेपण अहो मोटुं फळछे अनुक्रमे शुभ छे स्वभजेने एवी ते मंत्रिनी पुत्रिने शुभ गर्भ रह्यो. जेम मेरुनी पृथिवीमां अने जेम छीपमां मोती नो उदय थाय. तेम ते गर्भ नो उदय थयो. हवे तेने जे दोहद (गर्भवतीने जे मनोरथ उत्पन्न थाय छे ते) उत्पन्न थयो ते सर्वे पिताए पूर्ण कर्यो. दोहदने अनुसारे राजाए निर्णय कर्यो के आस्त्री नो पुत्र जरूर मोटो राजा थइ सर्वप्रजानी प्रितिरस जेमां छे एवासमे ते पुत्र नो जनम थयो. जेम पूर्व दिशा पूर्ण चंद्रने उत्पन्न करे अने मणिनी पृथिवी जेम माणिक्य मणिने उत्पन्न करे. एम तेणीए सुंदर पुत्र उत्पन्न कर्यो. ते पुत्रना सर्वे उच्च श्रेणी हता ने सर्वे अश्वर्य संपत्तिने जणावनारा ते ग्रह छे एम जे शी लोकोपण के हता हता. ते पुत्र नो जनम होत सब अतिशय मोटो राजाए कर्यो ने सर्वे प्रजा आनंद विस्मय ने पामी. अर्थथी अने नाम र्थीपण पुण्यसार एवेनामे मोटा उत्सव थी ते पुत्र गुं नाम स्थापन कर्यु. पांच थावमाताओए पालन करे लो ते पुत्र अवस्था, तेज, यश, अने लक्ष्मी ते सर्वे सहीत

दिनदिनप्रत्ये द्युद्धिपाम्यो अने ७२ कळालीलामात्रमांशीखीलीधी. अनेअनुपमकळामां कुशलपणुं मेळव्युंअनेचातुर्य, औदा-
 र्य, गांभिर्य, अनेधैर्य इत्यादिसर्वगुणनेरहेवाना स्थानरूपथयो. ३२ लक्षणोयेसहीतछे माटेसर्वलोकेने प्रीतिकारकछे आचरण
 जेनुंएवोतेपुत्रनेजोइनेराज्यनीइच्छावाळा वीजासर्वेपुत्रोएतेनाउपरइष्यीकरी. तेवातेनेराजाएजाणीने विचारकर्योकिआसर्व
 पुत्रोजेमघणामाळीएकठाथइनेएक विश्वासीमच्छनेहणेएमआपुत्रनेहणशे. घणासंघायेद्वेपछे तेदुस्सहछे माटेआपरीणामे श्रेयने
 करनारएवोपुत्ररत्नप्रयत्नधी रक्षणकरवोएमराजाए विचारनितेसर्वपुत्रोने सारासाराअलंकारआपवा इत्यादिवेड तेमनुबहु
 मानकर्युं अनेतेनानापुत्रनुअपमानकर्युं. तेराजानामान्यपणाधी मदवडेउद्वतथयेला तेपुत्रोतेनाना पुत्रनेघरनादासनीपेठेजाणी
 नेपूर्वनीपेठेपनहोताकरता. परंतुपिताअनेभाइओ तेथीउत्पन्नथयेलोपराभयअसहछे तेथीतेपुत्रवैराग्यपासी देहनोत्यागकरीने
 जेमजीवनीकळेतेम घरनोत्यागकरीनीकळ्यो. तेकछुंछेकेपुप्पना गुच्छनीपेठेमनस्वी पुरुषोनीत्रेगातिछे. कांतोसर्वलोकेनामाथा
 उपरचढीनेवेसवुंअथवा तेवोजोगनवनेतो वनमांजपड्युरहेवुं. पुरुषमांसिंहसमानएवोतेपुत्र सिंहनीपेठेनिर्भयथयोसतो कोइनी
 साह्यतानधी एवोरार्जीएनगरमांथी नीकळीपूर्वदिशाभणीचाल्यो. तेदलामांघणालोकेने भयपमांडनारएवोभैरवीनोभयंकराब्द
 डावीपाससांभळ्यो केतुरतपोछोवळी दक्षिणदिशप्रत्येचाल्यो. तेवामाअकल्याणकरनारी एवीशियाळजमणीपासवोली पछी
 तेअपशुकनथया जाणीपाश्चिमादेशप्रत्येचाल्यो. त्वारघुकारशब्दनेकरतो एकधुवडजमणीतिरफवोल्यो. तेनेअपशुकन जाणी
 उत्तरदिशप्रत्येचाल्यो. तेवखतडावीपासएकमोटो भोरिंगसर्पचालतोतेणेदीठो. तेवखततेपुत्रअतिशेसंभ्रमपासीत्यांजउभोरहो.
 तेशास्त्रमांकछुंछेके थयेळाअपशुकनजाणीने जनारनोक्षेमथतोनधी. अनेवैदिकनाद्वेपीनुं आयुष्यरहेतुनधी, नेनीतिनोद्वेषकरना-
 रनीलक्ष्मीरहेतीनधी. अनेधर्मनाद्वेपीनुंतोकांइपणरहेतुनधी, पछीमार्गनी चिन्तानेपामेलोएपुत्र एनीएचिन्तामांलांवोथइनेमृतो.

तेवामांघणीनिद्रानथी आवीतेवखतआकाशमां वाणीथइतेतेणेंसांमळीकेंतुं निश्चितपणेंशुनिद्राकरेछे ? तारुंदैवतोरान्निदिवस तारीचिक्ताकरवामांजागेछे. तेवचनसांमळी विस्मयपामेलोतेपुत्र विचारवालाग्योकेअहो ! आव-
खतआकोणवोल्युं ? अनेमांसनिश्चितपणुं केवीरीतेथशे ? आवनमांडुंतोसुतोछुं अथवाज्ञानीपुरुपोएकहुंछेके दिव्यवचनसत्य
थायछे माटेतेवचननुंछेघननकरवुं तोहुंतेअद्रष्टुं प्रधानपणुंकरीआजमाए सुखेनिद्रानोकेमनआश्रयकरुं ? एमविचारित्याग
करीछेचिन्ताजेणेएवोसतोसुहरक्षो. एकहेलामाशमां जेमकाइचतुरस्त्रीपुरुपनेवशकरे एमतनिद्राए तेनेवशक्यो. मोटापुरुषस्वल्प
निद्रावाळाहोयछे माटेक्षणपछीपाछोउठयो तेवखतदेवतानामंदिरनेतिरस्कारकरे एवासुवर्णमणिमयएवामोटा प्रसादमांसातमा
मालनीभूमिकामां मणिवांधेलीपृथिवीविपे अनुपमदिव्यपलंगमां वेढेलोएवोपोतानादेहनेदीठो. अनेतेवखतचारें पासप्रसरता
रत्ननाउद्योतवडे आतिरात्रिछेके दिवसछेएमतेनिर्धारनकरीशक्यो. स्वाभाविकनित्यउद्योत करनारआतेशुंस्वर्गछेकेकुंछे अथवा
मनुष्यमात्रएवोहुंतेने आनेआदेहेस्वर्गनोसमागमवयांथीहोय ? माटेआशंस्वमछे अथवामनेकांइभ्रमथयोछे अथवाकोइनी आ
इंद्रजाळबिद्याछे अथवादेदिष्यमानथनुंएवुंकोइप्रकारनुं दैवतछेएवोविचारकरेछे तेवामांजयजयशब्दकरवामां तत्परएवामप्रधान
पुरुपोसांआवीआप्रकारनुं सत्यवचनवोल्या. शब्दथीअनेअर्थथीप्रसिद्धएवा श्रीसागएवानामना आनगरनेविषेशीराजन्माप्र-
नोराराजायशवेहचंद्रमाजेवोशोभेछे. अपत्यविनानो माटेअपत्यसंबंधीपीडामां वर्ततोएवातिराजानी प्रीतिनुंएकपात्ररुपएवीअने
लक्ष्मीनेपणआश्रयकरे एवीरुपाळीएकपुत्रीउत्पन्नथइ. तेकन्यासर्वअंगे गुणवेहेसहीतेने सर्वअंगेसारिलक्षणने धारणकरतीसर्व
कळामांकुशलएनी यौवनअवस्थाने तन्मुखथइतेवखत कोइश्रेष्ठराजानो पुत्रआकन्यानो अनेमारीराज्यलक्ष्मीनो पतिधायएवोवर
खोळवामांउत्साहवाळोछे अनेसर्वजगाएएवावरने खोळतोपणकोइवरएवोद्विष्टपण नाआव्योतेमतेनासांमळवामां पणनाआ-

વ્યો. સારપછી અત્યંત ચિંતામાં આતુર થયેલો સતોદેવતાણ પૂજેલા પુત્રાવીતરાગદેવની આઠપ્રકારની પૂજા કરીને સ્થિર ચિત્ત થઈ
 કાયોત્સર્ગ કરી ડીખી હતો. તે વચ્ચે તદિવ્ય પૂર્વીહિત કારક મારતી (વાણી) પ્રવટ્ય ઇન્દ્રેરાજન્ ! મિથ્યા અતિશે ચિંતા કેમ કરે છે ?
 નરને જન્મ, સૃષ્ટિ, વિવાહ પ્રમુક્ત સર્વદેવાધીન છે. માટે આવતી રાત્રિ પૂર્વોપેષ્ઠોર શુભ અદ્રશ્ય થી હેંચાઈ આવેલો કન્યાને યોગ્ય પુત્રો વર
 આવશે. આમોદામણિંગદિરના તત્ત્વ (શૈલ્ય) માં સારી બુદ્ધિવાળો, ઓચિંતો આવેલો તુલેલ્લિતિ. અકસ્માત વિસ્મયનરનારી અ-
 સ્મૃત જેવી તેવાળ વિહે જાળે જાગતું સર્વૈશ્વર્ય પામ્યો હોય. આ આનંદથી ભરપૂરે રાજા થયે છે. માટે તે રાજાણ તમે નેલા વચ્ચે અમને અહીં
 મોકલ્યા છે. માટે હે સ્વામિન્ ! તમારું દર્શન આપી અપારા સ્વામિને પ્રસન્ન કરો. ત્યાર પછી પ્રસન્ન થયેલો હુમાર રાજા પાસે ગયો, રા-
 જાણીને તિથિ નમસ્કાર કરી પુત્રીની પિટ પોતાના સોલામાં વિસાડ્યો અને ઘણા વિનયથી કહું કે હે સ્વચ્છ હૃદય ત્રાલાવ્રત્સ ! સ્નેહથી
 મારી કન્યાનો અંગીકાર કરો. એમ કહી મોટો વિવાહ સ્તપન્ન કરી તેણે પોતાની કન્યા આપી અને અંતરના સ્નેહથી પોતાનું સમગ્ર રાજ્ય
 પણ અર્પણ કર્યું. કવિ કેહે છે અહો ભાગ્યવાળીનું જાગતું અવિનાશી ભાગ્ય તો જુઓ કે જેથી પ્રદક્ષમાં પણ ઓચિંતું દેશાશ્રિપતિ પુણ્ય પ્રાપ્ત
 થયું. કન્યાનું તથા રાજ્યનું અર્પણ કરી પોતાની સંપદાને કૃતાર્થ કરી પોતાના આત્માનું કૃતાર્થ પુણું કરવા દિક્ષા ગ્રહણ કરી પરમ
 પ્રદાને પામ્યો.

પછી એ પુણ્ય સારમોટા રાજ્યને મુલેથી કરતો, પૃથ્વીમાં સારું રાજ્ય કહેવાવતો ને નગરીમાં ઇંદ્રની પેઠીનો મતો હતો. એક દિવસ
 કોઈ પરદેશી પુરુષે સૂર્યના ઘોડાને સર્વ અંગે મુલક્ષણવાળો એક સુંદર ઘોડો ખેડકર્યો. જાત્રિયોને ઘોડા વહે સંતો પથાય છે. અને રાજાને
 તો તે ઘોડા વહે વિશેષ સંતો પથાય છે. માટે તે ઘોડા પર વિશેષી જેટલામાં ચિલાવે છે તેટલામાં તે ઘોડો આકાશમાં સંચો ઇંદ્રના ઘોડાની
 પેઠે ચાલ્યો ગયો. અને જાળમાં ત્રમાં અતિશે દૂર થવાથી સેવકોને અદ્રશ્ય થયો. તે તે પ્રસિદ્ધ પૃથ્વીનાના પ્રકારની લીલાને કરતો મહાસમુ-

द्विवाल्मीकिवैतादय पर्वतना अलंकाररूप रथनुपुरनामानगरमां तेराजानुहरणकरी लाव्यो. त्यांविद्याधरनो राजाविद्यासिद्धएवा
नामप्रसिद्धहतो तेणेपोतानाघानीता सेवक्रोपासेमोटाउत्सवधी तेराजानेपोताने घेरमंगाव्योअनेपोताना अहधाआसनउपर
बेसाढीमेसहीत आलापसंलापकरवा लाग्योकेअमारेघणा पुत्रोछेतमांमाराप्रेमनी पात्ररुपएक कन्याछेतनावरने वास्तेएकश्रेष्ठ
नैमित्तिकनेमपूछ्युं त्यारेतेणेकह्युंके परमदहाडेमातः कालमांकोइजवान राजपुत्रघोडाएहरण करेलोआनगरमां आवेशेतपुत्रकाम
देवजेवोअतिशे सुंदरछेतेशाकन्याने योग्यपतिथशेमाटेतुं तेमांव्यासंशयकरीशिनर्ही. माटेहेदक्षपुरुषा तेदैवज्ञनाकह्या प्रमाणेसर्वे
सुलक्षणतमारामांछे माटेहेविश्वोत्तम ! तमनेआमारीकन्या घणाहर्षधीआपुछुं एप्रकारेवाणीवडते कन्यानुअर्पण कर्तुं तेपुत्रजेम
जेमपोतातुंइच्छा रहितपणुंजनावेछे तेमतेमतेराजाएतेपुत्रनु मोटामहिमापणुंजाण्युं पळीमोटाउत्सववेहे विवाहनोमोडोउत्सव
करीपोतानीकन्यानो विवाहकर्मोअनेएवरने घणुंधनतथामहेल आदितथासैन्य, सेवकोआदिघणीवस्तु पहेरामणीमांआपी कवि
कहेछेकेपूर्वेकरेला पुण्यनोमहिमा मापवाळोनथीएटले अपारछे.जुओके पोतेविद्याधरनो अधिपतिछेतोपण मनुष्यजातिएवा
वरनेआमकारे पुत्रितथाधनादिक तेणेआण्युंएजप्रकारे कांचनपुरनगरनोराजा तेणेपणमोडोविवाह ओच्छवकरीने पोतानीपुत्र
परणावी.तेमज उत्तरश्रेणिनाराजा एवावेखेचरराजाओए पणपोतानीकन्या परणावीकेमकेलोकतो पूजीतपूजकछे एटलेपूजे-
लानेपूजेछे. आमकारेविद्याधरनी कन्याओनाआलिगनादिक सुखमालोलुपययेलो अनेविद्याधरोए सत्कारकरेलोते पुत्रकेट
लाककालमूधीसां रह्यो.अनेकप्रकारनां विद्याधीउत्पन्नययेलां घणांआश्चर्यदेखवामां उत्साहवालोअनेअनेक एवीनित्यचैत्यया-
त्रानाविस्तारथी तथादेव्यभोगनी रद्धिथीपोताना आत्मानेकृतार्थमानतो हतो.खेचरनेखेचरनी समृद्धिप्राप्तथाय, जेमेदेवता-
नेदेवतानीरद्धिमाप्त थाय,तेमांतोकाइपण आश्चर्यनथी परंतुआंतोघणुं आश्चर्येछेकेभूचरथइने खेचरनीसमृद्धिने भोगवेछे.पळी

लक्ष्मीरुपवृक्षना उदयनाकारारूप मालवदेशमां समृद्धिवहेकुवेरनी नगरीनीजीतनारी उज्जयनीनगरीनो राजाविक्रमाकर
नामेपराक्रमथी प्रसिद्धहत्तो. अनेतेनी पञ्चनेत्रानामनीअतिशे प्रियकारकस्त्रीहत्ती. वीजीपणतेराजानी मानीतीराणीओ हत्तीअने
तेमनासेकडोपुत्र पणहत्ता. परंतु पटराणीनेतोघणेकाले दिव्यअंगवाळीएक पुत्रिहत्ती केमकेपोतपोताना पूर्वनापुण्यनानिर्माणने
अनुसारेपुत्रादिक, संपत्तियोप्राप्तथायछे. अल्पहोयतेनेपणमोडुं मानमळेअनेपोताना भाग्यथीमोटानेपण अपमानमळेभाटे
पित्रादिकनेपुत्रादिथी पणअतिशेमानिती साक्षातलक्ष्मीनाजेंवी तेपुत्रिहत्ती तेपुत्रिए लीलामात्रमांस्त्रीओनीद४ कळाओशीखी
लीथी. अनेते शीखवनारगुरुतोएक साक्षीमात्रजहत्तो. विशेषपत्रडेविणावगडवामां तेपुत्रेनुअतिशेप्रविणपणुं हनुंमांटेतेनीविणा
सांभळवानेआवेळा देवतापणपरवश थइनेरहेताहत्ता. त्यार पछितेकन्यायुवावस्थामां आवीत्यारेतेणीएएवी प्रतिज्ञाकरीकेजे
पुरुषविणावगडवानी कळावडेमेनेजीतेज श्रेष्ठवरनेमारवरवो. त्यारपछीचारेदिशथी राजालोकोपोताना पुत्रेनेअतिश्रेष्ठवि-
णावगडवानीकळा शीखवीत्यांलइने आग्रताहत्ता परंतुतेपुत्रि पोतानीकळावडे सर्वपुत्रेनेजीतीलेतीहत्ती. पुत्रिनेतेवावरनीप्रा-
प्तिनथवाथीपिता आदिसर्वेधणीचितामां पडयाहत्ता. पछीगर्वसहीत विणाकळापांप्रविण एवाद्वाह्मणक्षीत्र आदिकसर्वलोकपण
एकन्यालेवाना स्पृहाएआववामंडया. एमकारेतेकन्या सर्वसाधारणथइ परंतुतेकन्यानी विणानाशब्दथीथता उन्मादवेडेमदन
थयेलापोताना अहंकारनोसागकरी हाहाकारनेधिकार एवाशरपावग्रहण करीजेन्नाआव्यातेवा चाल्याजताहत्ता. तेवातप्रसिद्ध
यथांथतांविद्याधर लोकोएजाणी तेविद्याधरोपणफिका पडीरथनुपुरनाराजानी सभामांआवीतेकन्याना रुपनुंतयागुणनुवर्णन
करवामंडया तेवखतसर्व खेचरलोकोतेवातसांभळी विस्मयपाम्यात्यारपछी तेपुण्यसारपुत्रेविचार कयोकेचालोआपणेपणएकौ-
नुकनोवाजइए. एमाविचारिने केडलाकविद्याधरोए सहीतइद्रजायेतम घणीशोभाएमहीत विमानउपरवे-

सीतेपुण्यसार कुमारउज्जयिणिमां आव्यो. त्यांविणानादनाविवादने अर्थेएकमहामोटी शोभावाळोमोटी मंडपमंडावेळो
दीगोअनेत्यां थतुंसर्वकौतुकपण दुर्दितुं तेपुण्यसार कुमारनापूर्वपुण्यना प्रतापथीतेकन्याने विचारययोकेआ कोइवुजमुर्तिमान
कामदेवजेवो जणायछे. अनेकोइ प्रकारनामाराण्यना उदयथीअहीप्राप्त थयोछे. माटेए निश्चेशारावरथशे एवीकल्पनाकरेछे
एवामांराजानी आज्ञाथीडुजिए विणावगाडीते वखतपुण्यसार कुमारआप्रकारेचोल्हयो केआविणामांजण प्रकारनादूषणछेतैथी
जेवोजोइएएवोस्वरआ विणार्थीउत्पन्नथतोनी तेमाएकदोषतो विणानादंडमांछेने वीजुंदूषणविणामांछे नेजीजुंदूषणआतुंवमां
छे. तेमांविणानादंडमां तोएवोदोषछेके आतुंवमांमेवश थयेलोदंडदग्धथयेसोछे नेआविणानातंतुमां एदोपछेके एकअंश
भागमांझीणोवाळचोटेलोछे नेतुंवमांएवोदोषछेके तेनोवंधअत्यंतवांवेलोछे तेथीआविणानोशब्द अत्यंतशुद्ध, मधुरलान्तो
नथी. हवेतेपरमपदामतदूषणनेसांभळी राजातोषणुंआश्चर्यपाम्यो अनेतेविणाना सर्वअवयवजूटा करावीजोथातोतेपुण्यसारकहुं
हंतुंतेजमकारनुं तेमांतत्कालदूषणदीदुं अनेपुण्यसारनेवगाडवानी आज्ञाराजाएकरी. पछीकोइविद्याधरनी अतिशेविशुद्धवि-
णानुंग्रहणकरी तेविणावगाडवाभां अतिशेआदरवाळाते पुण्यसारेआदरेसहीत जगतनेआनंदकारी एवारसना उल्लासनेकरनार
एवावीचित्रशब्दवेडे विणावगाडीतसांभळी सर्वसमाचित्रामणभां लखेलीहोयएवीअचेतनथइत्यारपछीराजाने कौतुकपमाडवा
तेसभासदनुंअचेतनपणुं प्रकटकरवाकैटलांकना वख, कुंड, भूषण उलटांपाख्दीकर्यां अनेकन्यानापितानो मुगटतथाकटारोवि-
गरेस्थानांतरमां स्थापनेकन्यानी कोटमांरेहलामोटाहारने तेनाहूदेसहीत ग्रहणकरीं आमकारनुंमोडुं आश्चर्यकळाभ्यासनुं
देखावडुं. जेथीसचेतन हतातेपणअचेतन यया. उपमाए रहीतपोतानीकळासभामां प्रकटकरी पछीतेसर्वसचेतन थयात्यांरजेगी
जेवस्तुलीवेलीहती तेतेनीसर्वेअर्पण करीतेथी. तेजोमसन्न थयेलाराजाएमोटा महोत्सवनी परंपरापूर्वकपूर्ण मतिज्ञाधवाथी

तेकन्यानीविवाह पुण्यसारपुत्रसंवाध ५-॥
 ५थी, घोडा, सोनुं, माणिक्य, वेश्याओ, सेवको आदिकसंख्या रहतिपहेराम-
 णीमांआप्यां. तेनीसंख्याकरवाने कोइपणसमर्थनथी. तयारपछीशतद्वार नगरमांप्रजानुंपालन करवानीप्रतीतिवालो नेघणारा-
 जाएपूजेलो प्रजापालनामेराजा हतो. कविकहेछेके राजालोकोस्त्रीओ वडेत्तुप्रथतानथी, माटेप्रजापालराजाने एकहजारस्त्रीओ
 हती. अनेतेमनी कन्धाओहजारो हती. केमकेसर्व जगाएराजालोकोने पुत्रकरतापुत्रिओनी वडिहोयेछे. एक दिगंबरना मतमां
 स्त्रीओनागोटो उदयनोनिषे धछे परंतुराजानाघरमां तोस्त्रीओनोजमोटो उदयहतो सिद्धांतमांपणसांभलीएछीएके सत्तावीश
 गुणनासाधनारपुरूपो होयेछेपरंतुतेथीअधिक गुणेसाधनारीआ राजानाघरमांस्त्रीओ हती अनेघणीपुत्रिओ दोयसारैतेराजा
 जगतमांअनादरनुं पात्रथांयेछे. पुत्रोत्पात्तिना दुःखेधारेणकरता एराजानेचोथीअवस्थानी प्राप्तिइ. त्यारेएक दिनसतेणेहुद-
 यमांविचारकर्योके आटलीवधीस्त्रीओ छतांमारैएकपणपुत्र उत्पन्ननथयोतोराज्य कोनेआपबुं ? अनेदीक्षाशीरीतेलउं ? एवी
 चित्तामांआतुर थयेलेतेराजाअतिशे भक्तियोगीनेन्द्रनी पूजाजेंवामांकरेछे तेवामांआप्रकारे आकाशमांवाणी थईकेहराजन !
 पोतानाचित्तमां मिथ्याचिंताशीद करेछे ? पूर्वपुण्यनासंचयविना चितितकार्यथुंनथी. हजुपणतारीपटराणीने आठमीकन्या
 तारेअतिशेमानीती थशे. अनेतेथीतारो उदयथशे. अनेतेकन्यानो जेभर्यारथशेतेतारी राज्यलाक्षिमनोभर्यार थशे. अनेतेदौहित्र
 तारीजगाएमोटो राजाथशे आपकारनी अमृतसरस्वीआकाश वाणीसांभलीनेतेराजा अतिशेआनंदपाम्न्यो, केमकेदौहित्रनी
 आशापणअल्पनथी. पछीएराजानी पटराणीएअतिशे मानीती. स्तुतिकरवानुंपात्ररूप पुत्रीउत्पन्नकरी. आठमीतारानामेसति-
 नाजेवीश्रेष्ठते पुत्रिनीवधामणी सांभली, वधामणीआपनारदासीनेपोतानामुगटविनासर्वेअंगनांआभूषणअर्पण कर्यो नेमहाभोटी
 समृद्धितीनेनन्मादिकमोटोउत्सवकर्यो. प्रथमथयेलापुत्र करतापणाविशेषथयेलोतेउत्सवेने जोइअनेदुर्जयएवो द्वेपीनोविजयथ-

ये लोको जेइ ते पुञ्जिनुनाम विजया एप्रकारे राजा प्रमुख सर्वलोको एक्यु. अने सौभाग्यने दक्षपणुइ त्यादिक गुणवेड सर्वकन्या अने जीतिती
एवीते कन्याजयंतिना जेवी पृथ्वीमांशो भती हती. बालचंद्रमाना जेवी ते बाला अतिशो निर्मल कळावडे वृद्धिपामती लोको कमां अतिशो माननुं
पात्र थइ. ६४ कळांमां अतिशो कुशलपुणपांमि शिखिनार पुरुष पुंजे मप्रति विवपडे ते मते नी कळाना प्रति विवरुप ते थइ ते कन्यावरपामवाने
योग्य थइ त्या रे पिता ए विचार कर्यो के देवताना कक्षा प्रमाणे आ कन्या नो वर थशे पण ते कोइ जगाए के मदे खातो नथी एवो विचार करे छे
एटलांमां आकाशमां देवताणी थइ के हे राजन् ! विवाह नी सर्वसा मग्री तुं तैयार कर अने लय नी वख ते जे देवतानी अद्भूत शक्ति थी सर्व अंगे
आभूषण नोधारण कर नार वर ए नी मेले जे जगाए आवी उभो रहेशे पछी ते राजाए विचार कर्यो के प्रथम जे मदे वतानी वाणी सत्य थइ हती
तेम आपण सत्य थो, एवुं धारी सर्व विवाह नी सा मग्री तैयार करी विवाह नुं लयली थुं छे ते वख ते वर नी वाडुं ए छे ते वामां तत्काळ मोटा विमाने
सही ते देवतानी पेठे विद्याधरो ए सही त आकाशमां थी ते पुण्य सार कुमार उतरी आव्यो आथर्य पामता सर्व लोको नी मध्ये ते राजा ए पुण्य सार
वर नी साथे ते कन्याना विवाह नो मोटो उत्सव कर्यो अने हस्त मोचन समये राज्य नी सत्यताने करना र ए वी यौ वराज पदवी ते कुमारने
आपी अने बीजुं पण धनुं धन आप्यु कविकहे छे के ते समेम नुराजाना मतमान देवा योग्य वस्तु शी छे ? कांइ पण नथी. राजा (चंद्र) ना
प्रसादना मसर थी थये ला रसना उल्लास वडे ते राजा समुद्र नी पेठे शोभ्यो, परंतु ते मां आटलुं विशेष छे के समुद्र तो जळाशय (जळनो
आशय) छे अने आराजा तो जळाशय नथी, एटले जड अंतःकरण वालो नथी. ते जगाए ते कन्या वडे जेम लक्ष्मी वडे लक्ष्मी पाति शोभे
ए मते नी संघाथे रहलो घणा काम भोगने भोगवतां अनुक्रमे पुत्र उत्पन्न थयो. रुपादि गुण वडे अद्भूत एव ते दौहित्र नी प्राप्ति थी अतिशो
प्रसन्न थये ला राजा ए पोतानुं सर्व राज्य जमाइने अर्पण कर्यु. अने पछी चारित्र लक्ष्मी नो पाति थइने एटले दिशालइने तेज भवर्मा योक्ष
लक्ष्मी ने पांम्यो. त्या र पछी पुण्य सार कुमार ते नगर थी नी कली गया पछी पिता दिक पोताना पुत्र ना

वियोगथी अतिशेखेदपागतं हितां. चारिपासपुरुषोमोकलनिते पुत्रनीशोधकरावताहना. जेमहाथमांथीमणीपडीजाय एमतेमयेला
 पुत्रनीशोधघणीकरावतां पणकोइजगाएसंभालनमल्ली. अपारदुःखसमुद्रमंपडेला राजाएजोशीप्रमुखने पृष्ठयुंत्यारैतेमणेकछुंके
 स्थानस्थानमांतमारो पुत्रफरेछेअनेतेअत्यंतमुखीछे, तेजेमजंमछेदोजताजायछे तेममनोवाचिछितभोगनेभोगवेछे, तमारेज्यारे
 राज्यआपवानीवखत आवशेत्यारेवांचिछितदैवनी मोटीलक्षिमासमागमजेवते पुत्रनोसमागमथशे. आपकारनातेज्ञानीपुरुषनी
 वाणीसांभळीपुत्रप्राप्तिनो निश्चयकरीजेवंपुत्र प्राप्तिधीप्रसन्नथाय तेवोप्रसन्नथयो हवेपुण्यसारकुमारनीवात कहेछेकेपूर्वनिश्चल,
 उंचा, दुर्गमनाम नगरनेविपेस्थिरथयेली साधुलक्ष्मिहोयतेवोनरपति नामेराजाहोजेनादेदिध्यमान प्रतापरूपअग्निमांशडुलोको
 पतंगीआनीपेटेपहताहता. तेराजानीपटराणीनीघणा पुत्रययापूर्वैएकपुत्रि लक्षिमनजिबीमसिद्धमथमा एवेनामेहती. लोकमात्रनी
 एवीरीतेछेकेप्रथमजे अपत्यथायतं वंनुमानीतुं होयनेपछीजमेमविचोपजा धागनेमतेमतेवुंमान्यपणुंनरहे. एपुत्रिपांचत्रात्रिमाताए
 पालनकरेलीआनाखोळायांथी आनाखोळायांएवीरीते स्त्रीओएस्नेहथीरमाडेली पितानाकुळनेशोभावनारीहती. रुपादिकगुण
 एकएकनीस्पृद्धार्थीवृद्धि पावताजेसांछेएवुंन्याल्यपणुं अतिक्रमणथयुं. एटलेयोवनवस्थाप्राप्तथइ तयारंपितानाअंतरमांचिताथइ
 केआकन्यारत्ननेयोग्यवरकोणछे. एनोतपास्तकर्यो. पणजगत्तनीकन्याओमात्रने अतिक्रमणकरेणुंते कन्यानुंरुपहंतुंमाटेपिताए
 विचारकर्योकेहुंस्वयंवरकरं. पछीपुत्रिनीनजरमां आवेतंवरनेपापोएवो विचारकरीअखंडछेजोभा जेमांएवोवगणुंद्रव्य खरचीमोटी
 स्वयंवरमंडपकराव्यो, नेसांदेशदेशांतरना राजाओपोतपोताना पुत्रोनेलहुंप्रथमजहुंद्रुप्रथमजहुं एवीरीतीतीस्वार्थीआव्या.
 माटेविषयनीलालच आपकारेआश्चर्यकारीछे, जेमकोइएकछुंकेहुंवाहणपणानो निर्णयकरीएकजसारा ब्राह्मणनंजमाडीश
 एवीमसिद्धीकर्यापछी जेमघणांब्राह्मणनांटाळां आवेतेरीतेएककन्यानीस्पृहा माटेघणांघणारांजात्यांआव्या. माटेमिथ्यामोटा

उद्यमनेधिकारछे. अथवाकेटलाकतोकामरागवहेआव्या, केटलाकलोभवहेआव्या, एममोटाभोटापणभोहपाभीनेआव्या.तेवखते
 शतद्वारनामाराजानुपण निमंत्रणआव्युं. तेनेपुण्यसारेजाणीविचारकरीके आमकारनासंदिग्धअर्थवास्ते हुं जाडेकेनजाडं.
 प्रसिद्धपणेजाडंनेकन्यानवरें तोपणमारुंडपहासथायने घणाराजानोसमाजथयोछे तेकैतकजोवानेमनझाल्युं रहेतुंनथीमाटेकमे
 करवुं ? पछीनिश्चयकरीके आपणेगुप्तजवुं. अनेएकमंचउपरछानामानावेशीरहेवुं. एमविचाकरीपुत्रादिकने आगळमोकली
 कोइमिपथीसांरहीदेवतानुंस्मरणकर्युं. तेदेवतानावळथीज्यांमुंदर राजाओवेठेलाछेल्यां एकमंचउपरपोतेपणवेठो. अनेपोतानुं
 कुबडाजेवुंअंगदेवताना प्रतापथीकर्युं तेवामांभोटाउत्सवथी दिव्येवपेनेधारणकरतीसखीओए सहीतपालवीमांवेठेलीतेकन्या
 स्वयंवरमंडपमांआवी.अनेप्रतिहारीदासीएवर्णन करेलासमस्तराजानेरुप गुणसहीतसांसांभळ्या पणतेसर्वनोअनादरकरीआगळ
 चाली.एकपंक्तिमांवेठेलाराजाओनो अनादरनथायमाटेअनेआशाथी तुण्यापामेलाराजाओए महामोहथीजोयेलीतेकन्याएकशुं
 केआपुरुपमांतोकोइ मारेवरचायोग्यनथी. तेवखतआवेलासर्वराजाओ पश्चात्तापकरवामंडया.केटलाकतेतेकन्यानांयातापितानो
 वांककाढेछे, केटलाकतोतेकन्यानो वांककाढेछे, केटलाकस्वयंवरनोवांककाढेछे, केटलाकज्ञानिराजा पोतानाकर्मनोदोषगणेछे,
 थोडीकवारमांसर्वराजाओ देखीरहापछीकोपकरती एवीतिदासीएटलेराजानुं वर्णनकरनारीदासीबोलीके आवाआवामहासमर्थ
 रुपगुणसहीततारी ध्यानमांनथीआवतातो आंशुकुवडानेतारेवरवुंछे ? एमतेकन्यानुंउपहास्यकर्युं. तेउपहास्यने सांडुंकरतीहोयने
 शुंएमते कन्याएप्रथमस्वप्न देखवाथीतेकुवडानाकंठमां वरमाळआरोपणकरी. केमकेस्वयंवरनापहेला दिवसमांतेणीए गौत्रदेवीनुं
 आराधनकर्युंहुंतुलारे गौत्रदेवीएकशुंहुंके तारेजोअतिश्रेष्ठवरवरवो होयतोगुप्तरुपथीआवेलो एककुबडापुरुष तेनेवरजे.एवा
 स्वप्ननेअनुसरतेकन्याए सर्वराजानोत्याग करीजिमभमरीवीजापुण्णनो त्यागकरीकमळनेप्राप्तथाय तेमसर्वनोत्यागकरीतेकुबडाने

प्राप्तथइ, तेवखतआकाशमांथीपुष्पनो वरसादथयोअनेदेववाणी थइकेघणोसारोवरमळ्यो. आपकारनुंविस्मय जोइमवंपुरुष
 अतिशेआश्चर्यपाम्या. केटलाकइर्पाळुपुहपतो एमवोल्याकेआवामोटा मोटाराजाओनीसभा वच्चेथइतेमनुंअपमानकरीआकन्या
 कुवडापुरुषनेकेमवरे ? एमवोलेछेएटलां आकाशवाणीथइकेहेराजाओ ! सर्वराजामांश्रेष्ठवोआतो पुण्यसारनामेराजे.
 मोटेजेकोइएनेनहींनेमे तेनेअमोशिक्षाकरीशुं. आतोआकन्यानाघणापुण्यथी खंचइअवेलेछे एतुंसांयलीसर्वेविस्मय पामीनेकंप्या.
 तेवखतयांआवेलाते पुण्यसारनापिताए पोतानापुत्रनुंनामस्मरण मात्रथीअतिआश्चर्यपामी विचारकर्योकेपुण्यसार राजातेत्रीजो
 कयोहशे ? निश्चेमारोजपुत्रहशे एमविचारेंछेएटलां देवतानावळथीतेजकुवडो पुरुषअतिशेमुंदरछे रुपजेनुंएवोपूर्वनापोताना
 रुपनेभजतोस्फुटपणे प्रकाशथयोअनेतत्काल् उठीपितानाचरणकमळमां तेणेनमस्कारकर्यो. केमकेक्यारेपणमोटा पुरुषपोतानुं
 उचितपणंचूकतानथी. अतिशेआनंदकारी पितापुत्रनोसमागमथयो. हवेतेपुण्यसारनुंसमग्रहतांत जाणीसर्वराजाओएअतिशे
 प्रसन्नथइतेनोसत्कारकर्यो. तेकन्यानोविवाहमोटाउत्सवथी थयोकेमकेपुण्यथी दुर्लभवस्तुशीछे ? कइपणनथी. सर्वराजाओनी
 संघाथेतेपुत्रनेवोलावी सहस्रवीरराजोपोताना नगरप्रत्येआव्योअने मोटासमृद्धिमानउत्सवथी उपमारहीतएवीशोभावडेपोताना
 नगरमांपुत्रप्रवेशनोमोडो उत्सवकराव्यो. पछीशुभादित्रसेपुण्यसार पुत्रनेमोटापहोत्सवथी राज्याभिषेककर्यो. आपकारेराज्य
 अर्पणकरवाथीप्रतिबंध रहीतथयेलातेपिताएविधि सहितदिक्षालीधीअनेते दिखानेवरोवरपाळीमोक्षपदपाम्यो. तेपुण्यसारराजा
 अनेकप्रकारनीराज ऋद्धिओप्रथमपामेळीछे तोपणरामचंद्रनीपेठे पोतानापितानीराज्य समृद्धिपामीनेअतिशे हर्षवंतथयो.
 प्रथमथयेलीआकाशवाणी सांयळीनेसर्वराजाओए अतिशयमान्यआणुं अनेकन्याओतथा सेनादिकघणीसामग्री अर्पणकरी
 अनेजगतमांतेनींधणी प्रसिद्धिकरी, नेपोतपोतानीजेसारी सारीवस्तुहवीतेतेअर्पण करीपोतानीमोटपनो त्यागकरीदासर्किकरना

जैवाथइराजामात्रतेनी आज्ञामारंहा. एप्रकारेआठेदिशमां पोतानीआज्ञामांभवतोवतोसूर्यजेमकांतिवदेशोभे तेमआपृथिविमां शोभतोहतो. अनेदेवतानासमीपपणाथी त्रणखंडुंअखंडराज्य पोतेएकलोकरतोहतो. कोइदिवसएराजाने दिग्विजयकरवा जंभुपंडुनथी. तेमकोइदिवससैन्य पणराखवुंपडयुनथी. तेमलडाइपणकरवीपडीनथी. दूनमोकलीकोइशत्रुनी खत्रमंगाववी पडीनथी. कोइदिवससामदान भेदकरवोपडयोनथी. कोइनोदंडकरवोपडयोनथी. कोइविद्याप्राप्तनेअर्थे देवतुंआराधनकरतुं पडयुनथी केमकेएटलोवधोपोताना पुण्यनेमहीमाहतोके पोतानेमिजेजसर्वसमृद्धिओप्राप्तथाय जेमरार्गमांइंद्रशोभे तेमपृथिविमां एराजाशोभतोहतो. एराजानेपूर्वेकहेलीआठ स्त्रीओआठपटराणीओहती. तेमनेप्रत्येकनेएकएक हजारमेवकएटले सेवाकरनारीओवीजीराणीओहती मांटेजाणेआठहजारराणीओएराजानी होयएमजणांतुंहुं. तेवीवखतमांश्रुतसमुद्रनापारंगत, महाविरत्त, शुद्धिनुंधारणकरनार, निस्संगएवा गुरुमध्येश्रेष्ठ सुसंगनाभे साधुत्वांआव्या. तेमानसांभळी घणाश्रेष्ठ परिवारेसहीत इंद्रनीपेटेसर्व समृद्धियेसहीत पुण्यसार राजातेसाधुनुंदर्शन करवानीकळ्यो. प्रदक्षणादिकविधि सहीते गुरुनुंदनकरीपोताना घटतास्थानमां आदरेसहीवेढो. जेपुरुपजेथीमोटपने पामेछेतेपुरुपतेनीमोटी 'उन्नतिकरंछे. एमनहोयेतो एराजानी एवीकृतज्ञता क्यांथीहोय ? अनेएराजानोआमकारे पुण्योदयपणक्यांथी होय ? तेकछेउकेधर्मथी औश्वर्य प्राप्तथायछे. तेधर्मनोजे नाशकरछेते सुगतिनेक्यांथीपावे ? केमकेतेतो पोतानास्वाभिना द्रोहनोपातकीथयो. मोटा पुरुपोएतो प्रथमधर्मथीजप्राप्त थयेलीसमृद्धिवेडे विशेषपणधर्मनुं आराधनकरतुं एमएकएकनी सहायताकरवी. प्रथम जेमोटा नहोयतेणेमोटापणुं पामवानेधर्मनुं आराधनकरतुं. पछीसर्वथा प्रकारेप्रमाद रहीथइने तेजधर्मनी बुद्धी करवी. जेमपेध, जळनुंपानकरीने जळनोवरसादकरेछे. आमकारवीअश्रुतरुप देशनासांभळीनेचारज्ञाननाथनार एवासि

छांतनासमुद्ररूपवा तेगुरुप्रत्येपुण्यसारराजाए पोतानापूर्वजन्मनुवृतांतपुछुं. त्यारेगुरुवोल्याके हेमाहाभाग ! पूर्वमहापुर
 नामानगरमां मोटाआनंदनासमुद्ररूप मोटींछद्दिवाळो, महाआस्तिकएवोएकपुत्रहतो. तेनेपितादिकआस्तिक पुरुषानीक्रिया-
 ओशीखवी. त्यारेतंससारनुंमंदपणुंकरिने प्रमादरहीतधर्मकरवामंड्यो त्यारेलोकाए तेनुंनामधर्मसार एंडुस्थापनकर्युं. जेडुं
 नामतेवाजेतेमांणुणहता मांडेतेअन्वर्थ (यथार्थ) नामवाळो प्रसिद्धिनेपाम्यो एकदिवसगुंदरउद्यानमां हर्षसहीतमित्रो साथे
 विचरतोहतो अनेकौतुकजोवानीइच्छाए चारेपासभ्रमणकरतोहतो तेवामांएकस्वभावथीज शांतिवाळा उपशमणुणयुक्तकोइक
 मुनिनेकायोत्सर्गमां रहेलादीठा. अनेतेमुनिनेएककोइ अनार्यएवीवांदरीआवीने विदारण (छेदन) करतीतेनाजोयामां
 आवी. त्यारेतेणेविचारकर्यो, केमनुष्यमात्रनीउपद्रवथकी रक्षाकरवीचटेछे तोआमुनिनी रक्षाकरवीमारेयोग्यछे. एमधारीने
 वांदरीनेनिवारणकरी तोपणतेवांदरीए पिशाचीनीपेटे तेमुनिनेनमूक्या. तेवामहाकाठिणउपसर्गमां पणमेरुपर्वतनी पेटेकंपाराए
 रहीतेतेमुनिनेतत्काळ केवलज्ञानउत्पन्नथुं. त्यारेतेमुनिवांदरी प्रत्येवोल्याकेठेभद्रे ! तुंनाराअंतरमांशांतिपाम. अनेतुंसातज
 न्मथीप्राप्तथयला द्वेपनाफलनेकेमनथीविचारती ! एवुंवचनसांभळीने तेवांदरजेमंत्रथी स्थंभितथइजाय तेमतेविस्मयपामी
 स्थंभितथइ. तेपुण्यसारेपूछेलाज्ञानी महाराजवोल्याके माराआभवमांआमारीस्त्रीहती तेम,हुंआतिशेआसक्तथइ पितादिकथीजुदो
 पडयो स्त्रीनासुखनेआधीनथइ. पितादिकथीजुदापडता मूर्खपुत्रनेधिकारथाओ. पछीदैवयांगधीसारारुनी प्राप्तिथवायहुंश्रा
 वकनोधर्मपाम्यो अनेमिथ्यात्वमतने जुठोजाणीतेमांधीश्रद्धारहितथयो. केमकेधर्मरहीतएवामतनेविपे शोस्नेहकरवो ? एमवि-
 चारीतेमांशियलआदरथयो आदुष्टस्त्रीनिरंतरद्वेपकरतीहती तेथीवैराग्यपामीमेंआव्रतनोआदरक्यो. पछीएस्त्रीमिथ्यात्वना
 पोपणथीअनेअनुक्रमे माराउपरवधारे द्वेपवाळीयइनेगरणपामी दुष्टतर्पणीथइ. केमकेमदृपणानाआचरणनेधिकारथाओ. दै-

वयौ गय जिवनमां एसामेण ह्वरी ते जिवनमां हुं कौपक करी नेउ भौह तो तेव खतमने देखी रुडवाने दोडी आवी. तेजव खतकोइ आवता मोरे मारी. मरी नेद्वेपथी ते मयूरी थइ. ते मयूरी मनेउ पदव करवा आवी. तेव खतकोइ श्वाने तेनुं भक्षण कर्युं. तयारे ते मरी ने कुतरी थइ तयार पछी वराही थइ. तयार पछी वाघण पण थइ. तेव खतेपने मारवाने ते दोडी ते एक खाड्गमां पडी. तेव खतनेनां अंगउपांग सर्वे भाग्यां, तेव खतवांदराना टोलाए तेनेउ पदव कर्यो, तेथी मरणपामीने आवांदरी थइछे. तेपूर्वना वैरथी मनेउ पदव कर्यो. देह धारी एक अंगे द्वेप कर्यो होयेपण निश्चै सहन थाएवोनथी. हालमां अमारी वाणी थी एनेजाति स्मरण ज्ञानउत्पन्न थयुं मोटे पूर्व भवने संभारी शांति पामी आवेठीछे. मनमां अतिशय पश्चात्ता पकरती वैराग्यपामी मने घणुं खमावेछे मोटे एआठ दिनमां मरणपामी देवलो कमंडे वीथो मोटे हितने इच्छनार पुरुषे मिथ्यात्व अने द्वेप एवे नो त्याग करवो, जेथी अन्यन कर्कना जेवी दुर्गति प्राप्त थायेछे. देह धारी ने रागछे ते दुःखीने वारण करवा योग्यछे तेथी पण द्वेप तो विशेषे करीने निवारण करवा योग्यछे अने धर्म द्वेप तो अनंता दुःखने आपनार एवोने सर्व अर्थ मात्र नो हणनार एवोछे अने वयोवस्थाना विशेषे पण थाथी रागतो कोइ वखत नथी पण प्रसरतो परंतु द्वेप तो चोरपास थपी प्रसरछे मोटे ऋषिने पण द्वेप मटाडवो एक ठणछे. एप्रकार नीते केवळीनी देशनासां भळीने प्रतिबोधपाम्योछे आत्मजो नो एवो थइने वोल्योके हे प्रभो ! धर्म क्रियाने द्वेप करनारने पाप करनारनी पुष्टि करनार एवो हुंहुं मोटे मारी शी गति थशे ? तयारे ते केवळी वोल्योके पूर्व जे पाप कर्यो होयेतेनुं मायश्चित्त करीने सारा साधुनो समागम करी धर्मनुं आर। धन करे तो तारी पण निश्चै सारी गति थाय अने तपः क्रिया, अभिग्रह इत्यादि दुःखे करवा योग्य तेने पण पोतान शिक्तेने अनुसारे करवुं ने आठ प्रवचन मातानुं तुं आराधान कर तो तारा चित्तने विषे उदय पावतुं समकित थशे. तेमां तुं चित्तने स्थिर कर. एटला वडें तुं मरीने सदगति पाभीश. नेत्या रपछी मोक्ष पणपामीश. पछी ते पुण्य सारे ते प्रकोरे धर्मनो अंगे कार करी पोताना स्थान मांगयो. ने धर्ममां एकाग्रहणुं राखी प्रमाद रहित थइ तेनुं आराधन कर्युं. धर्म

वाळारुघोमां तेघणोघार्भेष्टकहवायो अनेसर्वनेप्रीतिनुं पात्रथयो. प्रथमतोपुत्रपणाएकरीने प्रियहतोअनेह्वेतोपुण्यवडेपणअति-
 शोकोकप्रियथयो. त्यांथीआरंभीनेपुण्यसार समकितगुणरूपछे आभूषणजेनेएवोसतोसम्यकप्रकारे इरियासमीती, भापासमी-
 ती, पिंडेपणाएत्राणने विपेतथासमग्रकरत्रायोग्य वस्तुनोनिक्षेपअनेआदान तेनेविपे तथापलप्रज्ञानोत्यागकरवो तेनेविपेतयाज-
 लादिकनुंग्रहणकरवुं तेनेविषेअतिशे यत्नवाळोथयो. मनगुप्ति, वचनगुप्ति, कायगुप्ति एत्रणने विपेणयत्नावाळुंछे मनजेनुं
 एत्रोशुहस्थाश्रममांपण मुनियोनेद्रष्टारुपेतथयो मारुंनामपिध्यानथाय तथाकोइजगाएलोकमने हसेनहींएवो विचारकरीधर्म
 सारएवुंपोतानुंनामतेणे सार्थकदीपावुं. अनुक्रमेपिता, धर्मनुंआराधानकरी स्वर्गलोकांमंगये सतेतधर्मसारदुष्टदेवनावशशी
 अल्पसारएवोथयो. माटेभवास्थितिनधिकारछे जेएकप्रकारेहीकशतीजनथी तेकहुंछेकलक्षिमनी प्रवृत्तिकेदलाक प्रयत्नेकरेछे
 तोपणतेमनेप्राप्तथतीनथी. अनेकेदलाकपडयारहेछे तेमनेपणलक्षिमसेवेछे अनेतेवैप्रकारनानथी तेमनेपणसेवेछे अनेतेवैप्रकार-
 नाछे तेमनेपणसेवेछे. एमलक्षिमनोप्रचार विचारमांआवेतेनोनथी. तेपुरुषनोप्रीतिपात्र एकपडोशीमहेतोहता नेतेकुटुम्बवाळो
 हतोअनेमकृतिवडे, अतिशेभाद्रिकहतो. अनेसोमएवुंतेनुनामहतुं. तेसारापाडोशीनिप्राप्तिये सतेतलक्षिमरहितहोय तोपण तेथी
 परस्परगुणप्राप्तयायछे अनेलक्षमीसहीत होयतोपणदरस्परगुणप्राप्तयायछे, केतेलघुहोयतो लघुकार्यनीसिद्धिप्रयत्नाविना करी
 शकेछे. अनेतेमोदोहोयतो आपणुमोदुंकार्यमुखेथी साधीशकेछे. धर्मसारनोइरियादिक जिवनीरक्षाकरवा प्रमुखधर्मने देखीते
 पडोशीपोतानीखेतीवाही तथाकुवाप्रमुखसंबंधी जिवहिंसककार्यने अतिशेनिंदतोहता. नेधर्मसारनी निरंतरअतिशेभ्रंशंसाकर-
 तोहता. तेनाप्रवचनमात्रनुं एटलोसिद्धान्तनुं आराधनेनेतो विशेषथीस्तुतिकरतोहता. नेपोतानांशास्त्रनी निंदाकरतोहता. तेपु-
 रुषपोतानामोटाआरंभमां मग्नहतोतोपणतेप्रकारनी बुद्धिथीतेपेघणुपुण्यउपाज्जनकर्युं. नेचित्तवडेआमकारनां धर्मकार्यथायतो

सारूप्यमोटापुण्यशाळीनां करेलामोटांनिर्दोष आचरणकरवामां तेपोतानीआतुरताधारणकर्तोहत्तो. तेसोमनामनापुरुषे ते वणीकपुत्रने श्रेष्ठअभिप्रायवाळो जाणीनिपोतानुंधनवेपारने अर्थेआयुंकेमके पोनानुंसामर्थ्यसंतजे दुष्टदुष्टिवाळोपुरुष होयते अन्यपुरुषनाप्रयोजनने सार्धीशक्तोनथी. त्यारेतेनुं धनअरण्यामांडरपन्नथेला सुंदरपुष्पनीपेठे तथाकृपआदिक वस्तुनीपेठे तेधनादिकवस्तुनिरर्थकछे केमकेकोइनाउपयोगमानथी आवतीमोटे. जेमआपतकाळमां नौकाचलायनार करणधारमळेतो तेनाप्रयोगथी आपतरुपसमुद्रने तरायतेमतेपुरुषपणवेपारनेअर्थे आपेलाधनवडे आपतरुपरामुद्रतरिने तेधनपाछुंतेनेआपीनेपोते धनाढयइधणोमुसथियो. एमकोरसारापडोशीनासमीपपणामां मोटोआश्चर्यकारीगुणछे कृतिपुरुषने विपंकुनज्ञपणुंमोदुरहलुंछेएमधारीतेनुं घणुंसन्मानकर्युं विवोपेकरिने तोतोदिवसथी आरंभीनेपरस्परघणीप्रीतिइ एवातघटेकमेकेमोटा पुरुषनी एवीजास्थितिछे. इवेतेकुटुम्बधारीपुरुष पोतानुंआशुष्यभोगवी मरणपामीनेपूर्वकहलो एवोपुण्यात्मापुण्यसारनामे कुमारथयो. धर्मसारतोश्रावक धर्मनुंआराधनकरी अंतेमरणपामी आठमादेवलोकमां एकमोटोदेवथयो. तेणेपूर्वभवमांकरेलोपोतानोमोटो उपकारअवधीज्ञानथी जाणींपरोपकारनो मृत्युपकारकरवानी इच्छाएल्यारे पुण्यसारनेअपमानथुं नेअधिमानथी घरमूकी वारणेनीकळ्यो तेदिवसथीजगुप्तपणे तेनीसेयोतेदेवानिश्रळचित्तपणे कर्तोहत्तोअनेतेतोदिव्य वाणीवडेवोलतोहत्तो. तेदेवताए कांतिसंकेतकरेला मित्रनीपेठतारुंसमीपपणुं अनेअवसरेंअवसरें सूचनापणुकरतोहत्तो. उत्तमपुरुषने विपंकरेलोअल्पपणुपकार वडनात्रीजनीपेठे आगळआगळ मोटोविस्तारवाळोथायछे. अष्टप्रवचनमातानी प्रशंसारुपआराधनाथी अनेआठआठस्थानमां महीमावाळीकन्याओ नेराज्यादिकनी प्राप्तित्यारेथइअने मोटीसमृद्धिनी प्राप्तिपणथइ. अनेपुण्यनाअनुमोदन मात्रधीनरने दुर्लभपणुं अपरिमितफलनी प्राप्तिथवाथी तुंसर्वअंगेसुखीथयो. तोजेनीअनुमोदनामात्रथी आनामोटाफलने तुंपाम्यो तोहवे

सर्वइष्टसिद्धिने आपनारएतुं तेपुण्यचेप्रकारेअथवात्रणप्रकारेकर. आपकारतुं तेमुनिनुवचनसांभळीने प्रतिवोधपाम्यो अनेशुद्ध
 थइछेबुद्धिजेनीएवोसतो पोतानीसर्वशक्तिवडे समकितपूर्वक इरियादिकनेविषे जल्तावाळोथयो. आपकारतुं मोडुंराज्यसतेपण
 तेराजानुंइयादिकने विपेलययोगपणुं देखीनेकोनेआश्चर्यनथाय ? निश्चळचित्तवाळामुनिने पणतेआश्चर्यथतुंहुतुं. जेवोराजा
 होयतेवीजवहुधाप्रजाहोय मोटेधर्मनोफिलावो प्रजामांपणथयो अनेलोकमांपण तेधर्मनुंएकछत्रपणुंथयुं. अतिशेबुद्धिवाळोतेरा-
 जाकोइवखतधर्मजागरणमां एकाग्रचित्तथइनेवेढोहतो. केमकेसंयमविनामस्यकप्रकारे समीति, गुप्तिआदिकआराधना थइश-
 कीनथी. वळीकइवस्तुनोप्रांतभाग, निचारकरस्तग्रहणकरवायोग्यनथी ? सर्ववस्तुनुंअंते जतानिरसपणुंजणायछे मोटेझमी
 पुरुष (मुनिजन) तोराज्यादिक सर्वरसनोत्यागकरीने शांतरसनोआश्चर्यकरेछे केमकेशरडीनारसनीपेठे सेंकडोरस सेवन
 कर्याहोयतोपणअंते तेसर्वेनिरसथायछे अनेगांतरसतोआरंगणां थोडोहोमतोपणआगळजतांजतां अतिशेअष्टसुखदायकथायछे
 मोटेतेआर्यपुरुषेएटलेराजाए आपकारनोविचारकरी पोतानुंसर्वराज्य पोतानापुत्रने अर्पणकरीपोतानी आठस्त्रीओएसहीत
 विधियुक्तव्रतनुं (दिक्षानुं) धारणकर्युं. अनेचौदपूर्वपयतअनुक्रमे सिद्धांतपठनकर्युं. अनेअष्टप्रवचनमातातुं विशेषपणेआरा
 धनकर्युं. अनेनेत्रविषेएकाग्रमनपणुराखुं. अनेसर्वजगाएयी व्यग्रपणुंनाशकर्युं एमवणादिवसथतांएक दिवसेक्षपक श्रेणी
 प्रत्येआरोहणकरीने (चढीने) कर्मनापुद्गळविखेरचाभांडयां. एमकरतांतेनेकवळज्ञाननीप्राप्तिथइ. त्योरेदेवताए मोडीकडि
 वाळोवेशआप्यो तेनुंधारणकरी आठप्रवचनमातातुं आराधनादिकउपदेशथी लोकेनेप्रतिवोधकरवायोग्य जिवोनेसंयममार्गमां
 प्रवर्तवितोअनुपम केवळज्ञाननेयोग्य एवामुखनाआस्वादपणानेपाम्यो. एटलेमोसमुखनेपाम्यो. एमकारेपांचमुमति अनेत्रण
 गुण्तिएरूप जेमाताओतेनाआराधननुं द्रष्टांतजाणीहेभव्यपुरुषो ! तेनुंआराधनकरवामांमयत्नकरो. अनेमोक्षमुखनेपामो.

એમકારેતપાગચ્છમાં શ્રીસોમસુંદરસુરી તથાશ્રીમુનિસુંદરસુરી તેનાધિષ્ઠ્યશ્રીરત્નશેખર, સુરીએરવેલાઆચારમદીપના-
મનાગ્રંથને વિષેચારિત્રાચારનો પ્રકાશ એનામનોત્રીજો પ્રકાશસંપૂર્ણધ્યો. ॥ ૩ ॥

હવેતપઆચારની મરુપણાકરેછે એટલેકહેછે. તેમાંતપાત્રીએ દેહકર્માદિક જેનેકરીનેતેતપકહીએ. તેશાસ્ત્રમાંકહુંછેકે
રસ, રુધિર, માંસ, મેદ, અસ્થિ, મજ્જા, શુક્ર, જેનેકરીનેતપાયછેઅને અશુભવાંકર્મપણતપાયછે તથીતેતુનામનિરુક્તવેડીની-
પજેતુંતપછે. અનેતપઆપવને પરમવનેવિષેસર્વઅર્થતુંસાધકછે તેઠ્ઠુંછેકેસર્વલક્ષિમાત્રને સાંકળવિનાવાંધી રાખનારતપછે
અનેત્રિધ્ન, પ્રેત, ભૂત, ઇત્યાદિકથીરક્ષાકરનાર અક્ષરવિનાનોમંત્રપણતપજછે. અનેતપવડેઅસ્થિર હોયતોપણતેસ્થિરથાયછે
અનેમાંકુંહોયતોપણ સરલ્લથાયછે. અનેદુર્લભહોયતેપણમુલમથાયછે અનેઅસમ્ભવહોયતેપણ સારુંસમ્ભવથાયછે માટેતપવડેજસર્વ
કાર્યસિદ્ધથાયછે. સર્વેવ્વીકર્મપ્રકૃતિયોનો પરીણામવશથીતપક્રમ થાયએમકહુંછે. અનેવહુધાતોઅનિકાચિતનો ઉપક્રમથાય
છેઅનેતપથીતોનિકાચિત પૃત્વીપણકર્મપ્રકૃતિયોનો વહુધાતપક્રમથાયછે માટેકર્મનિર્જરાનેઅર્થેતપજતપવું. તેઉપરઋષિપ્રણિતત્રચન
છેકેઆલોકનામુલને અર્થેનતપવું તથામોટીરદ્ધિનેઅર્થે પણતથાકીર્તિનેઅર્થેતથા અન્યમુલનેઅર્થેપણતપનકરવું; તપતોઆલોક
પરલોનેવિધેવપ્રકારનાંમુલને આપવાસમર્થછે. તોપણનિર્જરાને અર્થેતપકરવું તેશ્રેષ્ઠછે.

માટેપ્રવચનમાંપ્રસિદ્ધ એવાંનૂવમકારનાં નિદાન (નિયાણુ) તપસ્વીપુરુષે ત્યાગકરવાં તેશાસ્ત્રમાંકહુંછે કેજેશુદુણવા
ચારિત્રનુપાલનકરીને ધોગાદિકતું નિયાણુંકરેછે તેઅજ્ઞ (મૂર્ખ) પુરુષછેકેમકે તેતોજેમફલદેવામાં દુક્ષણવાકલપવૃક્ષને શ્રદ્ધિ
પમાડીમસ્મકરેછે તેવોતેમૂઢપુરુષજાણતો. અનેનિદાનનું સ્વરૂપતોઅમોષ કરેલીપ્રતિક્રમણ સૂત્રનીચિત્તિથીજાણવું. તપતોછપ-
કારતુંવાદ્યે અનેછપકારતું આમ્યંતરે. એવાચારતપનામેદછે. તેતુંજેઆચરણકરવું તેનપાચારકહીએ. તેઉપરઆર્પવચનછે કે

તપવામપ્રકારનું છે. તેકુશલ્લુપુરુષોએ આશ્ચર્યતરનેવાઠેર एवाभेदથીકહ્યું છે. તેતપનુંગ્લાનિ(સેદ)રહીતજેકરવુંઅર્થાતચિત્તનાઉત્સાહ
 વહેકરવુંપણ રાજાદિકનીવેઠની પેઠેનકરવુંઅથવા પોતાનીશક્તિપ્રમાણે કરહુંતેતપાચારકહીએ. તેપણશાસ્ત્રમાંકહ્યું છે કેએપ્રકાર
 રનુંતપકરહુંકે જેનેકરીનેમનમાં ગ્લાનિનુંચિંતવનનથાય. અનેજેનેકરીનેહંદ્રોની હાનીનથાયઅનેજેનેકરીને યોગનીપણહાની
 નથાય. એપ્રકારનુંતપ કરવું. અનેઆશંસા રહીતણેલેપરલોકાદિકની રૂચ્છાપૂરહીતેતપકરવું. તેતપનાત્રાણભેદ અનશનાદિકકહ
 છે. અનેઆશ્ચર્યતરભેદતો પ્રાયશ્ચિતાદિક વહુથાછપ્રકારનાછે. તેપણશાસ્ત્રમાંકહ્યું છે કે ? અનશન, ૨ ડનોદરિકા, ૩ શ્રીત્તસંક્ષેપ,
 ૪ રસંભાગ, ૫ કાયકલેગને ૬ સંલીનતાપૂછપ્રકારે વાહતપછેઅને ? પ્રાયશ્ચિત્ત, ૨ વિનય, ૩ વેચાવ્રત્ય, ૪ સ્વાધ્યાય, ૫
 ધ્યાનઅને ૬ કાયોત્સર્ગપૂછપ્રકારનુ આશ્ચર્યતરતપછે. તેમાંઅનશનત્રેપ્રકારનું છે. તેમાં ? ૧. ઇત્વરઅને ૨ જાત્તજીવક. ઇત્વરકેહેતાં
 નમસ્કારસહીતાદિક શ્રીવીરસ્વામિનાતિથિમાં હમાસપર્યતનુંછેનેશ્રી નામૈયજીનનાતિથિમાં એકવર્ષપર્યતનુંછેને મધ્યમતિથિકરના
 તિથિમાંતોઆઠમાસનું છે. આજગાએશ્રેણિ, પ્રતર, ઘન, વર્ગ, ચંદ્રમધ્ય, ચાંદ્રાપણ, કનકાવલી, રત્નાવલી, મુક્તાવલી, સિંહ-
 નીક્રિહિત, ઇત્યાદિ નાનાપ્રકારનું તપમાંઆવીજાયછે નેજાત્તજીવક તપનો ? પાદપોપગમન, ૨ ઇંગિની, ૩ ભક્તપત્યાભ્યાસનવા
 ભેદથીત્રણપ્રકારનું છે. તેમાંપોતાનાકેટલાક શિષ્યમચ્છમાંમોઢા ભાગ્યશાલીતપકરનાર નોપજેજેશાશ્વોક્ત પ્રમાણેવિહારકર-
 વામાંવદ્યમયુક્ત છે અથવાજેમનુંમરણ અશ્વુચત છેએટલેમર્ણકરવામાં તત્પરછે. ૧. એપ્રકારનીદશાઅવસ્થાનું પરીણામયેસતેદે-
 વગુરુનેનમસ્કારકરીને તેનીસમીપે અનશન ગ્રહણકરીપરવતનીનુક્તાદિકનેત્રિપે ત્રસઅનેસ્થાવર एवाजीवरहीतथंडीलने विषेपटले
 સ્થાનમાંવૃક્ષનીપેઠે નેત્રનામિપડનમેપરહીત પળેચેપ્રાપૂરહીતપળે પ્રથમસંહનના જેઘળીછેઅનેજેદેહની કાંઈપણસેવાનથી કરતાઅને
 જેતેસંસ્થાનવડે રહીશકેછેઅને પ્રજાસ્તંધ્યાનમાંથી પ્રાણોનેપણઢગતાનથીને સ્થિરરહેવાસમર્થ છે તેથીતેપાદોપગમન ત્રામેઅનંશન

શકતું નથી માટે. અથવા ત્રીજાને પણ અધિકલ્પ કર્ણનું ગ્રહણ કરવાનો અભાવ છે માટે તેથી પળડનો દર તથા શકે છે અને મંત્ર પાન સં-
 વંધી ડનો દર તપતો પોતાના આહારના પ્રમાણનો પરીત્યાગ કરવાથી થાય છે. તે આહારનું પ્રમાણ આમ કરારનું શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે વચ્ચી શ
 કોલી આ પ્રમાણે આહારથી પુરુષની કુલ પુરાય છે. અને સ્ત્રીની તો અઠાવીશ કોલી આથી પુરાય છે અને તે કોલી આનું પરીમાણ પણ
 કુકડીનાં ડાંડા જેટલું પ્રમાણ માત્ર કહ્યું છે. પૂર્વગીતાર્થ પુરુષોનું વચન છે. તે પણ અલ્પ આહારાદિકના મેદથી પાંચમકારનું છે. તે કહ્યું છે કે
 અલ્પ આહાર ડનો દરિકાનામે એક કલ આહારથી આરંભીને આઠ કોલી આપ્યું તું છે એક કોલી આનું માન જ વ્યવળે ને આઠ
 કોલી આનું માન ઉત્કૃષ્ટ પળે છે અને વચ્ચાર રેઢા થી આરંભીને એક વલ્ ગ્રહણ કરવા તે તો મધ્યમાન છે. એ પ્રકારે નવથી આરંભીને
 વાર કોલી આપ્યું ત અપાર્ધ ડનો દરિકા તપકહેવાય છે. ને તેથી આરંભીને સોલ્પર્યંત અર્ધ ભાગ ડનો દરિકા તપકહેવાય છે અને સત્ત
 રથી આરંભીને ચોવીસ કોલી આપ્યું ત પ્રાસ ડનો દરિકા તપકહેવાય છે ને પચીસથી આરંભીને એક ત્રીસ કોલી આપ્યું ત કિંચિત્ત ડ-
 નો દરિકા તપકહેવાય છે અને યન્યાદિક યન મેદ તો સર્વ જગાં પૂર્વની પેઠે ભાવના કરી લેવા એજ અનુસારે પાન વિષેનું પળડનો દ-
 રિકા તપજાણું તથા સ્ત્રીઓને પણ પુરુષને અનુસારે જાણવું. અને માવથી ડનો દરિકા તપતો એક્રોધાદિકનો સાગ કરવો તે છે તે
 શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે જિન વચનની ભાવના વડે નિરંતર ક્રોધાદિકનો ત્યાગ કરવો તે માવથી ડનો દરિકા તપ વિતરાગે દેવ કહ્યું છે અને
 ડનો દરિકા નિત્યે તપરુ છે માટે જેવી રીતે અન્ય પુરુષ ન જાણે તેમ કરવાથી તેનું ચક્ર ફલ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે તેમ જ ડવામાં દિક તપ પણ
 જાણવું. અને ડનો દરિકા તપને વિષે નિરોગી પળાદિક ગુણ પળ ધારણ છે. તે કહ્યું છે કે હિત આહારવાલા, મિત આહારવાલા, અલ્પ
 આહારવાલા જે પુરુષો છે તેમનું ઔપધૈય કરી શકતા નથી. તે તો પોતે જ પોતાના આત્માનાં વિધે છે. સાધુ આશ્રમે મિતાહાર પળું પિંડ
 નિર્યુક્તિને વિષે આ પ્રકારે કહ્યું છે કે સર્વ જનો એ પોતાનાં ડરના વેભાગ કરવા. પૂર્વે અહ્યો ડરનો ભાગ આહાર વડે પુરવો અને વીજો

અડધોભાગરહ્યો તેનાત્રેભાગકરવા. તેમાંઅડધોભાગવાયુનાચાલવાને વાસ્તેરહેવાદેવો અનેઅડધોભાગ ઉગારહેવાદેવો. તેની
 દીકાઆપકારેકહેછેકે પોતાનાઉદરનાછાછાભાગકરવા. તેનોઅર્ધભાગપૃથ્વી, વ્યંજનઅનેછાશાંસ્ત્રાદિવસ્તુનાઆ-
 ધારવાલોકોકરવો. અનેવેમાગપાણીને વાસ્તેરાખવા. અનેછઠોભાગનાપ્રવાહવાને વાસ્તેઉગોરાસર્વો. શીતકાલ, ઉષ્ણકાલઅને
 વેનોમિશ્રકાલપ્રમાણકાલસાધારણપણેકે તેમાંઆહારનુંપ્રમાણઆપકારુંછે. શીતકાલનેઉષ્ણકાલનુંપ્રમાણકહેછે. શીત
 કાલમાંદ્રવ્ય (નરમ) વસ્તુનોએકભાગ, નેઅલ્પનાચારભાગઅથવા વેમાગપાણીના અનેઉષ્ણકાલમાંદ્રવના વેમાગરાખવા અને
 ત્રણભાગઅશ્વનારાખવા. શીતશબ્દનોઅર્થ શીતવોઅર્થજાણવો. દ્રવનોએકભાગને મક્તપૃથ્વીઅથવાનાચારભાગપ્રમાણ અથવા
 શબ્દમુક્યોછે તેથીમધ્યમશીતપણુંદ્રવનાક્ષરાયછે તેથીમધ્યમશીતકાલમાં વેદ્રવનાભાગને ત્રણઅન્નનાભાગપ્રમાણમધ્યમઉષ્ણકાલ
 માં વેદ્રવનાભાગને ત્રણમક્તનાભાગઅને અતિઉષ્ણકાલમાંતો ત્રણદ્રવવસ્તુનાભાગઅને વેમાગઅન્નના. પ્રમાણકારુંપરીમિત, નિર્દોષ
 આહારપ્રગ્રહણકરવાનું જેસાથુનેછેતેસાથુને નિત્યેઉપવાસજે એમજાણવું. તેશાસ્ત્રમાંકહ્યુંછેકે નિર્દોષઆહારપ્રગ્રહણકરતાએવાસાથુને
 નિરંતરઉપવાસજે કેમકેતેસાથુને દેશથીડંબીએવીપૂર્વકોટીપર્યંતસાથુપણુંપાછવાડુંછેપાટે. ૧. તથાછઠ, આઠમ ઇસાદિવિશેષ
 તપતપન્નાને વિવેપણપારણાનાદિવસે ઉનોદરિકાવેડેજલબ્ધીઓ ઉત્પન્નથાયછે. જેમકેસાથુનેનસસહીતત્રાલેહીપુઠીમાં દેસાતા
 અવકાશમાંરહેલાકુલમાપ (અડધના વાકલા) અનેએકચલુમાત્રપાણી પ્રમાણેઅન્નજલમાસપર્યંત છઠઆઠમના પારણાને
 વિવેકરેતોતેનેતેજોલેશ્યાઉત્પન્નથાય. પ્રમાણેશ્રીવીરજિનનુંવચનછે. તેજપ્રકારનાવિધિવેદે ગોશાલનેતેજોલેશ્યાઉત્પન્નથઈહતી.
 પ્રમાણેઉનોદરિકાતપસંપૂર્ણથયું. ૨. વીજુંવૃત્તિસંસેપનામાતપકહેછે. જેનેકરીનિવંતોય તેવૃત્તિકહીંઈ, પૃથ્વી, પૃથ્વી, ભિક્ષામાંગેલુંઅન્નજલ.
 તેનોજેસંસેપકરવોપૃથ્વી, ઓશુંકરવુંતેવૃત્તિસંસેપનામાતપકહીંઈ. તેદત્તીપરીમાણકરવારુપછે પૃથ્વીએકદત્તી, વેદત્તી, ત્રણદત્તી

इत्यादिक आकारनोनियम. शरी, अध्यामइत्यादिकद्रव्यथी अभिग्रहकरवो तेपणतेमांज अंतरभावपामेळे. तेमांद्रव्यथी तो
 आजमारेनिलेपभिक्षादि, एकवेइत्यादिदरीरुपग्रहणकरवुंछे. तथाभालानाअग्रउपर रहेलामंडकमात्रजुनग्रहणकरवुंछेइत्यादि
 जाणवु. अनेक्षेत्रथीतोएकवेगृहस्थोनां वरतथागम, परगम, इत्यादिथीप्राप्तयेळुं, अनेआपनाउमराउपररहीने आपेअथवा
 घरमांरहीनेआपे तथाआमकाररहीने आपेएवाअभिग्रहनुंग्रहणकरवुं. तथाकाळथीप्रथमपहोर, बीजोपहोरइत्यादि नियमकरेली
 वेळाएजग्रहणकरवुं एवोअभिग्रह अनेभावथी वाळ, दृढ, नर, नारी, भूषणवाळुं, भूषणरहीन दुःखित, सुखित, वेढोहोय,
 उभोहोय, सुतोहोय, गौर, कृष्ण, गातो, हसतो, रडतोइत्यादिक देनारुरूपहोय, तोजग्रहणकरवुं. इत्यादिअभिग्रहणकरवो
 तेष्टात्तिसेसपतपकहीए. तेतपसाधुएतथाश्रावके पोतानीशक्तिप्रमाणे नित्येग्रहणकरवुं. तेगतिदिनचर्यानामाग्रंथमांकुंछेकेपुनि
 गध्यैसिंहसमानसमर्थणना मुनिओनित्येनवानवाअभिग्रहनुं चितवनकरेळे नेतेअभिग्रहविनातो जेग्रहणकरवुं. तेनुंमयाश्रितकहुंछे
 तेमाटेहालमांश्रावकपणे साचितद्रव्यनोसंक्षेपकरवो इत्यादिअभिग्रहनुंधारणकरेळे. आमकारनुंतपनोछठ, अठम, इत्यादितपथी
 पणदुस्साज्येळे. अनेतेनुंफळपण अतिशेअधिकछे. केमकेछठ; अठमनुंतपनोनियमितछे नेमत्याख्यानकरवाथी आहारनीइ-
 च्छानुंनिवर्तन करनारछेअनेआ तपतोकोणजाणेक्यारे पणएद्रव्याभिग्रह पूर्णथशेषपणनुंअनियत पणुंछे. माटेपणुं मत्याख्या-
 नयतुंनथी. माटेएतपमानित्वे आहारनीनिश्चित पणानीइच्छारहेळे. एजकारणमाटेकौशवी नगरीमांश्रीवीरंजीने द्रव्यथीकुल-
 माप(वाकला) मळेअनेक्षेत्रथीदेनार एकपगवरमानेएकपग उमराचारणेएवीरिते आपेतोलेवुंअनेकाळथी त्रिजेपधारेलेवुंनेभाव-
 थीराजानीपुत्रि दासिपिणानेपामी होयनोअनेवेडीओथी छुटीहोयअनेपाथुंमुंडन करानेलेहोयअनेवळी तेमुखीहोयअनेवळीते
 रडतीहोयनेमुपडाना खुणायांरहेलाते कुलमापनेआपेतो पारणुंकरवुं. एवोअभिग्रहग्रहण करीनेनिरंतरघरोपर ध्रमपकरता

कर्तापांचदिवसवाकी रहेलाएवाछमासवीती गया.त्यारेचंदनवाळाए तेअभिग्रहपुरीकर्या अनेभीमापंडचेपण चारिचतुंग्रहण-
 करीनेमालाना अग्रमांथीवापेलुंज मारेग्रहणकरवुं अन्यथा नलेवुंएवोअभिग्रहलीधो हतोतेपुण्यात्मा भीमपांडवनोपणते अ-
 भिग्रहछमासेपूर्ण थयो.एमकारेसत्त्वंत शुद्धाचित्तवाळापुरुषो अभिग्रहग्रहणकरेछे एमकारेवृत्तिसंपनामा त्रिजुतपकळुं. हवे
 रसत्यागनमिचोथुं तपकहेछे.रसएटले.गोरमजेदूध,दही, घीविंगरेतेसेवेविकारनां कारणछेमाटेविक्रिति अब्दवेडेकहेवायछे. ते
 मद्य,मांस,मद्य, माखण,दूध,दही,घी, तेलगोलडत्यादिक ग्रहणकरवां. एसेवेविक्रितिग्रहण करवानोजेत्यागकरवां तेरसत्याग
 कहीए.पोतानीशक्ति प्रमाणेसर्वरसनो अथवाथोडारसनो निरंतरअधवाचर्प दिवस,छमास,चातुर्मासइत्यादि अवधीपर्यंततेनो
 त्यागकरवां.तेनिशीथ सूत्रनाभाष्यमां कथुंछे,विगतीकहेतां दुर्गतितेथकीधीपेलो एवोजेसाधुपुरुष अथवाश्रावकने विक्रितिनो
 कहेतांदुग्धादिक विगयनोत्यागकरे अथवातेणेमिश्रित दूधपाक,साकर मिश्रितकांडपीवानीवस्तुते सर्वनोत्यागकरे एटलेविग-
 यमांथीउत्पन्न थयेलीवस्तुनो पणत्यागकरे. केमकेतेनादोपशास्त्रमां कळाछेकेविकार करवानोअवययस्वभावछे माटेपुनंनामवि-
 क्रतिजछेने नर्कादिकविगतीने पमाडनारछे.ज्यारे कोइकपुष्टआलंयनादि कारणसतेविगयनुंग्रहण करवुंपडेताते गुरुनेपुछुंहुं-
 त्यादिविधिवडे,ग्रहणकरे.तेकथुंछेकहे भगवन् ! आमकारनाकारण माटेहुंविगईग्राहण करवानेइच्छुंअनेते पणआटलाप्रभा-
 णनीअनेआटलाकाळ पर्यंतइत्यादि गुरुनेपुछीतेनीआज्ञा प्रमाणेग्रहणकरे. एमूत्रनीचुरणीमां आमकारेकथुंछेके विनयपूर्वक
 गुरुनेवंदनकरी आमकारेशिष्य वोलेकेइभगवन ! आकारणमाटेआटला काळपर्यंततमारी आज्ञाहोयतोहुंविगय भोगववानेइ-
 च्छुंहुंएमकारनी गुरुनीआज्ञाभागीने पछीतेविगयनेलेवा प्रवर्ते.अनेरसनोत्याग केटलाकयणावर्ष मुधीकरेअथवा जावत्जीव
 एटलेजीवतोमुधी करे,जोनिर्वाह करवानुंसाभध्यहोयतो. नेउपवासादिकतो-लोकमांपणवणा पुरुषोपरीभीतकाल पर्यंतकरे

छेनरसत्यागतो तत्त्वप्रपुरुषोक्तेरेछे माटेउपवासादिक थकीरसत्यागकरवानुं मोटुंफलछेमाटेमोक्षार्थि पुरुषोएविगयना त्यागने
विषेविशेषआदर करवो. जेमकेश्री प्रद्योतनसुरीनाशिष्य श्रीमानदेवसुरीए उपद्रवनीपातिने अर्थलघुशांतिना करनारएवनेश्री
सुरीमंत्रदेवाने अवसेरजेनाखभा उपरलक्ष्मीअनेसरस्वतीछेतने देखीएनुंचारित्रनाश यशोएमजाणीझांखुंधुंछेमुख जेनुंएचागुरुथये
सतेजीयतासूधी विक्रातिआदिकनो त्यागकरचोइत्यादि तेणेअभिग्रहनुंधारणकर्युं. तेकहुंछेकेभक्तजन एवाजेश्रावक लोकतेनुं
आपलुंअन्नादिकतया समग्रएवजीविक्रितिओ तेमारेजीवतासूधीन ग्रहणकरवी एवो अभिग्रहग्रहणकर्यो तथाआघाटनगरमां
राजानीसभानेविषे वस्त्रीसदिंगंवरादिकने जीतवार्थीपाम्युंछे हीरलाएप्रकारनुं विरुदजेमणेएवाश्री जगत्चंद्रसुरी तेमणेजीवता
सूधीआपेलकरवानो अभिग्रहधारण कर्योहोतथावार वर्षउभ्रतपकरवाधी तेनागच्छनुंतपाणुं विख्यातनामधारण ययुं एप्र-
कारेसाधुएरसनो त्यागकरवो. हवेपांचुं कायकलेशतपकहेछेके विरासनप्रमुखग्र आसनकरवावहेतथा शरीरनुंअमतिकर्मवडे
तथाकेनानोलोच करचोइत्यादिशास्त्रधी अविरोधीशरीरने दुःखउपजाववा रुपनानाप्रकारनुं तेछे तेशास्त्रपांकहुंछे केवीरासन,
उज्जुआसन(अदुगडावेसवुंते) इत्यादिआसनोने त्रिपेयणागुणरहेलाछे तथाशरीरनानीरोधवडे जीवनेविषेदयानुं पालनधाय
छे. नेपरलोकेनेविषे तार्थकमतिथायछे अनेवहुमानपणपुण थायछेअनेनिसंगप्रणाधी पश्चातकर्मअनेपूर्वकर्म एवेनोत्यागथायछे.
अनेलोचमांपण घणांगुणरहेलाछे. दुःखसहननादितथा अनित्यभावननादितेमां गुणवतेछे. तेलोकमां पणकहुंछेकेजे मस्तकनोलो-
चकरेछेतेनेपश्चात कर्मअनेपूर्वकर्मने जीवहिसानोपरीग्रह इत्यादिदोपतेनाजायछे कोइआशंकाकरेछे केपरीपहसहन करवाधी
एमांशोविशेषगुणछे तेनोउत्तरकहेछेके परिपहतोस्वकृत अनेअन्यकृतकलेशरुप छेअनेकायकलेशतो पोतेकरेला कलेशनाअ-
नुभवरुपछे एटलंविशेषछेमाटे कायकलेशमांनिरंतर कर्मनोक्षयादिकगुणछे. माटेछदमस्थजीन कलिपकादिकपण बहुधांनिरंतर

ઉર્માજિરહેછે અને કદાપિવેસેતોપણ ઉત્કટાદિકવિપમ આસનવેહજવેસે. એમકારેપાંચમુંકાચ કલેશતપકથું હવેછું સંલીનતારૂપ
 તપકહેછે. સંલીનતા એટલેગુપ્તપુંજકાંત શયનઆસનકરવું. તેજ્ઞકાંતનેવિષેકોઈ પ્રકારનીવાધાન ઉત્પન્નથાયઅનેશ્ચી, પ્રશુ, નપુંસક
 રૂપાદિવંદરહીત અસંસકૃતસ્થાનમાં તથાશૂન્યઘરમાંતથા દેવકુલમાંપર્વતની શુભાપ્રમુખગમેતે જ્ઞાસ્થાનમાં રહેવુંતેતથા અનેપ
 નીયજ્ઞવાપાઠ પ્રમુલ્લુપણજગાજ્ઞહનકરવું. તેકથુંછેકેઆરામ, ઉદ્યાન, રૂપાદિકનેવિષેતયાશ્ચી પશુ, વૃંત(નપુંસક) તેજેર
 હીતજ્ઞાસ્થાનમાં તથાફલક(પાટીયુંપ્રમુલ્લ) રૂપાદિસ્થાનમાં રહેવું. તેદ્રવ્યથીજાણવું અનેભાવથીતો મનોયોગ, નચનયોગ, કાચ
 યોગ, કપાય (ક્રોધાદિક) અને રૂપાદિકનેવિષેતયોગ સંલીનતાછે. તેચારમકારનીછે. તેકહીછેકેરૂંદ્રીઓ, કપાય અનેયોગતેમને
 પ્રતીતીકરીને સંલીનતાજાણવી તથાનાનાપ્રકારની ચર્યાપણવીતારાગકહીછે તેમાંશ્રોત્રાદિરૂંદ્રીયોવેડે શબ્દાદિકજેરૂંદ્રીયોવેડે તથાઅ-
 સુંદરતેનેવિષેરાગદ્વેપેંડે નકરવુંતેંદ્રિય સંલીનતાજાણવી. તેકથુંછેકેસારા અથવાશ્વેટાજ્ઞાજે શબ્દાદિકતેનેવિષે તુષ્ટપણનથવું
 અનેરૂપપણનથવું. જ્ઞાતિસાધુજ્ઞવેંડે. એમકારેચીજીરૂંદ્રીયોનોવિષે પણકહેવુંજેપઅમદ્ર જ્ઞાતિપાદિકચક્ષુષને પ્રત્યક્ષથાયજોપણ
 તેનેવિષેકોઈપ્રકારનો કપાયનકરેતેકપાય સંલીનતાકહીજેને ઉત્પન્નથયેલાકપાયના ઉદયરૂંદ્રીયોવેડે તથાનાપ્પલકરવું તેપણક-
 પાયસંલીનતાકહીજે. તેપણકથુંછેકેઉદય થયેલાકપાયનોનિરોધ કરવોનેઉદયપાંચતેલાંતું નિષ્પલ્લપનુંકરવું તેકપાયસંલીનતા
 કહીછેઅનેમન, વચનનેકાચછેલક્ષણ જેનુંજ્ઞાજેઅકુશલયોગ તેનોનિરોધકરવાં અને કુશલયોગનીઉદીરણાકરવી. તેપણકથુંછે
 કેઅપ્રશસ્તયોગનો નિરોધકરવો અને પ્રશસ્તયોગનીઉદીરણાકરવી. નેવિધિમાર્ગમાંચાલવુંને યોગસંલીનતાકહીછે અનેપ્રકાંતે
 ચર્યા(ગતિ)કરવી, શયન, આસનઅનંતરકથાં છેતેપ્રમાણેકરવાંતે ચારમકારનીછેતે ગજમુકુમાલ્લ્યાદિમોટા ક્રાપયોનીપેઠે
 તથાપૌષાધિક (પોસામાંરહેલા) મુદ્રાશનેશ્વેટરૂપાદિકની પેઠેપાલનકરવી. એમકારેસંલીનતાતપકથું, એમકારેવાહ્યતપ્તપ્રકારનાં

कथां आहारादिकथा द्रव्यनीअपेक्षालेमाटे बहुधावाहिरएवा देहनेतापकरचापणुंछेमाटे, अनेलौकिकएवा कुतर्तिकपण तेनेतपजाणेछेमाटे तेनेवाहातपकहीण अनेपोतानाअभिप्राय प्रमाणेतैतपुंसेवनथायछे माटेपणवाहातपकहीण. हवेआभ्यंतर तपकहेछे. तेमांप्रायाश्चित, तेतोअतिचारनी विशुद्धिउंकारणछे. नेमायकहेतांचहुथापणे तेमांचितराखुं पंडेछेमाटेतेनुनामप्रा-
 मथितकहीण तेआलोचनादि दशप्रकारउंछे. १. आलोचन, २. प्रतिक्रमण, ३. मिश्र, ४. विवेक, ५. व्युत्सर्ग, ६. तप, ७. छेक, ८. मूल, ९. अनवस्थाप्यअने, १०. पारांचिक आलोचनाएटले गुरुनीआगळ पोतानाअपराधउंप्रकटकरवुं. कोइ जगाएतेटलावेडेंज शुद्धियायछे. जेअवश्यकृत्यने विपेसोहाथथीआगळ गमनागमनकरवाने विपेसम्यकउपयोगवाळोछेमाटे निरतीचारएवा यतिनेछेकैमकेतेवा अतिचारसहीतनेतो उपरनाप्रायाश्चितेनासंभवछेतेकहुंछेकै अवश्यकृत्यमां गमनागमननेविपे निरतीचारवाळाने कैमशुद्धिनहोय ? सूत्रनेअनुसरीनेप्रवृत्ति करीछेमाटेअनेजेसूक्ष्म एवीआंसत्राक्रियाथायछे तेनीशुद्धिने अर्थआलोचनाकहीछे. १. प्रतिक्रमणकहेतां इयांसमीतीआदिकने विपेसहस्रत्कारथी अथवाअणविचार कोइप्रकारेपण मार्गमांकथादिक कहेवायीगृहस्थ सांघवोलवादिकने विपेपमादथेयसेतपण हिंसादिदोषनीप्राप्ति थयाविनापण प्रतिक्रमणछे. २. इच्छाकारादि सापग्रीकर्याविना अविधिथीछींकखाची, वगामुंखावुंइत्यादिकने विपेयेथ्यादुःकृतरूपछे आजनाणुं निश्चेगुरुनीसमस्त आलोचना, विनापणमिथ्या दुःकृतमात्रवेडज शुद्धियायछेअने शब्दादिविषयनो अनुभवकरीनेकोइने एवोसंशयथायके एकाव्दादिकनेविपे मनरागधयोअथवा द्वेषयोएमजाणेतो तेमांसकानोत्रिपय थयेमंतगुरुसमस्त आलोचना करेअथवागुरुना गादेशवडेमिथ्या दुष्कृतदेवाधीपण, शुद्धयनायछे. एमकारना मिश्रप्रायाश्चितने विपेजडंदादिमां रागद्वेषमंतुं निश्चयपाम्योछुंएम जाणेतैतेनुंमार्गाश्चितकरे. ३. अशुद्धएवुंअशानादिकने शुद्धशुद्धिवडेग्रहणकरेने पछीअशुद्धताणेनेसेअक्रा

[illegible]

उपचारिकविनय पणवेप्रकारनोछे, प्रतिरूपयोगनुंजोडवुं तथाआशातनानोत्याग करवोएमवेप्रकारनोछे. अनेप्रतिरूपयोग विनयपणकायिक योगवाचिकयोग, अनेमानासिकयोग एवाभेदथीछे हवे प्रतिरूपविनयतेपरनी अनुव्रत्तिकरवा रूपछे. तेत्रण प्रकारनुंछे. कायिकयोग, वाचिकयोगअने मानसिकयोगएवा भेदोथीअनुक्रमेआठ प्रकारनो, चार प्रकारनोअने वेप्रकारनोछे. तेमांअभ्युत्थानकरनुं एटलेउभुंथवुं, हाथ जोडवा, आसन आपवुं, अभिग्रहकरवो, वंदनकरनुं, मुश्रुषाकरवीअने पछवाडेजनुं, नेसंसाधनएवाएना आठभेदछे तेमां अभिग्रहएटलेगुरुनो नियोगकरवानुंअभिसंधान करवुंएटलेगुरुमहाराज कांइकआम्नाकरे तेमकरनुंअने अनुगमनकहेतां आवतागुरुआदिकने देखीसन्मुखउठीजनुंअने संसाधनकहेतां तेगुरुआदिकउठीने चालेसतेपछ- वाडेजनुंअनेहित वाणिअनेमित कहेतांअल्पवाणि अनेअपरुपकहेतां कठोरनहीएवी वाणिगुरुप्रत्येविचारी विचारीनेवालवी. अनेपोतेजेआलोचीत कहुंहोयतेकहेवुं. इत्यादिप्रतिरूप लक्षणविनयजाणवो. तेत्रणप्रकारनोछे, अनेअनाशातना विनयनावा- वनभेदकण्णछे तेमां १. तीर्थकर, २ सिद्ध, ३. कुळ, ४. गण, ५ संघ, ६. क्रिया, ७. धर्म, ८. ज्ञान, ९ ज्ञानी, १०. आ- चार्य, ११. स्थवीर, १२. उपाध्याय, १३. गणी. एतेरनी १. अनाशातना, २. भक्ति, ३. बहुमान, ४. वर्णसंज्वलनएवा भेदयुक्तरीएटलेएतेरनेएकएकना चचारभेदकरीएत्यारे १३-४-५२ परथाय. आजगाएकुळएटलेनगेन्द्रकुळ, चंद्रकुळइत्यादि कुळजाणवां. गणएटलेकोटिक आदिगणजाणवा स्थविरएटलेसंयममां खेदपापनारनेस्थिर करवानुंकारणरूप एवाअनेगणी एटलेगणना अधिपतिप्रकारनो अर्थतेगाथानीटीकामां कार्योछेअनेमवचन सारोद्धारनीचिन्तामां तोगणीएटले केटलाकसा- धुनासमुदायनो अधिपतिप्रमाणुंछे अनेयोग्यउपचाररूप, भक्तिजाणवीने अंतरसंबंधीप्रीति वंधनाविशेषधी बहुमानजाणवुं. अनेवर्णसंज्वलन कहेतांवर्णएटले कीर्तितेनुंसंज्वलन कहेतांप्रकाशकरवुंते जाणवुं. वलीविनय आपवनेपरभवमां पणसर्वअर्थ

सिद्धिनुंसाधनछे. इत्यादिज्ञानाचारना बीजाभेदनीध्याख्यामा कहुंछे एप्रकारेविनयकह्यो. २. हवैवैयावृत्त्यकहेछे. केव्याधिप-
 रिपह, उपसर्ग, इत्यादिमासथये सतेपोतानीशक्ति प्रमाणेतेनोमतिताकर करवोएटलेउपाय करवो. अन्न, पान, वस्त्र, पातराईत्या-
 दिकनुं आपवुंतथा तेमनेविश्रामण इत्यादिवेढे(हाथपगदाववा इत्यादिवेढे) तेमनेअनुकुलणुं आचरणकरवुंते वैयात्रत्यकहीए,
 अर्थाविसेवाकरवीते. तेनादशभेदछे. १. आचार्य, २. उपाध्याय, ३. स्वविर, ४. तपस्वी, ५. ग्लान, ६. सेहय ()
 ७. सार्धोपिक, ८. कुल, ९. गणने १०. संघ. एमनीसिवाकरवीते तेमांस्थवीरत्रण प्रकारनाछे १. श्रुतस्थवीर, २ पर्यायस्य
 वीरने ३. वयस्थवीर समवायांगपर्यंत भणेल्लाहोयथेश्रुत स्थवीरकहीए. जेनेदिक्षालीधां विश्वआदिकनर्पथयां होयतेपर्याय
 स्थवीरकहीए. अनेसीत्तिरआदिक वर्षनेथयांहोय तेवयस्थवीरकहीए. नेदशमप्रमुखविक्रष्ट तपनोकरनार तपस्वीकहीए. अने
 एकजातनात्रणा गच्छोनोसमूहते कुलकहीए जेमचंद्र आदिककुलछे. तेम अनेएकआचार्यजेनो नियंताछेएवासाधु समूहनेगच्छ
 कहीए. आजगाए चंद्रगच्छ, कुलमध्ये अंतरभावथाथी जूदोनथीकह्यो. अनेकुलनोसमुदाय तेगणकहीए. जेमकोटीकादिगण
 कछोछेतमसाधु साध्वी, श्रावक श्राविकाएवाचार भेदवाळोसंधकहीए. तेनुंवैयात्रत्यकरवुं तेनुंअतिशेमोटुंफळछे. तेशास्त्रमांक-
 हुंछेकेउत्तमगुणने धारणकरनारनुं वैयात्रत्यनियमाये करवुं तेनिश्चे मतिपातीअनेअमतिपानी एवावेभेदवाळुंछे, जेनेव्रतभागु
 छेतेनुंचारित्रनाश पामेछेअनेगणनाकर्या विनाउंश्रुतनाज्ञापामेछे पणमुखनाउदयनुं करनारवैयात्रत्यनयीनाश पामतुं. आजगाए
 पूर्वजन्ममां ५०० साधुनेनित्येअन्नपान आपवुंतथाविश्रामण करावुंएवाअभिग्रह वाळाभर्तचक्रवर्तिअने वाहुवल्लीतेमनुंद्रष्टांत
 जाणुं. अनेएसर्वनी, वैयाव्रत्यकरवारूप अभिग्रहवाळोवमुदेवनो जीवतथानंदीएनाभे महर्षिइसादिकनां द्रष्टांतजाणवां. एम-
 कारैवैयाव्रत्य संपूर्णथुं. हवैस्वाध्याय कहेछे. तेस्वाध्याय पांचप्रकारनेछे. १. वाचना, २. मच्छता, ३. परावर्तना, ४. अनुमे-

५. धर्मकथाएवापांच भेदवाळोळे. तेमांसूत्रनुं जे भणावुं ते वाचना कहीए. १. सूत्रनो अथवा अर्थनोजे संदेह टाळवो अथवा
 द्रढता करवीतेने अर्थवीजापासे जइने पूछवुं तेने प्रच्छना कहीए. २. अने पूर्वभणेलुं जे सूत्रादिक तेनुं विस्मरणतयवाने अर्थे शुद्धपणे
 जेगणवुं, तेने परावर्तना कहीए. ३. अने सूत्रनो तथा अर्थनो वचनाविना केवळ मनवडे जे अभ्यास करवोतेने अनुप्रेक्षा कहीए. ४
 धर्मोपदेशवुं तथा सूत्रार्थनी व्याख्यानुं सांभळवुं तथा कहेळुं ते धर्मकथा कहीए. ५. एपांच प्रकारे जे करवुं ते महानीर्जिरांनुं कारणळे. ते
 श्रीमहानिपीथ आदिक सूत्रमां कहेळुं के वारप्रकारना तपने विषे एटले आभ्यंतरने वाहीर तपने विषे स्वाध्याय समानतपनयीने
 नही थाय. मन, वचने कायतेणे गुप्त एवो स्वाध्यायमां व्रतोजे पुरुष ते तो समय समय प्रत्ये ज्ञानावरण कर्मनो क्षय करेळे. अने तेने
 क्षणे क्षणैवैराग्य उत्पन्न थायळे. अने एकमास क्षमण, वेत्रणमास क्षमण अथवा संवत्सरतप एटले वर्षपर्यंत अनशननो करनार होय
 अने स्वाध्याय अने ध्याने रहीत होय तो ते पुरुष एक उपवासाना फळने पण नथी पामी शकतो अने उद्गम अने उत्पादन एवीं पणावडे
 शुद्ध दोष वर्जित निरंतर भोजन करतो होय अने त्रण प्रकारे एटले मन, वचन, काय वडे सावधान होय अने तेने जे बुं फळां थायळे ते बुं फळ
 स्वाध्यायने करनार पुरुषने समेसमे थायळे. तेमां देहगैतम एकाग्र मनवाळा पुरुषनुं उपमान देवो समर्थ नथी थावातुं केमके संवत्सर
 पर्यंत क्षणकरे तेना करतां पणते स्वाध्याय करनार पुरुष कर्मनी नीर्जिरा विशेष करेळे आ जगाए सिद्धांत वाचन वडे शिथिल पुरुष
 तो कयोळे आचारजे मणे एवा श्रीजगत् चंद्रसूरीचर इत्यादि नीमभ्ये सुविहीत क्रियांनुं समाचरण करता अने जावजीव आमेल प्रमु
 ख दुस्तपतपने तपता इत्यादिकने जो पण प्रतिबोध करनारळे तो पण चिला ती पुत्रने मुनिपामे तत्त्व प्रच्छावडे उपशम, विवेक, संवर
 एत्रण पदवडे प्रतिबोध थयोळे अने सुविहित श्रावके दोष शतमूल जाळ एगाथानो अर्थ पूछवावडे शिथिलाचार एवा अने शताधी
 एवा श्रीसोमप्रभसूरीने सुविहित पणानो प्रतिबोध थयोळे. २. अतिमुक्त शुद्ध कर्माथुने दगमदिए पदमात्रनुं परावर्तन वडे केवळ ज्ञा-

ननीउट्पत्तिथइछे अनेकांतिपुरीमां इयेनशैततत्तनांजाण हताअनेविप्रादकारता अणपुत्रनेभार्याए निवारणकरते सतेपणपोतानुं
 धन, भवन, आपीढीधुं. अन्यथाभकारिते कळ्हनीनिवृत्तिथाय पणनहोतुअनेपोतेभगी गयेलामोटाशेटना घरमांदुष्टव्यंतर रहेला
 हतातेवाशून्यघरमां रहीनेअणुजाणह जस्सुगणैणगाथा कहनिंरात्रीपूउभा हुताअनेपडीकमणु करनिंस्नाध्यायनुं परावर्तन
 करताहुताअने रेजीव ! सुखदुःखमांपरतो निमित्तमाचछे. सर्वजीवोपोताना करेलाकर्णकळनेज भोगवेछेगाटेविध्या परत्ताउ
 परशावास्तेकोपकरेछे. ? मोहथीअतिगेमूढ थयेलाजीवोअस्थिर एनावरनेविपेजीघ्नपगे मूछापामेछे. तेजीवो जीनचनना
 अजाणछे. माटेसंसार रुपवननेविषभमेछ माटेअजाणपणाने विकारछेधिकारछे. जेमोह्वंडमोहपामेला जीवोपुत्रनो तथाभिन्न-
 नोपरीहारकरेछे. निर्दयएवाअने क्रूरएवातेपुरुषो कोइनेगणतानथी इत्यादितेमनोकरेलो स्वाध्यायतेनेसांगळी अतिशेसांतथ-
 येलेतेव्यंतरदेव मत्त्यक्षयइआव्योत्यारे इयनशेटेपूछुकेतुं कोणछे ? त्यारेतेदेवनेत्योके आघरनोहंस्यामिछु. नेमारापूरभव-
 मविमारानुचहतातेमां नानोपुत्रभारेअतिशे बलुभहनेमाटेतेभन्धयो वरनोभारआपीने अनेइयेदुष्टपुत्रनेकांडकथोहुं आपीनेवेनेजुदा
 स्थापनकर्याहता. सारपछीरोषपामेला मोटापुत्रेमारोनाशकर्यो अनेतानोपुत्रनोकांडक राजानाअपराधथी वंधीखानेपडयो.
 त्यारेमोटाभाइए तेघरवारसर्वग्रहण करील्लीडुंअनेनानो भाइतेतेवंधीखानामांज मरणपान्यो. तेहुंव्यंतरथयेलेहुं. तेविभंगज्ञा-
 नबढेतेसर्ववृत्तांत जाणीनेक्रुडुंवेसहीत तेमोटाभाइनेमभार्यो अनेअन्यपणनेकोडक आमाराघरमांआनीरहेछे तेनेहुंमारुंछे. हालमां
 तेमनेमतिघोघर्यो माटेनेममारारुछो एमकहीनेदशलाख सोनानीमहोरोनो नीधीतेशेटनेआप्यो. त्यारपछीतेशेटश्रावकनो
 धर्मआराधनकरीअनुक्रमेदिक्षालइसिद्धयो. एमकारेपरारवर्तनानेविपेइयेनशैतनुं आसुद्यानकळुं. कायोत्सर्गादिकनोविपेअनेसाध्या
 यादिकनेविपेपरवर्तनानेअयोगमसेतेअनुभेक्षावेडेनश्रुतनुंस्मरणप्रमुखयायेछेमाटेपरवर्तनार्थीस्मृतिनुंअधिकफलछे. परावर्तनानो

मनुशून्यपणंसेतेपणअभ्यासनावशधीथायछेअनेस्मृतितोभननुंसावधानपणसतेजथायमाटेमंत्राधनादिकने विपेपणस्मृतिवेडे
जविशेषसिद्धिकहीछेतेकहुंछेकेलोकवडेसंकुलस्थानथीएकांतगणवुंतेश्रेष्ठछेनेशब्दसहीतगणवाथीमौनपणेगणवुंतेश्रेष्ठछेअनेमौन-
पणाधीपणयानसिकजाप वखाणवाथोगयछे. संलेखनाअनेअनशनइत्यादिवडेथयेलाक्षीणदेहवालापुरुषेनेपणपरवर्तनादिक-
नेविपेअशक्तथयेलाओनेअनुप्रावडेजप्रतिक्रमणादिकानित्यकरवायोग्यअनुष्ठाननीसिद्धिकहीछे, तेमाटेजतेमनेधातीकर्मनुंक्षय
करवापणुंछेनेतेथीकेवलज्ञाननीउत्पत्तिथायछेतेथीतेमनीसिद्धिथायछेजेमेवेमासप्रमुखनाअनशनकरनारपांडवीदिकेमोटाकपि-
ओनेशुकलध्याननो बीजोभेदसेतेपण क्षीणमोहनामे गुणस्थानकनाअत्यस्रण पर्यंतयशेषुपूर्वगत भुतनुंआलंबनपणुं आगममां
कहुंछे. तेमाटेअनुप्रास शुकलध्याननावीजा भेदपर्यंतपणसंभवेछे त्यागपछीकेवलज्ञाननी उत्पत्तिथायछे. धर्मकथाथीकृष्णतथा
श्रेणीकइत्यादिकने सम्यक्कादिकनी प्राप्तिथइछे तथामेरुकुमार अनेथावच्चापुत्र इत्यादिकनेमन्त्रज्यानी प्राप्तिपणयइछे. ए
प्रकारेस्वाध्याय संपूर्णथयो. ४. हवेध्यानएटले अंतर्महूर्तकाल पर्यंतजेएसाग्रचिन करवुंते शास्त्रमांकहुंछेके अंतर्महूर्तमात्राचि-
त्तनुंएकाग्रपणुंते छदमस्थनुंध्यानछे अनेजीनपरमात्मानुंते योगनोनिरोधकरवो तेरुपध्यानछे. तेध्यानवेप्रकारनुंछे, एकशुभ
ध्याननेवीजुंअशुभध्यान. अशुभतोआर्तअने रौद्रएवंप्रकारनुंछे माटेतनोअही अधिकारनथी, माटेशुभध्यानकहेछेके शुभध्या-
नना वेभेदछे. एकधर्मध्यानने वीजुंशुकलध्यान, चारंप्रकारनांपणए ध्याननाचारचारभेदछे कांइकसविस्तरअने सुखरुप
एवाचारिचाचारना भेदनेविपेपण गुप्तिनाव्याख्यानमां कहुंछेअनेशुभ ध्यानतोविरसमय अनेसांचितएवां अनंतजिकर्मपुदगल
तेनुंतत्कालनाश करवानुंकारणछे. तेमहाभाष्यना करनारेकहुंछेके जेमसंचयकरेला इधननेवायुसहीत अग्निशीघ्रपणेवाळ्छे
तेमकर्मरुपइंधनने एध्यानक्षणमात्रमां नाशकरेछेअथवा मधनासमूहवायुवेडे हणायासताक्षण मात्रमांविलयपांमेछे एमध्यानरुप

વાયુવેદેઘનાંવાપણ કર્મરૂપમેઘવિલયપામેછે. વહ્લીજીનિશાસનનોવિપેયોગ્ય પ્વોજેયોગનેદુઃસ્વપ્નેનેઅર્થે પ્રયોજ્યોસતોએકએક
 યોગમાંપણવર્તતાં અનંતાકેવહ્લીયયાછે. એમકહુંછેમાટેજીનમતને વિપેજોપજેટલામુક્રતના પ્રકારકણાછેતેટલાસર્વે પ્વણમુક્તિના
 કારણીકહેપરંતુતે સર્વેશુભધ્યાનનેઅનુગત હોયતોજમુક્તિનાકારણ થાયછેપણઅન્યથાનથીથતા. જેમવહ્લુકાલપર્યંત ચારિત્રનું
 આરાધનકરનાર અંગારમર્દક આચાર્યનીપેટેજાણું, અનેશુભધ્યાનથેસતેતો જેકોડપણસ્ત્રી, ધન, પ્રમુખસંમારનીઆસક્તિનાં
 કારણછેતેપણ મુક્તિનાંકારણજથાયછે તેશાસ્ત્રમાંકહુંછેકે શુભધ્યાનનુંમહાત્મ્ય તોતુઓકેટલુંવધું આશ્ચર્યકારીછે કેજેનેકરીને
 એકએવીપણકાંપીની સ્ત્રીઅનુરાગવેડે સંસારનુંકારણથાયછે નેવિરાગવેડેમોક્ષનું કારણથાયછેમાટે ક્ષપિવચનમાંપણએમનકહુંછે
 કેજેટલાંકારણ સંસારનાંછે તેટલાંજકારણ મોક્ષનાંપણછે, ગણનાદિક કરીનેલોકમાંએવેયપણ તુલ્યેનેસંપૂર્ણછે. જેટલામોદ્ધ
 સિદ્ધિનેપામ્યાછેઅનેપામશેતેસર્વે પ્વણનાનાપ્રકારના દુસ્તપતપતેસનેપણશુભ ધ્યાનથીજમોક્ષગયાછે અનેશુભધ્યાનવેડેતોતપવિના
 પ્વણમરુદેવામરત ચક્રવર્તિદત્યાદિક સિદ્ધથાછે. માટેશુભધ્યાનજે તેજવ્યવધાનરહીત સફળપ્વંમોક્ષનુંસાધનછે, અનેવીજાંતો
 સર્વસુક્રતેતો પરંપરાવેડેજમોક્ષનુંસાધનછે. માટેસર્વસુક્રતથી પ્વણસર્વપ્રકારેશુભધ્યાનનુંજ અતિશોમાદાત્મ્યછે. તેશાસ્ત્રમાંકહુંછે
 કેનિર્જારાકરવાને વિપેવાહ્યતપથી આર્મ્યંતરતપશ્રેષ્ઠછે તેમાંપણધ્યાનનુંતો એકલ્લઝરાજ્યપણું મુનિયોએકહુંછે. ધ્યાનશતકમાંપણ
 કહુંછેકેસંવરઅને નિર્જારાથીમોક્ષનો માર્ગતપછેમોક્ષનુંપ્રધાન અંગધ્યાનછે નેતપથીધ્યાનનું પ્રધાનપણુંછે. આજમાએમરુદેવાને
 મરતચક્રવર્તિદત્યાદિકનું તથાઆઠરાજર્પિ પૃથ્વિચંદ્ર, પ્રસન્નચંદ્ર, ઇલાપુત્રક, તેતંમમયનેવિષેયયુંછે કેવલજ્ઞાનજેમનેપ્વાસર્વજ
 પુરુષોએકેહોળ્યાંદૃષ્ટાંતછે. એપ્રકારેધ્યાનકહું. ૫. કાયોત્સર્ગેટલેલાંવા કરેલાવેંઘાયપણે શરીરનીઅપેસારહીત ઉમુરહેતુતે
 સ્વમાથેપેલાનેઅનેવેંઢેલાને અનેમુતેલાનેયથાશક્તિ પ્રમાણેછે. તેમાંછદમસ્થપ્વા તીર્થકરનેતથાજીનકલ્પી આદિકેનેતોઉમારહે

तैजसकौशकछे केमकंतेतवेसवुं आदिककर्तानथी. कदाचितजीनकल्पी वेसतोपणउत्कटित आसनेवेसेअनेसुए तोपणरात्रिना
 जीजापहारमांतदवस्थ एवकहेतांतेवीने तेवीजरीतेरहेछे अनेस्थवीरकल्पीने तोयथाशक्तिप्रमाणे कार्योत्सर्गकरवानोकेहोछे.
 मांपणकोयोत्सर्गना १९ दोषसागकरवायोग्यछ. घोटकएटलेकांडकनमावेला पगनहेघोडानीपेटेरहेवुंते घोटकदोषजाणवो.
 २०. वायुवडेकंपावेली लतानीपेटेकंपताउभुरहेवुं तेलतादोषकहीए २. स्तंभअथवाभीतइत्यादिकउं आलंवनकरीनेउभुरहेवुंते
 तंतंभकुडयदोषकहीए. ३ उपलामालमांथां अडाडीनेउभुरहेवुंते मालदोषकहीए ४. पोतानांवेगुहास्थानउपर वेहाथस्थापन
 करीनेनग्नभीलडानीं पेटेउभुरहेवुंते पांचमोशत्ररीदोषकहीए ५ कुलवधुनीपेटेमाथुनमावीने उभुरहेवुंतेवधुदोषकहीए ६. अने
 गमांवेडीनीपेटेवांधेला पगवडेपहोलापगभी उभुरहेवुंअथवा सगाथेसज्जडकरेला वेपगवडेउभुरहेवुंते सातमोनिगडदोषकहीए.
 ७. नाभीथीउपरने ढीचणथीनेचिलंचायमान वस्त्रकरीनेएटले लटकतांवस्त्रराखीनेउभुं रहेवुंतेलंबात्तरदोषकहीए. ८ मांखो,
 सगांआदिकउं निवारणकरवाने अर्थेअथवाअज्ञानथी हृदयनेढांकीनेउभुरहेवुंते स्तनदोषकहीए. अनेधाव्यमातानीपेटेवाळने
 सवराववानेअर्थेवे स्तनउचांकीने उभुरहेवुंतेस्तनदोष कहीएएपकेटलाक आचार्यकहेछे. ९ वेपगनीपींडीओ मेळवीनेअग्र
 वरणनेवीस्तारीने अथवावेअंगुठा जोडाजोडमेळवीने अनेवेपींडीओपहोली राखीनेजेउभुरहेवुंते शकटोधिकदोषकहीए, एटले
 उभुरहेवुंतेगुंहाय तेनीपेटेतेदोषजाणवो. १०. व्रातनीएटलेसांधी तेनीपेटेवस्त्रवडेशरीरने वींटीनेउभुरहेवुंते संगीनी
 रोपकहीए ११. घोडानीलगामनीपेटे रजोहरणनेआगळकरीने उभुरहेवुंतेखलीनदोषकहीए. अनेवीजाआचार्यतोआप्रकारे
 दोषकहेछेकेखलीनकहेतां घोडानीलगामतेण करीनेपीडाताघोडानी पेटेउंचुनीचुमाथुंहुलाववुं तेखलीनदोषकहेछे. १२. का-

दिकनाभयवडकोठानी पेटेपहेरवानां वस्त्रेनशांघ प्रमुखेनीमध्येलोचोपोचो वाळीनेजेउभुरहेतुं तेकपित्यदोपकहीए. एजप्रकारे
 मुठीवांधीने उभुरहेतुं तेनेवीजाआचार्यो कपित्यदोपकहेछे. १४. भूतनोजाणेप्रवेशथयो होयएप्रकारे माथुंकपावतां जेउभुरहेतुं
 तेजिपोंत्कंपितदोपकहीए. १५. मुगानीपेटेहुं एप्रकारनाअव्यक्तशब्दने करतोउभोरहे तेमुकदोपकहीए १६. आलावापमु-
 खनेगवानेअर्थेज आंगळीओहलावतो तथाअन्यव्यापारने करतोतथाअन्य व्यापारनीमंडा देखाडतोअथवा झकुटीहिलाव-
 तोजेउभोरहेतेने अंगुळीमुदोपकहीए १७. निपजावेलीएवी वारुणीनामोमदिरानी पेटेउडबुडशब्दने करतेजेउभोरहेतवारु-
 णीदोपकहीए. अनेवीजाआचार्यतो वारुणीमदिरावडे मत्तथयेलानी पेटेघुर्णायमानथइने जेउभुरहेतुं तेवारुणी दोपकहेछे
 १८. अनेवानरनीपेटे होठनेहलावतां जेउभुरहेतुंतेअनेमेक्षादोपकहीए. १९. आप्रकारना १९ दोपकायोत्सर्गमां त्यागकरवा
 योग्यछे. तेकार्यात्सर्गनियुक्तिमांकंछाछे. अनेयोगशास्त्रनी दृष्टिमांतोस्तंभअनेकुडयए वेदोपनेअंगुळीने सुएवेदोपतेनाभेदक-
 हेवानीइच्छायी २१ दोपथायछे. एदोषतोविषे लंबोत्तरअने स्तनअने संगतिएत्रणदोपसाध्वी आश्रीनेनयी तथातेत्रणअने
 बहुदोपएचारदोपश्राविकाआश्रीनेनयी. अनेकेटलाकथाचार्यतो तेविनावीजापण कायोत्सर्गनादोपकहेछे जेमेके निष्ठाविन
 एटलेनांकनसीकतुं, थंकतुंअनेशरीरनो स्पर्शइत्यादिक वणाप्रपंचसहीतउभुरहेतुंतेदोपकहेछे. स्रग्मांकहेला विधिनुं न्यूनपणुं
 नेवयनीअपेक्षातुं निवर्तनपणुंनेकालनीअपेक्षानो सागअनेविक्षेपमांआसक्त चित्तपणुंतथालोभाकुल चित्तपणुं नेपापकार्यमां
 उद्यमपणुंअनेकरवायोग्य नेनकरवायोग्य एवाकामनेविषे मूढपणुंतथापाटममुखनी उपरउभुरहेतुं इत्यादिकदोपवर्जितकायो
 त्सर्गकरवो तेपूर्वोक्तध्यानयी पणअधिकफलनेआपनारछे. ध्यानमातोबहुधावाणी अनेमनएवेनुबंधनछे. अनेकौशकमांतोकाय
 वाणीअनेमनएत्रणेतुंबंधनछे. माटेतेनुंविशेषपणुंजाणतुं. तेआममांकंछुंछेके कायोत्सर्गमांयथास्थित रहेलानांअंगोपांगमागेछे

सतेजः निवर आठ प्रकारमा कर्मसमुहने भेदछेः एजकारणमाटे बाह्याभ्यन्तरभेदतपथी उपरध्यानकण्ठुः नेध्याननी उपरपणकौशिकः
 त्रीजः तेनुफलआलोकपरलोकमाप्रसिद्धछे तेमांआलोकमां तोतत्कालवांछितफलनी सिध्यादिकथायछे. सांभलीएछीए के
 तेमांममांस्नानादिकने अर्थेदिव्यसरोवरमां पेठलाअनुक्रमे पांचपांडवने रोषथीतेसरोवरनो दयजलमां खेचीजइने पोताना
 स्थानिमांलइवांधेलाहतां. तेनीशुद्धिजाणवाने अर्थेकुंतिअनेद्रौपदी तेमणेआखीरात कायोत्सर्गकरे सतेउपरविमानवडे जता
 साधर्मइद्रुंविमानखल्लापाग्युं इसादिवडे पांडवनुबंधनउपयोगदइजाणीने तेपांडवनुतेदेवथी वंधनमुक्तकरखुं इत्यादि तथा
 सुदर्शनशेठनेअभयाराणीए कलंकदीधे सतेतेनीस्त्रीमनोरमाए तेमकारनाउपवासवडे पोतानोभाइश्रीयकने विपत्तिप्राप्तथ्ये
 सतेयक्षासाध्वीएपश्चात्तापथी भोजननकरेसतेश्रीसंधनाकेहवावडे जिभवडेसाधुनीआंखमांपेठलातुणुंकाढुं तेथीतिलकनुं प्रति
 बिवादिकवडे कलंकनीप्राप्तिथ्ये सतेसुभद्रादिक कायोत्सर्गकरे सतेदेवताहुं सभीपपणुंथयुं तेणेकरीने तेतेसर्वकार्यसिद्धथयां.
 अनेशाशननी प्रभावनादिकथइअने परलोकनेविषे पणेतनुंफलथयुंछे. द्रढप्रहारीअने चिल्यानीपुत्रइत्यादिउग्रप्रापनाळीनी पण
 तेजभवमां सिद्धिप्रमुखनी प्राप्तिथइछे. एप्रकारेकायोत्सर्गकह्यो. आप्रकारनुं आभ्यन्तरतपअभ्यन्तरमां रहेलाकर्मने तपाववाथी
 तेनुंआभ्यन्तरपणुंछे. तेभगवन्तेजणावेळुंछे. एप्रकारेचारप्रकारनांतपआचारने विषेसम्यकप्रकारेयतना करवी.

एप्रकारेश्रीतपागछेने विषेश्रीसोमसुंदरसुरीना शिष्पश्रीरत्नशेखरसूरीए रचेलआचार प्रदीपनामनाग्रथने विपेतप
 आचारनो प्रकाशक ४ थो प्रकाश संपण्ययो.

हेवंपांचमोवीर्याचार कहेछे.तेमांवीर्य कहेंतांसामर्थ्य पोतानीशक्तिप्रमाणे धर्मकृत्यमांआचरण करवुंपणपोतानीशक्ति
 गोपववीनहींते वीर्याचारकहीए तेथ्रीदशवैकालिक नियुक्तिआदिग्रंथमां कहुंछेकेपोतानाचल वीर्यनेनगोपवीने यथाशास्त्र

મનું આચરણ કરહું, ધર્મમાં પોતાનું વીર્ય વિસ્તારવું તે વીર્યાચાર કહ્યો છે. તે આશ્વંતર સામર્થ્યરૂપ છે. તે શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે ૩૬ પ્રકારના
 આચારને આશ્રી અનન્ય ચિત્તવાળો યદ્ગ્રહણ કરવાના કાલમાં યમનું ગ્રહણ કરી પોતાનું વલતે ક્રિયામાં જોડવું તે આચાર અને આ-
 ચારવાળો પુરુષ એવું અભેદ પળું છે. માટે વીર્યાચાર પળ મન, વાણી અને શરીર વિષે નોંધે. અને તેના અતિચાર પળમન, વાણી અને કા-
 યતેનું ગોપવવારૂપ ત્રણ પ્રકારના છે. તે કહ્યા છે ૧૨૪ શ્રાવકના અતિચાર તેને કહેનારી ગાથાને વિષે તે ગાથાનો અર્થ આ પ્રકારનો છે.
 પાંચ સંલેહનાના અતિચાર અને પંદર કર્મ સંવ્રંધીને જ્ઞાનાદિ ત્રણના પ્રત્યેક આઠ, અને વારન પળને ત્રણ વીર્યનાને પાંચ સમકીતનાને
 ૬૦ વ્રતના એ પ્રકારે ૧૨૪ અતિચાર થાય છે. અને આગમને વિષે પતો પૂર્વોક્ત જ્ઞાનાદિ આચાર ચારને વિષે ૩૬ ભેદ કહ્યા છે સર્વશક્તિ
 વેહેતેની પ્રવૃત્તિરૂપ વીર્યાચાર પળ કહ્યો છે. એમ ૩૬ ભેદ જ કહ્યા છે એ પ્રકારે ગ્રંથના આદિ ભાગમાં દેવાડયું છે વીર્યાચાર કોઈકને
 માનસિક થાય છે, કોઈને વાર્ચિક થાય છે ને કોઈકને કાયાયિક થાય છે ને કોઈકને વાળીને મનને વેના થાય છે. ને કોઈકને વાળીને કાયાના
 થાય છે ને કોઈને કાયાને મનના થાય છે. ને કોઈને કાયા, વાળીને મન ત્રણના થાય છે એ પ્રકારે ધર્મકૃત્યને આશ્રી વીર્યાચારના સાત
 ભેદ થાય છે કેટલાંકને કરાવું, કેટલાંકને અનુમોદના કરાવું, અને કેટલાંકને તેનું સાનિધ્ય આપવું એમ એક એક
 યોગને વિષે ચાર ભેદ થાય છે. ને કરાવું ને કરાવવું એ દ્વિસંયોગી ભાગમાં છે ભેદ થાય છે ને ત્રિકસંયોગી ભાગમાં ચાર ભેદ થાય છે ને
 ચતુસંયોગી ભાગમાં એક ભેદ થાય છે એ પ્રકારે પંદર ભેદ પળ પૂર્વે કહેલા સાત ભેદ વડે ગણી શકાય છે. ૧૦૬ ભેદ થાય છે. એમાં કેટ-
 લાંકને જ્ઞાન આશ્રી, કેટલાંકને શીલ આશ્રી એ પ્રકારે ચાર પ્રકારનું પઆશ્રી અને જીવ દયા, સત્યવાદ, અદત્ત (ચોરી) પરીહાર,
 નિસંગતા, નિરીહતા (નિશ્વેષ્ટતા) અને કપાયને હિન્દ્રિયનો જયને ચિત્તનો જયને સમીતી પાંચને ગુણ ત્રણ અને સામાયિકને પૌષ્ઠ, ત્રે-
 દન, પ્રતિક્રમણ, પ્રતિલેખના, પઠન, ગુણ, વાચન, પ્રચ્છન, મૂત્રાર્થનું ચિંતન, મૂત્રાર્થનું શ્રવણ, વાર પ્રકારની અનિત્યાદિ ભાવના,

प्रभावना, तीर्थयात्रा, तीर्थसेवा, चैत्यादि कृत्य, देव, गुरुने साधर्मिकनी भक्ति, पुण्योपदेश, इत्यादिने आश्री जाणवा. केटळांक-
ने तोदानशिलादि द्रिक, त्रिक अने चतुष्क इत्यादि योगने पण आश्री थाय छेतथा वीर्याचारना भेदनी संख्याने जाणनार पुरुषोए
पण टाळवाने ते दुःशक्य छे. तेमां तात्पर्य आपकारे कहेवांचे के जे पुरुषने जेदानादि धर्मकृत्यने विषे सामर्थ्य होय तेने ते धर्मकृत्यने
विषे सर्वशक्तिवहे प्रयत्न करवो एप्रकारे वीर्याचारने सत्यपणे इहां स्थापन करेले छे आजगा एकोइ आशंका करे छे के आधीर्या-
ज्ञार तो वक्राने गळे जे मस्तन छे तेनी पेठे आपणा मिथ्या वीर्याचार कळो छे ए नुंक इ पण प्रयोजन नथी जे माटे भव्य जीवोने भवस्थि-
तिनुं नियत पणुं छे माटे ज्यारे जेनुं सिद्धि मांजवापणुं हशेत्यारे तेनाथी वीर्याचारना प्रयोगविना पणत्यांजवाशे आ जगा ए समाधा-
न करे छे के जे आ भवस्थितिनुं नियत पणुं तमो ए प्रकार पणने स्थाप्युं छे ते प्रशस्त नथी एमां तो अशुद्ध पणारुप घणा दोष आवे छे माटे
भव्य जीवोनी भव स्थिति एकांतपणे नियत नथी तेम एकांतपणे अनियत पणनथी तो शुं छे के नियतानियत निश्चे छे एमकेमतो त्यां
कही ए छी ए के जे पुण्य पापादि सामग्रीसत् भवस्थिति नोहानी थाय छे, अने वंध छे तेणे करीने जे तेनुं अनियत पणुं छे के ज्यारे मोक्ष-
जवानो हशेत त्या रेज युक्तिवहे नियत पणुं पणामशे. अने जे ज्यारे मोक्षजनार हशेत्यारे जे मोक्षजशे एप्रकार एकांत पणुं अंगी-
कार करतानथी. ने अंगीकार करी ए तो गोसाळा ना मतनुं मानवापणुं आवे गोसाळो पण एप्रकार कहेतो हतो ने एप्रकार ना नियती वा-
दने मानतो हतो. माटे तेनुं माननुं प्रकट मिथ्यात्व छे. जे माटे जीनशासनमां काळादिक पण जगतनुं विवर्तन कराववां कारण पण प्र-
त्येक वस्तुमां अंगीकार करेले ते नर्ह थाय. पांचि पण एकठांज कारण पणे धाय छे. तेक शुं छे के परपुरुषे परी कल्पना करेले कुमतिरुप
योड कुळने मूक करवामां निपुण एवाचन समूह. रुप छे कारण जेनां एवां श्री सिद्धसेन दीवाकरे कळुं छे के १. काळ, २. स्वभाव,
३. नियती, ४. पूर्वकृत, ५, पुरुषाकार, एमांनुं एकनुं एकांत पणुं कहे छे ने मिथ्यात्व छे ते सर्वनुं समान पणुं कहेतुं समकीत छे. माटे

નિયતાનિયત एवीजभवस्थिति अंगीकारकरवी. पणएमनधारकुंके मोडाविरोधरूप गंधहस्तीवडेएवात रोकाशो जेमांटएकवस्तु-
 नेविषेउत्पाद, व्यय, अनेश्रुवपणुं एत्रणअविरोध पणेवतेछेतेमएक एत्रीपणभवस्थितिनुं कोडप्रकारोनियतपणुंछे अनेकोइप्रकारे
 अनियतपणुंपणुंछे. आजगाएआ प्रकारानुरहस्यछे केपुण्यादिउपक्रमवडे जीवभवस्थिते परीपाकनाअर्वाक् पणमोक्षजायछे.
 अनेश्रीजिनाज्ञा लोपादिकमहापाप वडेअधिकएवापण संसारमांभमेछे ते अपेक्षाएभवस्थितिनुं अनियतपणुंछे. पणएत्रातआ-
 गमासिद्धनयी, एमनबोलुं आगम सिद्धजछे. तेश्री महानिशीथादिकने विपसंभळायछे सावद्यआचार्यादिकने एकभवअव
 शेपकरसेतेउत्सृत्र भापणादिवडे अविद्वपणभवस्थिति करवादि कदेखायछे अनेजेप्रतिनियत समयनेविपकोइक मोक्षगमनयोग्य
 पुण्यकरवांसमर्थ होयछे. पणअन्य कालेनयीहोतो. तेअपेक्षाएतोनियतपणुं छे पणजेवखतकेवळ ज्ञानिनेपूछेते वखततोतेनियत
 एवीभवस्थितिने कहेछेपणतेणेकरीने व्यभिचारनीस्फुरणता नधीयतीजेमोटेकेवळ ज्ञानीकेवळज्ञानना महात्म्यथीआ पुण्यादि-
 कनोउपक्रमकरशे अनेआपुण्यादिकनो उपक्रमनहकिरे. एमजीवनोउपक्रममादि स्वरुपनेजाणीसंकलना करीकहेछे, पणअन्यथा
 नयीकहेता अनेजो भवस्थितिनुंएकांत नियतपणुं अंगीकारकरसेते जीवोनेतेदुष्कर धर्मकृत्यकरवांनुं प्राणातिपातादिकपाप
 व्यापारानुंपरीहार करवुंतेसर्वनिष्फल पणानेपामे. मोटेएकांत पणेतेइष्टनकहेवाय. मोटेभव्यपुरुषोने भवस्थितिनुं नियतानियत-
 पणुंसिद्धयुं. ते सिद्धयेसतेसर्व जगाएथमानुष्ठानने विपेपोतानीशक्तिनुं अगोपनपणारूप वीर्याचारकहेवानुं सफलपणुंथुं ते
 आगममांकहुंछेके तीर्थकरचारज्ञानवाळा देवताएजुंछेअने सिद्धिपामवानुं जेनेनिश्चयेछेतेपण पोतानुंवळवीर्य गोपव्याविना
 सर्वमकारिधमनो उद्यमकरेछे. आजगाए वळतेशरीरसंवधी जाणनुंअनेवीरतेमन संवधीजाणनुं जोतेतीर्थकरवहुधा संसारसमु-
 द्रनेतेरलाछेतोपण तेधर्मसाधनमां उद्यमकरेछे. तोवीजा करेतेमांशोमोइछे? एप्रकारेवीर्याचारने विपेवहुधास्पष्ट द्रष्टांते. तेद्रष्टां-

तडुंदिशमात्र देखाहीएछीए. तेमांदानआश्रीने प्रथमद्वष्टांतकहीए छीए. पाटलीपुत्रनामे नगरनेविषेअर्हत धर्मेनाअनुरागबालुं
छेचित्तजेजुंएवा सागरदत्तनामेशठ रहेताहता. नेन्यायथी घणुंथनपेदाकरीश्री जीनचैसनेकरावता हता. समकीत द्रष्टीओनाचित्त-
नेअनेनेत्रनेचैत्यो शीतलताकरतांहतां. तेसागरदत्तशेठनो धनदेवनामापुत्रहतो. तोपितामरणपामेसते रुपानां, सोनानां, रत्ना-
दिकअनेकवस्तुनां भरलंतैनां५०० वहाणसमुद्रमांडुडीगयां नेवाकीनुंसमग्रधन हतुंतैअतिशेमोडुं चोरनुंघाडुंपडयुं तेणेकरनेत-
याअग्निआदिक उपद्रवकरनेसर्व नाशपाम्युं. थोडादिवसमां तेअतिशेरांकथइगयो. तेकहुंछेकेलक्ष्मीपोताना स्थानरुपकमळने
विवेपणस्थिरपणुं करीरहीशक्तीनथी, तोवीजानाघरमां स्थिरपणेक्यांथीरहे ? केमेकेकमळनीशोभापण संध्याकालपर्यंतहोय
छे. समुद्रअनेमाधव एटलेलक्ष्मीपति तेवेप्रीतिअनेप्रेम तेणेकरनेखोळामां धारणकरेछेतोते लक्ष्मीत्यांपण स्थिरपणेरहेतीनथीतो
जेलक्ष्मिनोव्ययकरेछे तेबापुरुषनेधेरक्यांथी स्थिरहोय ? त्सारपछीतिथनदेवअतिशेलज्जाथी घरमांरहवानसमर्थथतो चंपानग-
रीमांजइंकवेपारकरवा मंडयोपणकोइजागयेथीकांइपण फळप्राप्तिथइनहीं. त्सारपछीअतिशे उद्वेगपामतो अनेद्रव्यउपार्जन
करवानीचितामांनिमग्नथतो भार्यानेपूछेकेमार्गमां भोजनकरवानेघरमां कंइभाथुंछ ? त्सारतेस्त्रीबोली के थोढोक साथवोछे.
तेणेविचांयुकेएटलुंपण भाथुंलइनेपाटलीपुत्रनगरमां जइनेपिताएकरावेलुं एकचैसछेतैनेपितानेमीमत्रशेठजिनदत्तश्रावकतेनेअडाणे
आपीनेतेनीपासेथी रुपियांलइघनउपार्जनकरुंएम विचारतिथनदेव, स्त्रीएआपेलासाथबाने पोतानावखनछेडबांधी पाटलीपुत्र
नगरप्रत्येचाल्यो. चालतांविचारकरेछेकेआजतो आटलांसाथवावेडनिर्वाह करीभातेपछीबीजेदिक्से खाधाधिना नगरमांभवेश
करीशः एमाविचारीते साथवानेएकपांइडाना पडिआमांखिखरीतेमां पाणीनांखीपलाळीलोचोवाळछेने भोजननोविचारकरेछे
एटलामतिना भाग्ययोगेएकमासपणकरेला साधुनेतेजपारणा करवानोदिवसहतोतेते वखतेमेप्रदेशमांआबी परोक्ष्यातेवखत

धनदेवविचारकरेछे के पुणरहति एवापणमारेकोइक पूर्नजन्मना पुण्यना उदयथी आ जगाएयूँ तमानतपजेवा आक्रोइमहामुनि-
 राजआवेछेतेनेआपुं तोते सुपात्रमांदा न आपवानुं अतिबोफलयशे. तेकहुंछेके आपहुंनेपोतभोजनकरनुं एवेमांमोटो आंतरोछेआ-
 पेलीवस्तुथी अनंतुश्रेयथायछे अनेभक्षणकरेली वस्तुतोविष्टाथायछे मोटेमुपात्रमांआपुं एजअमृतआहारछेके जेनोरसकोटी
 कल्पेपणनाशपामतो नथी. इत्यादिविचारीने तेधनदेवतत्कालअतिशेश्रद्धाथी साधुनेनिमंत्रणकरी तेवधोसाधवोआपी दीधो.
 अनेपछीथीपणलेशमात्रपश्चात्तापनकर्यो उलटीअनुमोदना करी. पछीवीजेन्द्रवसमध्यान्हपाटलीपुत्रपहोच्योनिजनदतशेठनेघर
 गयो. तेजरात्रीएतेजिनदत शेठनेगोत्रदेवीएस्वप्नामां आथीआप्रकारेकहुंके कालवपोरिताराभिन्ननो पुत्रचंपाथीअहींआवशेने
 अहींनुंचैत्यअडाणे सूकीतारीपासेधनमागशे त्यारेतेवखततारेएम कहेहुंके तेंमुनिदानकर्युंछे तेनुंपुण्यआपेतो एककोटी सैनिया
 एमनाएमआपुं. एमकहीतेगोत्रदेवी अंतर्ध्यानथइ. त्यारपछीधनदेव तेशेठनेघरगयो, आदरसहीततेशेठजमाडयो अनेआववानुं
 कारणपूछुं. त्यारेतेधनदेवबोल्याके तेमार्गमांमुनिदानकर्युंछे तेनुंफलआपेतो एककरोडसोनानीमहोरौआपुं. तेवचन सांभळी
 धनदेवनाचित्तमां घणोचमत्कारथयो, अनेविचार्युंके चैत्यथीपणआदाननुं पुण्यनिश्चेमोटुंछे मोटेपुण्यआपनुंनहीं. अनेकोटी
 धनलेवुंपणनहीं. एमविचारीबोल्याके चैत्यअडाणे राखीधनआपो पणमुनिदाननुं पुण्यहुंनहींआपुं. तेसांभळीतेशेठेपणकहुंके
 हुंचैत्यअडाणे राखवानोनथी. पछीधनदेवतो जेवोगयोहतो तेवोजपाछोपोतानानगरपासेआव्यो. अनेघणोथाकीजवाथीएक
 वृक्षनीछायातलेसूतो. त्यातेनेनिद्राआववाथी स्वप्नामांदेवताएकहुंके अहींथीतुंजेवस्तुंछुंग्रहणकरीश तेघणामूल्यवाळीवस्तुथशे.
 एमकहीअद्रस्यथापछी तेजाग्योअनेविचार्युंके हुंधननीचितामां सूतोहतोमोटेमनेआमक्रानुं स्वप्नथयुंछे. तोपणआजगाएथी
 कांइकग्रहणकरीनेजउंतोठीक. नहींतोपारीपासेकांइपणवस्तुनेदखीने खीनेधीरजरहेशनहीं. एमविचारी तेझाहतेलेथी पडेळा

पांचकांकरालइपोतानेछेइवांध्या, अनेधेरगयो. पछीस्त्रीएथाकेलोजाणी. सारीपठेनवरगयो. त्यारेतेज्ञज्यांमांसुइगयो. त्यार
 पछीस्त्रीएविचारुंके आपुरुषेकाइपणआणुछे ? जोकांइआणुंहोयतो भोजननीसारीसामग्रीकरूं. एमाविचारी तेषुरुषनाओढ-
 वानावस्त्रनेछेडे गांठदीठातेछोडीजोइ. तेवखतसूर्यनाप्रकाशजेवांपांचअमूल्यरत्नदीठां. स्त्रीएपुरुषनेजगाडीपूछुंके आरत्ननुंशुं
 मूल्यछे ? एमअतिआश्चर्यपामीपूछुं. आरत्नतोसवालालख सौनैयाथी उपरांतमूल्यवाळुं एकेकरत्नजणायछे. एमकछुंसारैतेवि-
 चारमांपडयोके मनिदानेसहीतमानिनेदानआणुं तेधर्मरूपकल्पवृक्षनुं आफळजणायछे. केयकेदानतोस्वर्गअनेमोक्षनी प्राप्तिं
 कारणछे. त्यारपछीतेणेंएकरत्नवेची अतिशेष्टएवीभोजनादि सामग्रीकरावीतथावीजीपणघणी उत्कृष्टसामग्रीओ करावी.
 अनुक्रमेतेनाघरमांघणीसमृद्धिवेची पछीतोघेरआवतासाजुने विशुद्धआहारआपन्नानो नियमराख्यो. एकदिवसइन्द्रे पोतानी
 सभामांप्रधनदेवनांवलक्षणकर्यां त्यारेकोइकदेवधनदेवनी परीक्षाकरवाआव्यो. तेदिवसप्रथम दिवसनाउपवासनुं पारणुंहनुं ते
 वखतजमवावेसेछे एटलामांपोतानेघेरएकसाधु भिक्षालेवाआव्यो. पोतेउठीनिर्दोषआहार तेसाधुनेआपीवंदनाकरी. अनेभो-
 जनकरवावेसेछे एटलामांवीजासाधुआव्या. तेनेअतिशेहर्षपामीभोजनआपीने जमवावेसेछे एटलामांसंघायेसोसाधुआव्या तेने
 पणअनुक्रमेष्ट्रद्धामानपूर्वकं विधिसहीतआपीने घणांप्रसन्नथयो. एमकरतांदिवसनोअस्तथयो माटेतेदिवसपणतेनेउपवासथयो
 पणभावजराशियल्यथ्योनही. पोतानाआत्माने धन्यमानतो तेदाननीअनुमोदनाकरतो रात्रेसुइगयो तेवखततेदेवता साक्षात
 थइनेइंद्रेकरेलांवलक्षण तेधनदेवनेकही सर्वइष्टनेसाधनकरनारएवुं सर्वउपद्रवनेनाशकरनारएवुं चित्तामणिरत्नआपीने पोताने
 स्थानेगयो. त्यारपछीधनदेव जीवतामूढीपोतानां नियमनोनिर्वाहकरीमरणपामी अद्भुतदेवलोकने विषदेवथयो. त्यांनुंसुख
 भोगवीनेपूर्वविदेहमां चक्रवर्तिराजाथयो. तेनुंसुखभोगवीदिक्षालेशास्त्रिनेपामशे. एमकरेदानउपर धनदेवउद्रष्टांतकछुं, शीलनुं

आचरणकरवाविये विर्याचारउपरअभयाराज्ञीए करेलानानाप्रकारानाउपसर्ग तेणे करीनेपणलगारमात्रनथी शोभायुं मनजेनुं
 एवासुर्दनेशेठजुंद्रष्टांतछे. तपोविर्याचारने विपेतोआप्रकारजुंद्रष्टांतछे. श्रीवीरपरमात्मानो जिवपचीसमाभयमांछत्रानामे पुरीने
 विपेआनंदननामे राजापचीसलाखवर्पनाआयुष्यवाळोहोतो. चोवीसलाखवर्षयापछी पोटीलाचार्यपासे तपस्यानोअंगीकार
 करीजिवतासूधी तेणेमाससमणनो अभिग्रहग्रहणकरीयो. एकलाखवर्षमांतेणे माससमणकरीयो तेनीसंख्याजेमकेअगीआरलाख,
 असीहजार, छसैनेपीसतालीसएटलांमाससमणथयां वीरस्वामिनानंदनभवमांउपरपांच दिवस. १. एकवर्षनात्रणसें छासठ
 दिवसथायछे तेमांत्रणसेंसाठलाखवडे गणीएतोत्रणकरोड, छासठलाख दिवसथाय. तेनापारणाना दिवसतपोदिनवडे एक-
 नीसैभागलइएतो एमकोरेथायछे. तेउपरशंकाकरेछेके एकवर्षमांत्रणसेंछासठ दिवसकयेप्रकारेथाय ? तेमांतोत्रणसेंसाठ दिव-
 सनोव्यवहारछे. तेनुंसमाधानकहेछेके अधिकमासना दिननांखवाधीथायछे. आगमांपणपांचवर्षरूपयुगकाळने विपेवेअधिक
 मांसयुक्तकरेसते अनेकुंतुकाळनामास ३० दिनरुपछेमाटे ६१ थायछे. तेकुंछेकेजुनुकाळनामास ६१ थायछे. एवावचनथी
 तेमाटे ६१ दिननामास ३० दिनथीभागकरीनेपांचवर्षमांनावीएतो तेथीतेवातसंगतथायछे पटलेएकवर्षना ३६६ दिवसग-
 णायछे. लौकिकरीतेपणपांचवर्षेवेअधिकमासआवछे. पतिवर्षअवमरात्रछते भावेकरीनेएकमासनीद्याधी एकमासजवये
 छे. तेणेकरीनेतेसंबंधी ३० दिवसनोमासपांचवर्षमांवह्चीने नांखीएतोएकवर्षना ३६६ दिवसथाय. एमजुद्धपुरयोएककुंछे.
 आजगाएवीजुंद्रष्टांतआप्रकारनुंछेके पुंडरीकविजयमांचक्रध्वजपुरनेविपे त्रिभुवनानंदनामे चक्रवर्तिनीपुत्री पवित्रशीळादिक
 गुणेशहीतअनंगसुंदरीनामेहती तेसुमतिष्टकुलनो अधिपतिपुनर्वसुनामे विधाधरेदरणकरी त्यारपछीचक्रवर्तिनीआज्ञावडे वि-
 द्याधरोएजइयुज्जकरी तेनुंविमानभागयुं. तेथीतेमोटीअटवीमांपड्डीने विलापकरवाळगीके हातात ! तमेसंक्रलोकनापरीपाळक

छोनपराक्रमबडे जित्याछेशुत्रुजेणएवाछो. तेअहींअरण्यमांपडेली माराउपरकेमअनुकंपाकरतानथी ? १. हा जननी ! अति-
शेमोदुतेमकारनुं उदरदुःखसहनकरीने पणमनेउत्पन्नकर्यापछी आभयथी विहवळथयेली अनेदुःखितमनवाळी हुंतेनेकमसां-
भरतेनिथी ? २. इत्यादिविळांपकरती. त्यारपछी खुधातुपाथी पीडातीपोताना कर्मनेनीदती तेकर्मनोक्षय करवामाटे
अठम; दशमादिकतपने करतीपारणाना दिवसेएक निर्जिवफळादिकने जमतीहती. एमकारेतेनां व्रणहजार वर्षतपकरतां
थयां. द्रढवैराग्यथी अतिचोवीहारनुं पञ्चखानकरीने सोहायजमीनमां स्थितिकरवीएचो अभिग्रहधारणकरीरहीहती तेवखतेछठे
दिवसमेरुथीपाछोचळतो एवोएकखेचरेदीठी अनेओळखी, नेपोतानेघेरजवानेबोलावी अनेकहुंकेतारेचिंताशीदकरवीपडेछे? एम
कहीतेणीएते खेचरनेनिषेधकर्या. तेखेचरेजइचक्रवर्तनाआगळेतेवातकही. तेवखत ते खेचरेसहीत तेचक्रवर्त राजा त्यां
आव्यो. त्यारेतोअजगर सर्पग्रासकरवामांडेली पोतानीपुत्रिनेदेखी खेदकरीघणो वैराग्यपाम्योने वत्रीसहजार पुत्रनीसाथेते
राजाएदिक्षालीधी. तेकन्याए अजगरथीमुकायानो मंत्रजाणतीहती तोपणतपवडेअजगरनो अपकारनकर्या. त्यारपछीधर्म
ध्यानबडेमर्ण पामीदेवलोकांमंदीवी थइत्यांधीचवीने द्रोणमेघराजानीप्रियंकरानामे स्त्रीनेविषे विशालयानामनीपुत्रि थइ. अने
पुनर्वसुविद्याधरता दिक्षालइतप करी नियानुकरीदेवताथइदशरथराजानो पुत्रलक्ष्मणनामेथयोअनोविशल्यातो पूर्वभवमां उपा-
जनकरेलातपना माहात्म्यबडेघरमारही सती, मोटारोगथीआतुरथयेली मातानामोटारोगनीहरनारी थइअनेतेपुत्रिनास्नानना
जळवडे पणघणालोक व्रणसंरोहणअनेशलयापहार अनेव्याधिक्षयइत्यादिकेनपामता हता. नेस्थानेस्थानेअशिवनी उपशांति
थतीहती. तेनाहाथना स्पर्सथीलक्ष्मणनाहृदयमां रावणेमुकेली, अमोघविजयनामेधमेन्द्रेआपेली, शक्ति, तपतेजनेनसहनकरती
सतीएनीमेळेनीकळीगइ. त्यारपछीलक्ष्मणांजि तेकन्यानेपरण्या. एमकारेतपने विषेविशल्यानुं द्रष्टांतछे. अनेभावनांने विषे

स्कंदकाचार्येनापांचसे शिष्योस्पष्टपणद्रष्टांतछे. अनेप्रतिक्रमणतेनेविषीवर्याचारफोखवोतेविषेकथाछेतेजेमकेश्रीअणहल्लिपत्तने
विषेभीमेदेवनामेराजासकलराजाने सेवककरीराज्यकरतोहतो. तेनगरमांचातुर्यादिक मोटागुणोनी जाणेकुळदवीहोय एवी
कुळदेवीनामे अनुपमरुपनुं पात्रएवीएकवेद्याहेतीहती. तेनीपतिव्रतास्त्रीथी पणअधिकमर्यादाहती. तेवातराजाएसांभळी. ते-
नाआचरणनी परीक्षानेअर्थेसवालाखमूलवाळी एककटारीपोतानासेवको सायेतेवेद्यानुं ग्रहणकरवामाटेअपावी. अनेपोते
राजातोउत्साहधीतेज रात्रिएवाहारपडावकरी माळवादेशनाराजानेजीतवानेअर्थे प्रस्थानुकुंहुहुं. त्यारपछीतेराजावेवंप्रभुधी
माळवा देशमांयुद्धकरवारहोअने कुळदेवीतोराजाएआपिलाग्रहणक द्रव्यनुं ग्रहणकरवार्थीतमामपुरुषोनो संगत्यागकरी अनु
पमशालि लीलानेजपरीपाळनकरती वेवंपतेणीए निर्गमनकर्या. पछीत्रीजेवेपतेराजा पाटणमांआव्यो. त्यारेलोकनीपरंपराथी
तेनुंशीलपणुंजोइ विस्मयपामीअनुपपपावित्रएनुं तेनुंचरित्रसांभलीतेनागुणथीआर्तशेराजिथियेला राजएपोतानाअंतःपुरमांराख्य
राणीकरनिराखी; तेसर्वराज्यांचिताकरतीहती. त्यांदंडनायकश्रीमाळजातिनो सज्जनएवेनामेश्री जिनधर्मनामर्मनो जाणनार
रहेतोहतो. श्रीगीरनारपर्वतमांश्री नेमीजिननाविहारनोउत्थार करावनारएवोते बहुव्यापारवेडेव्यग्रपणुंस्तेपण देवपुजा कर्या
विनाज्जमतोनहतोने वे वखतनुंप्रतिक्रमण करवानानियमनेकोइदिवस भागतोनहतो. एकदिवसम्लेच्छनुंसैन्यआवुंत्यारेकुळ
देवीनामेपटराणीतिसज्जननामे दंडनायकनीसाथेजसैन्यलइ १८ हाथी, २४०००घोडाअने ३२००० व्यादलइम्लेच्छ रा-
ज्यनीसंधायेयुद्धकरवाचाली. त्यांवनासनदीनेतीरे वैरानुंलशकरसन्मुख आवेसेतेप्रातःकालेयुद्धकरवानो निर्णयथयेसते कुळ
देवीएरात्रेशस्त्र जागरीकाकरीनेधारपुरुषोने मोटोउत्साह तथावक्तरअर्पणकरेलांहतां. देवीएसज्जननेसेनापानि पदमां अभि-
षेककर्यो. रात्रिना छेळलापहोरमांहाथीउपरवेसीचारे दिशेतेयारथयेलावीर पुरुषोएवीटेलो सज्जनविचारमां पडयोके, संग्राम

नारसर्मा माराप्रभातकाळना प्रतिष्क्रमणनीवेळा न उल्लेघनथाई. केमकेआयुष्यनोएकक्षणपणकरोड रत्नवेडेनथीपमातो. ते प्रमादरुपीरजरवेड हेंकेमनाशकहं ? त्यारपळीहाथीनास्कंध उपरजथापनाचार्यनुं स्थापनकरीतेणिविधिसहीत प्रतिक्रमणकरवानो आरंभकरी. तेवखतपासेरहेलावीर पुरुषोएविचारकरीकेआ वाणीओशुंयुद्धकरेशे ? एमविचारीरणरसमां उत्सुकथयेलावेप क्षना वीरपुरुषोए एकठाथइसंग्रामकरवानो आरंभकरी. सामायिकसमाप्तिकरी सज्जनदंडनायके पोतेउपाडकरी पोताने दशघालाग्योछेतोपण तेणेम्ळेच्छनुंलश्कर त्रासपमाडुं. त्यारपळीराणीएपोतेज पोतानावस्त्रनाछडावेडसर्व अंगमांथीचाळुं रुधिरलुळीनेगुप्तोदरमां लइगइ. पोसेनासेवकोएदंडनायकनी अपुर्ववार्ताकहीके पाछलीरात्रिएगीन्दियाएप्रकारनुंकुंअने प्रातःकळितोएवुंयुद्धकथुकोइए पणनाथायतेवुं. त्यारेदेवीएपूछुं केआमकेम ? त्यारेतेंदंडनायकवोल्याकेहेदेवी ! रात्रिए पोतानुंकार्यकथुंअने प्रातःकळितोते तुरुपुजातिनाम्ळेच्छोजीत्या. पळीदेवीउत्सवसहीतपत्तनमांलावी अनेसज्जनदंडनायक सारीपेठसाजोथयो. पळीश्रीभीमदेवे मोटोप्रसादआपी सत्कारकरी एप्रकारे सामायिक, पोषघ, मतिलेखना, स्वाध्याय, जीवदयाइत्यादिआश्रीने द्रष्टांतो जेमघट्टेएमजाणवां. विर्याचारनाविचारमां चालतापुरुषमांश्रेष्ठ अनेसेवंगरंगवते अतिशेव्याप्तने प्राणिमात्रनाकानेने अमृतवृष्टिकरवामां निपुणअनेपुण्य क्रियावेडेप्रकाशयता सूरेश्वरश्री रत्नशेखर गुरुएप्रकाश करेलाआ शास्त्रमांशोभायमान पांचमोप्रकाशस्फुट पणसेंपुर्णथयो. ॥५॥

एमकारेश्रीतिपागच्छनानायक श्रीसोमसुंदरसूरीतथा श्रीमुनिमुंदरसूरी तेनीपाटेप्रतिष्ठापामेला श्रीरत्नशेखरसूरीए रचेला श्रीआचारमदीपनामाग्रंथने विषेपांचमोप्रकाशसमाप्तथयो. ॥५॥

प्रशस्ति जगतमां विख्यातएवुंतपाएमकारनानामने धारणकरता जगत्चंद्रसूरीथया. अनेतेनाअनुक्रमथी श्रीदेवसुंदर उत्तमगुरुथया. तेमजाणता. तेमांमथमशिष्य, नानाप्रकारनी चुर्णीरुपतरंगनुं प्रकटकरवाथी अर्थसहीतनामवाळाज्ञान

सागरनामैगुरुहता. २. शिष्योस्पहेलानाना प्रकारनाआलावा प्रमाणेपढने धारणकरता कुळमंडननामैसूरीन्द्र वीजाशिष्य
 हता. नेगुणरत्ननामै व्रीजाशिष्यहता. पद्दर्शनहचिनेक्रियारत्नसमुच्चयतेनाविचारना समुहनेकरनाराहता. नेश्रीभुवनमुंद-
 रादिकेनेविषजे विद्यागुरुपुणंधारण करताहता. अने चौथाशिष्यमोडा महीमावाळा श्रीसोममुंदरगुरुवर हता. जेथीवे प्रकारनी
 संततीथइ. ५. अनेयतिजीतकल्पनी विवृतीनाकरनारसाधु रत्नसुरीवरपांचमा शिष्यहता. जेमाराजैवाने पणहस्तप्रयोगवडेसं-
 सारकुपथीसैंची लेता हतनेश्रीदेवमुंदर गुरुनीपाटेश्रीसोममुंदर गणेन्द्रगुगप्रवरपदवीने पामेलतेनाशिष्यहता. एपांचेपण
 शिष्यहता. मारी एमकारनापापने निवारणकरवासमर्थ सहस्रनामनीस्मृति आदिककृत्यवेडेश्री मुनिमुंदरगुरु मार्चीनआचा-
 र्यनामहीमानेधारण करताप्रथमशिष्य हता. नेश्रीजयचंद्र गणेन्द्रजेसंघगच्छना कार्यमांममादरहीतहता, तेवीजाशिष्यहता. ने
 दूरविहारकरवाथी गणनेउपकारकरनार भुवनमुंदरसूरीएत्रीजा शिष्यहता. नेविषममहाविद्या तेनीविडंवनारुप समुद्रमानाका
 समानेजेमण्टित्तरिछे तेन्नाननिधियामारा जेवाशिष्योजीवेछे. एकअंगवाळाछेतोपण एकादशअंगना भणेलालेएवाश्रीजीन
 मुंदरआचार्यनिग्रंथ हता. नेश्रीमतजिनकीर्ति गुरुपणतेवाहता एमंत्रेगुरुनाप्रसादथीसंवत १५७३नावर्षमांआमुगम ग्रंथश्रीरत्न
 शेखरसूरीएगुंथयोछे. इहांगुणसत्रएवाने पंडितोनाशेखरएवा जिनहंसगणीवर प्रमुखोएशोधनुं लखनुं इत्यादिकियानोविपेसमीप
 रहीउद्यमकरेलोछे. आग्रंथनुंप्रत्यक्षर जोइप्रमाणनिश्चय कर्येछिकेचारहजार पांचसैंअनुपुप श्लोकछेतनेसारा बुद्धिवाळागुरु-
 पोए. शोधवोजे कोइमारीबुद्धिना मंदपणार्थीसदोप जणातुहोयतेनेशोधजो. आग्रंथघणाकाल सूधीपंडितोनेजय दायकजयवंतो
 बरतो एमकारेआचार प्रदीपग्रंथसंपूर्ण भयो.

आप्रकारेशास्त्री रामचंद्रदीनानाथनुं करेलुंआचारप्रदीपग्रंथनुं गुजरातीभाषांतर तयातेमारेहेलुंतमाम प्राकृत (मागधी)
 तेउपररचेलुं संस्कृत तेवे संपूर्ण संपूर्ण थयां. ॥

भाग बीजो.

आचार प्रदीप नामना ग्रंथनुं गुजराती भाषांतर संपूर्ण.

संवत् १९६९ ना श्रावण सुद पंचमीने दिवस विजय प्रवृत्तक प्रेसमां छपाव्युंछे. मु. अमदावाद.

कर्तो आस्त्री रामचंद्र दीनानाथ.

पोष्टेज विना. कोमत रु. १-४-०.

